ພຣະທັມປະຖົມມະການ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50						

ປະຖົມມະການ

GENESIS

1 ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໂລກ

Six Days of Creation and the Sabbath

(ປຖກ 2:4-9; ໂຢບ 38:4-11; ຢຮ 1:1-5)

1 ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເລີ້ມຕົ້ນນີຣະມິດສ້າງແຜ່ນດິນ ແລະສັພສິ່ງໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ

2 ໂລກບໍ່ທັນມີຮູບຮ່າງເທື່ອ ຄວາມມືດຫຸ້ມຫໍ່ມະຫາສມຸດອັນກ້ວາງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ເຈົ້າຊົງເວີ່ນວຽນຢູ່ເທິງນໍ້າ

3 ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ແສງສວ່າງເກີດມີຂຶ້ນ” ແສງສວ່າງກໍມີຂຶ້ນ

4 ພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດແສງສວ່າງດ້ວຍຄວາມພໍພຣະທັຍ

5 ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງແຍກແສງສວ່າງອອກຈາກມືດ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນແສງສວ່າງນັ້ນວ່າ “ກາງເວັນ” ແລະຊົງເອີ້ນມືດ
ນັ້ນວ່າ “ກາງຄືນ” ມື້ຄືນຜ່ານໄປແລະມື້ເຊົ້າຕ່າວມາ ແມ່ນມື້ທີນຶ່ງ

6 ຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ “ໃຫ້ມີວົງໂຄ້ງແຍກນໍ້າອອກຈາກກັນເປັນສອງສ່ວນ

7 ຄື: ນໍ້າຢູ່ເທິງວົງໂຄ້ງແລະນໍ້າຢູ່ລຸ່ມວົງໂຄ້ງ” ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ

8 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດວົງໂຄ້ງ ແລະຊົງເອີ້ນວົງໂຄ້ງນັ້ນວ່າ “ຟ້າ” ມື້ຄືນຜ່ານໄປແລະມື້ເຊົ້າຕ່າວມາ ແມ່ນມື້ທີ
ສອງ

9 ຕໍ່ມາອີກ ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ນໍ້າທີ່ຢູ່ລຸ່ມທ້ອງຟ້າໂຮມເຂົ້າກັນຢູ່ບ່ອນດຽວ ເພື່ອໃຫ້ມີວັດຖຸແຫ້ງປາກົດ
ຂຶ້ນ” ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມາ

10 ພຣະອົງຊົງເອີ້ນວັດຖຸແຫ້ງນັ້ນວ່າ “ແຜ່ນດິນ” ແລະຊົງເອີ້ນນໍ້າທີ່ໂຮມກັນນັ້ນວ່າ “ມະຫາສມຸດ” ພຣະອົງຊົງຊົມ
ສິ່ງທີ່ນີຣະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວນັ້ນກໍຊົງພໍພຣະທັຍ

11 ຈຶ່ງຊົງສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດພືດທຸກຊະນິດ ທັງແນວເປັນເມັດແລະແນວເປັນໝາກ” ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີ
ມາ

12 ດັ່ງນັ້ນ ພືດທຸກຊະນິດຈຶ່ງເກີດມີຂຶ້ນຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງ ພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດສິ່ງທີ່ຊົງນີຣະມິດສ້າງກໍຊົງ
ພໍພຣະທັຍ

13 ມື້ຄືນຜ່ານໄປ ແລະມື້ເຊົ້າຕ່າວມາ ແມ່ນມື້ທີສາມ

14 ຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ, "ໃຫ້ມີດວງແຈ້ງໃນທ້ອງຟ້າ ແຍກກາງວັນແລະກາງຄືນ ແລະໃຫ້ກຳນົດເວລາຂອງມື້
ຂອງປີ ແລະຂອງຣະດູການ
15 ພ້ອມທັງສິ່ງແສງລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ
16 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສ້າງດວງແຈ້ງໃຫຍ່ສອງດວງ ຄືດວງຕາເວັນ ສຳລັບຄອບຄອງກາງເວັນ ແລະດວງຈັນ
ສຳລັບຄອບຄອງກາງຄືນ ພຣະອົງຍັງໄດ້ຊົງສ້າງໝູ່ດວງດາວຕ່າງໆອີກ
17 ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງດວງຕາເວັນ ດວງຈັນ ແລະດວງດາວຕ່າງໆທີ່ຢູ່ເທິງຟ້າໃຫ້ສິ່ງແສງສວ່າງລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ
18 ເພື່ອກຳນົດກາງເວັນກາງຄືນ ແລະແຍກແສງສວ່າງອອກຈາກມືດ ພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດສິ່ງທີ່ນິຣະມິດກໍ
ຊົງພໍພຣະທັຍ
19 ມື້ຄືນຜ່ານໄປ ແລະມື້ເຊົ້າຕ່າວມາ ແມ່ນມື້ທີສີ່
20 ແລ້ວຕໍ່ມາ ພຣະອົງຊົງສັ່ງວ່າ, "ໃຫ້ສັດຫລາຍແນວເກີດຂຶ້ນໃນນໍ້າແລະໃຫ້ມີນົກບິນໄປມາໃນທ້ອງຟ້າອາກາດ"
ແລ້ວກໍໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ
21 ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງນິຣະມິດສ້າງສັດທະເລຂນາດໃຫຍ່ແລະສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກຊະນິດເກີດຂຶ້ນມາໃນນໍ້າ ແລະ
ຊົງສ້າງນົກທຸກຊະນິດໃນທ້ອງຟ້າອາກາດ ພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດສິ່ງທີ່ນິຣະມິດສ້າງກໍຊົງພໍພຣະທັຍ
22 ແລ້ວຊົງອວຍພອນແກ່ສັດເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງອອກແມ່ແຜ່ລູກໃຫ້ເຕັມມະຫາສມຸດ ແລະໃຫ້ມີຝູງນົກແຜ່ຜາຍ
ຂຍາຍພັນຫລາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ"
23 ມື້ຄືນຜ່ານໄປ ແລະມື້ເຊົ້າຕ່າວມາ ແມ່ນມື້ທີຫ້າ
24 ຄັນຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງອີກວ່າ, "ໃຫ້ສັດຕ່າງໆຄືສັດບ້ານ ສັດປ່າ ແລະສັດເລືອຄານເກີດມີຂຶ້ນທົ່ວໂລກ" ແລ້ວ
ສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ
25 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງນິຣະມິດສ້າງສັດບ້ານ ສັດປ່າ ແລະສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດ ພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດ
ສັດເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຊົງພໍພຣະທັຍ
26 ຄັນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ບັດນີ້ເຮົາຈະສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືເຮົາເອງ ເຂົາຈະມີອຳນາດ
ເໜືອກວ່າປາ ນົກ ສັດປ່າ ແລະສັດເລືອຄານຕ່າງໆ"
27 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສ້າງມະນຸດ ໃຫ້ມີຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືກັນກັບພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຊາຍແລະຍິງ
28 ຄັນສ້າງແລ້ວກໍຊົງອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າມີຢູ່ທົ່ວ
ທຸກແຫ່ງເພື່ອຄຸ້ມຄອງໂລກເຮົາ ໃຫ້ພວກເຈົ້າມີອຳນາດເໜືອກວ່າປາ ນົກ ສັດປ່າ ແລະສັດເລືອຄານທຸກ
ຊະນິດ"
29 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ສຳລັບພວກເຈົ້າເຮົາໄດ້ໃຫ້ພືດ ແລະໝາກໄມ້ທຸກຊະນິດເປັນອາຫານ
30 ແຕ່ສຳລັບສັດປ່າ ສັດເລືອຄານ ແລະຝູງນົກນັ້ນເຮົາໄດ້ໃຫ້ຫຍ້າເປັນອາຫານ" ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ
31 ພຣະເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດສັພສິ່ງທີ່ຊົງນິຣະມິດສ້າງ ກໍຊົງພໍພຣະທັຍຫລາຍ ມື້ຄືນຜ່ານໄປມື້ເຊົ້າຕ່າວມາ
ແມ່ນມື້ທີຫົກ

2

Chapter 2

1 ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນໂລກ ທ້ອງຟ້າ ສັພສິ່ງໃນໂລກ ແລະໃນທ້ອງຟ້າກໍສຳເຣັດເສັດສິ້ນ
2 ໃນມື້ທີເຈັດ ສັພສິ່ງກໍສຳເຣັດໝົດແລ້ວ ໃນວັນນີ້ ພຣະເຈົ້າຊົງພັກຜ່ອນ ແລະຢຸດກິຈການທັງປວງ
3 ພຣະອົງຊົງອວຍພອນແກ່ມື້ທີເຈັດ ແລ້ວຕັ້ງເປັນວັນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະໃນວັນນັ້ນການນິຣະມິດສ້າງກໍສຳເຣັດ
ໝົດແລ້ວ ແລະພຣະອົງຊົງຢຸດກິຈການທັງປວງກົກເຄົ້າຂອງແຜ່ນດິນ

4 ເຣື່ອງຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມີດັ່ງນີ້

ມະນຸດໃນສວນເອເດັນ

Another Account of the Creation

(ປຖກ 1:26-30)

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະທ້ອງຟ້າສຳເຣັດແລ້ວ

5 ຕົ້ນໄມ້ກໍຫຍ້າກໍຍັງບໍ່ທັນມີເລີຍ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນທຳໃຫ້ຝົນຕົກ ແລະບໍ່ມີຄົນທຳມາຫາກິນເທິງແຜ່ນ
ດິນໂລກເທື່ອ

6 ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີຝົນຕົກກໍດີ ກໍຍັງມີອາຍນໍ້າຂຶ້ນມາຈາກດິນ ເພື່ອທຳໃຫ້ພື້ນດິນເກີດຄວາມຊຸ່ມຊື່ນທົ່ວໄປ

7 ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນຮູບຄົນແລ້ວເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ຮູດັງໃຫ້ມີຊີວິດ ຮູບປັ້ນນັ້ນກໍ
ກັບກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດຈິດໃຈ

8 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສ້າງສວນຂຶ້ນແຫ່ງນຶ່ງ ໃນເອເດນທາງທິດຕາເວັນອອກ ເມື່ອສ້າງແລ້ວກໍຊົງເອົາຄົນທີ່
ພຣະອົງໄດ້ປັ້ນນັ້ນມາອາສັຍຢູ່

9 ໃນສວນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງໄດ້ນິຣະມິດໃຫ້ກົກໄມ້ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີໃບຂຽວງາມດີ ແລະຜົນລະໄມ້ກໍເປັນໜ້າຢາກກິນ
ໃນກາງສວນມີຕົ້ນໄມ້ພິເສດຢູ່ສອງຕົ້ນ ຄືຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດ ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະຄວາມຊົ່ວ

10 ນອກນີ້ ຍັງມີແມ່ນໍ້າສາຍນຶ່ງໄຫລອອກຈາກເອເດນມາຊຸບລ້ຽງສວນນີ້ ແມ່ນໍ້ານີ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ສາຍ

11 ສາຍທີນຶ່ງຊື່ວ່າ ປີໂຊນ ຊຶ່ງໄຫລອ້ອມປະເທດຮາວິລາ ທີ່ນັ້ນມີແຮ່ທອງຄຳ

12 ໃນປະເທດນີ້ມີບໍ່ຄຳຊັ້ນດີ ມີແກ້ວປະເສີດໂມລາ ແລະຕົ້ນຢາງຫອມທີ່ມີຄ່າ

13 ສາຍທີສອງຊື່ວ່າ ກີໂຮນ ຊຶ່ງໄຫລອ້ອມປະເທດກູດ

14 ສາຍທີສາມຊື່ວ່າ ຕີກຣິສ ຊຶ່ງໄຫລຜ່ານປະເທດອັສຊີເຣັຽທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະສາຍທີສີ່ຊື່ວ່າ ເອີຟຣາດ

15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຄົນທີ່ພຣະອົງສ້າງນັ້ນ ມາເຝົ້າຮັກສາແລະເບິ່ງແຍງສວນ

16 ພຣະອົງຊົງສັ່ງແກ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ໝາກໄມ້ທຸກໆກົກໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້ໝົດ

17 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ກົກທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະຄວາມຊົ່ວ ເຈົ້າຢ່າກິນ ຖ້າເຈົ້າຂືນກິນຫມາກໄມ້ໃນກົກນີ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງ
ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ"

18 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວອີກວ່າ, "ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢູ່ໂດດດ່ຽວເຊັ່ນນີ້ ເຮົາຄວນຫາຜູ້ຊິດຊ່ອຍທີ່
ເໝາະສົມໃຫ້ເຂົາ"

19 ຄັນແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງເອົາຂີ້ດິນປັ້ນເປັນສັດ ແລະນົກຕ່າງໆ ແລ້ວເອົາສັດ ແລະນົກທີ່ປັ້ນນັ້ນໃຫ້ຊາຍຜູ້ຮັກສາ
ສວນເບິ່ງ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າເຂົາຈະໃສ່ຊື່ຫຍັງໃຫ້ ຄັນແລ້ວຊື່ທີ່ເຂົາຕັ້ງໃຫ້ນັ້ນກໍເປັນຊື່ຂອງສັດຕ່າງໆຕໍ່ໆມາ

20 ຫລັງຈາກຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດຕ່າງໆແລ້ວ ສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊິດຊ່ອຍເຂົາຫຍັງໝົດ

21 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນນອນຫລັບສນິດ ໃນຂນະນອນຫລັບຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງ
ເອົາກະດູກຂ້າງຊີກນຶ່ງຂອງເຂົາອອກມາ ແລ້ວຊົງທຳໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງເດີມ

22 ພຣະອົງຊົງເອົາກະດູກຂ້າງນັ້ນມາສ້າງເປັນຜູ້ຍິງ ເມື່ອສ້າງແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງມອບຍິງນັ້ນໃຫ້ແກ່ເຂົາ

23 ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ໃນທີ່ສຸດ ນີ້ເດ ຜູ້ຊຶ່ງມີຮູບຮ່າງຄືເຮົາ ກະດູກຂອງນາງ ມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ ເນື້ອໜັງ
ຂອງນາງ ມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ນາງຊື່ວ່າ ຜູ້ຍິງ ເພາະນາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ"

24 ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຕ້ອງລາຈາກບິດາມານດາຂອງຕົນໄປຕິດພັນຢູ່ກັບພັຣຍາ ແລ້ວເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນ
ຄົນ ຄົນດຽວກັນ

25 ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງນັ້ນເປືອຍກາຍຢູ່ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກລະອາຍກັນເລີຍ

3 ມະນຸດຕົກຢູ່ໃນຄວາມບາບ

The First Sin and Its Punishment

(ຣມ 5:12-21)

1 ງູເປັນສັດທີ່ຫລັກແຫລມກວ່າສັດທັງຫລາຍ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງໄວ້ ງູໄດ້ຖາມຜູ້ຍິງວ່າ, "ຈິງຫລື ທີ່ພຣະ
ເຈົ້າຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ໃນສວນນີ້?"
2 ຜູ້ຍິງນັ້ນຕອບວ່າ, "ໝາກໄມ້ທຸກໆກົກໃນສວນນີ້ ພວກເຮົາກິນໄດ້
3 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາກໄມ້ໃນກົກທີ່ຢູ່ກາງສວນນັ້ນ ເພາະພຣະເຈົ້າບອກບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາກິນ ຫລືກະທັ່ງແຕະຕ້ອງ
ເປັນເດັດຂາດ ຖ້າພວກເຮົາຂືນກິນພວກເຮົາຕ້ອງຕາຍ"
4 ງູຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດອກ
5 ພຣະເຈົ້າເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນກໍເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ດີວ່າ ເມື່ອໃດເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງກັບຈະຮູ້
ການດີ ແລະການຊົ່ວເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ"
6 ຜູ້ຍິງເຫັນວ່າໝາກໄມ້ໃນກົກນັ້ນຊ່າງງາມ ແລະເປັນໜ້າຢາກກິນອີ່ຫລີ ນອກນີ້ນາງຍັງຄິດວ່າຈະມີສະຕິປັນຍາ
ອີກ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປິດເອົາໝາກໄມ້ແລ້ວກິນ
7 ຄັນແລ້ວ ຈຶ່ງເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນໃຫ້ຜົວນາງກິນນຳ ຫລັງຈາກກິນມາກໄມ້ແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຮູ້ແຈ້ງ
ເຫັນຈິງ ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ພວກຕົນກຳລັງເປືອຍກາຍຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນເອົາໃບໄມ້
ມາຫຍິບເຂົ້າກັນເຮັດເປັນເຄື່ອງນຸ່ງ
8 ໃນຄືນວັນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຍ່າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສວນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນຫລົບລີ້ຊ່ອນຢູ່ໃນ
ຖ້າມກາງກົກໄມ້
9 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຫາຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຢູ່ໃສ?"
10 ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຍ່າງຂອງພຣະອົງໃນສວນ ຂ້າພຣະອົງຢ້ານຈຶ່ງຫລົບລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່
ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງກຳລັງເປືອຍກາຍ"
11 ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ໃຜບອກວ່າເຈົ້າເປືອຍກາຍ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫ້າມນັ້ນຫລື?"
12 ຊາຍຜູ້ນັ້ນທູນຕອບວ່າ, "ໂດຍ, ແມ່ນຜູ້ຍິງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ນັ້ນເອົາໝາກໄມ້ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງກິນ"
13 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທຳເຊັ່ນນັ້ນ" ນາງທູນຕອບວ່າ, "ງູໄດ້ຍົວະໃຫ້ຂ້າ
ພຣະອົງກິນ"
14 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກງູວ່າ, "ດ້ວຍເຫດວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຍິງນັ້ນ ແມ່ນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບ
ການສາບແຊ່ງໃນຈຳນວນສັດທັງປວງ ແຕ່ບັດນີ້ໄປ ເຈົ້າຈະລືເລືອດ້ວຍທ້ອງ ແລະຈະເອົາຂີ້ດິນເປັນອາຫານ
15 ເຈົ້າກັບແມ່ຍິງຈະຕ້ອງກຽດຊັງກັນ ມະນຸດແລະງູຈະຕ້ອງເປັນສັດຕຣູກັນ ມະນຸດຈະພຍາຍາມຢຽບຫົວເຈົ້າໃຫ້
ແຕກ ແລະເຈົ້າກໍຈະພຍາຍາມຕອດສົ້ນໜ້ອງຂອງພວກເຂົາ"
16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ, "ເຮົາຈະເພີ້ມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເວລາມີທ້ອງ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າ
ຄອດບຸດດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າກໍຍັງຢາກໄດ້ຜົວຢູ່ ແລະຜົວນັ້ນຈະເປັນນາຍປົກຄອງເບິ່ງແຍງ
ເຈົ້າ"
17 ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອາດາມວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງພັຣຍາຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້
ຫ້າມ ຍ້ອນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳມານັ້ນ ຂີ້ດິນຈະຖືກສາບແຊ່ງ ກ່ອນຈະໄດ້ອາຫານມາລ້ຽງຊີບ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ
ວຽກຢ່າງໜັກ ຂຸດດິນຟັນໄມ້ຈົນໜ້າແຫລ້ໜ້າກ່ຳເທົ່າສ້ຽງຊີວິດ
18 ກົກໄມ້ແລະພືດຕ່າງໆທີ່ມີໜາມຈະເກີດຂຶ້ນສຳລັບເຈົ້າ ແລະຈະກິນພືດນັ້ນເປັນອາຫານ

19 ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາລ້ຽງຊີບດ້ວຍເຫື່ອໄຫລໄຄຍ້ອຍ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສິ້ນຊີວິດກັບຄືນໄປສູ່ດິນບ່ອນທີ່ເຈົ້າມາ ເຈົ້າ
ມາແຕ່ດິນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປໃນດິນອີກ”
20 ອາດາມໃສ່ຊື່ໃຫ້ພັຣຍາຂອງເຂົາວ່າ “ເອວາ” ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ນາງເປັນມານດາຂອງມະນຸດທັງປວງ
21 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານເສື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງສັດໃຫ້ອາດາມ ແລະເມັຽຂອງເຂົານຸ່ງຫົ່ມ

ອາດາມແລະເອວາຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນ

22 ຫລັງຈາກນັ້ນຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ ມະນຸດໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກການດີ
ແລະການຊົ່ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດອີກ”
23 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຂັບໄລ່ເຂົາອອກຈາກສວນເອເດນ ໃຫ້ເຮັດວຽກຂຸດດິນຟັນໄມ້ ແລະທຳມາຫາກິນໃນ
ດິນບ່ອນທີ່ກຳເນີດມາ
24 ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ມະນຸດອອກຈາກສວນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງເທວະດາ ເຊຣູບິມ ທາງທິດຕາ
ເວັນອອກຂອງສວນ ແລະດາບທີ່ມີແສງໄຟແກວ່ງໄປທົ່ວທຸກທິດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດເຂົ້າໄປໃກ້ກົກໄມ້
ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດນັ້ນ

4 ກາອິນ ແລະອາເບນ

Cain Murders Abel

(ລກ 11:51; ຮຣ11:4; 12:24)

1 ຄັນຕໍ່ມາ ອາດາມໄດ້ສົມສູ່ຮ່ວມກັບພັຣຍາຂອງຕົນ ນາງຈຶ່ງຖືພາແລ້ວໄດ້ເກີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ ນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
“ຂ້າພຣະອົງໄດ້ບຸດຊາຍຍ້ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົດຊ່ອຍ”
2 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍວ່າ ກາອິນ ຕໍ່ມານາງໄດ້ບຸດຊາຍອີກຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ອາເບນ ຊຶ່ງມີອາຊີບເປັນຜູ້
ລ້ຽງແກະ ສ່ວນກາອິນເປັນພໍ່ນາ
3 ຄັນຕໍ່ມາວັນນຶ່ງ ກາອິນກໍເອົາຜົນລະປູກມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
4 ສ່ວນອາເບນກໍເອົາສັດເກີດແຕ່ທີ່ອປີທີ່ຕຸ້ຍພີດີງາມໃນຝູງສັດມາຂ້າ ແລ້ວເອົາເນື້ອສ່ວນທີ່ດີໆມາຖວາຍແກ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງພໍພຣະທັຍໃນການກະທຳຂອງອາເບນ
5 ສ່ວນການຖວາຍຂອງກາອິນນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ ກາອິນຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ
6 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຖາມກາອິນວ່າ, “ກາອິນເອີຍ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ?
7 ຖ້າເຈົ້າກະທຳດີ ເຈົ້າຄວນເງີຍຫນ້າຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຍິ້ມແຍ້ມ ແຕ່ດ້ວຍວ່າເຈົ້າກະທຳຊົ່ວ ຄວາມຊົ່ວກໍເໝືອນດັ່ງ
ສັດຮ້າຍທີ່ກຳລັງລໍຄອຍຖ້າຄຸບເຈົ້າ ມັນຕ້ອງຄຸບກິນເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຄວນເອົາຊະນະມັນໄດ້”
8 ຕໍ່ມາ ກາອິນຈຶ່ງເວົ້າກັບອາເບນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍວ່າ, “ເຮົາພາກັນໄປຍ່າງຫລິ້ນໃນທົ່ງນາເທາະ” ເມື່ອສອງອ້າຍ
ນ້ອງອອກໄປເຖິງທົ່ງນາແລ້ວ ກາອິນຜູ້ເປັນອ້າຍກໍປົ້ານ້ອງຊາຍລົງດິນແລ້ວຂ້າຖິ້ມ
9 ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖາມກາອິນວ່າ, “ກາອິນເອີຍ ນ້ອງຊາຍເຈົ້າຢູ່ໃສ?” ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ,
“ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫລືວ່າພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພຣະອົງຊັ້ນບໍ່?”
10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມອີກວ່າ, “ກາອິນ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທຳເຣື່ອງໂຫດຮ້າຍເຊັ່ນນີ້? ນ້ອງຊາຍເຈົ້ານອນ
ເລືອດອາບຕົວຢູ່ໃນທົ່ງນາ ກິ່ນເລືອດຂອງເຂົາຂຶ້ນມາຫາເຮົາເໝືອນສຽງຮ້ອງຂໍແກ້ແຄ້ນ
11 ເຈົ້າຈະຖືກດ່າ ຖືກສາບແຊ່ງ ແລະຖືກເນຣະເທດອອກຈາກທົ່ງນາບ່ອນຊຶ່ງດູດກິນເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍຊຶ່ງເຈົ້າ
ໄດ້ຂ້າ

12 ຖ້າເຈົ້າເຮັດໄຮ່ທຳນາດິນນັ້ນຈະບໍ່ນຳຄວາມອຸດົມສົມບູນມາໃຫ້ ເຈົ້າຈະເປັນຄົນບໍ່ມີຫລັກແຫລ່ງຈະຊັດເຊພະ
ເນຈອນໄປໃນໂລກນີ້"
13 ກາອິນຈຶ່ງຂາບທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, "ໂທດນີ້ໜັກຫລາຍເກີນກວ່າຂ້າພຣະອົງຈະທົນໄດ້
14 ພຣະອົງໄລ່ຂ້າພຣະອົງໃຫ້ໜີຈາກທີ່ທຳມາຫາກິນແລະຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງບໍ່ມີທີ່ພັກອາ
ສັຍ ແລະໃຫ້ທອບໄປໃນໂລກນີ້ ຖ້າໃຜພົບຂ້າພຣະອົງກໍຈະຂ້າຂ້າພຣະອົງເສັຽ"
15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບກາອິນວ່າ, "ບໍ່ດອກ, ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບໂທດເຈັດເທົ່າ" ດ້ວຍເຫດນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງທຳເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວກາອິນເພື່ອວ່າ ເມື່ອຜູ້ໃດພົບຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາ
16 ກາອິນຈຶ່ງໜີໄກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນແຫ່ງນຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ໂນດ ຢູ່ທາງທິດ
ຕາເວັນອອກຂອງເອເດນ

ເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນ

Beginnings of Civilization

17 ຕໍ່ມາ ກາອິນໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບພັຣຍາຂອງເຂົາ ນາງຈຶ່ງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເອໂນກ ກາອິນໄດ້
ສ້າງເມືອງນຶ່ງຂຶ້ນແລ້ວເອົາຊື່ບຸດຊາຍຂອງຕົນເປັນຊື່ເມືອງນັ້ນ
18 ເອໂນກມີບຸດຊາຍຊື່ ອີຣາດ ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງເມຮູຢາເອນ ເມຮູຢາເອນເປັນບິດາຂອງເມທູຊາເອນ ແລະເມທູ
ຊາເອນມີບຸດຊາຍຊື່ວ່າ ລາເມກ
19 ລາເມກໄດ້ພັຣຍາສອງຄົນ ຜູ້ທີນຶ່ງຊື່ ອາດາ ແລະຜູ້ທີສອງຊື່ ຊິນລາ
20 ອາດາໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຢາບານ ຊຶ່ງເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກລ້ຽງສັດທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ
21 ຢູບານນ້ອງຂອງຢາບານເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງນັກຫລິ້ນພິນ ແລະນັກເປົ່າຂຸ່ຍ
22 ຕໍ່ມາອີກ ຊິນລາກໍເກີດບຸດຊາຍຊື່ ຕູບາກາອິນ ທ່ານເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຊ່າງຕີໂລຫະ ຊຶ່ງມີອາຊີບໃນການຕີ
ເຫລັກ ແລະທອງສຳລິດ ຕູບາກາອິນມີນ້ອງຊາຍຊື່ ນາອາມາ
23 ທ່ານມັກເວົ້າອວດກັບພັຣຍາທັງສອງວ່າ, "ອາດາ ແລະຊິນລາເອີຍ ຈົ່ງຟັງເຣື່ອງອ້າຍເລົ່າໃຫ້ດີ ອ້າຍໄດ້ຂ້າຊາຍ
ຜູ້ນຶ່ງ ກໍເພາະວ່າເຂົາຕີອ້າຍໃຫ້ອ້າຍເຈັບຊໍ້າ
24 ຖ້າຜູ້ໃດຕີກາອິນ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບໂທດເຈັດເທົ່າ ແຕ່ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຕີອ້າຍ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບໂທດເຈັດສິບເທົ່າ"

ເຊື້ອສາຍຂອງເຊດ

25 ອາດາມໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບພັຣຍາຈຶ່ງໄດ້ບຸດຊາຍອີກຜູ້ນຶ່ງ ເອວາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີບຸດ
ຊາຍອີກ ເພື່ອທົດແທນອາເບນຜູ້ຊຶ່ງກາອິນໄດ້ຂ້າ"
26 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃຫ້ຊື່ບຸດຊາຍນັ້ນວ່າ ເຊດ ຕໍ່ມາ ເຊດມີບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ເອໂນສ ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ມະນຸດ
ໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນນະມັສການອອກພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

5 ເຊື້ອສາຍຂອງອາດາມ

Adam's Descendants to Noah

(1 ຂຄວ 1:1-4; ລກ 3:36-38)

1 ອັນນີ້ແມ່ນຫນັງສືປະຫວັດເຊື້ອສາຍຂອງອາດາມ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຕາມພຣະສາ
ຍາຂອງ ພຣະເຈົ້າ
2 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ ເມື່ອສ້າງແລ້ວກໍຊົງອວຍພອນໃຫ້ ແລະຕັ້ງຊື່ໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ "ມະນຸດ"
3 ເມື່ອອາດາມອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍສາມສິບປີ ທ່ານມີບຸດຊາຍຄ້າຍຄືກັນກັບເຂົາ ຊື່ ເຊດ
4 ຫລັງຈາກນັ້ນ ອາດາມກໍມີອາຍຸຍືນຍາວມາຮອດແປດຮ້ອຍປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ

5 ແລ້ວໄດ້ເຖິງແກ່ກັມໄປ ເມື່ອອາຍຸເກົ້າຮ້ອຍສາມສິບປີ
6 ເມື່ອເຊດອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍຫ້າປີ ມີບຸດຊາຍຊື່ ເອໂນສ
7 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເຊດມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກແປດຮ້ອຍເຈັດປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຫລາຍຄົນ
8 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກັມໄປໃນເມື່ອອາຍຸ ເກົ້າຮ້ອຍສິບສອງປີ
9 ເມື່ອເອໂນສ ອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບປີ ມີບຸດຊາຍຊື່ ເກນານ
10 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເອໂນສມີອາຍຸຍາວມາອີກຮອດແປດຮ້ອຍສິບຫ້າປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
11 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກັມໄປໃນເມື່ອອາຍຸໄດ້ເກົ້າຮ້ອຍຫ້າປີ
12 ເມື່ອເກນານອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບປີ ມີບຸດຊາຍຜູ້ຊື່ ມາຫາລາເລນ
13 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເກນານມີອາຍຸຍືນຍາວອີກຮອດແປດຮ້ອຍສີ່ສິບປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
14 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກັມໄປໃນເມື່ອອາຍຸເກົ້າຮ້ອຍສິບປີ
15 ເມື່ອມາຫາລາເລນອາຍຸໄດ້ຫົກສິບຫ້າປີ ມີບຸດຊາຍຊື່ ຢາເຣດ
16 ຫລັງຈາກນັ້ນ ມາຫາລາເລນມີອາຍຸຍືນຍາວອີກມາຮອດແປດຮ້ອຍສາມສິບປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
17 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກັມໄປໃນເມື່ອອາຍຸແປດຮ້ອຍເກົ້າສິບຫ້າປີ
18 ເມື່ອຢາເຣດອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ ມີບຸດຊາຍຊື່ ເອໂນກ
19 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຢາເຣດມີອາຍຸຍືນຍາວມາຮອດແປດຮ້ອຍປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
20 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກັມໄປເມື່ອອາຍຸເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ
21 ເມື່ອເອໂນກອາຍຸໄດ້ຫົກສິບຫ້າປີ ມີບຸດຊາຍຊື່ ເມທູເຊລາ
22 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເອໂນກໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປຕື່ມອີກສາມຮ້ອຍປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
23 ແລ້ວມີອາຍຸທັງໝົດສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ
24 ເອໂນກໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປຈົນຊົ່ວຊີວິດ ແລ້ວພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຮັບເອົາເຂົາໄປຢູ່ນຳ
25 ເມື່ອເມທູເຊລາອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍແປດສິບເຈັດປີ ມີບຸດຊາຍຜູ້ຊື່ ລາເມກ
26 ຫລັງຈາກນັ້ນເມທູເຊລາມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກຮອດເຈັດຮ້ອຍແປດສິບສອງປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
27 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກຳໄປເມື່ອອາຍຸເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບເກົ້າປີ
28 ເມື່ອລາເມກອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍແປດສິບສອງປີ ຈຶ່ງມີບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ
29 ແລະເວົ້າວ່າ, “ເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ຈະເປັນຜູ້ເລົ້າໂລມໃຫ້ຫາຍຄວາມອິດເມື່ອຍຈາກການອັນທຸກຍາກຂອງພວກເຮົາ
ອັນສືບເນື່ອງມາຈາກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງດິນ” ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າ ໂນອາ
30 ຫລັງຈາກນັ້ນ ລາເມກມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກຮອດຫ້າຮ້ອຍເກົ້າສິບຫ້າປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ
31 ແລ້ວກໍເຖິງແກ່ກັມໄປເມື່ອອາຍຸໄດ້ເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບເຈັດປີ
32 ເມື່ອໂນອາອາຍຸໄດ້ຫ້າຮ້ອຍປີ ມີບຸດຊາຍສາມຄົນຄື ເຊມ ຮາມ ແລະຢາເຟດ

6 ຄວາມຊົ່ວຊາມຂອງມະນຸດ

The Wickedness of Humankind

1 ຢູ່ມາ ເມື່ອມະນຸດໄດ້ເພີ້ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ສາວກໍມີຫລາຍ
2 ດັ່ງນັ້ນ ເທວະບຸດທັງຫລາຍທີ່ເຫັນຄວາມງາມຂອງຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍຫາຊອກເລືອກແຕ່ງງານຕາມໃຈມັກ

3 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນເປັນເຊັ່ນນີ້ ກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດມີຊີວິດຕລອດໄປເປັນ
ນິດດ້ວຍເຫດວ່າ ເຂົາເປັນມະນຸດ ເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍ ແຕ່ບັດນີ້ໄປ ພວກເຂົາຈະມີອາຍຸບໍ່ກາຍຮ້ອຍຊາວປີ
4 ໃນເວລານັ້ນ ມີຄົນຮູບຮ່າງໃຫຍ່ ແລະມີຄວາມສາມາດຫລາຍ ຄົນພວກນີ້ເກີດມາຈາກຜູ້ຍິງ ແລະເທວະບຸດ
ພວກເຂົາເປັນວີຣະບຸຣຸດຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນອະດີດຕະການ
5 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າ ມະນຸດໂຫດຮ້າຍສາມານມີຢູ່ທຸກຫົນທຸກແຫ່ງ ແລະຄວາມຄິດຊົ່ວກໍບັງຄັບຈິດໃຈ
ເຂົາຢູ່ທຸກເວລາ
6 ພຣະອົງຈຶ່ງເສັຽພຣະທັຍຫລາຍ ແລະມີຄວາມກິນແໜງຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນມາຢູ່ໃນໂລກນີ້
7 ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະທຳລາຍມະນຸດທຸກໆຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນແລ້ວໃນທຸກຫົນທຸກແຫ່ງ
ເຮົາຈະທຳລາຍຝູງສັດ ແລະຝູງນົກຕ່າງໆ ເພາະວ່າເຮົາເສັຽໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງມັນມາ”
8 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍນຳໂນອາເທົ່ານັ້ນ

Noah Pleases God

(ຮຣ 11:7; 1 ປຕ 3:20)

9 ຕໍ່ໄປນີ້ຄືເຊື້ອສາຍຂອງໂນອາ ໂນອາເປັນຄົນຊອບທັມ ດີພ້ອມໃນສມັຍຂອງເຂົາ ໂນອາຕິດສນິດຢູ່ກັບພຣະ
ເຈົ້າ
10 ໂນອາມີບຸດຊາຍສາມຄົນຄື ເຊມ ຮາມ ແລະຢາເຟດ
11 ແຕ່ວ່າຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ແລ້ວຄວາມຊົ່ວຂອງມະນຸດກໍໄດ້ມີຢູ່ທຸກທີ່ທຸກ
ບ່ອນ
12 ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າ ໂລກນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ ກໍຍ້ອນວ່າມະນຸດທັງປວງກະທຳແຕ່ຄວາມຊົ່ວ

ໂນອາສ້າງເຮືອໃຫຍ່

13 ຄັນຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບໂນອາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈຈະທຳລາຍມະນຸສໂລກແລ້ວ ເຮົາຈະທຳລາຍ
ພວກເຂົາຈິບໝົດສິ້ນ ເພາະວ່າໂລກນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍການຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາ
14 ເຈົ້າຈົ່ງສ້າງເຮືອດ້ວຍໄມ້ແກ່ນອັນແໜ້ນໜາສຳລັບເຈົ້າ ຈົ່ງສ້າງເປັນຫລາຍຫ້ອງແລ້ວເອົາຂີ້ຊີຢາທາງໃນແລະ
ທາງນອກໃຫ້ດີ
15 ຈົ່ງສ້າງເຮືອດັ່ງກ່າວນີ້ທາງຍາວໃຫ້ໄດ້ສາມຮ້ອຍສອກ ທາງກວ້າງຫ້າສິບສອກ ແລະທາງສູງສາມສິບສອກ
16 ຈົ່ງທຳປ່ອງຢ້ຽມຈຸຫລັງຄາສູງນຶ່ງສອກ ຍາວຕາມຝາແລະປະຕູທາງຂ້າງເຮືອ ແລ້ວທຳທາງໃນເຮືອໃຫ້ເປັນສາມ
ຊັ້ນ
17 ເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳມາຖ້ວມໂລກ ແລະທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ທຸກໆສິ່ງໃນໂລກນີ້ຈະຕາຍໄປ
18 ແຕ່ວ່າ ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ກັບເຈົ້າ ສະນັ້ນ ຈົ່ງເອົາພັຣຍາ ບຸດຊາຍ ແລະບຸດສະໃພ້ຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປ
ໃນເຮືອ
19 ພ້ອມທັງເອົາສັດທຸກໆຊະນິດແນວລະຄູ່
20 ນົກທຸກໆຊະນິດແນວລະຄູ່ ສັດລາກ ສັດເລືອ ສັດໃຫຍ່ ສັດນ້ອຍທຸກໆຊະນິດແນວລະຄູ່ ເພື່ອໃຫ້ສັດເຫລົ່ານັ້ນ
ມີຊີວິດຢູ່
21 ຢ່າລືມເອົາອາຫານຫລາຍໆຊະນິດສຳລັບຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ແລະສຳລັບສັດເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍ
22 ໂນອາກໍທຳທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້

7 ນ້ຳຖ້ວມໂລກ

The Great Flood

(ລກ 17:26-27)

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂນອາວ່າ, “ເຈົ້າພ້ອມຄອບຄົວຂອງເຈົ້າທັງໝົດຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອເຖີດ ເຮົາໄດ້ເຫັນ
ວ່າ ເຈົ້າເປັນຜູ້ຊອບທັມ ແລະແມ່ນເຈົ້າຜູ້ດຽວໃນຈຳນວນພວກປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາພໍໃຈ
2 ຈົ່ງເອົາສັດທີ່ບໍ່ມີມົນທິນແນວລະເຈັດຄູ່ ແລະເອົາສັດທີ່ມີມົນທິນແນວລະຄູ່
3 ນົກຊະນິດລະເຈັດຄູ່ ເພາະເຮົາຢາກໃຫ້ສັດເຫລົ່ານີ້ມີຊີວິດຢູ່ ແລະອອກແມ່ແຜ່ລູກຕໍ່ໄປໃນໂລກ
4 ໃນເຈັດວັນຂ້າງໜ້ານີ້ ເຮົາຈະໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາໃນໂລກສີ່ສິບວັນສີ່ສິບຄືນ ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ
ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງມານັ້ນຈິບຫາຍໄປ”
5 ໂນອາກໍໄດ້ທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງ
6 ຄາວນໍ້າຖ້ວມໂລກຢູ່ນັ້ນ ໂນອາມີອາຍຸຫົກຮ້ອຍປີ
7 ໂນອາພ້ອມດ້ວຍບຸດຊາຍ ພັຣຍາແລະບຸດສະໃພ້ທັງຫລາຍ
8 ຕລອດທັງສັດທີ່ບໍ່ມີມົນທິນ ແລະສັດທີ່ມີມົນທິນ ນົກແລະສັດນ້ອຍທຸກຊະນິດແນວລະຄູ່
9 ໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອເພື່ອຫລີກເວັ້ນຈາກນໍ້າຖ້ວມ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້
10 ຫລັງຈາກເຈັດວັນແລ້ວ ຝົນກໍໄດ້ຕົກລົງຖ້ວມໂລກ
11 ໃນວັນທີສິບເຈັດເດືອນທີສອງ ເມື່ອໂນອາມີອາຍຸຫົກຮ້ອຍປີ ຟ້າກໍມືດຄຶ້ມແລ້ວຖອກເທຫ່າຝົນລົງມາສູ່ໂລກ
ນໍ້າໃນບໍ່ ໃນເຫວແລະຫ້ວຍຮ່ອງກໍພຸ່ງຂຶ້ນ
12 ຝົນຕົກບໍ່ຂາດສາຍໃນແຜ່ນດິນໂລກ ສີ່ສິບວັນສີ່ສິບຄືນ
13 ໃນວັນຝົນເລີ້ມຕົກນັ້ນ ໂນອາພ້ອມດ້ວຍພັຣຍາ ແລະບຸດຊາຍສາມຄົນຄື ເຊມ ຮາມ ແລະຢາເຟດກັບພັຣຍາ
ຂອງເຂົາໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອ
14 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນພ້ອມທັງສັດທຸກຊະນິດສັດປ່າ ສັດບ້ານ ສັດໃຫຍ່ ສັດນ້ອຍ ແລະນົກ ຫມູທຸກຊະນິດແນວລະຄູ່
15 ບັນດາສັດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈກໍພາກັນເຂົ້າຢູ່ໃນເຮືອກັບໂນອາແນວລະຄູ່ໆ
16 ສັດທັງຫລາຍທີ່ເຂົ້າໄປນັ້ນມີທັງຕົວຜູ້ ແລະຕົວແມ່ທຸກຢ່າງຕ່າງເຂົ້າໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງແລ້ວ ພຣະອົງກໍ
ຊົງອັດປະຕູເຮືອ
17 ຄັນແລ້ວຝົນກໍເລີ້ມຕົກບໍ່ຂາດສາຍຕລອດສີ່ສິບວັນສີ່ສິບຄືນ
18 ນໍ້າກໍມາກຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເຮືອຂອງໂນອາຟູຢູ່ເທິງໜ້ານໍ້າ
19 ນໍ້າກໍມາກຂຶ້ນເລື້ອຍຈົນພູຜາໜ່ວຍສູງໆກໍຖືກນໍ້າຖ້ວມ
20 ແລະນໍ້າຍັງໄດ້ຖ້ວມພູຜາເຫລົ່ານັ້ນຂຶ້ນໄປອີກສິບຫ້າສອກ
21 ທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກຄື ນົກ ສັດທຸກຊະນິດຕລອດທັງຄົນກໍຈົມນໍ້າຕາຍ
22 ບັນດາສັດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈເຂົ້າອອກທາງດັງ ຄືສັດທີ່ອາສັຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນກໍຕາຍໝົດ
23 ທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກຄື ນົກ ສັດທຸກຊະນິດຕລອດທັງຄົນກໍຈົມນໍ້າຕາຍ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຄອບຄົວຂອງໂນອາ
ແລະສັດທີ່ມີຢູ່ໃນເຮືອທີ່ນັ້ນ
24 ນໍ້າຖ້ວມໂລກຢູ່ເປັນເວລາຮ້ອຍຫ້າສິບວັນ

8 ນໍ້າບົກລົງ

The Flood Subsides

1 ຫລັງຈາກນໍ້າຖ້ວມໂລກໄດ້ຮ້ອຍຫ້າສິບວັນແລ້ວພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ລືມໂນອາພ້ອມທັງສັດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນເຮືອ ພຣະ
ອົງຊົງທຳໃຫ້ລົມພັດມາເທິງໜ້າໂລກ

2 ແລ້ວນໍ້າກໍຄ່ອຍບົກລົງທ້ອງຟ້າກໍເລີ່ມແຈ່ມໃສຂຶ້ນ ຝົນກໍເຊົາຕົກ
3 ນໍ້າໃນບໍ່ນໍ້າໃນເຫວ ແລະຫ້ວຍຮ່ອງກໍລົດນ້ອຍຖອຍລົງເປັນລຳດັບ
4 ໃນມື້ວັນທີສິບເຈັດຂອງເດືອນເຈັດ ເຮືອຂອງໂນອາໄດ້ຄ້າງຢູ່ເທິງພູ ອາຣາຣັດ
5 ນໍ້າໄດ້ບົກລົງເລື້ອຍໆ ຈົນມື້ວັນທີນຶ່ງຂອງເດືອນສິບຍອດພູທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ
6 ຢູ່ຕໍ່ມາອີກສີ່ສິບວັນ ໂນອາໄດ້ໄຂປ່ອງຢ້ຽມເຮືອອອກ
7 ແລ້ວໄດ້ປ່ອຍກາຕົວນຶ່ງອອກໄປ ກາຕົວນັ້ນໄດ້ບິນໄປເລີຍຈົນນໍ້າແຫ້ງຈາກແຜ່ນດິນ
8 ໂນອາກໍໄດ້ປ່ອຍນົກກາງແກຕົວນຶ່ງອອກໄປອີກ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່ານໍ້າບົກແລ້ວຫລືຍັງ
9 ແຕ່ວ່ານົກກາງແກຕົວນັ້ນບໍ່ມີບ່ອນຈະຈັບຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາໂນອາເພາະວ່ານໍ້າຍັງຖ້ວມໂລກຢູ່ ພໍເຫັນນົກບິນ
ກັບມາ ໂນອາໄດ້ເດ່ມືອອກໄປຈັບເອົານົກກາງແກຕົວນັ້ນມາໄວ້ໃນເຮືອນຳໝູ່
10 ເຈັດວັນຕໍ່ມາ ທ່ານໄດ້ປ່ອຍນົກກາງແກອອກໄປອີກ
11 ນົກກາງແກຕົວນັ້ນໄດ້ບິນກັບມາໃນຕອນແລງພ້ອມທັງຄາບເອົາໃບໝາກກອກມານຳ ເມື່ອເຫັນເຊັ່ນນີ້ ທ່ານຈຶ່ງ
ຮູ້ຈັກຄັກແນ່ວ່ານໍ້າໄດ້ບົກລົງແລ້ວ
12 ເຈັດວັນຕໍ່ມາ ທ່ານໄດ້ປ່ອຍນົກກາງແກອອກໄປອີກ ແຕ່ເທື່ອນີ້ນົກຕົວນັ້ນບໍ່ເຫັນກັບມາເລີຍ
13 ເມື່ອໂນອາມີອາຍຸໄດ້ຫົກຮ້ອຍນຶ່ງປີ ໃນວັນທີນຶ່ງຂອງເດືອນທີນຶ່ງຂອງປີນັ້ນ ນໍ້າກໍໄດ້ແຫ້ງລົງໝົດ ຫລັງຈາກ
ທ່ານໄດ້ເປີດຫລັງຄາເຮືອອອກແລ້ວ
14 ກໍເບິ່ງເຫັນວ່າໜ້າດິນໄດ້ແຫ້ງແລ້ວ ສະນັ້ນໃນວັນທີຊາວເຈັດຂອງເດືອນທີສອງ ແຜ່ນດິນໂລກກໍແຫ້ງຢ່າງສິ້ນ
ເຊີງ
15 ແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ໂນອາວ່າ,
16 “ເຈົ້າພ້ອມທັງພັຣຍາ ບຸດຊາຍແລະບຸດສະໃພ້ ຈົ່ງພາກັນອອກຈາກເຮືອນັ້ນເຖີດ
17 ຈົ່ງປ່ອຍສັດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເຮືອຄື ສັດບ້ານ ສັດປ່າ ສັດເລືອຄານ ນົກ ໝູອອກມາເພື່ອໃຫ້ມັນອອກແມ່ແຜ່
ລູກຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ໃນໂລກນີ້”
18 ດັ່ງນັ້ນ ໂນອາພ້ອມທັງພັຣຍາ ບຸດຊາຍແລະບຸດສະໃພ້ກໍພາກັນອອກຈາກເຮືອ
19 ສ່ວນສັດບ້ານ ສັດປ່າ ສັດເລືອຄານ ແລະນົກໝູກໍພາກັນອອກມາຈາກເຮືອ ຕາມເຊື້ອຊາດຂອງມັນເໝືອນກັນ

ໂນອາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ

God’s Promise to Noah

20 ຄັນຕໍ່ມາ ໂນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເລືອກເອົາສັດແລະນົກທີ່ບໍ່ມີມົນທິນມາຂ້າ
ເຜົາຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ
21 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບກິ່ນຫອມຫວນຊວນພຣະທັຍເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງຄິດວ່າ, “ເຮົາຈະບໍ່ດ່າສາບ
ແຊ່ງໂລກນີ້ຍ້ອນມະນຸດອີກ ເພາະເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ຄວາມຄິດຊົ່ວຊ້າຂອງມະນຸດມີມາແຕ່ເວລາຍັງນ້ອຍ ເຮົາຈະ
ບໍ່ທຳລາຍສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ທຳລາຍມາແລ້ວ
22 ຕາບໃດທີ່ໂລກຍັງຄົງຢູ່ ຍາມຫວ່ານກ້າແລະຍາມເກັບກ່ຽວ ຣະດູໜາວ ແລະຣະດູຮ້ອນ ກາງເວັນແລະກາງຄືນ
ຈະມີສືບໆໄປ

9 ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາກັບໂນອາ

The Covenant with Noah

1 ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍໄຊໃຫ້ພອນແກ່ໂນອາ ພ້ອມທັງບຸດຊາຍທັງສາມຄົນຂອງເຂົາວ່າ,

2 “ໃຫ້ພວກເຈົ້າມີລູກເຕົ້າມາກທະວີຂຶ້ນທົ່ວໂລກເທີນ ສັດທຸກໆຊະນິດໃນໂລກຄື ສັດລາກ ສັດເລືອຄານ ສັດ
ໃຫຍ່ ສັດນ້ອຍນົກໜູ ແລະປູປານາໆຊນິດ ຈະຢ້ານກົວ ແລະຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງເຈົ້າ
3 ແຕ່ບັດນີ້ໄປສັດທຸກໆຊະນິດ ແລະພືດທຸກໆຢ່າງ ພວກເຈົ້າກິນໄດ້ເພາະເຮົາໄດ້ປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ເປັນອາຫານ
ແກ່ພວກເຈົ້າ
4 ແຕ່ມີສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄວນກິນຄື ເລືອດຊຶ່ງເປັນຫລັກສຳຄັນຂອງຊີວິດ
5 ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າເຈົ້າ ເຮົາຈະລົງໂທດຜູ້ນັ້ນເຖິງຕາຍ ເຮົາຈະທຳລາຍສັດທຸກຕົວທີ່ຂ້າເຈົ້າ ແລະເຮົາຈະລົງໂທດທຸກໆ
ຄົນທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ
6 ຜູ້ໃດຂ້າເພື່ອນສັນໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເພື່ອນຂ້າສັນນັ້ນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດຕາມຮູບຮ່າງຂອງພ
ຣະອົງ
7 ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງສືບຫນໍ່ແຫນແນວໃຫ້ມາກຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າແຜ່ຜາຍໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ
ໃນໂລກ”
8 ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາກັບໂນອາ ແລະບຸດຊາຍຂອງທ່ານວ່າ,
9 “ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເຮົາສັນຍາຕໍ່ເຈົ້າ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
10 ແລະສັດທຸກຊະນິດທີ່ອອກມາຈາກເຮືອເຊັ່ນ ນົກໜູ ສັດບ້ານ ສັດປ່າວ່າ
11 ດ້ວຍຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາຕັ້ງໄວ້ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດ້ວຍນ້ຳ ນ້ຳຖ້ວມໂລກເຊັ່ນນີ້ຈະບໍ່ມີອີກ
ຈັກເທື່ອ
12 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕື່ມອີກວ່າ, “ເຮົາຕັ້ງຮຸ້ງກິນນ້ຳໄວ້ເພື່ອເປັນເຄື່ອງຫມາຍສຳຄັນຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາຕລອດໄປ
ເປັນນິດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ເຈົ້າ ແລະສັດຕ່າງໆ
13 ຮຸ້ງກິນນ້ຳຈະເປັນເຄື່ອງຫມາຍສຳຄັນຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໄວ້ກັບໂລກ
14 ຫາກເມື່ອໃດເຮົາໄດ້ທຳໃຫ້ມີເມກປົກຫຸ້ມທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ແລະທຳໃຫ້ມີຮຸ້ງປາກົດຂຶ້ນໃນເມກ
15 ແລ້ວເຮົາກໍຈະຄິດເຖິງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະສັດທັງປວງວ່າຈະບໍ່ທຳລາຍທຸກໆສິ່ງທີ່ມີ
ຊີວິດດ້ວຍນ້ຳອີກ
16 ເມື່ອຮຸ້ງປາກົດຂຶ້ນໃນເມກເຮົາກໍຈະໄດ້ເຫັນ ແລະຈະໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳໝັ້ນສັນຍາຕລອດໄປເປັນນິດລະ
ຫວ່າງເຮົາກັບທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກ”
17 ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂນອາອີກວ່າ, “ນີ້ແຫລະເຄື່ອງຫມາຍສຳຄັນຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ທຸກໆ
ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກ”

ໂນອາແລະລູກຊາຍ

Noah and His Sons

18 ບຸດຊາຍຂອງໂນອາທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອຄື ເຊມ ຮາມ ແລະຢາເຟດ ຮາມເປັນບິດາຂອງການາອານ
19 ບຸດຊາຍທັງສາມຂອງທ່ານໄດ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງປະເທດຊາດທັງປວງໃນໂລກ
20 ໂນອາຊຶ່ງມີອາຊີບຊາວໄຮ່ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ປູກຕົ້ນອະງຸ່ນ
21 ວັນນຶ່ງ ທ່ານດື່ມນ້ຳອະງຸ່ນຫລາຍຈົນມຶນເມົາ ຈົນຫລົງແກ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງຕົນອອກ ແລ້ວນອນເປືອຍກາຍຢູ່
ໃນຜ້າເຕັນ
22 ເມື່ອຮາມຜູ້ເປັນບິດາຂອງການາອານ ເຫັນບິດາຂອງຕົນນອນເປືອຍກາຍຢ່າງມຶນເມົາຢູ່ເຊັ່ນນັ້ນກໍຟ້າວໄປ
ບອກອ້າຍທັງສອງມາ
23 ເຊມ ແລະຢາເຟດກໍເອົາຜ້າພາດບ່າແລ້ວທັງສອງຄົນກໍເດີນທັນຫລັງເຂົ້າໄປປົກປິດກາຍຂອງບິດາທີ່ເປືອຍ
ກາຍຢູ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຫັນຫນ້າເບິ່ງກາຍຂອງບິດາທີ່ເປືອຍຢູ່ນັ້ນ

24 ເມື່ອໂນອາ ຕື່ນແຕ່ນອນແລະຊວ່າງເຫລົ້າແລ້ວ ກໍຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ບຸດຊາຍຫລ້າໄດ້ກະທຳຕໍ່ຕົນ
25 ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ກູຂໍສາບແຊ່ງການາອານ ມັນຈະເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງອ້າຍມັນ"
26 ທ່ານກ່າວອີກວ່າ, "ຂໍສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຊມ ການາອານ ຈະເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງເຊມ
27 ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ຢາເຟດ ຈະເຣີນມັ່ງຄັ່ງສົມບູນຂຶ້ນ ແລະຂໍໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ ຈົ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນກັບປະ
ຊາຊົນຂອງເຊມ ການາອານຈົ່ງຕົກເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຢາເຟດ"
28 ຫລັງຈາກນໍ້າຖ້ວມໂລກແລ້ວ ໂນອາມີອາຍຸຕໍ່ມາອີກສາມຮ້ອຍຫ້າສິບປີ
29 ທ່ານຈຶ່ງເຖິງແກ່ກຳໄປເມື່ອອາຍຸໄດ້ເກົ້າຮ້ອຍຫ້າສິບປີ

10 ເຊື້ອສາຍຂອງບຸດຊາຍໂນອາ

Nations Descended from Noah

(1 ຂຄວ 1:5-27)

1 ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນເຊື້ອສາຍບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງໂນອາຄື ເຊມ ຮາມ ແລະຢາເຟດ ບຸດຊາຍຂອງເຂົາໄດ້ເກີດຫລັງ
ຈາກນໍ້າ ຖ້ວມໂລກ
2 ບຸດຊາຍຂອງຢາເຟດຊື່ ໂກເມີ ມາໂກກ ມາດັຍ ຢາວານ ຕູບານ ເມເຊກ ແລະຕີຣັສ
3 ບຸດຊາຍຂອງໂກເມີຊື່ ອັສເກນັຊ ຣີຟັທ ແລະໂຕກາຣົມາ
4 ບຸດຊາຍຂອງຢາວານຊື່ ເອລີຊາ ຕາຣົຊິສ ຊາວກິດຕິມ ແລະຊາວໂຣດານິມ
5 ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມແຄມດອນ ແລະຕາມແຄມທະເລ ພວກ
ນີ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາເຟດຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນເຜົ່າ ແລະໃນປະເທດແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ລະຫມວດຫມູ່ ປາກພາສາ
ຂອງພວກເຂົາເອງ
6 ບຸດຊາຍຂອງຮາມຊື່ ກູຊ ເອຢິບ ປູທ ແລະການາອານ
7 ບຸດຊາຍຂອງກູຊ ຊື່ເຊບາ ຮາວິລາ ຊັບຕາ ຣາອາມາ ແລະຊັບເຕກາ
8 ບຸດຊາຍຂອງຣາອາມາຊື່ ເຊບາ ແລະເດດານກູຊມີບຸດຊາຍອີກຜູ້ນຶ່ງຊື່ ນິມໂຣດ ນິມໂຣດເປັນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຄົນທຳອິດໃນໂລກ
9 ທ່ານຍັງເປັນນາຍພານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໂລກອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງມີຄຳເວົ້າເລົ່າລືກັນມາວ່າ "ເປັນນາຍພານຜູ້ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຫມືອນດັ່ງນິມໂຣດ"
10 ຣາຊອານາຈັກທຳອິດທີ່ນິມໂຣດປົກຄອງມີຄື ບາເບນ ເອເຣກ ແລະອັກກາດ ຣາຊອານາຈັກເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນປະ
ເທດຊີນາກ
11 ອັສຊີເຣັຽ ອອກຈາກປະເທດຊີນາກໄປ ສ້າງເມືອງນີເນເວ ເຣໂຮໂບທອີຣ໌ ກາລາ
12 ແລະເຣເຊນຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງນີເນເວ ແລະເມືອງກາລາ ເມືອງນີ້ເປັນເມືອງໃຫຍ່
13 ເອຢິບເປັນບິດາຂອງລູດິມ ອານາມິມ ເລຮາບິມເນັຟຕູຮີມ
14 ປັທຣູຊິມ ກັສລູຮິມ ແລະເກັຟໂຕຣິມ ພວກນີ້ໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍໃຫ້ຄົນຟີລິສຕິນ
15 ບຸດຊາຍກົກຂອງການາອານຊື່ ຊີໂດນ ແລະຜູ້ຕໍ່ມາແມ່ນ ເຮທ
16 ແລະຊາວເຢບຸສ ຊາວອາໂມຣິດ ຊາວກີຣົກາຊິດ
17 ຊາວຮີວີ ຊາວອາຣົກິດ ຊາວຊີນິດ
18 ຊາວອາຣົວາດິດ ຊາວເຊມາຣິດ ແລະຊາວຮາມັທ ພາຍລຸນມາເຊື້ອສາຍຂອງການາອານໄດ້ແຜ່ກວ້າງອອກໄປ
19 ຈົນເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຮອດຊີໂດນທາງເບື້ອງເມືອງເກຣາ ເມືອງກາຊາ ແລະຂ້າງເມືອງໂຊໂດມ ຮອດ
ເມືອງໂກໂມຣາ ເມືອງອັດມາ ແລະເຊໂບີອິມຮອດເມືອງລາຊາ

20 ພວກເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງຮາມ ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ເປັນຫມູ່ຫມວດເຜົ່າແລະປະເທດ ແຕ່ລະຫມູ່ຫມວດປາກ
ເວົ້າພາສາຂອງຕົນເອງ
21 ເຊມຜູ້ຊຶ່ງເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງເດັກນ້ອຍຊາວເອເບີ ແລະຜູ້ຊຶ່ງເປັນອ້າຍກົກຂອງຢາເຟດກໍມີບຸດຫລາຍ
ຄົນເຊັ່ນດຽວກັນ
22 ບຸດຊາຍຂອງເຊມຊື່ ເອລາມ ອັສຊູຣ໌ ອາກປັກສາດ ລູດ ແລະອາຣາມ
23 ບຸດຊາຍຂອງອາຣາມຄື ອຸຊ ຮຸນ ເກເທີ ແລະມັສ
24 ອາກປັກສາດເປັນບິດາຂອງເຊລາ ແລະເຊລາເປັນບິດາຂອງເອເບີ
25 ເອເບີມີບຸດຊາຍສອງຄົນ ຜູ້ອ້າຍຊື່ ເປເລກ ກ່ອນຈະໃສ່ຊື່ນີ້ກໍເພາະວ່າ ໃນສະໄຫມຂອງທ່ານປະຊາຊົນໃນໂລກ
ຖືກແບ່ງແຍກກັນ ນ້ອງຊາຍຂອງເປເລກຊື່ ໂຢກທານ
26 ໂຢກທານມີບຸດຊາຍຫລາຍຄົນຊື່ ອັນໂມດາດ ເຊເລຟ ຮາຊາມາເວທ ເຢຣາ
27 ຮາໂດຣາມ ອຸຊານ ດິກລາ
28 ໂອບານ ອາບີມາເອນ ເຊບາ
29 ໂອຟີຣ໌ ຮາວິລາ ແລະໂຢບັບ
30 ດິນແດນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ນັ້ນມີຕັ້ງແຕ່ເມຊາຂ້າງເບື້ອງເຊຟາກ ຈົນເຖິງພູເຂົາທາງທິດຕາເວັນອອກ
31 ພວກເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຊມ ຊຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່ເປັນຫມູ່ຫມວດເຜົ່າແລະປະເທດ ແຕ່ລະຫມູ່ຫມວດນັ້ນ
ປາກເວົ້າພາສາຂອງຕົນເອງ
32 ທຸກໆເຜົ່າແລະຫມູ່ຫມວດທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນເຊື້ອສາຍຈາກບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງໂນອາທີ່ມາຈາກເຊື້ອສາຍ
ຕ່າງໆກັນ
ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນໃນຊາດຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ ແມ່ນສືບເຊື້ອສາຍມາຈາກໂນອາ ແລະຈາກບຸດຊາຍຂອງທ່ານ
ພາຍຫລັງຈາກນ້ຳຖ້ວມໂລກ

11 ຫໍຄອຍເມືອງບາເບນ

The Tower of Babel

1 ແຕ່ທຳອິດ ມະນຸດໃນໂລກເວົ້າພາສາດຽວກັນແລະໃຊ້ຄຳເວົ້າແບບດຽວກັນ
2 ຢູ່ມາເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ພວກເຂົາຈຶ່ງພົບທົ່ງຮາບພຽງແຫ່ງນຶ່ງໃນປະເທດຊີ
ນາກ ແລ້ວໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ
3 ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເອົາເທາະ! ພວກເຮົາພາກັນປັ້ນດິນຈີ່ ແລ້ວເຜົາໃຫ້ມັນແຂງດີ” ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງມີດິນຈີ່ສຳລັບກໍ່ສ້າງ ແລະມີຢາງໃຊ້ຕາງປະທາຍ
4 ແລ້ວພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, “ບັດນີ້ ພວກເຮົາມາພາກັນສ້າງເມືອງຂອງພວກເຮົາ ພ້ອມທັງກໍ່ຫໍຄອຍໃຫ້ມີຍອດສູງຈຸ
ຟ້າ ພວກເຮົາຄວນສ້າງຊື່ສຽງໄວ້ ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ພັດພາກຈາກກັນໄປໃນໂລກນີ້”
5 ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດລົງມາທອດພຣະເນດເມືອງແລະຫໍຄອຍສູງທີ່ມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
6 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ ມະນຸດທ້ອນໂຮມກັນເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວ ເຂົາເວົ້າພາສາດຽວກັນ ນີ້ກໍເປັນພຽງຂັ້ນ
ເລີ້ມຕົ້ນທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມາ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ພວກເຂົາກໍຈະສາມາດທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາປາຖນາຢາກທຳ
7 ສະນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງລົງໄປທຳໃຫ້ພາສາຂອງເຂົາແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເວົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນອີກ”
8 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳໃຫ້ພວກເຂົາພັດພາກຈາກກັນໄປຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງໃນໂລກ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຊົາສ້າງ
ເມືອງນັ້ນ

9 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເມືອງນີ້ຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ ບາເບນ ເພາະວ່າບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳໃຫ້ພາສາຂອງ
ພວກເຂົາແຕກຕ່າງກັນ ແລະທຳໃຫ້ມະນຸດພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງໃນໂລກ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຊມ

Descendants of Shem

(1 ຂຄວ 1:17-27; ລກ 3:34-36)

10 ເຊື້ອສາຍຂອງເຊມມີຄວາມເປັນມາດັ່ງນີ້ ເມື່ອເຊມມີອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍປີ ກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ອາກປັກສາດ ເມື່ອສອງປີ
ຫລັງຈາກນໍ້າຖ້ວມໂລກ
11 ຕັ້ງແຕ່ເຊມມີບຸດຊາຍຄືອາກປັກສາດມາ ກໍມີອາຍຸຕໍ່ມາອີກຫ້າຮ້ອຍປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
12 ເມື່ອອາກປັກສາດມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບຫ້າປີ ກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ເຊລາ
13 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ເຊລາມາ ກໍມີອາຍຸຕໍ່ມາອີກສີ່ຮ້ອຍສາມປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
14 ເມື່ອເຊລາມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ ມີບຸດຊາຍຊື່ ເອເບີ
15 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ເອເບີມາ ກໍມີອາຍຸຕໍ່ມາອີກສີ່ຮ້ອຍສາມປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
16 ເມື່ອເອເບີມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສີ່ ກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ເປເລກ
17 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ເປເລກມາ ກໍມີອາຍຸຕໍ່ມາອີກສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
18 ເມື່ອເປເລກມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ ກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ເຣອູ
19 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ເຣອູມາ ກໍມີຊີວິດຕໍ່ມາອີກສອງຮ້ອຍເກົ້າປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
20 ເມື່ອເຣອູມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສອງປີ ກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ເຊຣຸກ
21 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ເຊຣຸກມາ ກໍມີຊີວິດຕໍ່ມາອີກສອງຮ້ອຍເຈັດປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
22 ເມື່ອເຊຣຸກມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ ກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ນາໂຮຣ໌
23 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ນາໂຮຣ໌ມາ ກໍມີຊີວິດຕໍ່ມາອີກຕື່ມສອງຮ້ອຍປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
24 ເມື່ອນາໂຮຣ໌ມີອາຍຸໄດ້ຊາວເກົ້າປີກໍມີບຸດຊາຍຊື່ ເຕຣາ
25 ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ເຕຣາມາ ກໍມີຊີວິດຕໍ່ມາອີກຮ້ອຍສິບເກົ້າປີ ແລະມີບຸດຊາຍຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ
26 ເມື່ອເຕຣາມີອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບປີ ກໍມີບຸດຊາຍສາມຄົນແລ້ວຄື ອັບຣາມ ນາໂຮຣ໌ ແລະຮາຣານ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຕຣາ

Descendants of Terah

27 ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຕຣາຄື ເຕຣາມີບຸດຊາຍສາມຄົນຊື່ ອັບຣາມ ນາໂຮຣ໌ ແລະຮາຣານ ຮາຣານມີ
ບຸດຊາຍຊື່ ໂລດ
28 ຮາຣານໄດ້ສິ້ນຊີວິດກ່ອນເຕຣາຜູ້ເປັນບິດາໃນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນ ຄືເມືອງອູຣ໌ແຂວງຄັນເດອານ
29 ອັບຣາມ ແລະນາໂຮຣ໌ຕ່າງກໍໄດ້ແຕ່ງງານ ພັຣຍາຂອງອັບຣາມຊື່ ຊາຣາຍ ພັຣຍາຂອງນາໂຮຣ໌ຊື່ ມິລະກາ ມິລ
ະກາເປັນບຸດຕຣີຂອງຮາຣານ ຮາຣານເປັນບິດາຂອງ ມິລະກາ ແລະອິສກາ
30 ນາງຊາຣາຍບໍ່ມີບຸດເພາະນາງເປັນຫມັນ
31 ເຕຣາພ້ອມບຸດຊາຍຄື ອັບຣາມກັບຫລານຊາຍຄືໂລດບຸດຊາຍຂອງຮາຣານ ແລະຊາຣາຍພັຣຍາຂອງອັບຣາມ
ໄດ້ພາກັນຫນີຈາກເມືອງອູຣ໌ ປະເທດຄັນເດອາເຂົ້າໄປອາໄສຢູ່ໃນປະເທດການາອານພວກເຂົາພາກັນໄປເຖິງ
ເມືອງຮາຣານແລະຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ
32 ເຕຣາໄດ້ເຖິງແກ່ກຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເມື່ອອາຍຸໄດ້ສອງຮ້ອຍຫ້າປີ

12 ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນອັບຣາມ

The Call of Abram

(ກຈກ 7:2-5)

1 ຄັນຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກແກ່ອັບຣາມວ່າ, "ຈົ່ງອອກຈາກປະເທດຂອງເຈົ້າ ຈາກຍາດພີ່ນ້ອງແລະ
ຈາກບ້ານຂອງເຈົ້າແລ້ວໄປໃນປະເທດທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ
2 ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຫລາຍຂຶ້ນແລ້ວເກີດເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງ
ແລະຜູ້ອື່ນຈະໄດ້ຮັບພອນຍ້ອນເຈົ້າ
3 ເຮົາຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ ທຸກໆຊົນຊາດໃນໂລກຈະຂໍໃຫ້
ເຮົາອວຍພອນພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຈົ້າ"
4 ເມື່ອອັບຣາມອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບຫ້າປີ ທ່ານກໍອອກຈາກເມືອງຮາຣານໄປຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກ ໂລດກໍ
ໄປນຳທ່ານ ດ້ວຍ
5 ອັບຣາມພາຊາຣາຍພັຣຍາຂອງຕົນກັບໂລດຫລານຊາຍ ພ້ອມທັງຊັບສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ສະສົມໄວ້ໃນເມືອງຮາຣານ
ແລະພວກຂ້ອຍຂ້າໄປນຳດ້ວຍ ພວກເຂົາອອກເດີນທາງມຸ່ງໜ້າໄປຍັງປະເທດການາອານ
6 ເມື່ອຮອດປະເທດການາອານແລ້ວ ອັບຣາມຍັງເດີນທາງຜ່ານປະເທດໄປຈົນເຖິງບ່ອນສັກສິດຂອງເມືອງເຊ
ເຄມ ຄືຕົ້ນໄມ້ສັກສິດທີ່ໂມເຣ (ໃນເວລານັ້ນ ຊາວການາອານກໍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນນັ້ນແລ້ວ)
7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດຕໍ່ອັບຣາມແລະກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, "ນີ້ແມ່ນດິນແດນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍ
ຂອງເຈົ້າ" ສະນັ້ນ ໃນບ່ອນນີ້ອັບຣາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ປາກົດຂຶ້ນແກ່ຕົນ
8 ຫລັງຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປທາງທິດໃຕ້ ຄືໄປເທິງພູທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເບັດເອນ ແລະໄດ້
ຕັ້ງທີ່ພັກອາໄສຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງເບັດເອນກັບເມືອງອາອີ ໃນທີ່ນັ້ນອັບຣາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ ແລະນະມັສ
ການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
9 ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ທ່ານກໍຍົກຍ້າຍໄປທາງທິດໃຕ້ອອກເດີນທາງເປັນລະຍະໆໄປສູ່ດິນແດນເນເກັບ

ອັບຣາມໃນປະເທດເອຢິບ

Abram and Sarai in Egypt

10 ໃນເວລານັ້ນ ມີການອຶດຢາກຢ່າງແສນສາຫັດເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດການາອານ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ອັບຣາມຕ້ອງໄປ
ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບຊົ່ວລະຍະນຶ່ງ
11 ເມື່ອໃກ້ຈະຮອດດ່ານເຂົ້າປະເທດ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບພັຣຍາວ່າ, "ຊາຣາຍ ເຈົ້າເປັນຍິງທີ່ຈົບງາມ
12 ເມື່ອຊາວເອຢິບເຫັນເຈົ້າ ພວກເຂົາຄົງຈະເວົ້າວ່າເຈົ້າເປັນພັຣຍາຂອງຂ້ອຍ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈະຂ້າຂ້ອຍຖິ້ມ
ເພື່ອຈະເອົາເຈົ້າໄປ
13 ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເວັ້ນຈາກສິ່ງນີ້ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າບອກກັບເຂົາວ່າ ເຈົ້າເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຂ້າ
ຂ້ອຍ ແລະຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍເປັນຢ່າງດີ"
14 ເມື່ອອັບຣາມເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນປະເທດເອຢິບແລ້ວ ຊາວເອຢິບກໍເຫັນວ່າພັຣຍາຂອງທ່ານເປັນຄົນງາມ
ຫລາຍ
15 ຄັນຂ້າຣາຊການເອຢິບເຫັນຊາຣາຍ ຈຶ່ງໄປທູນຍົກຍ້ອງຄວາມຕໍ່ຟາຣາໂອກະສັດຂອງພວກເຂົາ ດັ່ງນັ້ນ ນາງ
ຈຶ່ງຖືກພາຕົວໄປຍັງພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດ
16 ຍ້ອນນາງຊາຣາຍ ກະສັດຟາຣາໂອ ຈຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ອັບຣາມເປັນຢ່າງດີ ແລ້ວຍັງມອບຝູງແກະ ຝູງແບ້ ຝູງງົວ ຝູງ
ລໍ ຝູງອູດແລະຂ້ອຍຂ້າຊາຍຍິງໃຫ້
17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳໃຫ້ກະສັດຟາຣາໂອ ແລະຄົນໃນພຣະຣາຊວັງເຈັບໄຂ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ກໍຍ້ອນວ່າພຣະອົງ
ໄດ້ຮັບເອົານາງຊາຣາຍພັຣຍາຂອງອັບຣາມມາຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງ

18 ສະນັ້ນ ກະສັດຟາຣາໂອຊິງເອີ້ນອັບຣາມມາແລ້ວຖາມເວົ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດການດັ່ງນີ້ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່
ບອກວ່າເປັນເມັຽຂອງເຈົ້າ?
19 ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເວົ້າວ່າເປັນນ້ອງສາວ? ຍ້ອນຈັ່ງຊັ້ນແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງເອົານາງມາເປັນພັຣຍາ ນີ້ນາງຢູ່ນີ້ໃຫ້ເອົາຄືນ
ໄປເສັຽ”
20 ຄັນແລ້ວ ກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ ພາອັບຣາມເອົາພັຣຍາ ແລະສິ່ງຂອງອອກຈາກ
ປະເທດໄປ

13 ອັບຣາມແລະໂລດແຍກຈາກກັນ

Abram and Lot Separate

1 ອັບຣາມພາພັຣຍາກັບສິ່ງຂອງທີ່ທ່ານມີ ມຸ່ງຫນ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບໄປສູ່ເຂດເນເກັບ ໂລດກໍຕິດຕາມ
ທ່ານໄປດ້ວຍ
2 ອັບຣາມເປັນຄົນຮັ່ງມີ ທ່ານມີຝູງແກະ ຝູງແບ້ ແລະຝູງງົວຄວາຍພ້ອມທັງເງິນຄຳມາກຫລາຍ
3 ທ່ານຍົກຍ້າຍຈາກເຂດເນເກັບໄປສູ່ເມືອງເບັດເອນເປັນລະຍະໆຈົນເຖິງບ່ອນຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຕັ້ງທີ່ພັກມາຄາວ
ກ່ອນ ຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງເບັດເອນກັບເມືອງອາອີ
4 ທ່ານກໍໄດ້ກັບຄືນໄປບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ແຕ່ກ່ອນແລ້ວ ອັບຣາມນະມັສການອອກພຣະນາມພ
ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ
5 ໂລດຜູ້ເດີນທາງຮ່ວມໄປກັບອັບຣາມກໍມີ ຝູງແກະ ຝູງແບ້ ຝູງງົວຄວາຍ ແລະຜ້າເຕັນຈຳນວນຫລາຍ
6 ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ຄົນລ້ຽງສັດຂອງອັບຣາມ ແລະໂລດຈຶ່ງຜິດຖຽງກັນ ເພາະບໍ່ມີທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດພຽງພໍ
7 ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງສອງຝ່າຍຢູ່ຮ່ວມກັນໄດ້ ໃນຄາວນັ້ນຊາວການາອານ ແລະຊາວເປຣິສຊີກໍໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລ້ວ
8 ດັ່ງນັ້ນ ອັບຣາມຈຶ່ງເວົ້າກັບໂລດວ່າ, “ເຮົາທັງສອງກໍເປັນພີ່ນ້ອງກັນ ຂໍຢ່າໃຫ້ຄົນຂອງເຈົ້າ ແລະຄົນຂອງຂ້ອຍ
ຜິດຖຽງກັນເລີຍ
9 ເຮົາແຍກຈາກກັນເສັຽ ຈົ່ງເລືອກເອົາດິນທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ຕໍ່ຫນ້ານີ້ຕາມເຈົ້າຕ້ອງການແລ້ວຫນີຈາກເຮົາໄປ ຖ້າເຈົ້າ
ໄປທາງນຶ່ງເຮົາກໍຈະໄປອີກທາງນຶ່ງ”
10 ດັ່ງນັ້ນ ໂລດຈຶ່ງຫລຽວເບິ່ງທົ່ວໆໄປເຫັນວ່າ ທົ່ງຮາບພຽງຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນທັງຫມົດຈົນເຖິງເມືອງໂຊອາ ມີນໍ້າ
ຫລາຍເຫມືອນດັ່ງສວນຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືເຫມືອນແຜ່ນດິນເອຢິບ (ກ່ອນພຣະເຈົ້າຊົງທຳລາຍເມືອງໂຊໂດມ
ແລະເມືອງໂກໂມຣາ ທົ່ງຮາບພຽງນີ້ໄດ້ອຸດົມສົມບູນດີ)
11 ໂລດຈຶ່ງຕັດສິນໃຈເລືອກເອົາທົ່ງຮາບພຽງຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນທັງຫມົດເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ ແລ້ວເຄື່ອນຂະບວນ
ມຸ່ງຫນ້າໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ການແຍກກັນຂອງເຂົາທັງສອງເປັນດັ່ງນີ້ແຫລະ
12 ອັບຣາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດການາອານ ສ່ວນໂລດໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນລະຫວ່າງກາງຂອງເມືອງຕ່າງໆໃນ
ທົ່ງຮາບພຽງຄື ຕັ້ງຄ້າຍພັກໃກ້ກັບເມືອງໂຊໂດມ
13 ປະຊາຊົນໃນເມືອງນີ້ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະທຳຜິດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ອັບຣາມຍ້າຍໄປເມືອງເຮັບໂຣນ

14 ຫລັງຈາກໂລດໄດ້ຫນີໄປແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອັບຣາມວ່າ, “ຕັ້ງແຕ່ບ່ອນເຈົ້າຢືນຢູ່ນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງໄປ
ທົ່ວທຸກທິດ ໃຫ້ດີ
15 ດິນທຸກໆບ່ອນທີ່ເຈົ້າແນມເຫັນຢູ່ນີ້ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ສືບໆໄປເປັນນິດ

16 ເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເພີ້ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນດັ່ງຝຸ່ນດິນ ຖ້າຜູ້ໃດນັບຂີ້ຝຸ່ນດິນໃນໂລກນີ້ໄດ້ ຈຶ່ງຈະສາ
ມາດນັບເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໄດ້
17 ບັດນີ້ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລ້ວອອກເດີນທາງໄປທົ່ວດິນແດນນີ້ ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຫ້ດິນຕອນນີ້ແກ່ເຈົ້າ”
18 ດັ່ງນັ້ນ ອັບຣາມຈຶ່ງຍົກຍ້າຍຂະບວນໄປຕັ້ງຢູ່ໃກ້ໆກັບຕົ້ນໄມ້ສັກສິດຂອງມັມເຣທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ ໃນທີ່ນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

14 ອັບຣາມຊ່ອຍຊີວິດໂລດ

Lot’s Captivity and Rescue

1 ອັມຣາເຟນກະສັດເມືອງຊີນາຣ໌ ອາຣີໂອກກະສັດເມືອງເອນລາຊາຣ໌ ເຄໂດຣ໌ລາໂອເມີກະສັດຂອງເມືອງເອ
ລາມ ແລະຕີດານກະສັດຊາວກົວອີມ
2 ໄດ້ທຳເສິກກັບກະສັດຫ້າອົງຄື ເບຣາກະສັດເມືອງໂຊໂດມ ບີຣ໌ຊາກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ ຊີນັບກະສັດເມືອງ
ອັດມາ ເຊເມເບີກະສັດເມືອງເຊບົວອີມ ແລະກະສັດເມືອງເບລາ (ຫລືໂຊອາຣ໌)
3 ກະສັດທັງຫ້າອົງນີ້ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າກັນເປັນພັນທະມິດ ແລະໄດ້ໂຮມກຳລັງກັນຢູ່ໃນທົ່ງຮາບພຽງຊິດດິມຊຶ່ງໃນປະຈຸ
ບັນນີ້ເປັນທະເລຕາຍ
4 ກະສັດທັງຫ້າໄດ້ຜ່າຍແພ້ຍອມຢູ່ໃຕ້ຄວາມຄວບຄຸມຂອງກະສັດເຄໂດລາໂອເມເປັນເວລາສິບສອງປີ ແຕ່ວ່າ
ໃນປີທີ່ສິບສາມ ພວກກະສັດທັງຫ້າອົງນັ້ນໄດ້ພາກັນກະບົດຂຶ້ນ
5 ໃນປີທີ່ສິບສີ່ ເຄໂດລາໂອເມພ້ອມທັງພັນທະມິດໄດ້ຍົກທັບມາປາບຄົນເຣຟາອີມໃນເມືອງອັສເຕໂຣທການາ
ອີມ ຄົນຊູຊີມໃນເມືອງຮາມ ຄົນເອມີມໃນທົ່ງນາຂອງເມືອງຊາເວກີຣີອາທາອີມ
6 ແລະຄົນໂຮຣີໃນພູເຂົາເຊອີຣ໌ ພຣະອົງຍັງໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາຈົນຮອດເມືອງເອນປາຣານຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ຖິ່ນກັນ
ດານ
7 ຕໍ່ຈາກນັ້ນພວກກະສັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຄື່ອນທັບກັບມາເຖິງເມືອງເອນມິສປັດ (ຄືກາເດສ) ເມືອງນີ້ມີຊື່ອີກວ່າ ນ້ຳພຸ
ບ່ອນຕັດສິນຄວາມ) ແລະໄດ້ຕີຊະນະທຸກໆເມືອງຂອງຊາວອາມາເລກພ້ອມທັງຊາວອາໂມຣິດ ຊຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່
ໃນເມືອງຮາຊາໂຊນຕາມາຣ໌
8 ຕໍ່ມາ ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ ກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ ກະສັດເມືອງອັດມາ ກະສັດເມືອງເຊບົວອີມ ແລະກະສັດ
ເມືອງເບລາ (ຄືໂຊອາຣ໌) ໄດ້ທ້ອນໂຮມກຳລັງກອງທັບຢູ່ໃນທົ່ງຮາບພຽງຊິດດິມ
9 ເພື່ອຕໍ່ສູ້ເຄໂດຣ໌ລາໂອເມກະສັດເມືອງເອລາມ ຕີດານ ກະສັດເມືອງກົວອີມ ອັມຣາເຟນ ກະສັດເມືອງຊີນາຣ໌
ແລະອາຣີໂອກ ກະສັດເມືອງເອນລາຊາຣ໌ຝ່າຍນຶ່ງມີກະສັດຫ້າອົງສູ້ກັບອີກຝ່າຍນຶ່ງມີກະສັດສີ່ອົງ
10 ທົ່ງຮາບພຽງຂອງຊິດດິມເຕັມໄປດ້ວຍບໍ່ຢາງປູທາງ ເມື່ອກະສັດເມືອງໂຊໂດມແລະໂກໂມຣາພຍາຍາມເອົາຕົວ
ລອດຈາກການສູ້ຮົບທັງສອງພຣະອົງຈຶ່ງຕົກລົງໃນບໍ່ນັ້ນ ສ່ວນກະສັດອົງອື່ນໄດ້ຫລົບລີ້ເອົາຕົວລອດໄປທາງພູ
ເຂົາ
11 ພວກກະສັດທັງສີ່ອົງໄດ້ຍຶດເອົາສິ່ງຂອງທັງຫມົດ ແລະເຂົ້າປາອາຫານໃນເມືອງໂຊໂດມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາ
ແລ້ວຫນີໄປ
12 ແລ້ວຍັງໄດ້ຈັບໂລດພ້ອມທັງຍຶດເອົາຊັບສິນເງິນທອງຂອງເຂົາໄປນຳດ້ວຍ ເພາະໃນຂນະນັ້ນເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່
ເມືອງໂຊໂດມ
13 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງປົບຫນີມາຈາກສະຫນາມຮົບ ບອກເຣື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບໂລດໃຫ້ອັບຣາມຮູ້ຈັກ ອັບຣາມເປັນຄົນ
ເຮັບເຣີ ຊຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ຕົ້ນໄມ້ສັກສິດຂອງມັມເຣ ຊາວອາໂມຣິດຜູ້ຊຶ່ງເປັນອ້າຍຂອງເອສໂກນ ແລະອາເນີ
ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນພັນທະມິດຂອງອັບຣາມ

14 ເມື່ອອັບຣາມໄດ້ຍິນວ່າຫລານຂອງທ່ານຖືກຈັບໄປ ທ່ານຈຶ່ງນຳກຳລັງພົນທີ່ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ທ່ານຈຳນວນສາມ
ຮ້ອຍສິບແປດຄົນໄລ່ຕິດຕາມກະສັດທັງສີ່ອົງໄປເຖິງເມືອງດານ
15 ໃນທີ່ນັ້ນ ອັບຣາມໄດ້ແຍກກຳລັງອອກເປັນສອງສາຍ ແລ້ວບຸກໂຈມຕີພວກກະສັດທັງສີ່ໃນເວລາກາງຄືນ ຈົນ
ກະສັດທັງສີ່ຝ່າຍແພ້ໄປ ພວກອັບຣາມໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປຈົນເຖິງເມືອງໂຮບາທາງທິດເໜືອຂອງ
ເມືອງດາມັສກັສ
16 ອັບຣາມໄດ້ຍຶດຊັບສິນເງິນທອງທັງຫມົດກັບຄືນມາທັງໄດ້ນຳໂລດຫລານຊາຍຂອງທ່ານ ແລະຊັບສົມບັດຂອງ
ເຂົາພ້ອມທັງພວກຜູ້ຍິງ ແລະຄົນອື່ນໆກັບຄືນມາດ້ວຍ

ກະສັດເມນຄີເຊເດັກໃຫ້ພອນແກ່ອັບຣາມ

Abram Blessed bu Melchizedek

17 (ຮຣ 7:1-2)
18 ເມື່ອອັບຣາມກັບຄືນມາແຕ່ຮົບ ແລະໄດ້ຊະນະກະສັດເຄໂດຣລາໂອເມ ແລະກະສັດອື່ນໆທີ່ເປັນພັນທະມິດ
ຂອງພຣະອົງ ແລ້ວ ກະສັດເມືອງໂຊໂດມໄດ້ສະເດັດອອກມາພົບທ່ານທີ່ຮ່ອມພູຊາເວ (ຫລືມີຊື່ອີກວ່າ ຮ່ອມພູ
ຂອງກະສັດ)
19 ແລ້ວເມນຄີເຊເດັກຜູ້ເປັນກະສັດເມືອງຊາເລັມ ແລະເປັນປະໂຣຫິດຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່
ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫ້ແກ່ອັບຣາມ
20 ພ້ອມທັງອວຍຊັຍໃຫ້ພອນແກ່ທ່ານວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ຜູ້ຊົງສ້າງຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ໂຜດປະ
ທານພອນແກ່ອັບຣາມເທີນ
21 ສາທຸການແດ່ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຜູ້ຊົງໃຫ້ທ່ານຜາບແພ້ສັດຕຣູ” ແລ້ວອັບຣາມກໍຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບຂອງສິ່ງ
ຂອງທີ່ທ່ານໄດ້ມາຈາກການສູ້ຮົບໃຫ້ກະສັດເມັນຄີເຊເດັກ
22 ຄັນແລ້ວ ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ ກ່າວແກ່ອັບຣາມວ່າ ,”ຂໍຈົ່ງຄືນຄົນທັງຫມົດນີ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ສ່ວນເຂົ້າຂອງນັ້ນ
ທ່ານຈົ່ງເອົາໄປເຖີດ”
23 ແຕ່ອັບຣາມທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສາບານຢ່າງເຄັ່ງຄັດຊ້ອງຫນ້າພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງສູງສຸດຜູ້ສ້
າງຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ
24 ແມ່ນແຕ່ຝ້າຍໄຫມຫຍິບຫລືສາຍຮັດເກີບເສັ້ນນຶ່ງ ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ແມ່ນເຮົາທີ່ເຮັດໃຫ້ອັບຣາມ
ເປັນຄົນຮັ່ງມີ
25 ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດເລີຍເວັ້ນໄວ້ ແຕ່ສະບຽງອາຫານທີ່ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນໄປແລ້ວ ແລະ
ສ່ວນແບ່ງຂອງພວກທີ່ເປັນພັນທະມິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄື ອາເນີ ເອັສໂກນ ແລະມັມເຣ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາ
ສ່ວນຂອງພວກເຂົາໄປເທີນ

15 ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາກັບອັບຣາມ

God’s Covenant with Abram

(ຮຣ 11:8-9)

1 ຫລັງຈາກນັ້ນ ອັບຣາມໄດ້ຍິນພຣະດຳຣັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນນິມິດວ່າ, “ອັບຣາມເອີຍ, ຢ່າສູ່ຢ້ານ ເຮົາເປັນແຜ່ນ
ເຫລັກຕ້ານທານເພື່ອປົກປັກຮັກສາເຈົ້າ ເຮົາຈະປະທານບຳເຫນັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ”
2 ອັບຣາມກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຢາກປະທານບຳເຫນັດໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະ
ອົງເຮັດຫຍັງ ເພາະຂ້າພຣະອົງບໍ່ມີບຸດ ຜູ້ຈະສືບມໍຣະດົກຈາກຂ້າພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວກໍຄື ເອລີເອເຊີຊາວດາມັສ

3 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານບຸດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ ແລະຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນຂ້າໃຊ້ກໍຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບມໍຣະດົກຂອງຂ້າພຣະອົງ"

4 ຄັນຕໍ່ມາ ອັບຣາມໄດ້ຍິນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ທ່ານອີກວ່າ, "ຂ້າໃຊ້ຜູ້ນີ້ຈະບໍ່ສືບມໍຣະດົກຂອງເຈົ້າດອກ ແມ່ນບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບ"

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພາອັບຣາມຍ່າງອອກໄປຂ້າງນອກແລະເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງນັບດວງດາວທີ່ຢູ່ທ້ອງຟ້າທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ນັ້ນເບິ່ງດູ ນັບໄດ້ບໍ່ ເຈົ້າຈະມີເຊື້ອສາຍຫລາຍຄືກັນກັບດວງດາວເຫລົ່ານັ້ນ"

6 ອັບຣາມກໍເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຖືວ່າທ່ານເປັນຜູ້ຊອບທັມ

7 ຄັນຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ອັບຣາມວ່າ, "ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ນຳເຈົ້າຫນີອອກຈາກເມືອງອູຣ໌ປະເທດຄັນເດອານ ເພື່ອຈະໃຫ້ປະເທດນີ້ເປັນຂອງເຈົ້າ"

8 ແຕ່ອັບຣາມທູນຕອບວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງຈະຮູ້ວ່າປະເທດນີ້ເປັນສ່ວນຂອງຂ້າພຣະອົງໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ?"

9 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຈົ່ງເອົາງົວແມ່ອາຍຸສາມປີໂຕນຶ່ງ ແບ້ແມ່ອາຍຸສາມປີໂຕນຶ່ງ ແກະເຖິກອາຍຸສາມປີໂຕນຶ່ງ ນົກເຂົາໂຕນຶ່ງ ນົກກາງແກໂຕນຶ່ງມາຖວາຍແກ່ເຮົາ"

10 ອັບຣາມໄດ້ເອົາສັດແລະນົກເຫລົ່ານັ້ນມາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ ສັດນັ້ນທ່ານຜ່າເຄິ່ງແລ້ວລຽນເປັນແຖວຊື່ກັນ ສ່ວນນົກນັ້ນທ່ານບໍ່ໄດ້ຜ່າເຄິ່ງ

11 ຄັນແຮ້ງບິນມາຈັບເນື້ອສັດ ທ່ານກໍໄລ່ມັນຫນີ

12 ເມື່ອຕາເວັນຄ້ອຍຫລັບລົງແລ້ວ ອັບຣາມກໍນອນຫລັບສນິດ ເວລານັ້ນຄວາມຢ້ານກົວອັນໃຫຍ່ກໍບັງເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານ

13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະໄປອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດໃນຖານະຄົນຕ່າງຖິ່ນ ພວກເຂົາຈະຕົກເປັນທາດຂອງປະເທດນັ້ນ ແລະຈະຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ

14 ແຕ່ເຮົາຈະລົງໂທດປະເທດທີ່ປະພຶດເຊັ່ນນັ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາຈະອອກມາຈາກປະເທດນັ້ນໂດຍມີຊັບສົມບັດຢ່າງມະຫາສານ

15 ແຕ່ເຈົ້າຈະມີຊີວິດອັນຮາບລື້ນ ແລະຕາຍຢ່າງສງົບສຸກ ເຈົ້າຈະຕາຍເວລາເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວເຂົາຈະຝັງສົບເຈົ້າໄວ້

16 ໃນຊົ່ວອາຍຸສີ່ເຊັ່ນຄົນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະກັບມາທີ່ນີ້ ແລ້ວເຮົາຈະຂັບໄລ່ຊາວອາໂມຣິດ ເພາະໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຢ່າງເຕັມປ່ຽມແລ້ວ

17 ເມື່ອຕາເວັນຕົກແລ້ວ ໃນທັນທີທັນໃດກໍມີເຕົາໄຟຮ້ອນຄວັນພຸ່ງຂຶ້ນແລະໂຄມໄຟທີ່ມີແສງຮຸ່ງເຮືອງປາກົດຂຶ້ນແລ້ວກາຍໄປລະຫວ່າງຊາກສັດເຫລົ່ານັ້ນ

18 ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບອັບຣາມວ່າ, "ເຮົາຂໍມອບດິນແດນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳເອຢິບຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອີຟຣາດ

19 ຄືດິນແດນຂອງຄົນເກນິດ ຄົນເກນິສຊີ ຄົນກາດໂມນິດ

20 ຄົນຮິດຕີ ຄົນເປຣີສຊີ ຄົນເຣຟາອີມ

21 ຄົນອາໂມຣິດ ຄົນການາອານ ຄົນເກີກາຣ໌ຊີ ແລະຄົນເຢບຸສດ້ວຍ"

16 ຮາກາ ແລະອິຊມາເອນ

The Birth of Ishmael

1 ນາງຊາຣາຍພັຣຍາອັບຣາມບໍ່ເຄີຍມີບຸດ ແຕ່ນາງມີສາວໃຊ້ເອຢິບຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຮາກາ

2 ຊາຣາຍຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ອັບຣາມວ່າ, “ເບິ່ງດູ ຈົນເຖິງດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍມີບຸດ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສົມ
ສູ່ຮ່ວມກັບສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ? ບາງທີນາງຈະມີບຸດໃຫ້ຂ້ອຍກໍໄດ້”
3 ດັ່ງນັ້ນ ອັບຣາມກໍທຳຕາມ ຊາຣາຍຈຶ່ງມອບນາງຮາກາສາວໃຊ້ຊາວເອຢິບໃຫ້ເປັນພັຣຍານ້ອຍຜົວແຫ່ງຕົນ
ເຫດການນີ້ມີຂຶ້ນຫລັງຈາກອັບຣາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດການາອານເປັນເວລາສິບປີແລ້ວ
4 ຄັນອັບຣາມໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງຮາກາແລ້ວ ນາງກໍເລີຍຕັ້ງທ້ອງ ເມື່ອນາງຮາກາຮູ້ວ່ານາງມີທ້ອງຈຶ່ງເກີດມີ
ຄວາມຈອງຫອງດູຖູກຢຽບຫຍາມນາງຊາຣາຍ
5 ຄັນແລ້ວ ຊາຣາຍຈຶ່ງເວົ້າກັບອັບຣາມວ່າ, “ມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າທີ່ນາງຮາກາດູຖູກຢຽບຫຍາມຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໄດ້ເອົາສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນພັຣຍາຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເມື່ອມັນຮູ້ວ່າມັນມີທ້ອງແລ້ວກໍດູຖູກຢຽບຫຍາມ
ຂ້ອຍ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເອງເຖີດວ່າ ໃນລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດຖືກແລະແມ່ນຜູ້ໃດຜິດ”
6 ອັບຣາມຈຶ່ງຕອບພັຣຍາວ່າ, “ດີແລ້ວ ຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່ານາງຮາກາຍັງເປັນສາວໃຊ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ແລະຍັງຢູ່ໃຕ້ຄວາມ
ຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງກະທຳກັບນາງຕາມທີ່ເຈົ້າເຫັນສົມຄວນເຖີດ” ດັ່ງນັ້ນ ນາງຊາຣາຍຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງນາງຮາກາ
ຈົນນາງໄດ້ປົບ ໜີໄປ
7 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພົບນາງໃກ້ໆກັບບໍ່ນໍ້າໃນຖິ່ນກັນດານທາງໄປເມືອງຊູຣ໌
8 ຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ, “ສາວໃຊ້ນາງຊາຣາຍ ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ? ແລະເຈົ້າຈະໄປໃສ? ນາງຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງກຳ
ລັງປົບໜີຈາກນາງຊາຣາຍ”
9 ທູດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອຫານາຍຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະຍອມຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ
ຂອງເຂົາເຖີດ”
10 ທູດອົງນັ້ນເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ຈົນບໍ່ມີໃຜສາມາດນັບໄດ້
11 ເຈົ້າກຳລັງຈະມີບຸດຊາຍຢູ່ແລ້ວ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະໃສ່ຊື່ວ່າ ອິຊມາເອນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ຍິນຄຳຮ້ອງທຸກ
ຂອງເຈົ້າ
12 ແຕ່ບຸດຊາຍເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນລໍປ່າ ເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບທຸກໆຄົນ ແລະທຸກໆຄົນກໍຈະຕໍ່ສູ້ເຂົາ ເຂົາຈະຢູ່ໂດຍປາສ
ຈາກຍາດພີ່ນ້ອງ”
13 ນາງຮາກາຈຶ່ງເອີ້ນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງກ່າວແກ່ຕົນວ່າ, “ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເຫັນ” ແລະເວົ້າ
ວ່າ, “ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງທີ່ນີ້ ແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ອີກຈິງຫລື”
14 ດ້ວຍເຫດນີ້ ນໍ້າສ້າງຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງກາເດັສແລະເມືອງເບເຣດຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ “ເບເອີລາຮັຍຣອີ“ (ນໍ້າສ້າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເຫັນ)
15 ນາງຮາກາໄດ້ບຸດຊາຍໃຫ້ແກ່ອັບຣາມ ແລ້ວທ່ານໄດ້ຕັ້ງຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ອິຊມາເອນ
16 ໃນເວລານັ້ນອັບຣາມມີອາຍຸໄດ້ແປດສິບຫົກປີ

17 ພິທີຕັດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄຳສັນຍາ

The Sign of the Covenant

(ອພຍ 12:43-13:2)

1 ເມື່ອອັບຣາມອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບເກົ້າປີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດໃຫ້ທ່ານເຫັນແລະກ່າວວ່າ, “ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້
ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ ແລະປະພຶດແຕ່ຄວາມຊອບທັມຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເຈົ້າ
2 ເຮົາຈະທຳຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເພີ້ມທະວີຂຶ້ນ”
3 ອັບຣາມກົ້ມຂາບລົງແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ,

4 “ນີ້ແມ່ນຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາທຳກັບເຈົ້າ ເຮົາສັນຍາວ່າເຈົ້າຈະເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງປະເທດທັງຫລາຍ
5 ເຈົ້າຈະບໍ່ຊື່ອັບຣາມອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ເຈົ້າຈະມີຊື່ໃຫມ່ວ່າ ອັບຣາຮາມ ເພາະວ່າເຮົາກຳລັງໃຫ້ເຈົ້າເປັນບັນພະບຸຣຸດ
ຂອງປະເທດທັງຫລາຍ
6 ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເພີ່ມທະວີຍິ່ງໆຂຶ້ນຈົນກາຍເປັນປະເທດຕ່າງໆ ແລະຫລາຍຄົນຢູ່ໃນຈຳນວນເຊື້ອ
ສາຍນີ້ຈະເປັນເຖິງຂັ້ນກະສັດ
7 ເຮົາຈະຖືຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ ແລະຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃນເຊັ່ນຄົນຕໍ່ມາ ໃຫ້ເປັນຄຳ
ຫມັ້ນສັນຍາອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຈົ້າດ້ວຍ
8 ເຮົາຈະໃຫ້ດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນປະຈຸບັນຖານະຊາວຕ່າງປະເທດນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ດິນ
ແດນການາອານທັງຫມົດຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າຕລອດໄປ ແລະເຮົາກໍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ”
9 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອັບຣາມວ່າ, “ເຈົ້າເອງກໍດີ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃນເຊັ່ນຕໍ່ໆໄປກໍດີ ຈົ່ງຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນ
ຍາຂອງເຮົາ
10 ອັນນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຄື ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າພິທີຕັດ
11 ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ໄປເຈົ້າຈະຕ້ອງທຳພິທີຕັດໃຫ້ແກ່ເພດຊາຍທຸກໆຄົນ
12 ເມື່ອເຂົາອາຍຸໄດ້ແປດວັນທັງເດັກທີ່ເກີດມາຈາກພວກຂ້າໃຊ້ ແລະຂ້ອຍຂ້າທີ່ໄຖ່ມາຈາກຊາວຕ່າງປະເທດ
ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະສະແດງວ່າ ນັ້ນແມ່ນການສັນຍາລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຮົາ
13 ທຸກຄົນຕ້ອງຮັບພິທີຕັດ ແລະການຮັບພິທີຕັດນັ້ນຕ້ອງຫມາຍໄວ້ໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າ ເພື່ອສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າ ຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຈົ້ານັ້ນມີສືບໆໄປເປັນນິດ
14 ຊາຍຜູ້ໃດບໍ່ຮັບພິທີຕັດຈະຕ້ອງຖືກຕັດອອກຈາກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບເຮົາ”
15 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມອີກວ່າ, “ ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເອີ້ນພັຣຍາຂອງເຈົ້າວ່າຊາຣາຍອີກຕໍ່ໄປ ບັດນີ້ຊື່ຂອງ
ນາງແມ່ນນາງຊາຣາ
16 ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ນາງ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າມີບຸດຊາຍທີ່ເກີດຈາກນາງ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ນາງເປັນມານດາ
ຂອງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ແລະກະສັດຫລາຍອົງຈະມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງນາງ”
17 ອັບຣາຮາມກົ້ມຂາບລົງຍິ້ມຫົວໃນໃຈວ່າ, “ຄົນອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍປີແລ້ວຈະມີບຸດໄດ້ຈັ່ງໃດ?” ແລະນາງຊາຣາອາຍຸ
ກໍໄດ້ເກົ້າສິບປີແລ້ວຈະມີບຸດໄດ້ບໍ່?”
18 ອັບຣາຮາມທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຂໍພຣະອົງປົກປ້ອງຮັກສາ ອິຊະມາເອນໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ຖ້ອນ”
19 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າເຂົ້າໃຈຜິດ ເຈົ້າຈະໄດ້ບຸດຊາຍຈາກຊາຣາພັຣຍາຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງໃສ່
ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ອີຊາກ ເຮົາຈະຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ ເປັນຄຳຫມັ້ນສັນ
ຍາອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
20 ເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ເຮົາປົກປັກຮັກສາ ອິຊະມາເອນ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະກະທຳກັບເຂົາ ຄືເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຂົາມີ
ລູກຫລານ ແລະເຊື້ອສາຍມາກມາຍກ່າຍກອງ ເຂົາຈະເປັນບິດາຂອງເຈົ້າຊາຍສິບສອງອົງ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຂົາຈະເປັນປະເທດອັນຍິ່ງໃຫຍ່
21 ເຮົາຈະຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາກັບອີຊາກ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຜູ້ຈະເກີດຈາກຊາຣາໃນປີຫນ້າລະຫວ່າງ
ຣະດູນີ້”
22 ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ອັບຣາຮາມຫມົດແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດຈາກໄປ
23 ຄັນຕໍ່ມາ ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດພິທີຕັດ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້ໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍ ອິຊະມາເອນ
ພ້ອມທັງຂ້າໃຊ້ທຸກໆຄົນທັງຜູ້ທີ່ເກີດຢູ່ເຮືອນແລະຜູ້ທີ່ຊື້ມາ

24 ອັບຣາຮາມກໍຮັບພິທີຕັດເມື່ອອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບເກົ້າປີ
25 ແລະອິຊະມາເອນກໍຮັບເມື່ອອາຍຸໄດ້ສິບສາມປີ
26 ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຮັບພິທີຕັດວັນດຽວກັນ
27 ແລະພວກຂ້າໃຊ້ທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຄືພວກເກີດໃນເຮືອນແລະທີ່ເອົາເງິນຊື້ມາກໍເຂົ້າພິທີຕັດພ້ອມກັບທ່ານ

18 ຄຳສັນຍາກ່ຽວກັບການເກີດຂອງອິຊາກ

A Son Promised to Abraham and Sarah

(ຮຣ 13:2)

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ອັບຣາຮາມທີ່ຕົ້ນໄມ້ສັກສິດຂອງມັມເຣ ຂນະທີ່ ທ່ານນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັນເວລາແດດ
ຮ້ອນ
2 ເມື່ອອັບຣາຮາມເງີຍຫນ້າຂຶ້ນ ກໍເຫັນຊາຍສາມຄົນຢືນຢູ່ທາງຫນ້າທ່ານ ເມື່ອເຫັນເຂົາທ່ານຈຶ່ງຟ້າວລຸກຂຶ້ນ
ແລ້ວອອກໄປຕ້ອນຮັບກົ້ມຂາບລົງແລ້ວກ່າວວ່າ,
3 “ທ່ານເຈົ້າເອີຍ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ ຈົ່ງແວ່ບ້ານຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນຈະໄປທີ່ອື່ນ
ເທີນ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ
4 ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັ່ງໃຫ້ເຂົາເອົານໍ້າມາໃຫ້ທ່ານລ້າງຕີນ ແລ້ວຂໍທ່ານຈົ່ງພັກຜ່ອນຢ່ອນອາຣົມໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ນີ້ກ່ອນ
ເຖີດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາອາຫານບາງເລັກນ້ອຍມາໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານ
5 ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ມີແຮງເດີນທາງຕໍ່ໄປເພາະທ່ານໄດ້ມາຮອດບ້ານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີ
ຮັບໃຊ້ທ່ານຢ່າງຈິງໃຈ” ຊາຍທັງສາມຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ດີແລ້ວ ຈົ່ງທຳຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້ານີ້ເທີນ”
6 ອັບຣາຮາມຟ້າວແລ່ນເຂົ້າໄປໃນທີ່ຜ້າເຕັນ ແລ້ວບອກຊາຣາວ່າ, “ໄວໆ ຮີບເອົາແປ້ງຢ່າງລະອຽດສາມຄຸ
ມານວດແລ້ວເຮັດເຂົ້າຫນົມ”
7 ສ່ວນທ່ານກໍແລ່ນໄປຫາຝູງສັດ ແລະເລືອກເອົາງົວນ້ອຍໂຕຕຸ້ຍພີມາໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂ້າແລ້ວຈັດແຈ່ງເປັນອາຫານ
8 ຄັນແລ້ວ ທ່ານກໍເອົາເນີຍ ນໍ້ານົມສົດ ແລະຊີ້ນທີ່ຈັດແຈ່ງແລ້ວນັ້ນມາວາງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າຊາຍທັງສາມ ເມື່ອເຂົາຮັບ
ປະທານຢູ່ນັ້ນ ທ່ານກໍຢືນຢູ່ໃກ້ໆເຂົາຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້
9 ຕໍ່ມາ ຊາຍທັງສາມຈຶ່ງຖາມອັບຣາຮາມວ່າ, “ຊາຣາພັຣຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ທ່ານຕອບວ່າ, “ນາງຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ
ພຸ້ນ”
10 ແຂກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ເຮົາຂໍບອກຕໍ່ເຈົ້າວ່າ ອີກເກົ້າເດືອນນາງຊາຣາຈະມີບຸດ ແລະເມື່ອຮອດ
ເວລານັ້ນເຮົາຈະກັບມາອີກ” ນາງຊາຣາຊຶ່ງຢືນຟັງຢູ່ໃກ້ປະຕູເຕັນຂ້າງຫລັງຜົວກໍໄດ້ຍິນເຣື່ອງນີ້
11 ອັບຣາຮາມ ແລະຊາຣາຕ່າງກໍເຖົ້າຫລາຍແລ້ວ ອີກປະການນຶ່ງຊາຣາກໍເຊົາເປັນປະຈຳເດືອນມານານແລ້ວ
12 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຫົວຂວັນໃນໃຈແລະເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ ຂ້ອຍກໍເຖົ້າແກ່ເກີນກວ່າຈະມີບຸດແລ້ວ ອີກຢ່າງນຶ່ງ
ຜົວຂອງຂ້ອຍກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ຂ້ອຍຍັງຈະມີຄວາມຍິນດີຢູ່ບໍ?”
13 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖາມອັບຣາຮາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງນາງຊາຣາຈຶ່ງຫົວຂວັນແລະເວົ້າວ່າ “ເຮົາຈະມີບຸດແທ້
ບໍໃນເມື່ອເຮົາແກ່ຕົວແລ້ວເຊັ່ນນີ້ ມີຫຍັງແດ່ຍາກສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື?
14 ໃນລະຍະເກົ້າເດືອນເຮົາຈະກັບມາອີກ ແລະນາງຊາຣາຈະມີບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ”
15 ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວນາງຊາຣາຈຶ່ງປະຕິເສດວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫົວຂວັນ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ
ເຈົ້າຫົວຂວັນແທ້ໆ”

ອັບຣາຮາມອະທິຖານສຳລັບເມືອງໂຊໂດມ

Judgment Pronounced on Sodom

16 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຊາຍທັງສາມກໍຈາກໄປສູ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດເຫັນເມືອງໂຊໂດມໄດ້ ອັບຣາຮາມກໍຕາມໄປສົ່ງເຂົາ

17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ "ຄວນຫລືທີ່ເຮົາຈະປິດບັງອັບຣາຮາມໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະກະທຳນັ້ນບໍ່ໃຫ້ອັບຣາຮາມຮູ້

18 ເພາະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນປະເທດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະມີອຳນາດ ຊົນຊາດທັງປວງໃນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນກໍເພາະທ່ານ

19 ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາເຂົາແລ້ວກໍເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສັ່ງສອນລູກຫລານເຫລັນຂອງເຂົາໃຫ້ເຊື່ອຟັງຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍປະພຶດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະຊອບທັມ ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປະທານສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ແລ້ວໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ

20 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ມີສຽງຟ້າຮ້ອງອັນຫນ້າຢ້ານກົວຕໍ່ສູ້ເມືອງໂຊໂດມ ກັບເມືອງໂກໂມຣາ ແລະຄວາມຜິດບາບຂອງຊາວເມືອງກໍຫນັກຫລາຍ

21 ເຮົາຈະລົງມາພິສູດເບິ່ງວ່າ ການກ່າວຫາທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນນັ້ນຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່? ເຮົາຈະຄົ້ນຫາໃຫ້ຮູ້ຄວາມຈິງ"

22 ຕໍ່ມາ ຊາຍເຫລົ່ານັ້ນກໍຈາກໄປ ແລະມຸ່ງຫນ້າສູ່ເມືອງໂຊໂດມ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບອັບຣາຮາມ

23 ອັບຣາຮາມຫຍັບເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະທູນຖາມວ່າ, "ພຣະອົງຈະທຳລາຍຄົນຊອບທັມກັບຄົນອະທັມໄປພ້ອມໆກັນແທ້ຫລື?

24 ຖ້າວ່າມີຄົນຊອບທັມຫ້າສິບຄົນໃນເມືອງ ພຣະອົງກໍຈະທຳລາຍຫມົດເມືອງບໍ່? ພຣະອົງຈະບໍ່ຈົ່ງເມືອງນີ້ໄວ້ເພື່ອຊ່ອຍຫ້າສິບຄົນນັ້ນໃຫ້ພົ້ນຫລື?

25 ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະອົງຈະບໍ່ຂ້າຄົນຊອບທັມພ້ອມກັບຄົນອະທັມ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ຄົນຊອບທັມຈະຖືກລົງໂທດເຫມືອນດັ່ງຄົນອະທັມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ຜູ້ພິພາກສາໂລກຕ້ອງກະທຳທຸກສິ່ງຢ່າງຍຸດຕິທັມ"

26 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາພົບຄົນຊອບທັມຫ້າສິບຄົນໃນເມືອງໂຊໂດມ ເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຄົນທັງເມືອງ ເພາະເຫັນແກ່ຄົນຊອບທັມຫ້າສິບຄົນນັ້ນ"

27 ອັບຣາຮາມທູນອີກວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດອະພັຍທີ່ຂ້າພຣະອົງກ້າເວົ້າກັບພຣະອົງອີກ ຂ້າພຣະອົງເປັນພຽງມະນຸດແລະອາດເປັນການບໍ່ສົມຄວນທີ່ມາຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະອົງ

28 ແຕ່ຖ້າບາງທີມີຄົນຊອບທັມສີ່ສິບຫ້າຄົນເທົ່ານັ້ນແທນທີ່ຈະມີຫ້າສິບ ພຣະອົງກໍຈະທຳລາຍຫມົດເມືອງເພາະຍ້ອນຂາດຫ້າຄົນນັ້ນຫລື?" ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ຖ້າເຮົາພົບຄົນຊອບທັມສີ່ສິບຫ້າຄົນ"

29 ອັບຣາຮາມທູນຖາມຕໍ່ໄປວ່າ, "ບາງທີຫາກມີພຽງສີ່ສິບຄົນເດ່?" ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນຖ້າເຮົາພົບສີ່ສິບຄົນ"

30 ອັບຣາຮາມເວົ້າວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຢ່າຟ້າວພຣະພິໂຣດທ້ອນ ຂ້າພຣະອົງຂໍຖາມອີກວ່າຖ້າມີຄົນສາມສິບຄົນເດ່?" ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ກະທຳການນັ້ນຖ້າເຮົາພົບສາມສິບຄົນ"

31 ອັບຣາຮາມທູນວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດອະພັຍທີ່ຂ້າພຣະອົງກ້າເວົ້າກັບພຣະອົງອີກ ສົມມຸດວ່າມີພຽງຊາວຄົນເທົ່ານັ້ນເດ່?" ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນຖ້າເຮົາພົບຊາວຄົນ"

32 ອັບຣາຮາມທູນອີກວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂຜດຢ່າພຣະພິໂຣດຂ້າພຣະອົງທ້ອນ ຂ້າພຣະອົງຂໍທູນພຣະອົງອີກຄັ້ງນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈະເຮັດແນວໃດຖ້າມີພຽງສິບຄົນ" ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ເຮົາກໍຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນເຫມືອນກັນຖ້າຫາກມີພຽງແຕ່ສິບຄົນ"

33 ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົນທະນາກັບອັບຣາຮາມສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດຈາກໄປ ແລະອັບຣາ
ຮາມກໍກັບຄືນເມືອບ້ານຂອງຕົນ

19 ຄວາມຊົ່ວຊາມຂອງຊາວເມືອງໂຊໂດມ

The Depravity of Sodom

1 ເມື່ອທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສອງອົງເຂົ້າໄປໃນເມືອງໂຊໂດມເວລາຄ່ຳ ໂລດກໍນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູບ່ອນຊາວເມືອງ
ພົບປະສົນທະນາກັນ ເມື່ອໂລດເຫັນທ່ານທັງສອງກໍຟ້າວແລ່ນອອກໄປຕ້ອນຮັບ
2 ເຂົາກົ້ມຂາບລົງແລະເວົ້າວ່າ, “ອາດຍາເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໄຫວ້ວອນທ່ານກະຣຸນາແວ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂ້າພະ
ເຈົ້າກ່ອນທ້ອນ ທ່ານຈະລ້າງຕີນ ແລະພັກແຮມຄືນກໍໄດ້ ຄັນຕອນເຊົ້າມາ ທ່ານຈຶ່ງຄ່ອຍເດີນທາງຕໍ່ໄປ” ແຕ່
ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອບວ່າ, “ບໍ່ດອກ ພວກເຮົາຈະຄ້າງຄືນໃນແຄມທາງຖນົນຂອງເມືອງນີ້”
3 ແຕ່ໂລດກໍຂໍຮ້ອງອີກ ແລະໃນທີ່ສຸດຊາຍທັງສອງກໍຕົກລົງໄປເຮືອນຂອງເຂົາ ໂລດຈຶ່ງໄດ້ຈັດແຈ່ງເຂົ້າຫນົມ
ແລະອາຫານອັນດີມາຕ້ອນຮັບ
4 ກ່ອນທ່ານທັງສອງຈະເຂົ້າໄປນອນ ພວກຜູ້ຊາຍຊາວເມືອງໂຊໂດມທັງຫນຸ່ມແລະເຖົ້າແກ່ໄດ້ພາກັນອາອ້ອມ
ເຮືອນນັ້ນໄວ້
5 ພວກເຂົາຮ້ອງໂລດອອກມາແລະຖາມວ່າ, “ຜູ້ຊາຍທີ່ມາພັກເຊົາຢູ່ບ້ານເຈົ້າຄືນນີ້ຢູ່ໃສ? ຈົ່ງພາເຂົາອອກມາ
ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສົມສູ່ກັບເຂົາ”
6 ໂລດອອກມາຫາພວກຊາວເມືອງນັ້ນແລ້ວອັດປະຕູໄວ້
7 ໂລດເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ພີ່ນ້ອງເອີຍ ເຮົາຂໍນຳຢ່າກະທຳແນວບໍ່ດີເຊັ່ນນີ້ເທາະ!
8 ເອົາຢ່າງນີ້ສາ ເຮົາມີລູກສາວຢູ່ສອງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍຜ່ານຜູ້ຊາຍມາຈັກເທື່ອເຮົາຈະນຳອອກມາໃຫ້ ທ່ານຈະເຮັດ
ກັບເຂົາແນວໃດກໍໄດ້ຕາມໃຈຊອບແຕ່ຂໍຢ່າກະທຳສິ່ງໃດໃຫ້ແກ່ຊາຍສອງຄົນນີ້ ເພາະທ່ານເປັນແຂກຂອງເຮົາ
ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງ
ຄຸ້ມຄອງພວກທ່ານ”
9 ແຕ່ເຂົາຕອບໂລດວ່າ, “ຖອຍອອກໄປບັກຕ່າງດ້າວ ມຶງແມ່ນໃຜທີ່ບັງອາດມາສັ່ງສອນພວກກູ ຫລີກອອກໄປ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກູຈະເຮັດກັບມຶງຫນັກກວ່າເຮັດກັບພວກເຂົາ” ພວກເຂົາຊຸກໂລດໃຫ້ຖອຍໄປແລ້ວຈະພາກັນພັງປະ
ຕູເຂົ້າໄປ
10 ແຕ່ຊາຍທັງສອງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນໄຂປະຕູອອກມາດຶງເອົາໂລດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວອັດປະຕູໄວ້
11 ໃນທັນໃດນັ້ນ ຊາຍສອງຄົນກໍບັນດານໃຫ້ພວກອັນທະພານຢູ່ຂ້າງນອກນັ້ນບໍ່ເຫັນຮຸ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາ
ມາດເຫັນປະຕູເຮືອນໄດ້

ການທຳລາຍເມືອງໂຊໂດມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາ

Sodom and Gomorrah Destroyed

(ມທ 11:23-24; ລກ 17:28-32)

12 ຊາຍທັງສອງຖາມໂລດວ່າ, “ເຈົ້າມີໃຜແດ່ຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ຈົ່ງເອົາພວກບຸດເຂີຍບຸດຊາຍບຸດຍິງແລະພີ່ນ້ອງຂອງ
ເຈົ້າອອກຈາກເມືອງນີ້ໄວ ເພາະວ່າພວກເຮົາກຳລັງຈະທຳລາຍບ່ອນນີ້
13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຟ້ອງຮ້ອງອັນຫນ້າຢ້ານກົວຕໍ່ສູ້ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງຊົງໃຊ້ພວກເຮົາມາທຳລາຍ
ເມືອງໂຊໂດມນີ້”
14 ຄັນແລ້ວ ໂລດຈຶ່ງໄປເວົ້າກັບພວກຄູ່ຫມັ້ນຂອງບຸດຍິງຂອງຕົນວ່າ, “ຈົ່ງຫນີອອກຈາກເມືອງນີ້ໄປໄວໆ ເພາະພ
ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍບ່ອນນີ້” ແຕ່ພວກເຂົາຄິດວ່າໂລດເວົ້າຫລິ້ນ

15 ເມື່ອເວລາຮຸ່ງເຊົ້າ ພວກທູດຂອງພຣະເຈົ້າພຍາຍາມເລັ່ງໂລດໂດຍເວົ້າວ່າ, "ໄວໆ ຈົ່ງເອົາພັຣຍາ
ແລະບຸດຍິງສອງຄົນຂອງເຈົ້າອອກຫນີໄປ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເສັຽຊີວິດເມື່ອເມືອງນີ້ຖືກທຳລາຍ"
16 ແຕ່ໂລດຍັງສົງໄສຢູ່ ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງສົງສານເຂົາ ດັ່ງນັ້ນ ທູດທັງສອງຈຶ່ງດຶງມືເຂົາພ້ອມທັງ
ພັຣຍາ ແລະບຸດຍິງພາກັນອອກຈາກເມືອງນີ້ໄປ
17 ເມື່ອພວກເຂົາຖືກນຳພາອອກຈາກເມືອງໄປແລ້ວ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງນຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຟ້າວຫນີເອົາຕົວ
ລອດ ຢ່າຫລຽວຄືນຫລັງແລະຢ່າຢຸດຢູ່ຮ່ອມພູ ໃຫ້ພາກັນແລ່ນຂຶ້ນໄປເທິງພູນ້ອຍພຸ້ນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ"
18 ແຕ່ໂລດຕອບວ່າ, "ບໍ່ດອກທ່ານເອີຍ
19 ທ່ານມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາ ແລະມີບຸນຄຸນຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍແລ້ວທີ່ໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ແຕ່
ວ່າພູນ້ອຍນັ້ນຍັງຢູ່ໄກຫລາຍໄພພິບັດຈະຕາມມາທັນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະເສັຽຊີວິດກ່ອນຈະໄປ
ເຖິງທີ່ນັ້ນ
20 ທ່ານເຫັນເມືອງນ້ອຍນັ້ນບໍ່ ເມືອງນັ້ນຢູ່ໃກ້ພໍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປເຖິງກ່ອນໄດ້ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຫັ້ນເທີ້ນ ທ່ານ
ເຫັນແລ້ວວ່າມັນເປັນພຽງບ່ອນນ້ອຍໆແລະຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະປອດໄພ"
21 ທູດຂອງພຣະເຈົ້າຕອບວ່າ, "ເຮົາຕົກລົງ ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ
22 ຮີບຟ້າວແລ່ນໄປໄວໆເຮົາຈະບໍ່ທຳສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດກ່ອນເຈົ້າຈະໄປຮອດຫັ້ນ" ແລ້ວທູດຂອງພຣະເຈົ້າກໍປະພວກ
ເຂົາໄວ້ທີ່ນັ້ນ ຍ້ອນໂລດເວົ້າບ່ອນນັ້ນວ່ານ້ອຍ ເມືອງນັ້ນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ ໂຊອາຣ໌
23 ເມື່ອໂລດໄປເຖິງເມືອງໂຊອາຣ໌ ຕາເວັນກໍກຳລັງຂຶ້ນແລ້ວ
24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ໄຟ ແລະມາດມາແຕ່ທ້ອງຟ້າຕົກລົງມາໃສ່ເມືອງໂຊໂດມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາ
25 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງທຳລາຍສອງເມືອງ ແລະຮ່ອມພູທັງຫມົດພ້ອມທັງປະຊາຊົນທຸກຄົນໃນເມືອງແລະ
ພືດພັນຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກດິນ
26 ແຕ່ພັຣຍາຂອງໂລດໄດ້ຫລຽວຄືນຫລັງ ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນເສົາກ້ອນເກືອ
27 ຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າໆຂອງວັນຕໍ່ມາ ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຟ້າວໄປບ່ອນທີ່ທ່ານເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
28 ທ່ານຫລຽວລົງເບິ່ງເມືອງໂຊໂດມ ເມືອງໂກໂມຣາ ແລະຮ່ອມພູທັງຫມົດຈຶ່ງເຫັນຄວັນໄຟພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກບ່ອນ
ນັ້ນເຫມືອນດັ່ງຄວັນໄຟທີ່ພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກເຕົາຫລອມໃຫຍ່
29 ແຕ່ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງທຳລາຍເມືອງທັງສອງຢູ່ໃນຮ່ອມພູນັ້ນ ພຣະອົງຍັງຊົງຈົດຈຳຄຳຮ້ອງຂໍຂອງອັບຣາຮາມຢູ່
ໂດຍຊ່ອຍໂລດໃຫ້ພົ້ນຈາກອັນຕະຣາຍ

ກົກເຄົ້າຂອງພວກໂມອາບ ແລະອັມໂມນ

The Shameful Origin of Moab and Ammon

30 ໂລດມີຄວາມຢ້ານຕໍ່ເຫດການທີ່ຜ່ານມາ ຈົນບໍ່ຢາກອາໄສຢູ່ເມືອງໂຊອາຣ໌ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງພາບຸດຍິງທັງສອງ
ຍ້າຍໄປອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ພູນ້ອຍ
31 ຜູ້ເອື້ອຍຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນ້ອງວ່າ, "ພໍ່ພວກເຮົາກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ແລະບໍ່ມີຊາຍຂອງຜູ້ໃດເລີຍເຫລືອຢູ່ໃນໂລກນີ້ທີ່ຈະມາ
ແຕ່ງງານກັບພວກເຮົາເພື່ອວ່າເຮົາຈະມີບຸດສືບຫນໍ່ແທນແນວຕາມທຳນຽມ
32 ມາເທາະ ເຮົາຈົ່ງເອົາເຫລົ້າໃຫ້ພໍ່ດື່ມໃຫ້ເມົາ ແລ້ວຮ່ວມປະເວນີກັບທ່ານ ເພື່ອຈະໄດ້ບຸດຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ
33 ໃນຄືນນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫ້ບິດາດື່ມຈົນເມົາ ແລ້ວເອື້ອຍກໍຮ່ວມປະເວນີກັບບິດາຂອງນາງ ແຕ່ບິ
ດາບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍຍ້ອນຄວາມມືນເມົາ
34 ວັນຕໍ່ມາ ເອື້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບນ້ອງວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຮ່ວມປະເວນີກັບພໍ່ແລ້ວຄືນວານນີ້ ຄືນມື້ແລງນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງ
ເຮັດໃຫ້ທ່ານເມົາອີກ ແລ້ວແມ່ນທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດຄືກັບຂ້ອຍ ຄັນແລ້ວພວກເຮົາທັງສອງກໍຈະໄດ້ບຸດນຳທ່ານ

35 ໃນຄືນນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາເຫລົ້າໃຫ້ບິດາດື່ມຈົນເມົາ ແລ້ວຜູ້ນ້ອງກໍຮ່ວມປະເວນີກັບທ່ານຍ້ອນຄວາມມຶນເມົາທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງນີ້ເລີຍ
36 ດ້ວຍວິທີນບຸດຍິງຂອງໂລດທັງສອງຈຶ່ງຕັ້ງທ້ອງ ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້ບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ໂມອາບ
37 ເຂົາໄດ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຊາວໂມອາບມາຈົນຮອດປະຈຸບັນນີ້
38 ຜູ້ນ້ອງໄດ້ບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງເຫມືອນກັນຊື່ ເບັນອັມມີ ເຂົາໄດ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຊາວອັມໂມນມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້

20 ອັບຣາຮາມ ແລະອາບີເມເລກ

Abraham and Sarah at Gerar

1 ອັບຣາຮາມເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແດນເນເກັບ ແລ້ວໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານອາໄສຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງກາເດັສ ແລະເມືອງຊູຣ໌ ໃນເວລານັ້ນທ່ານກໍໄດ້ພັກພາອາໄສຢູ່ເມືອງເກຣາ
2 ອັບຣາຮາມເວົ້າວ່າ ນາງຊາຣາຜູ້ເປັນພັຣຍາ ເປັນນ້ອງສາວຂອງທ່ານ ດັ່ງນັ້ນ ອາບີເມເລກເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເກຣາຈຶ່ງເອົານາງຊາຣາໄປ
3 ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດໃນພຣະສຸບິນຂອງເຈົ້າຊີວິດ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າຈະຕາຍເພາະວ່ານາງຊາຣາເປັນຍິງທີ່ໄດ້ແຕ່ງງານແລ້ວ”
4 ແຕ່ວ່າ ກະສັດອາບີເມເລກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງນາງແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍໄດ້ທູນວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ ພຣະອົງຈະຂ້າຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດຫລື?”
5 ອັບຣາຮາມເວົ້າວ່າ ນາງເປັນນ້ອງສາວຂອງເຂົາ ແລະນາງຊາຣາເອງກໍເວົ້າວ່າ ເຂົາເປັນອ້າຍຂອງນາງ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳສິ່ງນັ້ນດ້ວຍຄວາມບໍຣິສຸດໃຈ ແລະບໍ່ໄດ້ກະທຳຜິດຫຍັງເລີຍ”
6 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕອບໃນພຣະສຸບິນແກ່ກະສັດວ່າ, “ຖືກແລ້ວ ເຮົາກໍຮູ້ເຈົ້າໄດ້ກະທຳດ້ວຍຄວາມບໍຣິສຸດໃຈ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຮົາຈຶ່ງຮັກສາເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ກະທຳຜິດຕໍ່ເຮົາ ດ້ວຍການແຕະຕ້ອງນາງ
7 ບັດນີ້ ຈົ່ງເອົາຜູ້ຍິງໄປສົ່ງໃຫ້ສາມີຂອງນາງຄືນສາ ສາມີຂອງນາງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຮົາ ເຂົາຈະອ້ອນວອນໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຕາຍ ແຕ່ເຮົາຂໍເຕືອນເຈົ້າວ່າ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເອົານາງໄປສົ່ງຄືນເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າທັງຫມົດຈະຕ້ອງຕາຍ”
8 ແຕ່ເຊົ້າມືດຂອງວັນໃຫມ່ ກະສັດອາບີເມເລກໄດ້ເອີ້ນຂ້າໃຊ້ມາຫມົດທຸກຄົນ ແລະໄດ້ຊົງເລົ່າເຫດການນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ
9 ຕໍ່ມາ ກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມມາ ແລະໄດ້ຖາມທ່ານວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຮົາ? ເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດຫຍັງແກ່ເຈົ້າແດ່ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມອັດຕະຄັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະຣາຊອານາຈັກຂອງເຮົາ? ການທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາບໍ່ເປັນການສົມຄວນເລີຍ”
10 ອາບີເມເລກກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນີ້?
11 ອັບຣາຮາມຈຶ່ງກາບທູນວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຄິດວ່າ ໃນທີ່ນີ້ບໍ່ມີໃຜຢ້ານຍຳການຕັດສິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄິດວ່າເຂົາຕ້ອງຂ້າຂ້າພຣະອົງເສັຽ ເພື່ອຈະເອົາພັຣຍາຂອງຂ້າພຣະອົງໄປ
12 ທີ່ຈິງນາງເອງກໍເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້າພຣະອົງແທ້ ນາງເປັນບຸດຕ່າງມານດາເທົ່ານັ້ນ ແລະຂ້າພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ
13 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຫນີຈາກເຮືອນຂອງບິດາໄປສູ່ດິນແດນຕ່າງປະເທດ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງສະແດງຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ຂ້ອຍໃນທຸກໆບ່ອນທີ່ເຮົາໄປໂດຍເວົ້າເຖິງຂ້ອຍວ່າ ຂ້ອຍເປັນອ້າຍຂອງເຈົ້າ”

14 ຄັນຕໍ່ມາ ກະສັດອາບີເມເລກກໍສົ່ງນາງຊາຣາຄືນໃຫ້ອັບຣາຮາມ ແລະພ້ອມດຽວກັນນັ້ນພຣະອົງຍັງໄດ້ເອົາຝູງ
ແກະ ຝູງງົວ ແລະຂ້າໃຊ້ໃຫ້ທ່ານອີກ
15 ພຣະອົງເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, “ທີ່ນີ້ແມ່ນຖິ່ນຂອງເຮົາທັງຫມົດເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ບ່ອນໃດກໍໄດ້ຕາມແຕ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການ”
16 ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງຊາຣາວ່າ, “ເຮົາເອົາເງິນພັນຫລຽນໃຫ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເປັນຂໍ້ພິສູດໃຫ້ທຸກຄົນທີ່
ຢູ່ນໍາເຈົ້າເຫັນວ່າ ເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່ ແລະບໍ່ໄດ້ກະທໍາຜິດຫຍັງເລີຍ”
17 ຍ້ອນເລື່ອງນາງຊາຣາພັຣຍາຂອງອັບຣາຮາມພຣະເຈົ້າຈຶ່ງທໍາໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງ
ກະສັດອາບີເມເລກບໍ່ມີບຸດ
18 ສະນັ້ນຍ້ອນການອ້ອນວອນຂອງອັບຣາຮາມ ເພື່ອກະສັດອາບີເມເລກ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະອົງດີເປັນ
ປົກກະຕິ ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ມະເຫສີ ແລະພວກຂ້າໃຊ້ຍິງທັງຫລາຍດີ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງມີບຸດໄດ້

21 ການເກີດຂອງອີຊາກ

The Birth of Isaac

(ຮຣ 11:11)

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດຊ່ອຍໃຫ້ນາງຊາຣາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້
2 ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງແລະໄດ້ບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ອັບຣາຮາມ ເມື່ອທ່ານເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ເກີດຕາມເວລາ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໄວ້
3 ອັບຣາຮາມໃສ່ຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ອີຊາກ
4 ເມື່ອອີຊາກອາຍຸໄດ້ແປດວັນ ອັບຣາຮາມກໍທໍາພິທີຕັດໃຫ້ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງທ່ານໄວ້
5 ເມື່ອອີຊາກເກີດມາ ອັບຣາຮາມໄດ້ຮ້ອຍປີ
6 ແລ້ວນາງຊາຣາເວົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະສຽງຫົວເລາະໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ທຸກຄົນທີ່
ໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ກໍຈະຫົວເລາະນໍາຂ້ອຍ”
7 ນາງເວົ້າຕື່ມອີກວ່າ, “ໃຜຈະເວົ້າກັບອັບຣາຮາມໄດ້ວ່າ ຊາຣາຍັງຈະມີບຸດ ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ຂ້ອຍໄດ້ບຸດຊາຍ
ຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ທ່ານເມື່ອທ່ານເຖົ້າແກ່ແລ້ວ”
8 ເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍຈະເຣີນເຕີບໂຕຂຶ້ນ ແລະໃນມື້ທີ່ທ້າວອີຊາກຢ່ານົມ ອັບຣາຮາມໄດ້ຈັດງານກິນລ້ຽງຢ່າງໃຫຍ່
ໂຕ

Hagar and Ishmael Sent Away

(ຄລຕ 4:21-30)

9 ມື້ນຶ່ງ ອິຊມາເອນບຸດຊາຍນາງຮາກາຊາວເອຢິບກໍາລັງຫລິ້ນຢູ່ກັບອີຊາກບຸດຊາຍນາງຊາຣາ
10 ເມື່ອນາງຊາຣາເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, “ຈົ່ງສົ່ງທາດຍິງຜູ້ນີ້ ແລະບຸດຊາຍຫນີໄປສາ ເພາະວ່າບໍ່
ສົມຄວນໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບສ່ວນນຶ່ງສ່ວນໃດໃນກອງມໍຣະດົກຂອງເຈົ້າເລີຍແມ່ນອີຊາກບຸດຊາຍຂອງ
ຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຕ່ຜູ້ດຽວ”
11 ເລື່ອງນີ້ສ້າງຄວາມຫນັກໃຈໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມເປັນຢ່າງມາກ ເພາະອິຊມາເອນກໍເປັນບຸດຂອງທ່ານເຫມືອນກັນ
12 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, “ຢ່າສູ່ອຸກໃຈໃນເລື່ອງເດັກນ້ອຍແລະທາດຍິງຮາການັ້ນເລີຍ ຈົ່ງທໍາ
ຕາມທີ່ຊາຣາບອກເຈົ້າ ເພາະວ່າຍ້ອນອີຊາກເຈົ້າຈະມີເຊື້ອສາຍມາກມາຍຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້
13 ເຮົາຈະໃຫ້ບຸດຂອງທາດຍິງນັ້ນ ມີລູກຫລານມາກມາຍເຫມືອນກັນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ກາຍເປັນອີກປະເທດນຶ່ງ
ເພາະເຂົາກໍເປັນບຸດຂອງເຈົ້າເຫມືອນກັນ”

14 ວັນຕໍ່ມາຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າໆ ອັບຣາຮາມເອົາອາຫານແລະນໍ້າເຕົ້າຫນ່ວຍນຶ່ງໃຫ້ນາງຮາກາ ເອົາເດັກນ້ອຍເຈັ່ງໃສ່ຫລັງ
ຂອງນາງແລ້ວສົ່ງນາງອອກຫນີໄປ ນາງຈຶ່ງຫນີຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນກັນດານເບເອີເຊບາ
15 ເມື່ອນໍ້າໃນເຕົ້ານັ້ນຫມົດ ນາງຈຶ່ງປະບຸດໄວ້ຢູ່ໃຕ້ພຸ່ມໄມ້ແຫ່ງນຶ່ງແລ້ວຫນີໄປນັ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກເດັກນ້ອຍປະມານ
ຮ້ອຍຫລາ
16 ນາງເວົ້າຢູ່ຜູ້ດຽວວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ກ້າເບິ່ງບຸດຂ້ອຍຕາຍ” ເມື່ອນາງນັ່ງລົງທີ່ນັ້ນເດັກກໍເລີ້ມຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ
17 ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຍິນສຽງເດັກນ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ ແລະທູດຂອງພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນນາງຮາກາຈາກຟ້າສວັນວ່າ, “ຮາກາ
ເຈົ້າມີຄວາມອຸກອັ່ງຫຍັງ? ຢ່າສູ່ຢ້ານເລີຍ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງເດັນນ້ອຍໄຫ້ແລ້ວ
18 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປອູ້ມ ແລະອອຍເຂົາເທີນ ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍເຂົາມາກມາຍຈົນເກີດເປັນປະເທດໃຫຍ່
19 ຄັນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ນາງເຫັນນໍ້າສ້າງຫນ່ວຍນຶ່ງ ນາງຈຶ່ງຟ້າວໄປຕັກເອົານໍ້າຈົນເຕັມເຕົ້າແລ້ວເອົາໄປ
ໃຫ້ບຸດຊາຍດື່ມ
20 ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເດັກນ້ອຍຈົນເຂົາຈະເຣີນເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປ່າກັນດານປາຣານ
21 ໄດ້ກາຍເປັນນາຍພານທີ່ສລາດ ແລະຊໍານານ ມານດາໄດ້ຫາພັຣຍາມາຈາກປະເທດເອຢິບມາໃຫ້ເຂົາ

Abram and Abimelech make a Covenant

22 ໃນຄາວນັ້ນ ກະສັດອາບີເມເລກໄດ້ສະເດັດໄປຫາອັບຣາຮາມກັບຟີໂກນນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງແລ້ວເວົ້າ
ວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າໃນການກະທໍາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
23 ສະນັ້ນ ຈົ່ງປະຕິຍານໃນທີ່ນີ້ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ຫລອກລວງເຮົາ ລູກຫລານຫລືເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຮົາ ເຮົາມີຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສັນຍາແກ່ເຮົາວ່າ ເຈົ້າຈະຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາເຫມືອນກັນ ແລະຕໍ່ແຜ່ນດິນທີ່
ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນີ້”
24 ອັບຣາຮາມກໍທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຂໍປະຕິຍານ”
25 ອັບຣາຮາມຮ້ອງຂໍຕໍ່ກະສັດອາບີເມເລກກ່ຽວເຣື່ອງນໍ້າສ້າງທີ່ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງໄດ້ຍຶດເອົາ
26 ກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ຊາບ ເຣື່ອງນີ້ເຈົ້າບໍ່ບອກເຮົາ ແລະແມ່ນເທື່ອທໍາອິດທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນເຣື່ອງ
ນີ້”
27 ຄັນແລ້ວ ອັບຣາຮາມກໍເອົາແກະ ແລະງົວບາງຕົວຖວາຍແກ່ອາບີເມເລກ ແລ້ວທັງສອງກໍຕັ້ງຂໍ້ຕົກລົງກັນ
28 ອັບຣາຮາມແຍກເອົາແກະເຈັດໂຕອອກຈາກຝູງ
29 ກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງຖາມທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າແຍກແກະເຈັດໂຕອອກມາເຮັດຫຍັງ?”
30 ອັບຣາຮາມທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຈົ່ງຮັບລູກແກະເຈັດໂຕນີ້ໄປເທີນ ດ້ວຍການກະທໍາເຊັ່ນນີ້ ພຣະອົງຈະຊົງ
ຮັບຮູ້ວ່າຂ້າພຣະອົງໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງນີ້ ດັ່ງນັ້ນບ່ອນນີ້ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ເບເອີເຊບາ
31 ເພາະວ່າ ເປັນບ່ອນທີ່ທັງສອງໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ກັນ
32 ຫລັງຈາກທັງສອງໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ຕົກລົງທີ່ເບເອີເຊບາແລ້ວ ກະສັດອາບີເມເລກ ແລະຟີໂກນນາຍທະຫານຂອງພຣະ
ອົງກໍພາກັນ ກັບຄືນສູ່ດິນແດນຊາວຟີລິສຕິນ
33 ຄັນແລ້ວ ອັບຣາຮາມໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ທີ່ເບເອີເຊບາ ແລະນະມັສການອອກພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້
າອົງຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ
34 ອັບຣາຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຄວ້ນຊາວຟີລິສຕິນເປັນເວລາຫລາຍວັນ

22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ອັບຣາຮາມຖວາຍອີຊາກ

The Command to Sacrifice Isaac

(ຮຣ 11:17-19)

1 ຄັນຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າຊົງລອງໃຈອັບຣາຮາມ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ອັບຣາຮາມເອີຍ” ທ່ານຈຶ່ງທູນຕອບ
ວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂ້າ”
2 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງເອົາອີຊາກບຸດຊາຍສຸດທີ່ຮັກຄົນດຽວຂອງເຈົ້າໄປຍັງແຄວ້ນໂມຣີຢາ ໃນທີ່ນັ້ນ
ຈົ່ງເຜົາເຂົາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາແກ່ເຮົາຢູ່ເທິງພູແຫ່ງນຶ່ງທີ່ເຮົາຈະບອກແກ່ເຈົ້າ”
3 ອັບຣາຮາມຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າມືດ ເອົາອານໃສ່ເທິງຫລັງລໍແລ້ວເອົາອີຊາກກັບຄົນໃຊ້ສອງຄົນໄປນຳຕົນ ພ້ອມ
ນີ້ ທ່ານໄດ້ຕຽມເອົາຟືນເພື່ອເຜົາເຄື່ອງບູຊາ ແລ້ວພາກັນອອກເດີນທາງມຸ່ງຫນ້າໄປສູ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບອກ
ໄວ້
4 ເມື່ອເດີນທາງມາໄດ້ສາມວັນ ອັບຣາຮາມກໍແລເຫັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບອກນັ້ນແຕ່ໄກ
5 ຄັນແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ວ່າ, “ພວກເຈົ້າກັບລໍຈົ່ງຖ້າຂ້ອຍຢູ່ນີ້ ຂ້ອຍກັບລູກຊາຍຈະພາກັນຂຶ້ນໄປນະມັສ
ການພຣະ ເຈົ້າຢູ່ເທິງພຸ້ນແລ້ວຈະກັບມາຫາ”
6 ອັບຣາຮາມເອົາຟືນໃຫ້ອີຊາກແບກໄປ ສ່ວນທ່ານເອງກໍຖືເອົາໄຟແລະມີດ ແລ້ວພໍ່ລູກກໍພາກັນມຸ່ງຫນ້າໄປທີ່
ນັ້ນ
7 ເມື່ອກຳລັງເດີນທາງໄປນັ້ນອີຊາກຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ” ທ່ານຕອບວ່າ, “ແມ່ນຫຍັງລູກ?” ອີຊາກ
ຈຶ່ງຖາມຕໍ່ໄປວ່າ, “ຟືນແລະໄຟກໍມີແລ້ວແຕ່ລູກແກະທີ່ຈະເຜົາຖວາຍບູຊານັ້ນຢູ່ໃສ?”
8 ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຈັດຫາໃຫ້ເອງ” ພໍ່ລູກທັງສອງກໍພາກັນເດີນທາງຕໍ່ໄປ
9 ເມື່ອເຂົາໄປຮອດບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໄວ້ແລ້ວ ອັບຣາຮາມຈຶ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນ ຈັດເອົາຟືນ
ວາງໄວ້ເທິງແທ່ນນັ້ນ ກຸມມັດບຸດຊາຍຂອງຕົນວາງໄວ້ເທິງກອງຟືນທີ່ແທ່ນບູຊາ
10 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຈັບມີດຕຽມຈະຂ້າບຸດຊາຍ
11 ແຕ່ໃນທັນໃດນັ້ນ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນມາແຕ່ຟ້າສວັນວ່າ, “ອັບຣາຮາມ ອັບຣາຮາມເອີຍ” ທ່ານຈຶ່ງທູນ
ຕອບວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂ້າ”
12 ທູດຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ຢ່າທຳຮ້າຍຫລືເຮັດຫຍັງແກ່ເດັກຊາຍຜູ້ນີ້ ບັດນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຈົ້າເຊື່ອ
ຟັງແລະຢຳເກງພຣະເຈົ້າຢູ່ສເມີ ດ້ວຍວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫວງບຸດຊາຍໂທນຂອງເຈົ້າໄວ້ ແຕ່ໄດ້ຍອມຖວາຍເຂົາໃຫ້
ແກ່ເຮົາ”
13 ອັບຣາຮາມແນມໄປຮອບໆຕົວເຫັນແກະເຖິກໂຕນຶ່ງຊຶ່ງເຂົາຂອງມັນຄາພຸ່ມໄມ້ຢູ່ ທ່ານຈຶ່ງໄປອູ້ມເອົາມັນມາຂ້າ
ຖວາຍແກ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທນບຸດຊາຍ
14 ອັບຣາຮາມໃສ່ຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຈັດຫາໃຫ້” ແລະຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ຊາວເມືອງກໍຍັງເວົ້າຕໍ່ໆກັນ
ມາວ່າ “ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຈັດຫາໃຫ້”
15 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນອັບຣາຮາມມາແຕ່ຟ້າສວັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ,
16 “ເຮົາຂໍສາບານດ້ວຍອຳນາດ ແລະຊື່ສຽງຂອງເຮົາວ່າ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງມະຫາສານ ກໍເພາະວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ທຳຕາມທີ່ເຮົາບອກ ແລະບໍ່ໄດ້ຫວງບຸດຊາຍໂທນຂອງເຈົ້າໄວ້
17 ເຮົາຂໍສັນຍາວ່າຈະປະທານເຊື້ອສາຍໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງມາກມາຍເຫມືອນດັ່ງດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ ຫລືເຫມືອນເມັດ
ດິນຊາຍໃນແຄມທະເລ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຜາບແພ້ສັດຕຣູທັງຫລາຍ
18 ຊົນຊາດທັງປວງໃນໂລກ ຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາອວຍພອນເຂົາເຫມືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ເຮົາຈະທຳສິ່ງນີ້ກໍຍ້ອນເຈົ້າໄດ້ຟັງຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ”
19 ອັບຣາຮາມໄດ້ຫລົບຄືນມາຫາຄົນໃຊ້ທັງສອງ ແລ້ວພາກັນຄືນເມືອສູ່ເມືອງເບເອີເຊບາບ່ອນທີ່ຕົນອາໄສຢູ່

ເຊື້ອສາຍຂອງນາໂຮຣ໌

The Children of Nohor

20 ຄັນຕໍ່ມາ ອັບຣາຮາມໄດ້ຊາບວ່າ ນາງມິລະກາພັຣຍາຂອງນາໂຮຣ໌ຜູ້ຊຶ່ງເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນມີບຸດຫລາຍຄົນ

21 ຄື ອຸຊອ້າຍກົກ ບຸສນ້ອງຊາຍ ເກມູເອນບິດາຂອງອາຣາມ

22 ເຄເຊດ ຮາໂຊ ປິນດັສ ຢິດລັຟ ແລະເບທູເອນ

23 (ເບທູເອນເປັນບິດາຂອງນາງເຣເບກາ) ມິລະກາໄດ້ເກີດບຸດຊາຍແປດຄົນນີ້ໃຫ້ແກ່ ນາໂຮ

24 ພັຣຍາຜູ້ທີ່ສອງຂອງນາໂຮຄືນາງເຣອູມາ ມີບຸດສີ່ຄົນຄື ເຕບາ ກາຮາມ ຕາຮັສ ແລະມາອາກາ

23 ນາງຊາຣາເຖິງແກ່ກຳແລະອັບຣາຮາມຊື້ບ່ອນຝັງສົບ

Sarah death and Burial

1 ນາງຊາຣາມີອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍຊາວເຈັດປີ ນາງມີຊີວິດເຖິງອາຍຸນີ້

2 ໄດ້ເຖິງແກ່ກຳທີ່ ກີຣິອາດອາຣ໌ບາ (ຫລືເຮໂບຣນ) ຢູ່ໃນປະເທດການາອານ ອັບຣາຮາມໄດ້ຕົບແຕ່ງສົບພັຣຍາ
ແລະໄວ້ທຸກໃຫ້ນາງ

3 ຕໍ່ມາ ອັບຣາຮາມກໍປະສົບພັຣຍາໄວ້ ແລະໄປເວົ້າກັບຊາວຮິດຕີວ່າ,

4 "ຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ໃນນາມຄົນຕ່າງດ້າວເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງຂາຍດິນບາງຕອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຝັງສົບພັຣຍາຂ້າ
ພະເຈົ້າແດ່"

5 ພວກເຂົາຕອບວ່າ,

6 "ອາດຍາເອີຍ ຂໍຟັງພວກເຮົາກ່ອນ ອາດຍາເປັນເຈົ້ານາຍຜູ້ມີອຳນາດໃນຖ້າມກາງພວກເຮົາ ຈິ່ງຝັງພັຣຍາຂອງ
ອາດຍາ ໃນຫລຸມຝັງສົບຂອງພວກເຮົາຕາມທີ່ອາດຍາເຫັນຊອບເທີນ ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຈະປະຕິເສດ ແລະ
ຂັດຂວາງທ່ານບໍ່ໃຫ້ຝັງພັຣຍາໃສ່ຫລຸມຝັງສົບທີ່ເຂົາມີ"

7 ຄັນແລ້ວ ອັບຣາຮາມກໍຢືນຂຶ້ນແລ້ວກົ້ມຄຳນັບພວກເຂົາ

8 ແລະເວົ້າວ່າ, "ຖ້າພວກເຈົ້າຍິນດີໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຝັງພັຣຍາຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ ຈິ່ງກະຣຸນາໄປນຳ ເອໂຟຣນຊາວ
ຮິດຕີຜູ້ເປັນຫລານຊາຍຂອງໂຊຣາ

9 ໃຫ້ເຂົາຂາຍຖ້ຳມັກເປລາທີ່ແຄມນາຂອງເຂົາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕາມຣາຄາທີ່ວາງໄວ້ແລ້ວໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານ
ທີ່ນີ້ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຖ້ຳຝັງສົບໄວ້ເປັນຂອງຕົນເອງ"

10 ໃນເວລານັ້ນ ເອໂຟຣນກໍນັ່ງກັບຊາວຮິດຕີທີ່ບ່ອນປະຊຸມໃນປະຕູເຂົ້າເມືອງ ຈຶ່ງຕອບອັບຣາຮາມໃຫ້ທຸກຄົນໃນ
ທີ່ນັ້ນໄດ້ຍິນວ່າ,

11 "ອາດຍາເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນຈັ່ງຊັ້ນດອກ ຈິ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ດິນນາທັງຫມົດພ້ອມທັງຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນ
ນານັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຖ້ຳນັ້ນແກ່ທ່ານ
ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຝັງສົບ

ພັຣຍາ"

12 ແຕ່ອັບຣາຮາມກໍກົ້ມຄຳນັບຊາວເມືອງນັ້ນ

13 ແລະເວົ້າກັບເອໂຟຣນຊ້ອງຫນ້າຊາວເມືອງນັ້ນວ່າ, "ຖ້າທ່ານຍິນຍອມ ກະຣຸນາຟັງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍຊື້ນາທັງຫມົດ ຈິ່ງຍອມຮັບເງິນຄ່ານາ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຝັງສົບພັຣຍາຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ

14 ເອໂຟຣນຕອບວ່າ,

15 "ທ່ານເອີຍ, ນາຕອນນັ້ນມີຣາຄາເຖິງສີ່ຮ້ອຍຫລຽນ ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າກັບທ່ານແລ້ວກໍບໍ່ມີເປັນຫຍັງດອກ
ຈິ່ງຝັງສົບພັຣຍາຂອງທ່ານເທີນ"

16 ອັບຣາຮາມໄດ້ຕົກລົງຊື້ດິນນັ້ນຈາກເອໂຟຣນຕໍ່ໜ້າຊາວຮິດຕິເປັນເງິນຈຳນວນສີ່ຮ້ອຍເຊເກລ ຕາມອັດຕາທີ່
ເຄີຍໃຊ້ກັນໃນເວລານັ້ນ
17 ດິນຂອງເອໂຟຣນທີ່ມັກເປລາ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງມັມເຣຣວມທັງນາແລະຖໍ້າ
18 ພ້ອມທັງຕົ້ນໄມ້ທຸກໆຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນເຂດແດນນັ້ນເອໂຟຣນກໍໂອນໃຫ້ອັບຣາຮາມຕໍ່ໜ້າຊາວຮິດຕິຄື ຄົນທີ່ມາປະ
ຊຸມຢູ່ທາງປະຕູເຂົ້າເມືອງນັ້ນ
19 ຕໍ່ມາ ອັບຣາຮາມກໍຝັງສົບນາງຊາຣາພັຣຍາຂອງຕົນໄວ້ໃນຖໍ້າທີ່ນາມັກເປລາໃນປະເທດການາອານ
20 ສະນັ້ນ ນາແລະຖໍ້າຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຂອງຊາວຮິດຕິກໍເລີຍເປັນສົມບັດຂອງອັບຣາຮາມເພື່ອໃຊ້ໃຫ້ເປັນ
ບ່ອນຝັງສົບ

24 ພັຣຍາອີຊາກ

The Marriage of Isaac and Rebekah

1 ຢູ່ຕໍ່ມາ ອັບຣາຮາມກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ທີ່ເຄີຍໄດ້ກະ
ທຳມານັ້ນຈະເຣີນຂຶ້ນ
2 ອັບຣາຮາມເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຜູ້ອາວຸໂສຊຶ່ງຮັບຜິດຊອບໃນຊັບສົມບັດວ່າ, “ຈົ່ງວາງມືລົງວ່າງກົກຂາຂ້ອຍ
3 ແລ້ວສາບານຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຜູ້ສາວໃນປະ
ເທດການາອານບ່ອນທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ນີ້ມາເປັນພັຣຍາຂອງບຸດຊາຍຂ້ອຍ
4 ແຕ່ວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງກັບເມືອປະເທດຂອງຂ້ອຍ ແລ້ວຊອກຫາເອົາບຸດຍິ ງໃນຖ້າມກາງພວກຍາດພີ່ນ້ອງມາເປັນພັຣ
ຍາຂອງອີຊາກ”
5 ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຈະເຮັດແນວໃດ ເມື່ອຍິງສາວຜູ້ທີ່ຈະເປັນບຸດສະໃພ້ນັ້ນບໍ່ຍອມຈາກບ້ານມາຢູ່ນຳເຮົາໃນ
ປະເທດນີ້ ຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເອົາບຸດຊາຍຂອງທ່ານໄປສູ່ເຂົາຫລື?”
6 ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ບໍ່ ເຈົ້າຈົ່ງລະວັງຢ່າພາບຸດຊາຍຂ້ອຍກັບໄປປະເທດຂອງຂ້ອຍ
7 ເຫດວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສວັນໄດ້ພາຂ້ອຍໜີອອກຈາກເຮືອນບິດາ ແລະຈາກບ້ານເກີດ
ເມືອງນອນ ຈາກດິນດອນ ແລະຈາກຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ມາຢູ່ດິນແດນຕອນນີ້ທີ່ພຣະອົງຈະຊົງປະທານ
ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍຕາມ   ພຣະສັນຍາພຣະອົງຈະໃຊ້ທູດຂອງພຣະອົງໄປກ່ອນເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະຫາພັຣ
ຍາຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້
8 ແຕ່ວ່າ ຖ້າຫາກຍິງສາວນັ້ນບໍ່ຍອມມານຳເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຫວິດຈາກຄຳສາບານ ເຖິງຢ່າງໃດເຈົ້າກໍຢ່າພາບຸດຊາຍ
ຂອງຂ້ອຍກັບໄປທີ່ນັ້ນເດັດຂາດ
9 ດັ່ງນັ້ນ ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງວາງມືລົງວ່າງກົກຂາຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຂໍສາບານວ່າຈະທຳທຸກສິ່ງຕາມທີ່ນາຍຂໍຮ້ອງ
10 ຄັນແລ້ວ ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງເອົາອູດສິບຕົວຂອງນາຍພ້ອມທັງຂອງຂວັນທີ່ມີຄ່າຫລາຍຢ່າງອອກເດີນທາງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່
ເມືອງທີ່ນາໂຮຣ໌ຢູ່ໃນປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັຽ
11 ເຂົາມາຮອດເມືອງນີ້ເວລາແລງ ເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ອູດຄຸເຂົ່າລົງ ສ່ວນເຂົາເອງກໍອະທິຖານພຣະເຈົ້າວ່າ,
12 “ໂອ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມນາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂໍໂຜດປະທານຄວາມສຳເຣັດໃນ
ມື້ນີ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ແລະໂຜດສະແດງຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງຕໍ່ນາຍຂອງຂ້າພຣະອົງເທີ້ນ
13 ຂ້າພຣະອົງກຳລັງຢູ່ແຄມນໍ້າສ້າງ ບ່ອນທີ່ບັນດາຍິງສາວຊາວເມືອງກຳລັງອອກມາຕັກນໍ້າ
14 ຖ້າຂ້າພຣະອົງເວົ້າຕໍ່ຍິງສາວຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງວ່າ, “ຂ້ອຍຂໍດື່ມນໍ້າໃນໄຫຂອງເຈົ້າແດ່” ແລ້ວຖ້ານາງຕອບວ່າ, “ເຊີນ
ດື່ມແມ່ ຂ້ອຍຈະເອົາໃຫ້ຝູງອູດເຈົ້າກິນດ້ວຍ ຂໍໃຫ້ຍິງສາວຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງເລືອກໃຫ້ເປັນພັຣຍາອີ

ຊາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ທ້ອນ ຢ່າງນີ້ຂ້າພຣະອົງກໍຈະຮູ້ໄດ້ວ່າພຣະອົງຊົງໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງຕໍ່
ນາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ”

15 ກ່ອນເຂົາອ້ອນວອນແລ້ວ ນາງເຣເບກາບຸດຍິງເບທູເອນກໍແບກໄຫນໍ້າຍ່າງມາທີ່ນໍ້າສ້າງ (ເບທູເອນເປັນບຸດ
ມິລະກາ ແລະນາໂຮຣ໌ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ)

16 ນາງເປັນສາວໂສດແລະງາມຫລາຍ ນາງລົງໄປທີ່ນໍ້າສ້າງແລ້ວຕັກນໍ້າຈົນເຕັມໄຫພໍກໍາລັງຈະກັບຄືນເມືອ

17 ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມຈຶ່ງຟ້າວແລ່ນໄປຫານາງແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍຂໍດື່ມນໍ້າໃນໄຫຂອງເຈົ້າແດ່”

18 ນາງຕອບວ່າ, “ເຊີນໂລດຍາລຸງ” ນາງຈຶ່ງປົງໄຫລົງຈາກບ່າແລ້ວເອົານໍ້າໃຫ້ເຂົາດື່ມ

19 ຫລັງຈາກເຂົາອີ່ມແລ້ວນາງກໍເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍກໍຈະຕັກນໍ້າໃຫ້ອູດຂອງຍາລຸງກິນຈົນອີ່ມຫມົດທຸກໂຕ”

20 ນາງຈຶ່ງຟ້າວຖອກນໍ້າໃນໄຫໃສ່ຮາງ ແລ້ວກໍແລ່ນໄປຕັກມາຖອກໃສ່ອີກຈົນອູດທຸກໂຕກິນອີ່ມ

21 ຊາຍຄົນນັ້ນກໍຢືນເບິ່ງນາງຢ່າງງຽບໆ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມສໍາເຣັດໃຫ້ເຂົາແທ້ຫລືບໍ່

22 ເມື່ອນາງເອົານໍ້າໃຫ້ອູດກິນອີ່ມຫມົດທຸກຕົວແລ້ວ ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມກໍເອົາປອກຄໍາເຄິ່ງເຊເກລເກາະໃສ່
ດັງນາງ ແລະເອົາສາຍແຂນສິບເຊເກລສອງເສັ້ນໃສ່ໃຫ້ນາງ

23 ແລ້ວເຂົາຖາມນາງຕື່ມອີກວ່າ, “ບອກຂ້ອຍແດ່ໄດ້ບໍ່ວ່າບິດາຂອງນາງແມ່ນໃຜ? ໃນເຮືອນຂອງບິດາ ເຈົ້າຍັງມີ
ບ່ອນພັກເຊົາສໍາລັບຂ້ອຍແລະສັດຂອງຂ້ອຍບໍ່?”

24 ນາງຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັນບຸດຍິງຂອງເບທູເອນ ບຸດຊາຍຂອງມິລະກາແລະນາໂຮຣ໌

25 ຢູ່ບ້ານຂ້ານ້ອຍມີເຟືອງແລະຫຍ້າສໍາລັບສັດແລະມີບ່ອນພັກສໍາລັບຍາລຸງດ້ວຍ”

26 ເມື່ອໄດ້ຍິນນາງເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມຈຶ່ງຂາບລົງນະມັສການພຣະເຈົ້າ

27 ແລະເວົ້າວ່າ, “ຂໍສັຣເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງແລະທ່ຽງ
ທັມ ຕໍ່ນາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຍັງຊົງພາຂ້າພຣະອົງມາເຖິງບ້ານນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ”

28 ຍິງສາວຈຶ່ງແລ່ນໄປຫາຄົນໃນຄອບຄົວຂອງມານດາ ເລົ່າເຖິງເຣື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງຫມົດສູ່ຟັງ

29 ເຣເບກາມີອ້າຍຄົນນຶ່ງຊື່ ລາບານ ລາບານແລ່ນໄປຫາຊາຍຜູ້ນັ້ນທີ່ນໍ້າພຸ

30 ເມື່ອທ່ານເຫັນປອກຄໍາເກາະດັງແລະສາຍແຂນຄໍານໍານາງ ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຄໍາເຣເບການ້ອງສາວວ່າ,
“ຊາຍນັ້ນເວົ້າກັບຂ້ອຍຢ່າງນີ້” ທ່ານກໍຟ້າວແລ່ນອອກໄປພົບຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ຢືນລໍຢູ່ກັບຝູງອູດຂອງເຂົາໃກ້ນໍ້າ
ສ້າງ

31 ແລ້ວເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານຜູ້ມີພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊີນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນເທີນ ເປັນຫຍັງທ່ານຈະ
ຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດບ່ອນສໍາລັບທ່ານ ແລະສໍາລັບຝູງອູດຂອງທ່ານແລ້ວ?”

32 ຊາຍນັ້ນກໍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ສ່ວນລາບານກໍຂົນເຄື່ອງລົງຈາກຫລັງອູດເອົາເຟືອງ ແລະຫຍ້າໃຫ້ມັນກິນ ແລ້ວ
ເອົາໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຄົນທີ່ມານໍາເຂົາລ້າງຕີນ

33 ເມື່ອເຈົ້າຂອງບ້ານຈັດໂຕະອາຫານຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ລົງມື
ຮັບປະທານອາຫານຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າເຣື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າເສັຽກ່ອນ” ລາບານຈຶ່ງຕອບວ່າ,
“ເຊີນເວົ້າມາເທີນ”

34 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້
າຮັ່ງມີເປັນ ດີເປັນໃຫຍ່ເປັນໂຕ

35 ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ທ່ານມີຝູງແກະ ຝູງແບ້ ຝູງງົວ ຝູງລາ ແລະຝູງອູດ ມີເງິນມີຄໍາແລະຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງ

36 ນາງຊາຣາພັຣຍາຂອງນາຍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງເວລາເຖົ້າແລ້ວ ທ່ານໄດ້ມອບຊັບສົມບັດທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງໃຫ້ເຂົາ

37 ທ່ານຍັງໄດ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສາບານວ່າຈະຍອມຟັງຄຳສັ່ງນີ້ ຄືບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເລືອກເອົາຍິງສາວຊາວການາອານ
ໃນບ່ອນທີ່ທ່ານຢູ່ນັ້ນມາເປັນບຸດສະໃພ້
38 ທ່ານຈະສາບແຊ່ງຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມາຊອກຫາເອົາຍິງສາວຂອງຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານທີ່ເມືອງນີ້ ໃຫ້ມາ
ເປັນພັຣຍາບຸດຊາຍທ່ານ
39 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ນາຍວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດຖ້າຫາກຍິງສາວຄົນນັ້ນບໍ່ມານຳ?
40 ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຂ້ອຍເຊື່ອຟັງຢູ່ເນື່ອງນິດຈະສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງໄປກັບເຈົ້າ ແລະປະ
ທານຄວາມສຳເຣັດໃຫ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິງສາວຜູ້ນຶ່ງຈາກຄອບຄົວຍາດພີ່ນ້ອງຂອງບິດາຂ້ອຍມາໃຫ້ອີຊາກ
41 ຖ້າເຈົ້າເຮັດຕາມຂ້ອຍສັ່ງ ເຈົ້າກໍຈະຫລີກຈາກຄຳສາບແຊ່ງ ແລະຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບການປະຕິເສດຈາກຍາດພີ່ນ້ອງ
ໃນຄອບຄົວຂ້ອຍ ເຈົ້າກໍຈະຫລີກຈາກຄຳສາບແຊ່ງນີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ
42 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງມາຮອດນໍ້າສ້າງທີ່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນທູນຂໍນຳພຣະເຈົ້າວ່າ ຂ້າແດ່
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດນີ້ສຳເຣັດເທີ້ນ
43 ເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຢືນຢູ່ໃກ້ນໍ້າສ້າງ ຖ້າຍິງສາວຜູ້ນຶ່ງອອກມາຕັກນໍ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບນາງວ່າ
ຂໍດື່ມນໍ້າໃນໄຫຂອງເຈົ້າແດ່ຖ້ອນ
44 ຄັນນາງຕອບວ່າ ເຊີນດື່ມແມ໋, ແລະຂ້ອຍຈະເອົານໍ້າໃຫ້ອູດຂອງເຈົ້າກິນດ້ວຍ ຂໍໃຫ້ຜູ້ນີ້ເປັນຍິງສາວຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນພັຣຍາບຸດຊາຍຂອງນາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ
45 ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າອ້ອນວອນຈົບ ກໍພໍດີນາງເຣເບກາແບກໄຫລົງໄປຕັກນໍ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ ຂ້ອຍຂໍ
ດື່ມນໍ້າແດ່
46 ນາງຈຶ່ງຟ້າວເອົາໄຫລົງຈາກບ່າແລ້ວເວົ້າວ່າ ເຊີນດື່ມແມ໋ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະເອົານໍ້າໃຫ້ຝູງອູດທ່ານກິນດ້ວຍ ຂ້າ
ພະເຈົ້າຈຶ່ງດື່ມ ແລ້ວນາງກໍຕັກນໍ້າໃຫ້ອູດກິນຄືກັນ
47 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ ບິດາຂອງເຈົ້າແມ່ນໃຜ? ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ ບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍແມ່ນເບທູເອນ ບຸດ
ຊາຍຂອງນາໂຮຣ໌ ແລະມີລະກາ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາປອກຄຳເກາະໃສ່ດັງ ແລະເອົາສາຍແຂນໃສ່ໃຫ້
ນາງ
48 ຄັນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂາບລົງນະມັສການ ແລະສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ຊົງພາຂ້າພ
ະເຈົ້າມາຖືກບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບຫລານສາວຂອງນາຍຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງຈະເປັນພັຣຍາບຸດຊາຍທ່ານ
49 ບັດນີ້ ຖ້າພວກເຈົ້າຍອມສະແດງຄວາມຊື່ສັດ ແລະຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ນາຍຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຂໍບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້
ຫລືຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນກໍຂໍບອກມາເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະຄວນເຮັດແນວໃດ?”
50 ເບທູເອນ ແລະລາບານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ດ້ວຍວ່າເຣື່ອງນີ້ເປັນນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນພວກ
ເຮົາທີ່ຈະຕັດສິນໃຈແນວໃດແນວນຶ່ງໄດ້
51 ນາງເຣເບກາກໍຢູ່ນີ້ ຈົ່ງເອົານາງໄປເປັນພັຣຍາຂອງບຸດຊາຍນາຍເຈົ້າເທີ້ນ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້”
52 ເມື່ອຂ້າໃຊ້ອັບຣາຮາມໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຂາບລົງນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
53 ແລ້ວເຂົາກໍເອົາເຄື່ອງເງິນຄຳ ເພັດພອຍແລະເສື້ອຜ້າອັນງາມໆໃຫ້ນາງເຣເບກາ ເຂົາຍັງໄດ້ເອົາຂອງຂວັນຣາ
ຄາແພງໃຫ້ມານດາແລະອ້າຍຂອງນາງອີກດ້ວຍ
54 ຄັນແລ້ວ ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຄົນທີ່ມາກັບເຂົາກໍຮັບປະທານອາຫານແລ້ວຄ້າງຄືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຕອນເຊົ້າ
ເມື່ອພວກເຂົາຕື່ນຂຶ້ນຄົນໃຊ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບເມືອຫານາຍຂ້າພະເຈົ້າເທີ້ນ”
55 ແຕ່ແມ່ ແລະອ້າຍຂອງເຣເບກາເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ນາງຢູ່ກັບພວກເຮົາກ່ອນຈັກອາທິດນຶ່ງຫລືຈັກສິບມື້ ແລ້ວຈຶ່ງ
ຄ່ອຍໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່?”

56 ແຕ່ເຂົາຕອບວ່າ, "ຢ່າຫນ່ວງຫນ່ຽວຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເລີຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ການເດີນທາງຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າບັງເກີດຜົນແລ້ວ ຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບເມືອຫານາຍຂ້າພະເຈົ້າເທີນ"
57 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຄັນຊັ້ນໃຫ້ເອີ້ນນາງມາຖາມເບິ່ງ ນາງຈະເວົ້າວ່າຈັ່ງໃດ"
58 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນນາງເຣເບກາມາຖາມວ່າ, "ເຈົ້າຈະໄປກັບຊາຍຄົນນີ້ຫລືບໍ່?" ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ,
"ໂດຍຂ້ານ້ອຍຈະໄປ"
59 ດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງມອບນາງເຣເບກາພ້ອມກັບແມ່ນົມຂອງນາງໃຫ້ໄປກັບຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມແລະ
ຄົນຂອງເຂົາ
60 ກ່ອນຈະຈາກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ນາງເຣເບກາມີຂໍ້ຄວາມດັ່ງນີ້, "ນ້ອງເອີຍ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນມານ
ດາຂອງຄົນຫລາຍແສນ ຂໍໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຜາບແພ້ສັດຕຣູ"
61 ຄັນແລ້ວ ນາງເຣເບກາ ແລະສາວໃຊ້ກໍຂຶ້ນຫລັງອູດອອກເດີນທາງໄປກັບຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ
62 ອີຊາກພວມຫາກໍກັບມາແຕ່ນໍ້າສ້າງທີ່ຊື່ວ່າ "ນໍ້າສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເຫັນຂ້ອຍ" ຢູ່ໃນແຄວ້ນເນເກັບ
63 ໃນຕອນແລງ ອີຊາກໄດ້ອອກໄປຍ່າງຫລິ້ນໃນທົ່ງນາເລີຍເຫັນຂະບວນອູດກຳລັງມາ
64 ເມື່ອນາງເຣເບກາເຫັນອີຊາກ ນາງຈຶ່ງລົງຈາກຫລັງອູດ
65 ແລ້ວຖາມຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມວ່າ, "ຜູ້ຊາຍທີ່ກຳລັງຍ່າງມານັ້ນແມ່ນໃຜ?" ເຂົາຈຶ່ງຕອບນາງວ່າ, "ແມ່ນ
ນາຍຂ້າພະເຈົ້າເອງ" ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງເອົາຜ້າອັດຫນ້າໄວ້
66 ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງໄດ້ເລົ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ກະທຳມາສູ່ອີຊາກຟັງ
67 ຄັນແລ້ວ ອີຊາກກໍພານາງເຣເບກາເຂົ້າມາໃນເຕັນຂອງມານດາ ແລະຮັບເອົານາງເປັນພັຣຍາອີຊາກກໍຮັກນາງ
ເຣເບກາ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສະບາຍໃຈຂຶ້ນ ຫລັງຈາກໄດ້ສູນເສັຽມານດາສຸດທີ່ຮັກໄປແລ້ວ

25 ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມຈາກຍິງອື່ນ

Abraham marries Keturah

(1 ຂຄວ 1:32-33)

1 ອັບຣາຮາມໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງອີກຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າເກຕູຣາ
2 ນາງໄດ້ເກີດບຸດຊາຍຫລາຍຄົນໃຫ້ທ່ານຄື ຊິມຣານ ໂຢກຊານ ເມດານ ມີດີອານ ອິສບາກ ແລະຊູອາ
3 ໂຢກຊານເປັນບິດາຂອງເຊບາ ແລະເດດານ ບຸດຊາຍຂອງເດດານຄື ອັສຊູຣິມ ເລຕູຊິມ ແລະເລອູມມິມ
4 ບຸດຊາຍຂອງມີດີອານ ເອຟາ ເອເຟີ ຮາໂນກ ອາບີດາ ແລະເອນດາອາ ພວກເຂົາທັງຫມົດນີ້ເປັນລູກຫລານ
ຂອງນາງເກຕູຣາ
5 ອັບຣາຮາມໄດ້ມອບມໍຣະດົກທຸກໆສິ່ງໃຫ້ອີຊາກ ກ່ອນເສັຽຊີວິດ
6 ທ່ານໄດ້ແບ່ງຊັບສິ່ງຂອງບາງສ່ວນໃຫ້ບຸດຊາຍທີ່ໄດ້ຈາກພັຣຍານ້ອຍທຸກໆຄົນ ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາຫນີຈາກອີ
ຊາກບຸດຊາຍຂອງຕົນໄປຢູ່ທາງດິນແດນທິດຕາເວັນອອກ

ມໍຣະນາກັມ ແລະການຝັງສົບອັບຣາຮາມ

The death of Abraham

7 ອັບຣາຮາມເຖົ້າແກ່ຫລາຍ ທ່ານໄດ້ເຖິງແກ່ກຳໄປຢູ່ນຳພີ່ນ້ອງທີ່ຕາຍໄປກ່ອນແລ້ວເມື່ອອາຍຸຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າປີ
8 ອີຊາກ ແລະອິຊມາເອນບຸດຊາຍຂອງທ່ານໄດ້ຝັງທ່ານໄວ້ໃນອຸບໂມງມັກເປລາ
9 ໃນນາທີ່ທ່ານໄດ້ຊື້ຈາກເອໂຟຣນບຸດຊາຍຂອງໂຊຣາຊາວຮິດຕີ ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງມັມເຣ
10 ອັບຣາຮາມ ແລະພັຣຍາຂອງທ່ານກໍໄດ້ຝັງໃນນາຕອນນີ້ຄືກັນ

11 ຫລັງຈາກອັບຣາຮາມໄດ້ເຖິງແກ່ກຳໄປແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນອີຊາກຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ນໍ້າສ້າງທີ່ຊື່ວ່າ
"ນໍ້າສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເຫັນ"

ເຊື້ອສາຍຂອງອິຊມາເອນ

Ishmael's Descendants

(1 ຂຄວ 1:29-31)

12 ເຊື້ອສາຍຂອງອິຊມາເອນບຸດຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະນາງຮາກາຄົນເອຢິບ ຊຶ່ງເປັນສາວໃຊ້ນາງຊາຣາມີດັ່ງ
ນີ້,

13 ຄື ບຸດຊາຍຂອງອິຊມາເອນຕາມລຳດັບກຳເນີດຄື ເນບາໂຢດ ບຸດຊາຍກົກ ຕໍ່ມາ ເກດາ ອັດເບເອນ ມິບຊາມ

14 ມິສມາ ດູມາ ມັສຊາ

15 ຮາດັດ ເຕມາ ເຢຕູຣ໌ ນາຟີສ ແລະເກເດມາ

16 ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນບຸດຊາຍຂອງອິຊມາເອນຊຶ່ງຊື່ຂອງພວກເຂົາກາຍເປັນຊື່ບ້ານ ຊື່ບ່ອນພັກພາອາໄສ ແລະຊື່ສິບ
ສອງເຜົ່າໃນຈຳນວນເຜົ່າຕ່າງໆ

17 ເມື່ອອິຊມາເອນມີອາຍຸຮ້ອຍສາມສິບເຈັດປີ ທ່ານກໍເຖິງແກ່ກຳໄປຢູ່ນຳພີ່ນ້ອງທີ່ຕາຍໄປກ່ອນແລ້ວ

18 ເຊື້ອສາຍຂອງອິຊມາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນລະຫວ່າງເມືອງຮາວິລາ ຈົນເຖິງເມືອງຊູຣ໌ທາງທິດຕາເວັນ
ອອກຂອງປະເທດເອຢິບທາງໄປສູ່ປະເທດອັສຊີເຣັຽ ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ຕ່າງຫາກຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາ

ການເກີດຂອງເອຊາວ ແລະຢາໂຄບ

The Birth and Youth of Esau and Jacob

(ຣມ 9:10-12)

19 ເຣື່ອງຂອງອີຊາກບຸດຊາຍຂອງອັບຣາຮາມເປັນມາດັ່ງນີ້

20 ອີຊາກມີອາຍຸໄດ້ສີ່ສິບປີ ເມື່ອແຕ່ງງານກັບນາງເຣເບການ້ອງສາວຂອງລາບານບຸດເບທູເອນຄົນອາຣາມຊາວ
ເມືອງປັດດານອາຣາມ ນ້ອງສາວຂອງລາບານຄົນອາຣາເມອານ

21 ຍ້ອນນາງເຣເບກາບໍ່ມີບຸດ ອີຊາກຈຶ່ງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາ
ໂດຍໃຫ້ນາງເຣເບກາຕັ້ງທ້ອງ

22 ເມື່ອນາງຖືພາຢູ່ນັ້ນ ບຸດຝາແຝດໄດ້ບຽດສຽດກັນຢູ່ໃນທ້ອງ ນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຖ້າຫາກເຊັ່ນນີ້ ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງ
ຢາກມີບຸດ?" ແລ້ວນາງຈຶ່ງໄປອ້ອນວອນກາບທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້

23 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, "ເດັກສອງຄົນທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າ ຈະເກີດເປັນປະຊາຊົນສອງປະເທດຕໍ່
ສູ້ກັນ ຜູ້ນຶ່ງຈະແຂງແຮງກວ່າອີກຜູ້ນຶ່ງ ອ້າຍຈະຮັບໃຊ້ນ້ອງ"

24 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງກໍອອກບຸດຝາແຝດສອງຄົນ ບຸດຊາຍຜູ້ອອກກ່ອນແດງແລະມີຂົນເຕັມຕົວເຫມືອນເສື້ອທີ່ທຳ
ດ້ວຍຂົນສັດ

25 ດ້ວຍເຫດນີ້ ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນເຂົາວ່າ ເອຊາວ

26 ເມື່ອນ້ອງເຂົາເກີດມາມືກໍຈັບສົ້ນນ່ອງຂອງເອຊາວໄວ້ ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນເຂົາວ່າ ຢາໂຄບ ເມື່ອບຸດຝາແຝດ
ທັງສອງເກີດ ອີຊາກອາຍຸໄດ້ຫົກສິບປີແລ້ວ

27 ເມື່ອເດັກນ້ອຍທັງສອງໃຫຍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນມາ ເອຊາວໄດ້ກາຍເປັນນາຍພານທີ່ເກັ່ງກ້າແລະຊຳນານ ເຂົາເປັນຄົນ
ບໍ່ມັກຢູ່ເຮືອນ ສ່ວນຢາໂຄບເປັນຄົນສຸຂຸມແລະມັກຢູ່ແຕ່ເຮືອນ

28 ອີຊາກຮັກເອຊາວເພາະວ່າໄດ້ກິນເນື້ອທີ່ເຂົາຫາມາໄດ້ ສ່ວນນາງເຣເບກາຮັກຢາໂຄບ

ເອຊາວຂາຍສິດທິອ້າຍກົກ

Esau Sells His Birthright

(ຮຣ 12:16)

29 ວັນນຶ່ງ ເມື່ອຢາໂຄບກຳລັງເຮັດແກງຢູ່ ພໍດີເອຊາວກັບມາແຕ່ລ່າເນື້ອ ເຂົາຫິວຫລາຍຈຶ່ງເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ,
30 "ຂ້ອຍຂໍກິນແກງຫມາກຖົ່ວແດງເຈົ້າຈັກຄຳແດ່ທ້ອນ ຂ້ອຍຫິວຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ" (ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວນີ້ທ່ານ
ຈຶ່ງເອີ້ນເອຊາວວ່າ ເອໂດມ)
31 ແຕ່ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າກິນ ຖ້າເຈົ້າຫາກຂາຍສິດທິອ້າຍກົກໃຫ້ຂ້ອຍ"
32 ເອຊາວເວົ້າວ່າ, "ເອົາລະ! ຂ້ອຍຫິວໃກ້ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ສິດທິອ້າຍກົກຈະມີປໂຍດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ?"
33 ຢາໂຄບຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ສາບານກ່ອນແມ່ ວ່າເຈົ້າຈະມອບສິດທິອ້າຍກົກໃຫ້ຂ້ອຍ" ເອຊາວຈຶ່ງສາບານແລ້ວຂາຍ
ສິດທິອ້າຍກົກຂອງຕົນໃຫ້ຢາໂຄບ
34 ຄັນແລ້ວ ຢາໂຄບຈຶ່ງເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະແກງຫມາກຖົ່ວໃຫ້ເອຊາວ ເຂົາກິນແລະດື່ມຈົນອີ່ມແລ້ວກໍອອກຫນີໄປ
ການປະຫມາດສິດທິອ້າຍກົກຂອງເອຊາວກໍເປັນມາດັ່ງນີ້ແຫລະ

26 ອີຊາກ ແລະອາບີເມເລກ

Isaac and Abimelech

1 ຢູ່ຕໍ່ມາ ໄດ້ມີການອຶດຢາກເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດ ຊຶ່ງການອຶດຢາກຢ່າງນີ້ໄດ້ເຄີຍມີມາແລ້ວໃນສມັຍອັບຣາຮາມ
ອີຊາກຈຶ່ງໄປຫາກະສັດອາບີເມເລກເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວຟີລິສຕິນທີ່ເກຣາ
2 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ອີຊາກ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ຢ່າໄປເອຢິບ ຈົ່ງອາສັຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາ
ຈະບອກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
3 ຄືອາສັຍຢູ່ໃນດິນແດນນີ້ ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາຈະມອບດິນແດນທັງຫມົດນີ້
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະຍຶດຖືສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ມີກັບອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ
4 ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຫລວງຫລາຍເຫມືອນດັ່ງດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ ແລະເຮົາຈະມອບດິນແດນທັງຫມົດ
ນີ້ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ຊົນຊາດທັງປວງໃນໂລກຈະຂໍໃຫ້ເຮົາອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາເຫມືອນດັ່ງທີ່ເຮົາອວຍ
ພອນໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
5 ກໍເພາະວ່າ ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອຟັງເຮົາ ໂດຍໄດ້ຮັກສາຂໍ້ຄຳສັ່ງທຸກຢ່າງຂອງເຮົາ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ"
6 ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກຣາຣ໌ ເມື່ອຜູ້ຊາຍຊາວເມືອງຖາມກ່ຽວກັບພັຣຍາຂອງທ່ານ
7 ທ່ານກໍເວົ້າວ່າ, "ນາງເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ" ທ່ານບໍ່ກ້າເວົ້າວ່ານາງເປັນພັຣຍາ ເພາະຢ້ານພວກຜູ້ຊາຍ
ເມືອງນີ້ຂ້າທ່ານ ແລ້ວເອົານາງເຣເບກາຊຶ່ງເປັນຄົນງາມໄປເປັນພັຣຍາ
8 ເມື່ອອີຊາກໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນີ້ຊົ່ວລະຍະນຶ່ງແລ້ວ ວັນນຶ່ງ ອາບີເມເລກເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວຟີລິສຕິນ ຫລຽວ
ລົງມາຈາກປ່ອງຢ້ຽມກໍເຫັນອີຊາກຢອກນາງເຣເບກາພັຣຍາຂອງຕົນຢ່າງສນິດສນົມ
9 ກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງເອີ້ນອີຊາກມາເຝົ້າແລະຊົງກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ນາງເປັນພັຣຍາຂອງເຈົ້າແທ້ໆ ເປັນຫຍັງ
ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າເປັນນ້ອງສາວ?" ທ່ານຈຶ່ງທູນວ່າ, "ເພາະຂ້າພຣະອົງຄິດວ່າຄົງຈະຖືກຂ້າ ຖ້າຫາກເວົ້າວ່ານາງ
ເປັນພັຣຍາຂອງຂ້າ
ພຣະອົງ"
10 ກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳກັບເຮົາດັ່ງນີ້? ບາງທີມີຄົນຂອງເຮົາຜູ້ນຶ່ງອາດນອນ
ກັບພັຣຍາຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ ແລ້ວເຈົ້າກໍຈະພາໃຫ້ພວກເຮົາທຳຊົ່ວ"
11 ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງຊົງມີພຣະກະແສຮັບສັ່ງປະຊາຊົນທັງປວງໃນເມືອງນັ້ນວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຂົ່ມເຫັງ
ຊາຍຜູ້ນີ້ແລະພັຣຍາຂອງເຂົາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຖືກປະຫານຊີວິດ"
12 ອີຊາກໄດ້ເຮັດນາໃນປະເທດນີ້ ແລະໃນປີນັ້ນເອງທ່ານໄດ້ເກັບກ່ຽວເຂົ້າໄດ້ຮ້ອຍເທົ່າໃນຈຳນວນເຂົ້າທີ່ເພາະ
ປູກ ກໍຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພອນໃຫ້ທ່ານ

13 ອີຊາກໄດ້ຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງແລະກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ
14 ໄດ້ມີຝູງແກະ ຝູງງົວ ແລະມີຂ້າໃຊ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນຊາວຟີລິສຕິນອິດສາທ່ານ
15 ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຂີ້ດິນຖົມ ນໍ້າສ້າງທຸກໆຫນ່ວຍທີ່ຂ້າໃຊ້ຂອງພໍ່ທ່ານໄດ້ຂຸດໄວ້ໃນສະໄຫມທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່
16 ຢູ່ຕໍ່ມາ ກະສັດອາບີເມເລກຊົງກ່າວຕໍ່ອີຊາກວ່າ,"ຈົ່ງຫນີຈາກຫມູ່ເຮົາເສັຽ ເພາະຫມູ່ເຈົ້າມີອິດທິພົນຫລາຍ
ກວ່າພວກເຮົາ"
17 ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງອອກຫນີຈາກນານັ້ນ ແລະໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກອາໄສຢູ່ຮ່ອມພູຂອງເມືອງເກຣາ
18 ທ່ານໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງເກົ່າທີ່ອັບຣາຮາມບິດາຂອງທ່ານໄດ້ຂຸດໄວ້ໃນສະໄຫມກ່ອນນັ້ນອີກ ແຕ່ນໍ້າສ້າງເຫລົ່ານີ້
ຊາວຟີລິສຕິນໄດ້ຖົມຫລັງຈາກອັບຣາຮາມໄດ້ເຖິງແກ່ກໍາ ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນຊື່ນໍ້າສ້າງທີ່ຂຸດໃຫມ່ນີ້ເຫມືອນຊື່ເກົ່າທີ່
ບິດາທ່ານໄດ້ເອີ້ນມາແລ້ວ
19 ເມື່ອຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງທີ່ຮ່ອມພູ ພວກເຂົາໄດ້ພົບນໍ້າອອກບໍ່
20 ຄົນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເກຣາຈຶ່ງມາທະເລາະວິວາດກັບຄົນລ້ຽງສັດຂອງອີຊາກ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ນໍ້ານີ້ເປັນ
ຂອງຫມູ່ເຮົາ" ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງໃສ່ຊື່ບໍ່ນໍ້ານີ້ວ່າ ເອເຊກ (ທະເລາະວິວາດ) ກໍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ທະເລາະວິ
ວາດກັບທ່ານ
21 ຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງອີກຫນ່ວຍນຶ່ງແລະບ່ອນນີ້ກໍມີການຖົກຖຽງກັນອີກ ທ່ານຈຶ່ງໃສ່ຊື່ນໍ້າສ້າງບ່ອນ
ນີ້ວ່າ ຊິດນາ (ສັດຕຣູ)
22 ທ່ານຈຶ່ງຫນີຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະໄປຂຸດນໍ້າສ້າງທີ່ອື່ນອີກ ທີ່ນັ້ນບໍ່ມີການຖົກຖຽງກັນເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໃສ່ຊື່
ນໍ້າສ້າງນີ້ວ່າ ເຣໂຮໂບທ (ອິສຣະພາບ) ທ່ານເວົ້າວ່າ, "ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານອິສຣະພາບໃຫ້ແກ່
ພວກເຮົາໃນດິນແດນນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະມີຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້"
23 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງ ທ່ານໄດ້ໄປຍັງເມືອງເບເອີເຊບາ
24 ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດຕໍ່ທ່ານແລະກ່າວວ່າ, "ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມບິດາຂອງ
ເຈົ້າ ຈົ່ງຢ່າສູ່ຢ້ານ ເພາະເຮົາສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຢ່າງມາກມາຍກໍຍ້ອນເຫັນ
ແກ່ອັບຣາຮາມຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາ"
25 ສະນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາ ແລະນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວທ່ານກໍຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຄົນໃຊ້
ຂອງທ່ານກໍໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງຫນ່ວຍນຶ່ງຂຶ້ນອີກ

ການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງອີຊາກ ແລະກະສັດອາບີເມເລກ

26 ຢູ່ຕໍ່ມາ ກະສັດອາບີເມເລກໄດ້ສະເດັດມາແຕ່ເມືອງເກຣາ ພ້ອມອາຮູສຊັທທີ່ປຶກສາ ແລະຟີໂກນນາຍທະຫານ
ເພື່ອຢ້ຽມຢາມອີຊາກ
27 ອີຊາກໄດ້ທູນຖາມວ່າ, "ດ້ວຍເຫດໃດ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດມາຫາຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຖິງທີ່ນີ້? ເພາະເມື່ອຄາວກ່ອນ
ພຣະອົງຊົງກຽດຊັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຊົງຂັບໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກປະເທດຂອງພຣະອົງ"
28 ຝ່າຍກະສັດອາບີເມເລກຈຶ່ງຕອບວ່າ," ບັດນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດວ່າ ຂໍ
ໃຫ້ເຮົາມີການຕົກລົງອັນສໍາຄັນລະຫວ່າງເຈົ້າແລະເຮົາ
29 ພວກເຮົາປະສົງຢາກໃຫ້ເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະບໍ່ທໍາຮ້າຍພວກເຮົາ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄີຍທໍາຮ້າຍ
ພວກເຈົ້າ ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງແຕ່ຄວາມດີ ແລະປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ຢ່າງສງົບສຸກ ບັດນີ້ ເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະພອນແລ້ວ"
30 ອີຊາກຈຶ່ງຈັດການກິນລ້ຽງສະຫລອງຢ່າງຄຶກຄື້ນ ແລະພວກເຂົາກໍກິນແລະດື່ມຢ່າງສໍາຣານໃຈ
31 ໃນຕອນເຊົ້າມືດ ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ສາບານຕໍ່ກັນແລະກັນ ແລ້ວອີຊາກຈຶ່ງໄປສົ່ງພວກເຂົາກັບໄປ ພວກເຂົາກໍອໍາ
ລາຈາກທ່ານໄປຢ່າງມິດທີ່ດີ
32 ໃນວັນນັ້ນເອງ ຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກມາບອກກ່ຽວກັບການຂຸດນໍ້າສ້າງວ່າ, "ພວກເຮົາພົບນໍ້າແລ້ວ"

33 ທ່ານເອີ້ນຊື່ນໍ້າສ້າງນັ້ນວ່າ ຊີບາ ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງນີ້ເມືອງນັ້ນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເບເອີເຊບາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້

ພັຣຍາຂອງເອຊາວ

Esau's Hittite Wives

34 ເມື່ອເອຊາວມີອາຍຸສີ່ສິບປີ ທ່ານໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງຢູດິດ ບຸດຍິງຂອງເບເອຣີ ຊາວຮິດຕີ ແລະນາງບາເຊມັທ
ບຸດຍິງຂອງເອໂລນຊາວຮິດຕີ

35 ຜູ້ຍິງທັງສອງນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃຫ້ແກ່ອີຊາກ ແລະນາງເຣເບກາຫລາຍ

27 ຢາໂຄບຫລອກລວງພໍ່ເພື່ອຂໍພອນ

Isaac Blesses Jacob

1 ອີຊາກເຖົ້າແກ່ຫລາຍຈົນຕາທ່ານບໍ່ເຫັນຮຸ່ງ ທ່ານເອີ້ນເອຊາວບຸດຊາຍກົກມາແລ້ວເວົ້າວ່າ, "ລູກເອີຍ" ເຂົາຈຶ່ງ
ຕອບວ່າ, "ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍ"

2 ອີຊາກເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, "ເຈົ້າກໍເຫັນແລ້ວວ່າພໍ່ເຖົ້າຫລາຍ ແລະອາດຈະຕາຍມື້ໃດມື້ນຶ່ງໃນໄວໆນີ້ກໍໄດ້

3 ບັດນີ້ ຈົ່ງເອົາອາວຸດຂອງເຈົ້າຄືທະນູແລະລູກສອນ ແລ້ວເຂົ້າໄປລ່າເນື້ອໃນປ່າມາໃຫ້ພໍ່

4 ຈົ່ງເຮັດອາຫານແຊບໆທີ່ພໍ່ມັກແລ້ວເອົາມາໃຫ້ພໍ່ກິນ ເມື່ອພໍ່ກິນອີ່ມແລ້ວພໍ່ຈະອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນຄັ້ງສຸດ
ທ້າຍກ່ອນພໍ່ຈະຕາຍ

5 ເມື່ອອີຊາກເວົ້າກັບເອຊາວ ນາງເຣເບກາໄດ້ຍິນເຣື່ອງນັ້ນ

6 ຄັນແລ້ວ ພໍເອຊາວອອກຈາກເມືອງໄປລ່າເນື້ອມາໃຫ້ບິດາ ນາງເຣເບກາຈຶ່ງເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ "ແມ່ໄດ້ຍິນພໍ່
ເຈົ້າເວົ້າກັບເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າວ່າ

7 ເຈົ້າຈົ່ງໄປລ່າເນື້ອ ແລ້ວເຮັດອາຫານແຊບໆໃຫ້ພໍ່ ເມື່ອພໍ່ກິນອີ່ມແລ້ວ ພໍ່ຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກ່ອນພໍ່ຈະຕາຍ

8 ບັດນີ້ ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຟັງແແລະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ແມ່ບອກ

9 ຈົ່ງໄປທີ່ຝູງແບ້ ແລະເອົາລູກແບ້ໂຕຕຸ້ຍໆສອງຕົວມາໃຫ້ ເພື່ອແມ່ຈະເຮັດອາຫານຢ່າງແຊບໆທີ່ພໍ່ເຈົ້າມັກ

10 ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງເອົາອາຫານນັ້ນໄປໃຫ້ພໍ່ເຈົ້າກິນ ແລະທ່ານຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າກ່ອນທ່ານຈະຕາຍ"

11 ແຕ່ຢາໂຄບເວົ້າຕໍ່ມານດາວ່າ, "ແມ່ກໍຮູ້ວ່າເອຊາວເປັນຄົນມີຂົນ ສ່ວນຂ້ານ້ອຍມີຕົນຕົວກ້ຽງ

12 ບາງທີ່ພໍ່ທ່ານອາດຈະລູບຂ້ານ້ອຍ ແລະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍກໍາລັງຫລອກລວງທ່ານ ດັ່ງນັ້ນ ແທນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້
ຮັບຄວາມພອນຈາກທ່ານກໍເລີຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມປ້ອຍດ່າ"

13 ແມ່ໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, "ລູກເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຄວາມປ້ອຍດ່າຕົກເປັນຂອງແມ່ ຈົ່ງໄປເອົາແບ້ທີ່ແມ່ບອກນັ້ນມາ"

14 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໄປຫາເອົາແບ້ມາໃຫ້ແລະແມ່ກໍໄດ້ເຮັດອາຫານອັນແຊບໆທີ່ອີຊາກມັກກິນ

15 ແລ້ວນາງເຣເບກາຈຶ່ງເອົາເສື້ອໂຕງາມໆຂອງເອຊາວທີ່ມີຢູ່ໃນເຮືອນມາໃຫ້ຢາໂຄບນຸ່ງ

16 ນາງໄດ້ເອົາຫນັງແກະມາປົກແຂນແລະຄໍອັນກ້ຽງຂອງເຂົາ

17 ແລ້ວນາງຈຶ່ງເອົາອາຫານຢ່າງແຊບໆ ແລະເຂົ້າຈີ່
ທີ່ນາງເຮັດມາໃຫ້ຢາໂຄບຖືໄປ

18 ຢາໂຄບຈຶ່ງໄປຫາບິດາ ແລະເວົ້າວ່າ, "ພໍ່ ຂ້ານ້ອຍ" ທ່ານຕອບວ່າ, "ພໍ່ຢູ່ນີ້ ລູກເອີຍ ເຈົ້າຄືໃຜ?"

19 ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍແມ່ນເອຊາວບຸດຊາຍກົກ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ພໍ່ບອກແລ້ວ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຮັບປະ
ທານອາຫານນີ້ເຖີດ ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມອວຍພອນຈາກພໍ່"

20 ອີຊາກເວົ້າວ່າ, "ລູກໄດ້ມາແຕ່ໃສໄວແທ້?" ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ໄດ້
ຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍ"

21 ອີຊາກເວົ້າຕໍ່ຢາໂຄບວ່າ, “ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆພໍ່ ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ລູບເຈົ້າວ່າແມ່ນເອຊາວແທ້ຫລືບໍ່”
22 ຢາໂຄບຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ໆບິດາ ທ່ານລູບຄໍາເຂົາ ແລະເວົ້າວ່າ, “ສຽງປາກຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບສຽງປາກຂອງຢາ
ໂຄບ ແຕ່ແຂນຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບແຂນຂອງເອຊາວ”
23 ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຢາໂຄບ ກໍເພາະວ່າແຂນຂອງເຂົາມີຂົນຄືກັນກັບແຂນເອຊາວ ທ່ານຈຶ່ງເລີ້ມຕົ້ນອວຍ
ພອນໃຫ້ເຂົາ
24 ແຕ່ຍັງຖາມຊໍ້າອີກວ່າ, “ເຈົ້າແມ່ນເອຊາວແທ້ບໍ່?” ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍແມ່ນເອຊາວແທ້”
25 ອີຊາກເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງເອົາອາຫານຂອງເຈົ້າມາ ເມື່ອກິນອີ່ມແລ້ວພໍ່ຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ” ຢາໂຄບຈຶ່ງເອົາອາ
ຫານມາໃຫ້ທ່ານກິນແລ້ວເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫ້ດື່ມ
26 ຄັນແລ້ວບິດາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ລູກເອີຍ ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆແລ້ວຈູບພໍ່”
27 ຢາໂຄບຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າມາຈູບທ່ານ ພໍເມື່ອອີຊາກໄດ້ກິ່ນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເອຊາວ ທ່ານຈຶ່ງອວຍພອນໃຫ້ເຂົາວ່າ,
“ກິ່ນຫອມຂອງບຸດຊາຍຂ້ອຍນີ້ ຄ້າຍຄືກັນກັບກິ່ນຫອມຂອງທົ່ງນາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ອວຍພອນໃຫ້
28 ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມຊຸ່ມຊື່ນມາແຕ່ສວັນ ເພື່ອໃຫ້ທົ່ງນາຂອງເຈົ້າອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຕົ້ນເຂົ້າ ແລະ
ຕົ້ນອະງຸ່ນ
29 ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຊາດຕ່າງໆ ເຊື່ອຟັງແລະຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ດ່າເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກດ່າ ແລະຜູ້ທີ່ອວຍ
ພອນເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນ”

Esau’s Lost Blessing

(ຮຣ 12:17)

30 ພໍດີຢາໂຄບໄດ້ຮັບພອນຈາກອີຊາກແລ້ວ ເຂົາກໍລາກັບ ຫລັງຈາກນັ້ນມາຫນ້ອຍນຶ່ງ ເອຊາວຜູ້ເປັນອ້າຍກົກກໍ
ກັບມາແຕ່ລ່າເນື້ອ
31 ເຂົາໄດ້ຄົວອາຫານອັນແຊບໆແລ້ວເອົາໄປໃຫ້ບິດາເຂົາເວົ້າວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຮັບປະທານອາຫານ
ຂອງຂ້ານ້ອຍເທາະ ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ”
32 ອີຊາກຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ,” ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍແມ່ນເອຊາວບຸດຊາຍກົກຂອງພໍ່”
33 ພໍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກກໍສະດຸ້ງພ້ອມທັງສັ່ນຫມົດຕົວ ແລ້ວຖາມວ່າ, “ຄັນຊັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຂ້າສັດແລ້ວຈັດແຈ່ງ
ອາຫານເອົາມາໃຫ້ພໍ່ກິນ ພໍ່ໄດ້ກິນແລະໄດ້ອວຍພອນເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້ເຂົາຫາກໍ່ຢ່າກ່ອນເຈົ້າມານີ້ ແລະເຂົາກໍ
ໄດ້ຮັບຄວາມພອນນັ້ນຢ່າງເດັດຂາດ”
34 ເມື່ອເອຊາວໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ເຂົາກໍຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຂົມຂື່ນ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພໍ່ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງໃຫ້ພອນຂ້າ
ນ້ອຍຄືກັນເທາະ”
35 ອີຊາກຕອບວ່າ, “ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງພໍ່ ເຂົາໄດ້ເອົາພອນທີ່ເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບໄປແລ້ວ”
36 ເອຊາວເວົ້າວ່າ, “ນີ້ແມ່ນເທື່ອທີ່ສອງແລ້ວທີ່ເຂົາໂກງຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຂົາຊື່ຢາໂຄບຫລື ເຂົາໄດ້ເອົາສິດ
ທິການເປັນອ້າຍກົກຂອງຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະບັດນີ້ເຂົາໄດ້ເອົາຄວາມພອນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປອີກ ພໍ່ບໍ່ມີ
ຄວາມພອນທີ່ເຫລືອໄວ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່ບໍ່?”
37 ອີຊາກໄດ້ຕອບເອຊາວວ່າ, “ພໍ່ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເຂົາເປັນນາຍເຈົ້າ ແລະເປັນນາຍພວກຍາດຕິພີ່ນ້ອງທັງ
ຫລາຍ ພ້ອມທັງໃຫ້ເຂົາມີເຂົ້າແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ບັດນີ້ຈະຍັງເຫລືອຫຍັງອີກທີ່ພໍ່ສາມາດເຮັດ
ໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ລູກເອີຍ”
38 ເອຊາວຊັກຖາມບິດາວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ ຄວາມພອນຂອງພໍ່ມີເທົ່ານັ້ນບໍ່ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ” ເຂົາເວົ້າ
ພ້ອມທັງຮ້ອງໄຫ້

39 ຄັນແລ້ວອີຊາກເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າຈະຢູ່ໄກຈາກດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະທົ່ງນາຂອງເຈົ້າກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມ
ຊຸ່ມຊື່ນຈາກສວັນ
40 ເຈົ້າຈະລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍດາບ ແລະຈະເປັນຂ້າໃຊ້ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ ແຕ່ວ່າເມື່ອເຈົ້າຫາກກະບົດເມື່ອໃດ ເຈົ້າ
ຈະປົດແອກຂອງເຂົາອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ"

Jacob Escapes Esau's Fury

41 ເອຊາວກຽດຊັງຢາໂຄບກໍຍ້ອນວ່າ ບິດາໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ເຂົາ ເອຊາວຄິດວ່າ, "ວັນໄວ້ອາໄລພໍ່ຂອງເຮົາກໍໃກ້
ເຂົ້າມາແລ້ວ ເມື່ອວັນນັ້ນສິ້ນສຸດລົງ ເຮົາກໍຈະຂ້າຢາໂຄບເສຍ"
42 ແຕ່ນາງເຣເບກາຮູ້ແຜນການຂອງເອຊາວກ່ອນຈຶ່ງໄປບອກຢາໂຄບວ່າ, "ເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າກຳລັງແຜນ
ການຈະຂ້າເຈົ້າເພື່ອແກ້ແຄ້ນ
43 ບັດນີ້ ລູກເອີຍ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ແມ່ບອກ ຈົ່ງຕຽມຕົວແລ້ວໜີໄປຢູ່ນຳລາບານລຸງຂອງເຈົ້າທີ່ເມືອງຮາຣານເສຍ
44 ຢູ່ກັບທ່ານຊົ່ວລະຍະນຶ່ງກ່ອນຈົນກວ່າອ້າຍເຈົ້າຈະເຊົາຄຽດ ແລະລືມສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເຂົາ
45 ຄັນແລ້ວ ແມ່ຈະໃຊ້ໃຫ້ຄົນໄປເອົາເຈົ້າກັບຄືນມາ ເພາະວ່າແມ່ບໍ່ຢາກຈະສູນເສຍບຸດທັງສອງພ້ອມກັນໃນວັນ
ດຽວ"

ອີຊາກສົ່ງຢາໂຄບໄປຫາລາບານ

46 ນາງເຣເບກາເວົ້າຕໍ່ອີຊາກວ່າ, "ຂ້ອຍເບື່ອໜ່າຍທີ່ເອຊາວເອົາພັລຍາຕ່າງຊາດ ຖ້າຢາໂຄບຫາກແຕ່ງງານກັບ
ຍິງສາວຊາວຮິດຕີອີກໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍເສຍດີກວ່າ"

28

Chapter 28

1 ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບມາ ເພື່ອອວຍພອນໃຫ້ເຂົາແລ້ວຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, "ລູກຢ່າແຕ່ງງານກັບສາວການາອານເດີ
2 ຈົ່ງຕຽມຕົວໄປເມືອງປັດດານອາຣາມ ຫາບ້ານເບທູເອນ ບິດາຂອງແມ່ເຈົ້າ ແລະຫາເອົາຍິງສາວຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳ
ນວນບຸດຍິງຂອງລາບານລຸງຂອງເຈົ້າ
3 ຂໍພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຣິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຈົ່ງອວຍພອນເຈົ້າ ແລະປະທານລູກເຕົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ ເພື່ອວ່າເຈົ້າ
ຈະໄດ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆ
4 ຂໍພຣະອົງຊົງອວຍພອນເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍເໝືອນດັ່ງໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ອັບຣາຮາມ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າ
ຂອງດິນແດນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນີ້ ທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ອັບຣາຮາມ"
5 ອີຊາກໄດ້ສົ່ງຢາໂຄບໄປຢ່າງນີ້ ຢາໂຄບກໍໄປປັດດານອາຣາມໄປຫາລາບານບຸດຊາຍຂອງເບທູເອນຄົນອາຣາ
ເມອານອ້າຍຂອງເຣເບກາ ມານດາຂອງຢາໂຄບ ແລະເອຊາວ

ເອຊາວໄດ້ພັລຍາອີກຄົນນຶ່ງ

Esau Marries Ishmael's Daughter

6 ເອຊາວຮູ້ວ່າອີຊາກໄດ້ອວຍພອນ ແລະສັ່ງຢາໂຄບວ່າ, "ຢ່າໄປເອົາສາວຊາວການາອານມາເປັນພັລຍາ ໃຫ້ໄປ
ຫາຊອກເອົາພັລຍາທີ່ປັດດານອາຣາມ
7 ເອຊາວຮູ້ວ່າຢາໂຄບໄດ້ຟັງຄວາມຂອງບິດາມານດາ ແລະໄດ້ໄປປັດດານອາຣາມ
8 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າອີຊາກບໍ່ມັກສາວຊາວການາອານ
9 ເຂົາຈຶ່ງໄປຫາອິຊມາເອນບຸດຊາຍຂອງອັບຣາຮາມແລ້ວແຕ່ງງານໃໝ່ອີກກັບນາງມາຮາຣາດນ້ອງສາວເນບາ
ໂຢດບຸດຂອງອິຊມາເອນ

ຄວາມຝັນຂອງຢາໂຄບທີ່ເບັດເອນ

Jacob’s Dream at Bethel

10 ຢາໂຄບຫນີຈາກເບເອີເຊບາ ແລະມຸ່ງຫນ້າໄປຍັງເມືອງຮາຣານ

11 ເຂົາມາຮອດບ່ອນນຶ່ງພໍດີເປັນເວລາຄ່ຳ ຈຶ່ງພັກແຮມຄືນຢູ່ທີ່ນັ້ນເຂົາລົ້ມນອນລົງໂດຍເອົາກ້ອນຫີນຫມຸ່ນຕາງຫມອນ

12 ເມື່ອຫລັບໄປເຂົາຝັນເຫັນຂັ້ນໄດແຕ່ດິນຈົນຈຸຟ້າ ບັນດາທູດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຍ່າງຂຶ້ນຍ່າງລົງຕາມຂັ້ນໄດນັ້ນ

13 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢືນຢູ່ ແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ເຮົາຈະປະທານດິນແດນທີ່ເຈົ້າກຳລັງນອນຢູ່ນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ

14 ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຫລວງຫລາຍເຫມືອນດັ່ງຂີ້ຝຸ່ນດິນ ພວກເຂົາຈະແຜ່ຜາຍເຂດແດນໄປທົ່ວທຸກທິດ ແລະທຸກຊົນຊາດຈະຂໍໃຫ້ເຮົາອວຍພອນເຂົາເຫມືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ

15 ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າເຮົາຈະຢູ່ນຳເຈົ້າ ແລະປົກປັກຮັກສາເຈົ້າທຸກທີ່ທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ ແລະກະທຳທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວ”

16 ເມື່ອຢາໂຄບຕື່ນຂຶ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ບ່ອນນີ້ແທ້ ແຕ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ”

17 ເຂົາຈຶ່ງຢ້ານແລະເວົ້າວ່າ, “ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນສັກສິດ ອາດເປັນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະປະຕູສວັນກໍໄດ້”

18 ຢາໂຄບຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໆ ແລ້ວໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນທີ່ຫມູນຫົວນັ້ນຕັ້ງເປັນເສົາອະນຸສອນ ຄັນແລ້ວ ຈຶ່ງເອົານ້ຳມັນຫອມເທໃສ່ເພື່ອອຸທິດບ່ອນນີ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ

19 ເຂົາເອີ້ນບ່ອນນີ້ວ່າ ເບັດເອນ (ແຕ່ກ່ອນເມືອງນັ້ນຊື່ວ່າ ລູຊ)

20 ຢາໂຄບສາບານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງຊົງປົກປັກຮັກສາຂ້າພຣະອົງໃນການເດີນທາງ ໃຫ້ອາຫານແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ

21 ຈົນຂ້າພຣະອົງກັບຄືນເຖິງບ້ານບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າງປອດໄພ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງແທ້

22 ກ້ອນຫີນຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນເປັນເສົາອະນຸສອນນັ້ນກໍຈະເປັນເຮືອນຂອງພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງກໍຈະຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບໃນສິ່ງຂອງທຸກໆຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ”

29 ຢາໂຄບຮອດເຮືອນລາບານ

Jacob Meets Rachel

1 ຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຈົນເຖິງດິນແດນຂອງຊາວຕາເວັນອອກ

2 ເມື່ອຫລຽວໄປ ໃນທັນທີທັນໃດນັ້ນ ເຂົາກໍເຫັນນ້ຳສ້າງຢູ່ໃນທົ່ງນາ ພ້ອມທັງແກະສາມຝູງນອນພັກຜ່ອນຢູ່ໃກ້ໆທີ່ນັ້ນຫມົດແລ້ວ ແກະທຸກຝູງໄດ້ກິນນ້ຳໃນສ້າງຫນ່ວຍນີ້ຊຶ່ງມີຝາອັດເຮັດດ້ວຍຫີນກ້ອນໃຫຍ່

3 ເມື່ອແກະທຸກໆຝູງໄດ້ມາໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນີ້ຫມົດແລ້ວ ທຳມະດາພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງກິ້ງກ້ອນຫີນນັ້ນອອກຈາກປາກສ້າງ ແລ້ວຕັກນ້ຳໃຫ້ແກະກິນ ຄັນແລ້ວກໍກິ້ງກ້ອນຫີນນັ້ນອັດປາກສ້າງໄວ້ຄືເກົ່າ

4 ຢາໂຄບຖາມພວກລ້ຽງແກະວ່າ, “ເພື່ອນເອີຍ, ພວກເຈົ້າມາແຕ່ໃສ? ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາມາແຕ່ເມືອງຮາຣານ”

5 ຢາໂຄບຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, “ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກທ່ານລາບານຫລານຊາຍນາໂຮຣ໌ບໍ່? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ເອີ ພວກເຮົາຮູ້ຈັກທ່ານດີ”

6 ຢາໂຄບຖາມອີກວ່າ, “ທ່ານຍັງຢູ່ສະບາຍດີຫລື? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ຍັງຢູ່ສະບາຍດີ ທັ້ນເດ່ບຸດສາວຂອງເຂົາ
ຊື່ ຣາເຊັນກຳລັງຕ້ອນຝູງແກະມາ”
7 ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, “ເວລານີ້ຍັງເວັນຢູ່ ແລະຍັງບໍ່ທັນແມ່ນຍາມນຳຝູງສັດກັບຄືນເມືອເທື່ອ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ
ບໍ່ເອົາສັດກິນນ້ຳເສັຽກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງເອົາໄປລ້ຽງອີກ?”
8 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ດອກ ຕ້ອງລໍຖ້າຈົນແກະທຸກໆຝູງມາຮອດເສັຽກ່ອນຈຶ່ງກິ້ງກ້ອນຫີນນັ້ນອອກ ແລ້ວ
ເອົານ້ຳໃຫ້ແກະກິນ”
9 ໃນເວລາທີ່ຢາໂຄບກຳລັງຢືນເວົ້າກັບພວກລ້ຽງແກະຢູ່ນັ້ນ ນາງຣາເຊັນຊຶ່ງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະບິດານາງກໍໄດ້ພາຝູງ
ແກະມາຮອດນ້ຳສ້າງ
10 ພໍຢາໂຄບເຫັນຣາເຊັນພ້ອມທັງຝູງແກະ ເຂົາຈຶ່ງໄປທີ່ນ້ຳສ້າງແລ້ວກິ້ງກ້ອນຫີນນັ້ນອອກແລ້ວເອົານ້ຳໃຫ້ສັດກິນ
11 ຄັນແລ້ວ ຢາໂຄບຈຶ່ງຈູບນາງພ້ອມທັງຮ້ອງໄຫ້
12 ຢາໂຄບເວົ້າຕໍ່ນາງຣາເຊັນວ່າ, “ຂ້ອຍແມ່ນບຸດຊາຍຂອງນາງເຣເບກາ ແລະເປັນພີ່ນ້ອງກັນກັບພໍ່ເຈົ້າ” ດັ່ງນັ້ນ
ນາງຣາເຊັນຈຶ່ງຟ້າວແລ່ນໄປບອກບິດາ
13 ເມື່ອລາບານໄດ້ຍິນຂ່າວກ່ຽວກັບຢາໂຄບຫລານຊາຍຂອງຕົນກໍຟ້າວແລ່ນອອກໄປພົບ ແລະກອດຈູບເຂົາ
ທ່ານພາເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລ້ວຢາໂຄບກໍໄດ້ເລົ່າເຫດການທຸກໆຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຕົນໃຫ້ແກ່ລຸງຟັງ
14 ລາບານເວົ້າກັບຫລານຊາຍວ່າ, “ຖືກແລ້ວ ເຈົ້າແມ່ນເລືອດເນື້ອເຊື້ອໄຂຂອງຂ້ອຍແທ້” ຢາໂຄບໄດ້ອາໄສຢູ່ນຳ
ລາບານນຶ່ງເດືອນ

ຢາໂຄບຮັບໃຊ້ລາບານເພາະຢາກໄດ້ນາງຣາເຊັນ

Jacob Marries Laban’s Daughters

15 ຢູ່ມາ ລາບານເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, “ພວກເຮົາເປັນພີ່ນ້ອງກັນກໍຈິງ ແຕ່ການເຮັດວຽກເຮັດການນັ້ນຕ້ອງມີຄ່າ
ຈ້າງລາງວັນ ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກໃຫ້ຂ້ອຍລ້າໆດອກ ເຈົ້າຕ້ອງການຄ່າຈ້າງເທົ່າໃດ?”
16 ລາບານມີບຸດຕຣີຢູ່ສອງຄົນ ຜູ້ກົກມີຊື່ວ່າ ນາງເລອາ ແລະຜູ້ນ້ອງຊື່ວ່າ ນາງຣາເຊັນ
17 ນາງເລອາເປັນຄົນບໍ່ງາມ ສ່ວນນາງຣາເຊັນນັ້ນເປັນຄົນງາມຫລາຍ
18 ຢາໂຄບຮັກນາງຣາເຊັນ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍຈະເຮັດວຽກໃຫ້ລຸງຢູ່ເຈັດປີ ເພື່ອແລກເອົາກັບນາງຣາ
ເຊັນລູກສາວຜູ້ນ້ອຍຂອງລຸງ”
19 ລາບານເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍຍິນດີມອບນາງໃຫ້ເຈົ້າດີກວ່າຈະມອບໃຫ້ຄົນອື່ນ ຈົ່ງຢູ່ນຳຂ້ອຍ”
20 ຢາໂຄບໄດ້ເຮັດວຽກການຢູ່ເຈັດປີເພື່ອຈະແລກເອົາກັບນາງຣາເຊັນ ແຕ່ເວລາຜ່ານໄປເຫມືອນດັ່ງສອງສາມ
ວັນເທົ່ານັ້ນຍ້ອນວ່າເຂົາຮັກນາງຫລາຍ
21 ຢາໂຄບເວົ້າກັບລາບານວ່າ, “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ກໍຄົບແລ້ວ ຈົ່ງໃຫ້ຂ້ອຍແຕ່ງງານກັບນາງຣາເຊັນສາ”
22 ດັ່ງນັ້ນ ລາບານຈຶ່ງຕົກລົງແລ້ວຈັດພິທີແຕ່ງງານໃຫ້ ແລະໄດ້ເຊື້ອເຊີນພວກເພື່ອນບ້ານແລະມິດສະຫາຍມາ
ຮ່ວມ
23 ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນ ລາບານໄດ້ເອົານາງເລອາໄປໃຫ້ຢາໂຄບແທນທີ່ຈະແມ່ນນາງຣາເຊັນ ສ່ວນຢາໂຄບກໍໄດ້ສົມສູ່
ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກໂຕ
24 ລາບານໄດ້ມອບນາງຊິນປາຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງນາງເລອາ
25 ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາຢາໂຄບຈຶ່ງພົບວ່າຜູ້ທີ່ຕົນແຕ່ງງານແລ້ວນັ້ນແມ່ນນາງເລອາ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ລາບານວ່າ, “ເປັນ
ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແບບນີ້ກັບຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ເຈົ້າຈົນເຖິງເຈັດປີ ເພື່ອຈະໄດ້ກັບນາງຣາເຊັນ ແຕ່ແລ້ວ
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ”
26 ລາບານຕອບວ່າ, “ກໍເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນທຳນຽມຂອງເມືອງນີ້ ທີ່ຈະໃຫ້ນ້ອງສາວໄດ້ແຕ່ງງານກ່ອນເອື້ອຍ

27 ໃຫ້ເຈົ້າລໍຖ້າການແຕ່ງງານນີ້ໄປຈົນຫມົດອາທິດນຶ່ງກ່ອນແລ້ວຂ້ອຍຈຶ່ງຈະມອບນາງຣາເຊັນໃຫ້ເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຫາກຕົກລົງເຮັດວຽກໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ມອີກເຈັດປີ"

28 ຢາໂຄບກໍຕົກລົງ ເມື່ອໄດ້ອາທິດນຶ່ງແລ້ວ ລາບານຈຶ່ງໄດ້ມອບນາງຣາເຊັນໃຫ້ເປັນພັຣຍາ

29 ລາບານໄດ້ມອບນາງບິນຮາຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງນາງຣາເຊັນ

30 ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງຣາເຊັນອີກ ແລະເຂົາໄດ້ຮັກນາງຫລາຍກວ່ານາງເລອາ ເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ແກ່ລາບານອີກເຈັດປີເຕັມຕາມສັນຍາ

ບຸດຊາຍຍິງຂອງຢາໂຄບ

31 ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າຢາໂຄບບໍ່ຮັກນາງເລອາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ນາງມີບຸດ ສ່ວນນາງຣາເຊັນນັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີ

32 ນາງເລອາຕັ້ງທ້ອງແລ້ວເກີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ ນາງເວົ້າວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຫັນຄວາມອຸກອັ່ງຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະບັດນີ້ ຜົວຄົງຈະຮັກຂ້ານ້ອຍ" ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າ ຣູເບນ

33 ຕໍ່ມາ ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງແລ້ວອອກບຸດອີກ ນາງເວົ້າວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານບຸດຊາຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ກໍຍ້ອນພຣະອົງໄດ້ຍິນວ່າຜົວບໍ່ຮັກຂ້ານ້ອຍ" ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າຊີເມໂອນ

34 ຢູ່ມາ ນາງຖືພາອີກ ແລະອອກບຸດຊາຍຜູ້ໃຫມ່ຕື່ມ ນາງເວົ້າວ່າ, "ບັດນີ້ຜົວຕ້ອງຕິດພັນຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍກໍ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ບຸດຊາຍຢູ່ກັບທ່ານສາມຄົນແລ້ວ" ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າ ເລວີ

35 ຕໍ່ມາອີກ ນາງຖືພາ ແລະອອກບຸດຊາຍຕື່ມອີກ ນາງເວົ້າວ່າ, "ເທື່ອນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າ ຢູດາ ແຕ່ນັ້ນຕໍ່ມານາງກໍບໍ່ມີບຸດ

30

Chapter 30

1 ເມື່ອນາງຣາເຊັນເຫັນວ່າຕົນບໍ່ມີບຸດໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ ນາງຈຶ່ງເກີດມີຄວາມອິດສາເອື້ອຍ ນາງເວົ້າຕໍ່ຢາໂຄບວ່າ, "ຈະໃຫ້ຂ້ອຍມີບຸດຫລືຈະໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍ?"

2 ຢາໂຄບຮ້າຍນາງແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ມີອຳນາດດັ່ງພຣະເຈົ້າ ມີແຕ່ພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໃຫ້ເຈົ້າມີບຸດໄດ້"

3 ນາງເວົ້າວ່າ, "ນາງບິນຮາຂ້າໃຊ້ສາວຂອງຂ້ອຍກໍຢູ່ນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າສົມສູ່ຮ່ວມກັບນາງເສັຽ ດ້ວຍວິທີນີ້ຂ້ອຍຈະໄດ້ເປັນແມ່ຂອງເດັກທີ່ເກີດມາຈາກນາງ"

4 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຣາເຊັນຈຶ່ງເອົານາງບິນຮາຂ້າໃຊ້ສາວຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຜົວ ແລະທ່ານກໍໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງ

5 ນາງບິນຮາໄດ້ຖືພາ ແລະໄດ້ເກີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ

6 ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ນາງຣາເຊັນກໍເວົ້າວ່າ," ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນຄວາມອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງໄດ້ປະທານບຸດຊາຍໃຫ້" ນາງໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າ ດານ

7 ຕໍ່ມາ ສາວໃຊ້ນາງຣາເຊັນໄດ້ຖືພາອີກ ແລະໄດ້ເກີດບຸດຊາຍຜູ້ທີ່ສອງກັບຢາໂຄບ

8 ນາງຣາເຊັນເວົ້າວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າພຍາຍາມເອົາຊະນະເອື້ອຍຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍການຕໍ່ສູ້ອັນລຳບາກ ໃນທີ່ສຸດຂ້ານ້ອຍກໍເປັນຜູ້ມີໄຊ" ນາງຣາເຊັນໄດ້ໃສ່ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ເນັຟທາລີ

9 ເມື່ອນາງເລອາເຫັນວ່າຕົນບໍ່ມີບຸດອີກ ຈຶ່ງເອົານາງຊິນປາຂ້າໃຊ້ສາວໃຫ້ເປັນພັຣຍາຂອງຢາໂຄບ

10 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງຊິນປາກໍມີບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ

11 ນາງເລອາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໂຊກດີ" ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃສ່ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ກາດ

12 ນາງຊິນປາໄດ້ເກີດບຸດຊາຍຜູ້ທີ່ສອງອີກ

13 ນາງເລອາເວົ້າວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຊ່າງມີຄວາມຍິນດີຫລາຍແທ້ ແລະບັດນີ້ ພວກຜູ້ຍິງທັງຫລາຍຈະເອີ້ນຂ້ານ້ອຍວ່າຜູ້ມີຄວາມຍິນດີ" ນາງໄດ້ໃສ່ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ອາເຊີ
14 ຄັນມາເຖິງຣະດູກ່ຽວເຂົ້າ ຣູເບນໄດ້ໄປທົ່ງວຕາມທີ່ງນາ ແລະໄດ້ພົບໝາກເຂືອຊນິດນຶ່ງ ເຂົາເອົາໝາກເຂືອນັ້ນມາໃຫ້ນາງເລອາຜູ້ເປັນແມ່ ນາງຣາເຊັນເວົ້າກັບນາງເລອາວ່າ, "ຂ້ອຍຂໍໝາກເຂືອຂອງບຸດຊາຍເຈົ້າຈັກໜ່ອຍແດ່"
15 ນາງເລອາເລີຍຕອບວ່າ, "ເຈົ້າເອົາຜົວຂ້ອຍໄປແລ້ວຍັງບໍ່ພໍຫລື? ບັດນີ້ເຈົ້າຍັງຈະພຍາຍາມເອົາໝາກເຂືອຂອງບຸດຊາຍຂ້ອຍໄປອີກ" ນາງຣາເຊັນເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າຫາກເອົາໝາກເຂືອໃຫ້ຂ້ອຍ ຄືນນີ້ແລງນີ້ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຢາໂຄບໄປນອນນຳເຈົ້າ"
16 ຕອນແລງເມື່ອຢາໂຄບກັບມາແຕ່ທົ່ງນາ ນາງເລອາກໍແລ່ນອອກໄປຫາ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຄືນນີ້ເຈົ້າຕ້ອງມານອນນຳຂ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຊື້ເຈົ້າດ້ວຍໝາກເຂືອຂອງບຸດຊາຍຂ້ອຍ" ດັ່ງນັ້ນ ໃນຄືນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົມສູ່ຮ່ວມກັບນາງ
17 ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງເລອາ ນາງໄດ້ຖືພາແລະເກີດບຸດຊາຍຜູ້ທີ່ຫ້າ
18 ນາງເລອາເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານບຳເໜັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກໍຍ້ອນວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາສາວໃຊ້ໃຫ້ເປັນພັຣຍາຂອງຜົວຂ້ານ້ອຍ" ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃສ່ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ອິສຊາຄາ
19 ຕໍ່ມາ ນາງເລອາຖືພາອີກ ແລະເກີດບຸດຊາຍຜູ້ທີ່ຫົກ
20 ນາງເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງຂວັນຢ່າງດີໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ບັດນີ້ ຜົວຄົງຈະຮັກຂ້ານ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ບຸດແກ່ເຂົາຕັ້ງຫົກຄົນແລ້ວ" ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ເດັກນີ້ວ່າ ເຊບູລູນ
21 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງກໍມີບຸດຕຣີຜູ້ນຶ່ງອີກຊຶ່ງເຂົາໃຫ້ຊື່ວ່າ ດີນາ
22 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງບໍ່ຫລົງລືມນາງຣາເຊັນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງ ແລະທຳໃຫ້ນາງມີບຸດ
23 ນາງໄດ້ຖືພາ ແລະເກີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ ນາງເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ອະພັຍຂ້ານ້ອຍ ໂດຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີບຸດແລ້ວ
24 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີບຸດຜູ້ໃໝ່ອີກທ້ອນ" ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໃຫ້ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ໂຢເຊັບ

ຢາໂຄບຂໍອຳລາຈາກລາບານຄືນສູ່ບ້ານ

Jacob Prospers at Laban's Expense

25 ຫລັງຈາກໂຢເຊັບໄດ້ເກີດແລ້ວ ຢາໂຄບກໍເວົ້າກັບລາບານວ່າ, "ຂໍພໍ່ ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກັບເມືອບ້ານເດີມເທີນ
26 ຈົ່ງຍົກເມັຽຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກແລກເອົານຳພໍ່ນັ້ນ ກັບບຸດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເອົາເມືອພ້ອມ ເພາະພໍ່ກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ພໍ່ນັ້ນດີສໍ່າໃດ"
27 ລາບານຕອບເຂົາວ່າ, "ພໍ່ກໍຢາກເວົ້ານຳລູກຄືກັນ ຄືວ່າພໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫດການເບິ່ງກໍຮູ້ວ່າພໍ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍ້ອນເຈົ້າ
28 ຈົ່ງບອກຄ່າຈ້າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການມາ ແລ້ວພໍ່ຈະຈ່າຍໃຫ້
29 ຢາໂຄບຕອບລາບານວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ພໍ່ສໍ່າໃດ ແລະຝູງສັດທັງຫລາຍຂອງພໍ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍດີສໍ່າໃດ ພໍ່ກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວເພາະວ່າກ່ອນຂ້ານ້ອຍມາ ພໍ່ມີສັດແຕ່ໜ້ອຍດຽວ
30 ແຕ່ບັດນີ້ ພໍ່ໄດ້ມີຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍກໍເພາະຂ້ານ້ອຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພໍ່ ບັດນີ້ກໍເປັນເວລາສົມຄວນແລ້ວທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະມີຝູງສັດເປັນຂອງຕົນເອງ"

31 ລາບານຖາມວ່າ, “ຄັນຊັ້ນຈະໃຫ້ພໍ່ເອົາຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ?” ຢາໂຄບຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຄ່າຈ້າງຫຍັງ
ຫມົດ ແຕ່ຖ້າພໍ່ຕົກລົງຂ້ານ້ອຍຈະເບິ່ງແຍງຝູງສັດຂອງພໍ່ຕໍ່ໄປ
32 ຄືມື້ນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປກວດເບິ່ງຝູງສັດຂອງພໍ່ທັງຫມົດ ແຍກລູກແກະສີດຳທຸກໆຕົວອອກ ແບ້ສີດ່າງແລະມີຈຸດ
ດ່າງດາວທຸກໆຕົວອອກຈາກຝູງ ໃຫ້ເອົາສັດເຫລົ່ານີ້ແຫລະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍໃນພາຍຫນ້າ
33 ເມື່ອພໍ່ໄປຢັ້ງມຢາມແລະກວດເບິ່ງຝູງສັດຊຶ່ງເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍນີ້ກໍຈະເຫັນຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຂ້ານ້ອຍມີ
ຄວາມສັດຊື່ຫລືບໍ່ ຖ້າຂ້ານ້ອຍມີແບ້ທີ່ບໍ່ມີສີດ່າງຫລືມີຈຸດດ່າງດາວ ແລະມີແກະທີ່ບໍ່ແມ່ນສີດຳກໍສະແດງວ່າສັດ
ເຫລົ່ານັ້ນຖືກລັກຂອງພໍ່ມາ
34 ລາບານຕອບວ່າ, “ດີແລ້ວ ເຮົາຈະເຮັດດັ່ງເຈົ້າເວົ້າມາ”
35 ໃນວັນນັ້ນ ລາບານໄດ້ຄັດເລືອກເອົາແບ້ເຖິກ ແລະແບ້ແມ່ສີລາຍສີດ່າງ ແລະລູກແບ້ສີດຳໃນຝູງອອກມາມອບ
ໃຫ້ບຸດເຂີຍຂອງທ່ານເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງ
36 ຄັນແລ້ວ ທ່ານພ້ອມຝູງແບ້ທີ່ແຍກອອກຈຶ່ງຫນີໄປໄກຈາກຢາໂຄບເປັນລະຍະທາງເດີນເຖິງສາມວັນ ສ່ວນຝູງ
ແກະທີ່ເຫລືອຈາກລາບານນັ້ນ ຢາໂຄບເປັນຜູ້ລ້ຽງໄວ້
37 ຢາໂຄບໄດ້ເອົາງ່າໄມ້ເປັນຈາກຕົ້ນຈັນປ່າ ຕົ້ນຫມາກບົກແລະຕົ້ນພູກວາງ ແລ້ວປອກເປືອກງ່າໄມ້ບາງບ່ອນໃຫ້
ເປັນລາຍ
38 ເຂົາໄດ້ເອົາງ່າໄມ້ນັ້ນໄປວາງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າອ່າງບ່ອນສັດໄປກິນນໍ້າ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນເວລາສັດປະສົມພັນ
39 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຝູງແກະ ແລະແບ້ປະສົມພັນຕໍ່ຫນ້າງ່າໄມ້ກໍຈະອອກລູກເປັນສີດ່າງດາວ
40 ຢາໂຄບໄດ້ເອົາລູກແບ້ທີ່ອອກໃຫມ່ໄປໄວ້ຕ່າງຫາກ ແລະເອົາຕົວແມ່ສີດ່າງດາວແລະດຳທີ່ລາບານໃຫ້ນັ້ນໄປ
ໄວ້ຕ່າງຫາກ ດ້ວຍວິທີນີ້ ເຂົາຈຶ່ງສາມາດຜລິດແກະເປັນຂອງຕົນເອງໄດ້ແລະບໍ່ເອົາໄປປະປົນກັບຝູງແກະຂອງ
ລາບານ
41 ເມື່ອສັດຕົວພີປະສົມພັນ ຢາໂຄບຈຶ່ງເອົາງ່າໄມ້ລາຍວາງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າອ່າງບ່ອນສັດມາກິນນໍ້າ ເພື່ອວ່າສັດເຫລົ່າ
ນັ້ນຈະເກີດລູກອອກມາເປັນສີດັ່ງງ່າໄມ້
42 ແຕ່ສ່ວນສັດທີ່ຈ່ອຍບໍ່ມີແຮງ ຢາໂຄບບໍ່ໄດ້ເອົາງ່າໄມ້ໃສ່ໄວ້ ດັ່ງນັ້ນສັດທີ່ແຂງແຮງຈຶ່ງເປັນຂອງຢາໂຄບ ແລະ
ສັດທີ່ບໍ່ແຂງແຮງຈຶ່ງເປັນຂອງລາບານ
43 ໃນບໍ່ນານ ຢາໂຄບກໍກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ ເຂົາມີແກະຫລາຍຝູງ ມີຝູງອູດ ມີຝູງລໍ ແລະຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງຢ່າງມາກ
ມາຍ

31 ຢາໂຄບຫລົບຫນີຈາກລາບານ

Jacob Flees with Family and Flocks

1 ຢາໂຄບໄດ້ຍິນພວກບຸດຊາຍຂອງລາບານເວົ້າວ່າ, “ຢາໂຄບໄດ້ເອົາຊັບສົມບັດຂອງບິດາເຮົາທຸກສິ່ງ ທີ່ເຂົາມີ
ມານັ້ນຈາກ ບິດາ ເຮົາໄປຫມົດ”
2 ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນວ່າທ່າທີຂອງລາບານທີ່ມີຕໍ່ເຂົານັ້ນບໍ່ດີຄືແຕ່ກ່ອນ
3 ຄັນຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອສູ່ດິນແດນບັນພະບຸຣຸດ ແລະຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ”
4 ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບຈຶ່ງສັ່ງຄວາມໄປຫານາງຣາເຊັນແລະນາງເລອາໃຫ້ມາຫາຢູ່ທີ່ທົ່ງລ້ຽງສັດ
5 ເຂົາເວົ້າຕໍ່ພັຣຍາວ່າ, “ອ້າຍສັງເກດເຫັນວ່າ ບິດາຂອງພວກນ້ອງບໍ່ມີທ່າທີຄືແຕ່ກ່ອນຕໍ່ອ້າຍ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າ
ຂອງບິດາອ້າຍໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳອ້າຍ
6 ພວກນ້ອງທັງສອງກໍຮູ້ແລ້ວວ່າ ອ້າຍໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ທ່ານເຕັມກຳລັງ

7 ນອກໄປຈາກນີ້ ທ່ານຍັງໄດ້ໂກງອ້າຍ ແລະປ່ຽນຄ່າຈ້າງເຖິງສິບເທື່ອ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານທຳລາຍອ້າຍ
8 ເມື່ອເວລາບິດາຂອງພວກນ້ອງເວົ້າວ່າ ແບ້ທີ່ມີຂົນເປັນເມັດຈະເປັນຄ່າຈ້າງຣາງວັນຂອງອ້າຍ ແລ້ວແບ້ທຸກໆຕົວກໍອອກລູກມີຂົນເປັນເມັດ ເມື່ອທ່ານເວົ້າວ່າແບ້ທີ່ມີຂົນກ່ານຈະເປັນຄ່າຈ້າງຣາງວັນສຳລັບອ້າຍ ແບ້ທັງຫມົດກໍອອກລູກເປັນຂົນກ່ານທຸກໂຕ
9 ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຝູງສັດຂອງບິດາພວກນ້ອງໃຫ້ອ້າຍ
10 ຍາມສັດຖືເຊີງ ອ້າຍໄດ້ຝັນເຫັນວ່າແບ້ເຖິກທີ່ຖືເຊີງນັ້ນມີຂົນເປັນຈຸດດ່າງດາວ
11 ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ຢາໂຄບເອີຍ” ອ້າຍຕອບວ່າ, “ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍ”
12 ທູດຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງພຸ້ນດູ ແບ້ເຖິກທີ່ຖືເຊີງນັ້ນມີຂົນເປັນຈຸດດ່າງດ້າວ ເຮົາໄດ້ກະທຳການນີ້ຂຶ້ນກໍເພາະເຮົາຮູ້ຈັກທຸກໆຢ່າງທີ່ລາບານກຳລັງກະທຳກັບເຈົ້າ
13 ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນທີ່ ເບັດເອນ ບ່ອນເຈົ້າໄດ້ຖວາຍເສົາອະນຸສອນພ້ອມກັບນ້ຳມັນຫອມແລະສາບານໄວ້ ບັດນີ້ ຈົ່ງຕຽມຕົວອອກຫນີຈາກແຜ່ນດິນນີ້ ແລະກັບຄືນສູ່ບ້ານເກີດຂອງເຈົ້າ”
14 ນາງຣາເຊັນແລະນາງເລອາຕອບຢາໂຄບວ່າ, “ບໍ່ມີມູນມໍຣະດົກຫຍັງທີ່ເຫລືອຢູ່ເຮືອນພໍ່
15 ສຳລັບພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນທ່ານຖືພວກເຮົາຄືຄົນອື່ນບໍ່ ທ່ານຂາຍພວກເຮົາ ແລະດຽວນີ້ທ່ານກໍຈ່າຍເງິນນັ້ນຫມົດແລ້ວ
16 ຊັບສົມບັດທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອົາມາຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາກໍກາຍເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະລູກຫລານຂອງເຮົາຫມົດແລ້ວ ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກອ້າຍ”
17 ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບຈຶ່ງຕຽມພ້ອມແລ້ວເອົາບຸດເອົາພັຣຍາຂຶ້ນຂີ່ຫລັງອູດ
18 ຣີບໂຮມເອົາສິ່ງຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ໃນປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັຽ ແລະປ້ອງຝູງສັດອອກນຳຫນ້າເດີນທາງຄືນເມືອຫາບິດາຂອງຕົນທີ່ການາອານ
19 ສ່ວນລາບານກໍອອກໄປແຖຂົນແກະ ໃນຂນະທີ່ທ່ານບໍ່ຢູ່ ນາງຣາເຊັນໄດ້ລັກເອົາຮູບເຄົາຣົບປະຈຳເຮືອນຂອງບິດາໄປນຳ
20 ຢາໂຄບໄດ້ລວງລາບານຊາວອາຣາເມອານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງການຈາກໄປ
21 ເຂົາໄດ້ເອົາຊັບສົມບັດທັງຫມົດຫນີຂ້າມແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດມຸ່ງຫນ້າໄປສູ່ພູເຂົາກີເລອາດ

ລາບານໄລ່ຕິດຕາມຢາໂຄບ

Laban Overtakes Jacob

22 ສາມວັນຕໍ່ມາ ລາບານຈຶ່ງຮູ້ວ່າຢາໂຄບໄດ້ຫນີໄປແລ້ວ
23 ທ່ານຈຶ່ງພາຄົນໄລ່ຕິດຕາມຢາໂຄບເປັນເວລາເຈັດວັນຈຶ່ງທັນເຂົາທີ່ພູກີເລອາດ
24 ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປາກົດໃນຄວາມຝັນຂອງລາບານຊາວອາຣາເມອານ ແລະຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງ! ຢ່າມາຂູ່ຢາໂຄບເລີຍ”
25 ລາບານທັນຢາໂຄບທີ່ພູກີເລອາດ ບ່ອນເຂົາຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ ແລະລາບານກໍຕັ້ງທີ່ພັກຢູ່ເທິງພູນັ້ນ
26 ລາບານໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕົບຕາຂ້ອຍ ແລະພາບຸດຕຣີຂ້ອຍຫນີມາເຫມືອນຜູ້ຍິງຊະເລີຍເສິກ?
27 ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລວງຂ້ອຍແລະປົບຫນີໂດຍບໍ່ຄອບ? ຖ້າເຈົ້າບອກຂ້ອຍກໍຈະໄປສົ່ງເຖິງທາງດ້ວຍຄວາມຍິນດີໂດຍໃຫ້ມີຂະບວນແຫ່ທັງດົນຕຣີ ສຽງກອງ ສຽງພິນ ແລະສຽງຮ້ອງລຳທຳເພງ
28 ອັນນີ້ເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍຈູບສັ່ງລາບຸດຕຣີແລະຫລານໆຂ້ອຍເລີຍ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແບບໂງ່ໆເຊັ່ນນີ້
29 ຂ້ອຍມີສິດທີ່ຈະລົງໂທດເຈົ້າ ແຕ່ຄືນນີ້ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ບອກບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍຂູ່ເຈົ້າ

30 ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າປົບຫນີກໍເພາະວ່າເຈົ້າຢາກກັບເມືອບ້ານແຮງ ແຕ່ວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລັກເອົາຮູບພຣະຂ້ອຍໄປ”
31 ຢາໂຄບຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຢ້ານ ເພາະຄິດວ່າພໍ່ອາດຈະເອົາບຸດຕຣີຫນີໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ
32 ແຕ່ຖ້າພໍ່ພົບຮູບພຣະຂອງພໍ່ຢູ່ນຳໃຜຈົ່ງຂ້າຜູ້ນັ້ນຖິ້ມໂລດຄົນຂອງເຮົາກໍຢູ່ນີ້ ເພື່ອເປັນພຍານຫລັກຖານ ຈົ່ງຫາ
ຊອກຄົ້ນເອົາທຸກໆສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພໍ່ໄປ” ຢາໂຄບບໍ່ຮູ້ຈັກວ່ານາງຣາເຊັນໄດ້ລັກເອົາຮູບພຣະນັ້ນມານຳ
33 ລາບານເຂົ້າໄປຄົ້ນໃນຜ້າເຕັນຂອງຢາໂຄບ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນຜ້າເຕັນຂອງເລອາ ແລະຜ້າເຕັນຂອງຂ້າໃຊ້ຍິງທັງ
ຫມົດ ແຕ່ບໍ່ພົບຮູບພຣະນັ້ນເລີຍ ຄັນແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຜ້າເຕັນຂອງນາງຣາເຊັນ
34 ນາງຣາເຊັນໄດ້ເອົາຮູບເຄົາຣົບປະຈຳເຮືອນເຫລົ່ານັ້ນເຊື່ອງໄວ້ໃນຖົງອານເທິງຫລັງອູດ ແລ້ວນັ່ງຖົງນັ້ນໄວ້ ລາ
ບານໄດ້ຊອກຄົ້ນເບິ່ງຫມົດໃນຜ້າເຕັນ ແຕ່ກໍບໍ່ພົບຫຍັງ
35 ນາງຣາເຊັນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ບິດາຂອງນາງວ່າ, “ພໍ່ຢ່າຮ້າຍຂ້ານ້ອຍເລີຍທີ່ລູກບໍ່ສາມາດລຸກຢືນຂຶ້ນໃນເວລາພໍ່ມາ ກໍ
ເພາະວ່າລູກເປັນປະຈຳເດືອນ” ລາບານຊອກຄົ້ນເບິ່ງຫມົດຊູ່ບ່ອນແຕ່ວ່າບໍ່ພົບຮູບພຣະນັ້ນເລີຍ
36 ສ່ວນຢາໂຄບອາລົມກໍບໍ່ຄ່ອຍດີ ເລີຍເວົ້າສຳນຽງຮ້າຍກັບລາບານວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກະທຳຜິດຫຍັງ? ແລະໄດ້
ລະເມີດກົດຫມາຍຫຍັງທີ່ພາໃຫ້ພໍ່ຕ້ອງຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍມາ?
37 ບັດນີ້ ພໍ່ໄດ້ຄົ້ນເບິ່ງຫມົດແລ້ວສິ່ງຂອງໃນບ້ານຂ້ານ້ອຍມີສິ່ງຂອງຫຍັງແດ່ທີ່ເຫັນວ່າເປັນຂອງພໍ່? ເອົາອອກມາ
ໃຫ້ຄົນຂອງພໍ່ແລະຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍເບິ່ງດູ ແລະໃຫ້ເຂົາຕັດສິນຄວາມລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງ
38 ເປັນເວລາຊາວປີທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນຳພໍ່ ແກະແລະແບ້ຂອງພໍ່ກໍອອກແມ່ແພ່ລູກຢູ່ບໍ່ຂາດ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນແມ່ນ
ແຕ່ແກະເຖິກຕົວດຽວໃນຝູງຂອງພໍ່
39 ເມື່ອແກະໂຕນຶ່ງຖືກສັດປ່າກັດຕາຍ ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ເອົາມາໃຫ້ພໍ່ເບິ່ງ ແລະກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແຕ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍທີ່ຈ່າຍຄ່າເສັຽຫາຍ ພໍ່ຍັງທວງຖາມເອົານຳຂ້ານ້ອຍ ສິ່ງທີ່ຖືກລັກຍາມກາງເວັນແລະຍາມກາງ
ຄືນ
40 ມີຫລາຍເທື່ອທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງທົນຕໍ່ຄວາມເຜົາຜານຂອງແສງແດດໃນເວລາກາງເວັນ ແລະຕໍ່ຄວາມຫນາວກະ
ດ້າງໃນເວລາກາງຄືນ ຈົນຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດນອນຕາຫລັບໄດ້
41 ແມ່ນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ນຳພໍ່ຊາວປີ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກສິບສີ່ປີ ເພື່ອແລກເອົາກັບບຸດຕ
ຣີສອງຄົນຂອງພໍ່ ແລະອີກຫົກປີເພື່ອມີຝູງສັດແລະເຖິງປານນັ້ນພໍ່ຍັງປ່ຽນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍເຖິງສິບເທື່ອ
42 ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂ້ານ້ອຍ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພຣະເຈົ້າອິງທີ່ອີຊາກນະມັສການບໍ່
ໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳຂ້ານ້ອຍ ປານນີ້ພໍ່ຄົງໄລ່ຂ້ານ້ອຍຫນີມືເປົ່າແລ້ວ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມລະທົມ ແລະ
ວຽກການທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທຳ ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໄດ້ຕັດສິນໃນຄືນນີ້”

Laban and Jacob Make a Covenant

43 ລາບານຕອບຢາໂຄບວ່າ, “ບຸດຕຣີເຫລົ່ານີ້ກໍແມ່ນບຸດຕຣີຂອງຂ້ອຍ ເດັກເຫລົ່ານີ້ກໍແມ່ນເດັກຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຝູງສັດກໍແມ່ນຂອງຂ້ອຍທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ນີ້ກໍເປັນຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ວ່າບັດນີ້ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງເພື່ອບຸດຕຣີແລະ
ເພື່ອຫລານຂອງຂ້ອຍໄດ້
44 ດີແລ້ວ ພວກເຮົາຈົ່ງພາກັນມາຕົກລົງກັນໂດຍເອົາຫີນມາກອງໄວ້ ເພື່ອເຮັດເປັນອະນຸສອນລະຫວ່າງເຮົາທັງ
ສອງ”
45 ສະນັ້ນ ຢາໂຄບຈຶ່ງຕັ້ງເສົາຫີນອະນຸສອນເສົານຶ່ງຂຶ້ນ
46 ແລ້ວຄົນຂອງເຂົາເອົາຫີນມາກອງຫີນນັ້ນ
47 ລາບານໃຫ້ຊື່ກອງຫີນນັ້ນວ່າ ເຢກາຣ໌ຊາຮາດູທາຂນະດຽວກັນຢາໂຄບກໍໃສ່ຊື່ກອງຫີນນັ້ນວ່າ ກາເລເອດ
48 ລາບານເວົ້າວ່າ, “ກອງຫີນນີ້ຈະເປັນອະນຸສອນແຫ່ງການຕົກລົງລະຫວ່າງເຈົ້າແລະຂ້ອຍ” ດ້ວຍເຫດນີ້ ບ່ອນ
ນັ້ນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ ກາເລເອດ

49 ລາບານເວົ້າອີກວ່າ, "ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຝົ້າຄອຍເບິ່ງພວກເຮົາ ເວລາຫ່າງເຫີນຈາກກັນ" ດັ່ງນັ້ນ ບ່ອນນີ້ຈຶ່ງ
ມີຊື່ອີກວ່າ ມີສປາ
50 ລາບານເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ,"ຖ້າເຈົ້າຂົ່ມເຫັງບຸດຕຣີຂ້ອຍ ຫລືຖ້າເຈົ້າແຕ່ງງານກັບຍິງອື່ນອີກ ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້
ຈັກເຣື່ອງນັ້ນກໍຕາມ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄອຍເບິ່ງພວກເຮົາ"
51 ລາບານເວົ້າຕໍ່ຢາໂຄບວ່າ, "ອັນນີ້ ແມ່ນກອງຫີນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກອງຂຶ້ນລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງ ແລະອັນນີ້ກໍແມ່ນ
ເສົາຫີນອະນຸສອນ
52 ເສົາຫີນອະນຸສອນແລະກອງຫີນນີ້ ຈະເປັນສັນຍາລັກວ່າ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂ້າມກອງຫີນນີ້ໄປບຸກໂຈມຕີເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າກໍຄືກັນຈະບໍ່ຂ້າມເສົາຫີນນີ້ມາບຸກໂຈມຕີຂ້ອຍ
53 ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມແລະພຣະເຈົ້າຂອງນາໂຮ ຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຮົາ" ຄັນແລ້ວ ຢາໂຄບກໍ
ສາບານໃນນາມຂອງພຣະເຈົ້າອົງທີ່ອີຊາກບິດາຂອງຕົນໄດ້ນະມັສການ
54 ຢາໂຄບໄດ້ຂ້າສັດຖວາຍບູຊາຢູ່ເທິງພູ ແລະໄດ້ເຊື້ອເຊີນພີ່ນ້ອງຂອງຕົນມາຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານ ຫລັງ
ຈາກຮັບປະທານອາຫານແລ້ວພວກເຂົາກໍນອນຄ້າງຄືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
55 ແຕ່ເຊົ້າຂອງວັນໃຫມ່ ລາບານໄດ້ຈູບສັ່ງລາບຸດຕຣີ ແລະຫລານຂອງຕົນ ພ້ອມທັງອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວກໍ
ກັບຄືນເມືອບ້ານ

32 ຢາໂຄບກະຕຽມເພື່ອໄປພົບເອຊາວ

Jacob Sends Presents to Appease Esau

1 ຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປ ແລະທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາພົບເຂົາ
2 ເມື່ອຢາໂຄບເຫັນທູດເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ອັນນີ້ແມ່ນກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ" ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ບ່ອນນັ້ນ
ວ່າ ມາຫານາອີມ
3 ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງນຳຂ່າວຈຳນວນນຶ່ງໄປບອກແກ່ ເອຊາວຜູ້ເປັນອ້າຍທີ່ເມືອງເຊອີໃນປະເທດເອໂດມ
4 ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກນຳຂ່າວນັ້ນໄປເວົ້າຕໍ່ເອຊາວດັ່ງນີ້, "ຢາໂຄບຂ້າໃຊ້ຜູ້ອ່ອນນ້ອມຂອງທ່ານ ຊຶ່ງໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ນຳ
ລາບານ ແລະຫາກໍ່ກັບມາດຽວນີ້ ຂໍຣາຍງານຕໍ່ທ່ານວ່າ
5 ຂ້ານ້ອຍມີຝູງງົວ ຝູງລໍ ຝູງແບ້ ແລະຝູງແກະ ພ້ອມທັງຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງຫລາຍຄົນໄດ້ມາຂໍຮ້ອງຕໍ່ທ່ານ ໂດຍຫວັງ
ວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ"
6 ເມື່ອຄົນນຳຂ່າວກັບຄືນມາ ພວກເຂົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຢາໂຄບຟັງວ່າ, "ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງ
ທ່ານແລ້ວ ເຂົາພວມອອກເດີນທາງມາພົບທ່ານ ພ້ອມທັງມີຄົນມານຳສີ່ຮ້ອຍ"
7 ຢາໂຄບມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍຈົນອາລົມເສັຽ ຈຶ່ງໄດ້ແບ່ງຄົນພ້ອມທັງຝູງແກະ ຝູງແບ້ ຝູງງົວ ແລະຝູງອູດ
ອອກເປັນສອງຫມູ່
8 ຄິດວ່າ, "ຖ້າເອຊາວມາບຸກລຸກໂຈມຕີຫມູ່ທີ່ນຶ່ງ ອີກຫມູ່ນຶ່ງກໍຈະອາດສາມາດຫລົບຫນີໄປໄດ້"
9 ຄັນແລ້ວ ຢາໂຄບກໍອ້ອນວອນວ່າ, "ໂອ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຂອງອີຊາກ ຜູ້ເປັນປູ່ ແລະພໍ່ຂອງຂ້າ
ພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງຊົງຊົງຫູຟັງຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ ພຣະອົງຊົງບອກຂ້າພຣະອົງວ່າ ຈົ່ງກັບຄືນເມືອເມືອງຫາ
ຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຜ່ານພົ້ນໄປໂດຍດີສຳລັບເຈົ້າ
10 ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຄູ່ຄວນກັບຄວາມກະຣຸນາ ແລະຄວາມຊື່ສັດສຸຈຣິດທີ່ພຣະອົງຊົງສຳແດງແກ່ຂ້າພຣະອົງຜູ້ເປັນຂ້າ
ໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນມີພຽງໄມ້ເທົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນມາ
ພ້ອມດ້ວຍຝູງຄົນແລະຝູງສັດສອງຫມູ່ນີ້

11 ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດຊ່ອຍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງອ້າຍເອຊາວຖ້ອນ ຂ້າພຣະອົງຢ້ານວ່າເຂົາຈະເຂົ້າ
ມາບຸກໂຈມຕີແລະທຳຮ້າຍພວກຂ້າພຣະອົງທັງຫມົດ ທັງຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ
12 ຈົ່ງຈົດຈຳຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງເທີນ ທີ່ວ່າເຮົາຈະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ຜ່ານພົ້ນໄປໂດຍດີສຳລັບເຈົ້າ ແລະ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຢ່າງມາກຫລາຍຈົນນັບບໍ່ໄດ້ເຫມືອນເມັດດິນຊາຍທີ່ແຄມທະເລ
13 ຫລັງຈາກຢາໂຄບໄດ້ນອນຄ້າງຄືນທີ່ນັ້ນແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາມີ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ເປັນຂອງກຳ
ນັນແກ່ເອຊາວຜູ້ເປັນອ້າຍ
14 ຄືແບ້ແມ່ສອງຮ້ອຍໂຕ ແບ້ເຖິກຊາວໂຕ ແກະແມ່ສອງຮ້ອຍໂຕ ແລະແກະຜູ້ຊາວໂຕ
15 ໂຕອູດແມ່ກັບລູກທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່ສາມສິບໂຕ ງົວແມ່ສີ່ສິບໂຕ ງົວຜູ້ສິບໂຕ ລໍແມ່ຊາວໂຕ ແລະລໍຜູ້ສິບໂຕ
16 ເຂົາໄດ້ມອບຝູງສັດແຕ່ລະຝູງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ແຕ່ລະຄົນເປັນຜູ້ເບິ່ງຮັກສາ ແລະສັ່ງພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງພາກັນເດີນທາງ
ໄປກ່ອນຂ້ອຍ ແລະປ່ອຍລະຍະຫ່າງກັນພໍສົມຄວນ"
17 ເຂົາສັ່ງຂ້າໃຊ້ຜູ້ທີ່ນຶ່ງວ່າ, "ເມື່ອເອຊາວອ້າຍຂອງຂ້ອຍພົບເຈົ້າແລະຖາມວ່າ ເຈົ້າຈະໄປໃສ? ໃຜເປັນນາຍຂອງ
ເຈົ້າ? ສັດທີ່ຍ່າງໄປກ່ອນເປັນຂອງໃຜ?
18 ເຈົ້າຕ້ອງຕອບວ່າ "ສັດເຫລົ່ານັ້ນເປັນຂອງຢາໂຄບ ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເອົາສັດເຫລົ່ານີ້ມາເປັນຂອງ
ຕ້ອນແກ່ເອຊາວເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ສ່ວນຢາໂຄບເອງກຳລັງເດີນທາງມາຕາມຫລັງ"
19 ຢາໂຄບໄດ້ສັ່ງຜູ້ທີ່ສອງທີ່ສາມແລະຫມົດທຸກຄົນທີ່ຄຸມສັດໄປນັ້ນແບບດຽວກັນວ່າ, "ເມື່ອເຈົ້າພົບເອຊາວຕ້ອງ
ເວົ້າກັບເຂົາ ແບບນີ້ວ່າ
20 "ຢາໂຄບຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານກຳລັງຍ່າງຕາມຫລັງພວກເຮົາມາ" ຢາໂຄບຄິດໃນໃຈວ່າ, "ດ້ວຍຂອງຕ້ອນທີ່ຂ້ອຍ
ສົ່ງໄປໃຫ້ເອຊາວກ່ອນນັ້ນ ເຂົາຄົງຈະເຫັນໃຈຂ້ອຍ ແລະເມື່ອຂ້ອຍພົບເຂົາ ບາງທີເຂົາອາດຈະຍົກໂທດໃຫ້
ຂ້ອຍກໍໄດ້"
21 ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງຂອງຕ້ອນມາກ່ອນ ສ່ວນເຂົາເອງຍັງນອນຄ້າງຄືນຢູ່ທີ່ຄ້າຍ

ຢາໂຄບຕໍ່ສູ້ກັບຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ເປນີເອນ

Jacob Wrestles at Peniel

22 ໃນຄືນດຽວກັນນັ້ນ ຢາໂຄບໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນພາພັຣຍາທັງສອງ ຂ້າໃຊ້ຍິງສອງຄົນ ແລະບຸດສິບເອັດຄົນຂ້າມແມ່ນ້ຳ
ຢັບໂບກ
23 ຫລັງຈາກສົ່ງພວກເຂົາຂ້າມຫມົດແລ້ວ ຢາໂຄບກໍຈັດເອົາສິ່ງຂອງຂ້າມໄປອີກ
24 ສ່ວນເຂົາເອງຍັງຄ້າງຢູ່ຟາກນ້ຳພຸ້ນຄົນດຽວ
25 ແລ້ວມີຊາຍຄົນນຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາຈົນຮອດຮຸ່ງເຊົ້າ ຂນະທີ່ກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັນ ຊາຍຜູ້ນັ້ນເຫັນວ່າຕົນຈະບໍ່ຊະນະຢາ
ໂຄບ ຈຶ່ງຕີແອວຂອງເຂົາຈົນພິກໂບກ
26 ຊາຍຜູ້ນັ້ນເວົ້າວ່າ, "ປ່ອຍໃຫ້ເຮົາໄປເສັຽ ເພາະຕາເວັນກໍກຳລັງຈະຂຶ້ນແລ້ວ" ແຕ່ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍທ່ານໄປ ຈົນກວ່າທ່ານຈະອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ"
27 ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?" ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຊື່ຢາໂຄບ" ທ່ານເວົ້າຕື່ມອີກວ່າ, "ຊື່
ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ແມ່ນຢາໂຄບອີກ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ ແລະໄດ້ຊະນະ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະ
ມີຊື່ໃຫມ່ວ່າ ອິສຣາເອນ"
28 ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, "ກະຣຸນາບອກຊື່ທ່ານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແດ່"
29 ແຕ່ທ່ານຊ້ຳຕອບວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຊື່ເຮົາ?" ຄັນແລ້ວ ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍອວຍພອນໃຫ້ຢາໂຄບ
30 ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ຕາ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ຕາຍ" ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນ
ບ່ອນນັ້ນວ່າ ເປນີເອນ

31 ຢາໂຄບອອກຈາກເປນີເອນໄປເມື່ອຕາເວັນກຳລັງຂຶ້ນ ເຂົາຍ່າງຂາເຢັກໄປເພາະເຈັບແອວ
32 ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວນີ້ ຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງບໍ່ກິນຊີ້ນເອັນທີ່ຕໍ່ກັບແອວ ເພາະວ່າແມ່ນຊີ້ນບ່ອນທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕີ

33 ຢາໂຄບພົບເອຊາວ

Jacob and Esau Meet

1 ເອຊາວພ້ອມລູກນ້ອງສີ່ຮ້ອຍຄົນໄດ້ມາຫາຢາໂຄບ ເມື່ອຢາໂຄບເຫັນເຊັ່ນນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງແບ່ງເດັກນ້ອຍໃຫ້ເລອາ
ໃຫ້ຣາເຊັນ ແລະໃຫ້ສາວໃຊ້ສອງຄົນ
2 ເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄົນໃຊ້ສອງຄົນກັບບຸດຂອງເຂົາຢູ່ໜ້າເລອາ ແລະບຸດຂອງເຂົາຢູ່ກາງ ຣາເຊັນ ແລະໂຢເຊັບຢູ່ທາງ
ຫລັງ
3 ສ່ວນຢາໂຄບເອງກໍອອກໜ້າພວກເຂົາໄປ ແລ້ວຂາບລົງເຈັດເທື່ອຈົນເຂົ້າໄປຮອດອ້າຍ
4 ເອຊາວກໍແລ່ນອອກໄປພົບພ້ອມທັງກອດແລະຈູບຢາໂຄບ ພວກເຂົາທັງສອງພາກັນຮ້ອງໄຫ້
5 ເມື່ອເອຊາວມືນຕາຂຶ້ນເຫັນຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຄົນທີ່ມານຳເຈົ້ານີ້ແມ່ນໃຜ?" ຢາໂຄບ
ຕອບວ່າ, "ອ້າຍເອີຍ, ພວກນີ້ແມ່ນບຸດຂອງນ້ອງເອງ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້"
6 ແລ້ວພວກເຂົາກໍຫຍັບເຂົ້າມາຂາບເອຊາວເປັນລຳດັບໄປຄື ສາວໃຊ້ທັງສອງພ້ອມບຸດ
7 ຕໍ່ມາ ເລອາກັບບຸດ ແລະສຸດທ້າຍແມ່ນຣາເຊັນກັບໂຢເຊັບ
8 ເອຊາວຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຄັນຊັ້ນໝວດທີ່ຂ້ອຍພົບກ່ອນນັ້ນເດ ແມ່ນພວກໃດກັນ?" ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ພວກນັ້ນ
ນ້ອງໄດ້ສົ່ງມາຂໍຄວາມເມດຕາຈາກອ້າຍ"
9 ແຕ່ເອຊາວຕອບວ່າ, "ນ້ອງເອີຍ ອ້າຍມີພຽງພໍແລ້ວ ຈົ່ງຮັກສາໄວ້ເພື່ອນ້ອງເສັຽ"
10 ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນ ຖ້າອ້າຍຫາກມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ນ້ອງແລ້ວ ຈົ່ງຮັບເອົາຂອງຕ້ອນນີ້ເທີນ ນ້ອງ
ເຫັນໜ້າຕາຂອງອ້າຍ ກໍເຫມືອນກັນກັບເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດຽວນີ້ອ້າຍກໍດີຕໍ່ນ້ອງຫລາຍແທ້ໆ
11 ຈົ່ງຮັບເອົາຂອງຕ້ອນທີ່ນ້ອງເອົາມານີ້ສາເທີນ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດກະຣຸນານ້ອງ ແລະໄດ້ປະທານທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງທີ່ນ້ອງຕ້ອງການ" ຢາໂຄບວິງວອນຢ່າງອ່ອນນ້ອມຈົນອ້າຍຍອມຮັບເອົາ
12 ຕໍ່ມາເອຊາວເວົ້າວ່າ, "ເຮົາພາກັນອອກເດີນທາງເທາະ ອ້າຍຈະນຳໜ້ານ້ອງໄປ"
13 ຢາໂຄບຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ອ້າຍເອີຍ, ອ້າຍກໍຮູ້ວ່າພວກເດັກນ້ອຍກໍຍັງອ່ອນແຮງ ແລະນ້ອງຍັງຫ່ວງນຳຝູງສັດ ແລະ
ລູກນ້ອຍຂອງມັນທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່ ຖ້າພວກເຮົາເລັ່ງຮີບໄລ່ໄປໃນວັນດຽວ ສັດເຫລົ່ານີ້ກໍຈະຕາຍໝົດ ຂໍອ້າຍຈົ່ງ
ໄປກ່ອນນ້ອງສາ
14 ສ່ວນນ້ອງຈະຕິດຕາມອ້າຍໄປຊ້າໆ" ແຕ່ຈະພຍາຍາມໄປໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ຕາມຄວາມສາມາດຂອງເດັກ
ນ້ອຍແລະຂອງສັດຈົນຮອດເມືອງ ເຊອີຣ໌"
15 ເອຊາວເວົ້າວ່າ, "ຄັນຊັ້ນ ອ້າຍຈະປະຄົນງານບາງຄົນໄວ້ກັບນ້ອງ" ແຕ່ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ເປັນຄວາມກະຣຸນາ
ຂອງອ້າຍຫລາຍແທ້ໆ ແຕ່ນ້ອງເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ"
16 ໃນວັນນັ້ນ ເອຊາວໄດ້ອອກເດີນທາງກັບເມືອງເຊອີຣ໌
17 ສ່ວນຢາໂຄບກໍເດີນທາງໄປເຖິງ ຊຸກໂກດ ແລ້ວສ້າງເຮືອນຢູ່ຫລັງນຶ່ງສຳລັບຄອບຄົວ ແລະສ້າງຄອກສຳລັບຝູງ
ສັດ ດ້ວຍເຫດນີ້ ບ່ອນນັ້ນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຊຸກໂກດ

Jacob Reaches Shechem

18 ຢາໂຄບເດີນທາງຈາກປັດດານອາຣາມໄດ້ມາຮອດເມືອງເຊເຄມ ໃນປະເທດການາອານຢ່າງປອດໄພ
ທ່ານໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງ

19 ແລະໄດ້ຊື້ທີ່ງນີ້ງຣາຄາຮ້ອຍຫລຽນ ຈາກບຸດ ຊາຍຂອງຮາໂມຣ໌ ບິດາຂອງເຊເຄມ
20 ຢາໂຄບສ້າງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ ແລະໃສ່ຊື່ວ່າ ເອນອີໂລເຮອິສຣາເອນ

34 ນາງດີນາຖືກຂົ່ມຂືນ

The Rape of Dinah

1 ນາງດີນາບຸດຕຣີຢາໂຄບແລະນາງເລອາ ໄດ້ພາກັນອອກໄປຫລິ້ນນຳພວກຜູ້ຍິງໃນເມືອງ
2 ເມື່ອເຊເຄມບຸດຊາຍຂອງຮາໂມຣ໌ ຊາວຮີວີຜູ້ເປັນເຈົ້າເມືອງໃນເມືອງນີ້ເຫັນນາງ ເຂົາຈຶ່ງຈັບເອົານາງໄປຂົ່ມຂືນ
3 ເຊເຄມໄດ້ກະທຳດ້ວຍຄວາມຮັກ ເຂົາພຍາຍາມອື່ນອອຍແລະປະເລົ້າປະໂລມນາງ
4 ຕໍ່ມາ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບິດາວ່າ, "ຈົ່ງໄປຂໍຍິງນີ້ໃຫ້ເປັນພັຣຍາຂ້ານ້ອຍເຖີດ"
5 ຢາໂຄບຮູ້ວ່າ ບຸດຕຣີຂອງຕົນໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າທ່ານເລີຍບໍ່ຮູ້ຈະເຮັດແນວໃດ ເພາະບຸດຊາຍ
ຂອງທ່ານທຸກຄົນກໍໄດ້ອອກໄປລ້ຽງສັດທີ່ທົ່ງນາ
6 ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງລໍຖ້າໃຫ້ເຂົາກັບມາກ່ອນ ຮາໂມຣ໌ບິດາຂອງເຊເຄມໄດ້ໄປປຶກສາຫາລືກັນກັບຢາໂຄບ
7 ເປັນເວລາພໍດີກັບພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບມາແຕ່ທົ່ງນາ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ວ່າເຊເຄມໄດ້ຂົ່ມຂືນດີນາ
ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນແລະທຸກໃຈຫລາຍທີ່ເຂົາໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນ ໂດຍໃຫ້ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຮັບ
ຄວາມໝິ່ນປະໝາດນິນທາ ແລະອັບອາຍຂາຍໜ້າ
8 ແຕ່ຮາໂມຣ໌ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຊເຄມບຸດຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫລົງຮັກລູກສາວຂອງເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງ
ງານກັນສາ
9 ຂໍພວກເຮົາຈົ່ງເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ໂດຍໃຫ້ບຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ແຕ່ງງານກັນ ຄືບຸດຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະແຕ່ງ
ງານກັບບຸດຕຣີຂອງເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະແຕ່ງງານກັບບຸດຕຣີຂອງຂ້ອຍກໍໄດ້
10 ຕໍ່ໄປ ເຮົາກໍຈະຢູ່ໃນດິນແດນນີ້ນຳກັນ ເຈົ້າຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍໄດ້ ເຈົ້າຈະຄ້າຂາຍແລະມີດິນເປັນຂອງພວກເຈົ້າໄດ້
ຕາມໃຈມັກ"
11 ຄັນແລ້ວ ເຊເຄມຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ບິດາແລະອ້າຍນ້ອງຂອງດີນາວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຂ້ອຍເທີນ ແລະຂ້ອຍຈະ
ໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ຈົ່ງບອກຂ້ອຍມາສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ
12 ຈະແມ່ນຂອງຂວັນແລະເງິນຄຳສິນສອດຫລາຍເທົ່າໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຂໍ
ມາ ຂໍພຽງແຕ່ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງເທົ່ານັ້ນ
13 ບຸດຊາຍຢາໂຄບຕອບເຊເຄມ ແລະຮາໂມຣ໌ໃນທຳນອງຫລອກລວງ ເພາະເຊເຄມໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ອງສາວຂອງ
ພວກເຂົາອັບອາຍຂາຍໜ້າ
14 ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ນາງດີນາແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ເພາະວ່າມັນເປັນການ
ເສັຽກຽດຕິຍົດສຳລັບພວກເຮົາ
15 ມີເງື່ອນໄຂດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຈະລົງລອຍກັນໄດ້ຄື ພວກເຈົ້າຕ້ອງເປັນເໝືອນພວກເຮົາຄື ຜູ້ຊາຍທຸກໆ
ຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບພິທີຕັດ
16 ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າແຕ່ງງານກັບບຸດຕຣີພວກເຮົາ ແລະພວກເຮົາກໍຈະແຕ່ງງານກັບບຸດຕຣີ
ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ ແລ້ວພວກເຮົາຈະຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະເປັນປະຊາຊົນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ
17 ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າເຈົ້າບໍ່ຍິນຍອມຮັບຂໍ້ສເນີຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາກໍຈະເອົານາງຄືນມາ ແລະອອກໜີຈາກປະ
ເທດນີ້ໄປ"
18 ຮາໂມຣ໌ກັບບຸດຊາຍເຫັນວ່າເງື່ອນໄຂນັ້ນເປັນທີ່ພໍໃຈແລ້ວ

19 ດັ່ງນັ້ນ ເຊເຄມຈຶ່ງຮັບເອົາຕາມຂໍ້ທີ່ສເນີມາ ກໍຍ້ອນວ່າເຂົາຮັກນາງດີນາຫລາຍ ເຊເຄມເປັນຄົນທີ່ຫນ້ານັບຖື
ຫລາຍໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາ
20 ຮາໂມຣ໌ກັບເຊເຄມບຸດຊາຍຂອງທ່ານໄດ້ພາກັນໄປບ່ອນປະຊຸມທີ່ປະຕູເມືອງ ແລະເວົ້າກັບຊາວເມືອງວ່າ,
21 "ຄົນພວກນີ້ເປັນມິດກັນກັບພວກເຮົາ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາອາໄສຢູ່ໃນປະເທດນີ້ແລະໂຍກຍ້າຍໄປມາຕາມໃຈມັກ ດິນ
ແດນກໍຍັງກວ້າງຂວາງຢູ່ສຳລັບເຂົາ ຈຶ່ງໃຫ້ບຸດຊາຍກັບບຸດຕຣີຂອງພວກເຮົາ ແລະຂອງພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານ
ກັນ
22 ພວກເຂົາຈະຍິນຍອມຢູ່ນຳພວກເຮົາ ແລະເປັນປະຊາຊົນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນກັບພວກເຮົາ ແຕ່ມີພຽງເງື່ອນໄຂ
ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດ ຄືໃຫ້ຜູ້ຊາຍທຸກໆຄົນຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຮັບພິທີຕັດເຫມືອນດັ່ງພວກເຂົາ
23 ຍັງບໍ່ແລ້ວເທົ່ານັ້ນສັດທັງຫລາຍພ້ອມທັງສິ່ງຂອງທັງຫມົດກໍຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຍອມຮັບເອົາ
ເງື່ອນໄຂຂອງເຂົາ ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ນຳພວກເຮົາສາ"
24 ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນໃນເມືອງກໍເຫັນດີ ແລະຍອມປະຕິບັດຕາມຄຳທີ່ຮາໂມຣ໌ກັບເຊເຄມໄດ້ສເນີມາ ແລະຜູ້ຊາຍ
ທຸກໆຄົນກໍເຂົ້າຮັບພິທີຕັດຫມົດ

Dinah's Brothers Avenge Theirs Sister

25 ສາມວັນຕໍ່ມາ ໃນເວລາທີ່ພວກຜູ້ຊາຍຍັງເຈັບປ່ວຍຢູ່ນັ້ນ ເນື່ອງມາຈາກການຮັບພິທີຕັດ ຊີເມໂອນແລະເລວີ
ຊຶ່ງເປັນອ້າຍຂອງນາງດີນາແລະເປັນບຸດຂອງຢາໂຄບໄດ້ຖືດາບເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງບໍ່ມີໃຜສົງໄສ ແລ້ວຂ້າຜູ້
ຊາຍທຸກໆຄົນໃນເມືອງນັ້ນ
26 ເຂົາຂ້າຮາໂມຣ໌ແລະເຊເຄມ ແລ້ວພານາງດີນາຫນີອອກຈາກເຮືອນຂອງເຊເຄມມາ
27 ຍ້ອນນ້ອງສາວເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ລູກຊາຍຄົນອື່ນອີກຂອງຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນກັບຜູ້ບາດ
ເຈັບ ແລ້ວ ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າທີ່ມີໃນເມືອງນັ້ນໄປ
28 ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຝູງສັດຄືງົວຄວາຍ ລໍພ້ອມສິ່ງຂອງໃນເມືອງ ແລະໃນທົ່ງນາໄປຫມົດ
29 ຍຶດເອົາສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າທັງຫມົດ ຈັບເອົາບຸດພັຣຍາຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຂົນເອົາທຸກສິ່ງໃນເຮືອນໄປຫມົດ
30 ຢາໂຄບຈຶ່ງເວົ້າກັບຊີເມໂອນແລະເລວີວ່າ, "ຫມູ່ເຈົ້າໄດ້ກໍ່ເຣື່ອງວຸ້ນວາຍໃຫ້ຂ້ອຍ ບັດນີ້ ປະຊາຊົນທຸກຄົນໃນ
ປະເທດນີ້ຄື ຊາວການາອານ ຊາວເປຣີສຊີ ຕ້ອງຊັງຫນັງຫນ້າຂ້ອຍ ຖ້າພວກປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນພ້ອມໃຈກັນ
ມາໂຈມຕີ ຂ້ອຍກັບຄອບຄົວກໍຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ ເພາະວ່າຂ້ອຍມີຄົນບໍ່ຫລາຍ"
31 ແຕ່ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົາທຳກັບນ້ອງສາວເຮົາເຫມືອນດັ່ງຍິງຊົ່ວ"

35 ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຢາໂຄບທີ່ເບັດເອນ

Jacob returns to Bethel

1 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຢາໂຄບວ່າ, "ຣີບຕຽມຕົວແລ້ວອອກໄປອາສັຍຢູ່ເບັດເອນ ໃນທີ່ນັ້ນ ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ປາກົດຕໍ່ເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າກຳລັງປົບຫນີຈາກເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າ"
2 ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບຈຶ່ງບອກກັບຄອບຄົວຂອງຕົນ ແລະທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ນຳວ່າ, "ຈົ່ງປະຖິ້ມຮູບພຣະທັງຫລາຍທີ່ມີ
ຢູ່ ພ້ອມທັງຊຳຣະກາຍໃຈໃຫ້ສະອາດຜ່ອງໃສ ແລະນຸ່ງເຄື່ອງອັນຈົບງາມ
3 ພວກເຮົາຈະຫນີໄປຢູ່ເບັດເອນໃນບ່ອນນັ້ນ ຂ້ອຍຈະສ້າງແທ່ນສຳລັບຖວາຍບູຊາພຣະເຈົ້າອົງຊົງໄດ້ສະຖິດຢູ່
ນຳຂ້ອຍ ໃນທຸກໆບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄປ ແລະຊົງໄດ້ຊົດຊ່ອຍຂ້ອຍເວລາທຸກຍາກລຳບາກ"
4 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຮູບພຣະທີ່ເຂົາມີຢູ່ ແລະຕຸ້ມຫູທີ່ເຂົາໃສ່ມອບໃຫ້ຢາໂຄບ ທ່ານຈຶ່ງເອົາເຄື່ອງເຫລົ່ານີ້
ໄປຝັງໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນຫມາກກໍ່ໃກ້ໆເມືອງເຊເຄມ

5 ເມື່ອຢາໂຄບພ້ອມທັງບຸດຊາຍຂອງຕົນກຳລັງອອກເດີນທາງ ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໃກ້ຄຽງກໍເກີດມີຄວາມຢ້ານຢ່າງ
ໃຫຍ່ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປ
6 ຢາໂຄບພ້ອມປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ມາຮອດເມືອງລູຊ (ຫລືເບັດເອນ) ທີ່ປະເທດການາອານ
7 ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນສຳລັບຖວາຍບູຊາແລ້ວໃສ່ຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ ເບັດເອນ ກໍເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາ
ກົດແກ່ຢາໂຄບ ເມື່ອຄາວປົບໜີຈາກອ້າຍຂອງທ່ານ
8 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງເດໂບຣາແມ່ນົມຂອງນາງເຣເບກາກໍເຖິງແກ່ກຳ ເຂົາເອົາສົບຂອງນາງຝັງໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນໝາກກໍ່ທາງ
ທິດໃຕ້ຂອງເມືອງເບັດເອນ ເຂົາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ກົກໄມ້ນັ້ນວ່າ ອັນໂລນບາຄູທ ຕົ້ນໝາກກໍ່ແຫ່ງການຮ້ອງໄຫ້
9 ເມື່ອຢາໂຄບກັບຈາກປັດດານອາຣາມ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດຕໍ່ທ່ານອີກ ແລະຊົງອວຍພອນໃຫ້ທ່ານວ່າ,
10 “ຕໍ່ໄປນີ້ ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ແມ່ນຢາໂຄບອີກ ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະແມ່ນອິສຣາເອນ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອິສຣາເອນ
11 ແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີຣິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ເຈົ້າຈະມີເຊື້ອສາຍມາກ
ມາຍຈົນກາຍເປັນຫລາຍຊົນຊາດ ແລະຍັງມີບາງຄົນອີກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນກະສັດ
12 ເຮົາຈະເອົາດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ອັບຣາຮາມ ແລະອີຊາກນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າສືບຕໍ່ໄປ”
13 ຄັນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍສະເດັດຈາກບ່ອນທີ່ພະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານຄືນສູ່ສວັນ
14 ຢາໂຄບຈຶ່ງຝັງເສົາຫີນເປັນອະນຸສອນໄວ້ທີ່ນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຖອກເຄື່ອງດື່ມຖວາຍບູຊາໃສ່ເທິງເສົາຫີນ ແລະແລ້ວກໍ
ເອົານໍ້າມັນທີ່ມີກິ່ນຫອມຖອກໃສ່ອີກ
15 ຢາໂຄບໃສ່ຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ ເບັດເອນ

ນາງຣາເຊັນເສັຽຊີວິດ

The Birth of Benjamin and the Death of Rachel

16 ພວກເຂົາພາກັນອອກຈາກເບັດເອນໄປ ເມື່ອເດີນທາງໄປໃກ້ຈະຮອດເອຟຣັທແລ້ວ ນາງຣາເຊັນກໍເຈັບທ້ອງຈະ
ຄອດບຸດ ເທື່ອນີ້ນາງຄອດບຸດລຳບາກຫລາຍ
17 ເມື່ອນາງເບັ່ງບຸດເມື່ອໃດ ນາງຜະດຸງຄັນກໍເວົ້າກັບນາງວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ ເຈົ້າຈະໄດ້ບຸດຜູ້ຊາຍອີກ”
18 ນາງສິ້ນໃຈຕາຍ ຫລັງຈາກຄອດບຸດແລ້ວ ແຕ່ກ່ອນສິ້ນໃຈຕາຍນາງໃສ່ຊື່ບຸດວ່າ ເບັນໂອນີ ແຕ່ຢາໂຄບໃສ່ຊື່ໃຫ້
ໃຫມ່ວ່າ ເບັນຢາມິນ
19 ຢາໂຄບໄດ້ເອົາສົບນາງຣາເຊັນໄປຝັງໄວ້ໃກ້ແຄມທາງໄປເມືອງເອຟຣັທ (ປັດຈຸບັນແມ່ນເມືອງເບັດເລເຮັມ)
20 ຄັນແລ້ວ ທ່ານໄດ້ຝັງເສົາຫີນເທິງຫລຸມຝັງສົບເປັນອະນຸສອນ ແລະເສົານັ້ນໄດ້ເອີ້ນວ່າ “ເສົານາງຣາເຊັນ” ມາ
ເທົ່າທຸກວັນນີ້
21 ຕໍ່ມາ ອິສຣາເອນໄດ້ຍ້າຍໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກອາໄສຢູ່ທາງຟາກຫໍຄອຍເອເດີເບື້ອງນັ້ນ

ບັນດາບຸດຂອງຢາໂຄບ

(1 ຂຄວ 2:1-2)

22 ເມື່ອອິສຣາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດນັ້ນ ຣູເບນໄດ້ລັກນອນນຳນາງບິນຮາພັຣຍານ້ອຍຂອງບິດາ ອິສຣາເອນ
ຜູ້ເປັນບິດາກໍຮູ້ເຣື່ອງນີ້ ຝ່າຍບຸດຊາຍຂອງຢາໂຄບມີສິບສອງຄົນ
23 ບຸດຊາຍທີ່ເກີດຈາກນາງເລອາຄື ຣູເບນບຸດຊາຍກົກ ຊີເມໂອນ ເລວີ ຢູດາ ອິສຊາຄາ ແລະເຊບູລູນ
24 ບຸດຊາຍທີ່ເກີດຈາກນາງຣາເຊັນຄື ໂຢເຊັບ ແລະເບັນຢາມິນ
25 ບຸດຊາຍທີ່ເກີດຈາກນາງບິນຮາສາວໃຊ້ນາງຣາເຊັນຄື ດານ ແລະເນັຟທາລີ
26 ບຸດຊາຍທີ່ເກີດຈາກນາງຊິນປາສາວໃຊ້ນາງເລອາຄື ກາດ ແລະອາເຊີ ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນບຸດຊາຍຂອງຢາໂຄບ
ທີ່ເກີດຢູ່ເມໂຊໂປຕາເມັຽ

ອີຊາກເຖິງແກ່ກຳ

The Death of Isaac

27 ຢາໂຄບໄດ້ກັບຄືນມາຫາອິຊາກບິດາຂອງຕົນທີ່ມັມເຣ (ມີຊື່ວ່າ ກີຣິອາດ-ອາຣ໌ບາ ຫລືເຮໂບຣນ) ບ່ອນທີ່ອັບ
ຣາຮາມ ແລະອິຊາກໄດ້ເຄີຍອາສັຍຢູ່
28 ອິຊາກໄດ້ເຖົ້າແກ່ກໍາໄປຢູ່ນໍາພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ເມື່ອອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍແປດສິບປີ
29 ຢາໂຄບ ແລະເອຊາວບຸດຊາຍຂອງທ່ານເອງເປັນຜູ້ຝັງສົບ

36 ເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວ

Esau's Descendants

(1 ຂຄວ 1:35-42)

1 ເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວ (ຫລືເອໂດມ) ມີດັ່ງນີ້,
2 ເອຊາວມີພັຣຍາຊາວການາອານສາມຄົນຄື ນາງອາດາບຸດຕຣີຂອງເອໂລນຊາວຮິດຕີ ນາງໂອໂຮລີບາມາບຸດ
ຕຣີຂອງອານາ ແລະຫລານຂອງຊີເບໂອນຊາວຮີວີ
3 ແລະນາງບາເຊມັທ ບຸດຕຣີຂອງອິຊມາເອນ ນ້ອງສາວຂອງເນບາໂຢດ
4 ນາງອາດາມີບຸດຊາຍກັບເອຊາວຊື່ ເອລີຟັສ ນາງບາເຊມາດມີບຸດຊາຍຊື່ ຣູເອນ
5 ແລະນາງໂອໂຮລີບາມາມີບຸດຊາຍຊື່ ເຢອຸສ ຢາລາມ ແລະໂກຣາ ພວກເຂົາທັງຫມົດເປັນບຸດຊາຍຂອງເອຊາວ
ທີ່ເກີດເວລາທ່ານໄປອາສັຍຢູ່ໃນປະເທດການາອານ
6 ຕໍ່ມາ ເອຊາວໄດ້ພາພັຣຍາ ບຸດຊາຍຍິງ ແລະຫມົດທຸກຄົນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນ ພ້ອມທັງສັດແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່
ໃນປະເທດການາອານຫນີຈາກຢາໂຄບນ້ອງຊາຍໄປຍັງປະເທດອື່ນ
7 ເພາະຊັບສົມບັດຂອງທັງສອງມີຫລາຍ ດິນແດນທີ່ເຂົາອາສັຍຢູ່ນັ້ນບໍ່ພຽງພໍໃຫ້ເຂົາລ້ຽງຝູງສັດ ແລະບໍ່ສາມາດ
ຢູ່ນໍາກັນໄດ້
8 ສະນັ້ນ ເອຊາວຈຶ່ງໄປອາໄສຢູ່ພູນ້ອຍຂອງປະເທດເຊອີຣ໌ ເອຊາວ ຄືເອໂດມ
9 ຕໍ່ໄປ ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວຜູ້ຊຶ່ງໃຫ້ກໍາເນີດຕະກູນເອໂດມທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງພູນ້ອຍເຊອີຣ໌
10 ບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງເອຊາວມີຊື່ດັ່ງນີ້ຄື ເອລີຟັສ ບຸດຊາຍຂອງນາງເອດາ ແລະຣູເອນບຸດຊາຍຂອງນາງບາ
ເຊມັທ
11 ບຸດຊາຍຂອງເອລີຟັສມີຄື ເຕມານ ໂອມາກ ເຊໂຟ ກາຕາມ ແລະເກນັສ
12 (ຕິມນາເປັນພັຣຍາເອລີຟັສ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນບຸດຊາຍຂອງເອຊາວ ນາງມີບຸດຊາຍດ້ວຍກັນກັບເອລີຟັສຊື່ ອາມາເລກ)
ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນບຸດຊາຍຂອງນາງອາດາພັຣຍາຂອງເອຊາວ
13 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງຣູເອນມີຄື ນາຮາດ ເຊຣາ ຊາມມາ ແລະມິສຊາ ຄົນເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນບຸດຊາຍຂອງນາງ
ບາເຊມັທພັຣຍາຂອງເອຊາວ
14 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງນາງໂອໂຮລີບາມາ ຊຶ່ງເປັນບຸດຂອງອານາ ແລະຫລານຂອງຊີເບໂອນ
ພັຣຍາຂອງເອຊາວມີຄື ເຢອຸສ ຢາລາມ ແລະໂກຣາ ເຂົາເປັນບຸດຊາຍຂອງນາງໂອໂຮລີບາມາ ແລະເອຊາວ

Clans and Kings of Edom

15 ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຫົວຫນ້າເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວຄື ບັນດາບຸດຊາຍຂອງເອລີຟັສ ບຸດຊາຍກົກຂອງເອຊາວເປັນຫົວ
ຫນ້າຂອງພວກເຕມານ ໂອມາກ ເຊໂຟ ເກນັສ
16 ໂກຣາ ກາຕາມ ແລະອາມາເລກ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນເອລີຟັສຢູ່ໃນປະເທດເອໂດມ ພວກເຂົາ
ເປັນບຸດຊາຍຂອງນາງອາດາ

17 ພວກບຸດຊາຍຂອງຣູເອນ ຊຶ່ງເປັນບຸດຊາຍຂອງເອຊາວ ເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກນາຮາດ ເຊຣາ ຊາມມາ ແລະ
ມິສຊາ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງຕະກູນຣູເອນຢູ່ໃນປະເທດເອໂດມ ພວກເຂົາເປັນບຸດຊາຍຂອງນາງບາ
ເຊມັທພັຣຍາຂອງເອຊາວ
18 ພວກບຸດຊາຍຂອງນາງໂອໂຮລີບາມາ ຊຶ່ງເປັນພັຣຍາຂອງເອຊາວເປັນຫົວໜ້າຂອງຕະກູນເຢອຸສ ຢາລາມ
ແລະໂກຣາ ພວກຫົວໜ້າເຫລົ່ານີ້ເກີດຈາກນາງໂອໂຮລີບາມາຊຶ່ງເປັນບຸດຕຣີຂອງອານາ ແລະເປັນພັຣຍາ
ຂອງເອຊາວ
19 ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວ (ຄືເອໂດມ) ແລະເປັນຫົວໜ້າຕະກູນຕ່າງໆ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຊອີຣ໌

(1 ຂຄວ 1:38-42)

20 ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຊອີຣ໌ຊາວໂຮຣ໌ ຊຶ່ງເປັນປະຊາຊົນຂອງປະເທດເອໂດມຄື ໂລຕານ ໂຊ
ບານ ຊິເບໂອນ ອານາ
21 ດີໂຊນ ເອເຊີ ແລະດີຊານ ພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງເຊອີຣ໌ ເປັນຫົວໜ້າຂອງຕະກູນໂຮຣ໌ຢູ່ໃນປະເທດ
ເອໂດມ
22 ໂຮຣີ ແລະເຮມານເປັນບຸດຊາຍຂອງໂລຕານ ແລະຕີມານາເປັນນ້ອງສາວຂອງໂລຕານ
23 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງໂຊບານຄື ອັນວານ ມານາຮາດ ເອບັນ ເຊໂຟ ແລະໂອນາມ
24 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງຊີເບໂອນຄື ອັຍຢາ ແລະອານາ (ອານາເປັນຜູ້ພົບນໍ້າອອກບໍ່ຮ້ອນຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ
ເມື່ອເວລາເຂົາລ້ຽງຝູງລໍຂອງຊີເບໂອນບິດາຂອງເຂົາ)
25 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງອານາຄື ດີໂຊນ ແລະໂອໂຮລີບາມາ ບຸດຕຣີຂອງອານາ
26 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງດີໂຊນຄື ເຮມດານ ເອັສບານ ອິທຣານ ແລະເຄຣານ
27 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງເອເຊີຄື ບິນຮານ ຊາອາວານ ແລະອາການ
28 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງດີຊານຄື ອູຊ ແລະອາຣານ
29 ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນພວກຫົວໜ້າຂອງຊາວໂຮຣ໌ ຄື ໂລຕານ ໂຊບານ ຊີເບໂອນ ອານາ
30 ດີໂຊນ ເອເຊີ ແລະດີຊານ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງຊາວໂຮຣ໌ຕາມຕະກູນຢູ່ໃນປະເທດ
ເຊອີຣ໌

ເຈົ້າຊີວິດເມືອງເອໂດມ

(1 ຂຄວ 1:43-54)

31 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນກະສັດທີ່ມາປົກຄອງປະເທດເອໂດມ ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນໄດ້ມາປົກຄອງຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຄື
32 ກະສັດເບລາ ບຸດຊາຍຂອງເບໂອຣ໌ ມາແຕ່ເມືອງດິນຮາບາ ມາປົກຄອງໃນປະເທດເອໂດມ
33 ເມື່ອເບລາສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ໂຢບັບ ບຸດຊາຍຂອງເຊຣາຊຶ່ງມາຈາກເມືອງໂບສຣາກໍມາປົກຄອງແທນ
34 ເມື່ອໂຢບັບສິ້ນພຣະຊົນຮູຊາມຊຶ່ງມາຈາກເມືອງເຕມານກໍມາປົກຄອງແທນ
35 ເມື່ອຮູຊາມສິ້ນພຣະຊົນ ຮາດາດບຸດຊາຍຂອງເບດັດ ຜູ້ຮົບຊະນະຊາວມີດີອານໃນປະເທດໂມອາບຂຶ້ນປົກ
ຄອງແທນ ມາແຕ່ເມືອງອາວິທ
36 ເມື່ອຮາດາດສິ້ນພຣະຊົນ ຊາມລາຊຶ່ງມາຈາກມັສເຣກາຂຶ້ນປົກຄອງແທນ
37 ເມື່ອຊາມລາສິ້ນພຣະຊົນ ຊາອູນຊຶ່ງມາຈາກເມືອງເຣໂຮໂບທທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດກໍຂຶ້ນປົກຄອງແທນ
38 ເມື່ອຊາອູນສິ້ນພຣະຊົນ ບາອານຮານານ ບຸດຊາຍຂອງອັກໂບຣ໌ກໍຂຶ້ນປົກຄອງແທນ

39 ເມື່ອບາອານຮານານບຸດຊາຍຂອງອັກໂບຣ໌ ສິ້ນພຣະຊົນ ຮາດາຣ໌ກໍຂຶ້ນປົກຄອງແທນທ່ານ ມາຈາກເມືອງປາອູ
ມະເຫສີຊື່ ວ່າ ເມເຮຕາເບນ ບຸດຕຣີຂອງມາເຕຣດ ຫລານເມຊາຮັບ
40 ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນເອຊາວຕາມຕະກູນ ແລະບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ຄື ຕິມນາ ອັນວາ ເຢເທດ
41 ໂອໂຮລີບາມາ ເອລາ ປີໂນນ
42 ເກນັສ ເຕມານ ມິບຊາຣ໌
43 ມັກດີເອນ ແລະອີຣາມ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນເອໂດມ (ຄືເອຊາວບິດາຂອງເອໂດມ) ຕາມທີ່ຢູ່
ໃນເຂດທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງເຂົາ

37 ໂຢເຊັບ ແລະພວກອ້າຍ

Joseph Dreams of Greatness

1 ຢາໂຄບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດການາອານ ບ່ອນທີ່ບິດາຂອງຕົນເຄີຍອາໄສຢູ່ແຕ່ກ່ອນນັ້ນເລື້ອຍໆມາ
2 ປະຫວັດຄອບຄົວຢາໂຄບມີດັ່ງນີ້: ໂຢເຊັບ ຊາຍຫນຸ່ມອາຍຸສິບເຈັດປີ ເຄີຍໄປລ້ຽງຝູງແກະ ແລະແບ້ນຳພວກ
ອ້າຍຄື ພວກບຸດຂອງນາງບິນຮາ ແລະນາງຊິນປາພັຣຍານ້ອຍຂອງບິດາຢູ່ສເມີ ໂຢເຊັບໄດ້ຟ້ອງການກະທຳ
ຊົ່ວຂອງພວກອ້າຍສູ່ບິດາຟັງເລື້ອຍໆ
3 ອິສຣາເອນຜູ້ເປັນບິດາ ຊຶ່ງຮັກໂຢເຊັບຫລາຍກວ່າບຸດຊາຍຄົນອື່ນໆ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເຂົາເມື່ອເວລາແກ່ຕົວ
ແລ້ວ ທ່ານໄດ້ຕັດເສື້ອລ່າມມີແຂນຜືນນຶ່ງໃຫ້ເຂົາ
4 ເມື່ອພວກອ້າຍເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍອິດສາ ແລະຊັງໂຢເຊັບຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນບໍ່ເວົ້າຈາປາໄສນຳເຂົາຢ່າງທີ່ເຄີຍສນິດ
ສນົມມາກ່ອນ
5 ວັນນຶ່ງ ໂຢເຊັບໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ພວກອ້າຍຟັງວ່າ,
6 “ຂ້ອຍຝັນເຫັນ
7 ພວກອ້າຍກັບຂ້ອຍກຳລັງພາກັນມັດເຂົ້າຢູ່ທົ່ງນາ ເມື່ອມັດແລ້ວ ມັດເຂົ້ານັ້ນກໍຕັ້ງຂຶ້ນ ມັດເຂົ້າພວກອ້າຍກໍມາ
ລ້ອມມັດເຂົ້າຂ້ອຍເປັນວົງມົນແລ້ວກໍລົ້ມລົງຕໍ່ຫນ້າມັດເຂົ້າຂ້ອຍ”
8 ພວກອ້າຍຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຄິດວ່າ ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງພວກເຮົາຊັ້ນບໍ່?” ຍ້ອນຄວາມຝັນທີ່ໄດ້ເລົ່າ
ມານັ້ນເອງ ພວກອ້າຍຈຶ່ງພາກັນຊັງເຂົາຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ
9 ຕໍ່ມາ ໂຢເຊັບກໍຝັນອີກ ເຂົາຈຶ່ງເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ພວກອ້າຍຟັງອີກວ່າ, “ເທື່ອນີ້ ຂ້ອຍຝັນເປັນຕາເວັນແລະເດືອນ
ພ້ອມກັບດວງດາວສິບເອັດດວງຂາບໄຫວ້ຂ້ອຍ”
10 ເມື່ອເຂົາເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ບິດາແລະພວກອ້າຍຟັງ ບິດາຈຶ່ງຫ້ອງເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າມາຊ່າງຝັນແທ້! ເຈົ້າຄິດວ່າພໍ່ແມ່
ແລະອ້າຍຂອງເຈົ້າຈະພາກັນໄປຂາບໄຫວ້ເຈົ້າຊັ້ນບໍ່?”
11 ພວກອ້າຍຈຶ່ງພາກັນອິດສາໂຢເຊັບຫລາຍຂຶ້ນອີກ ແຕ່ອິສຣາເອນຜູ້ເປັນບິດາໄດ້ຈື່ຈຳຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊັບນີ້
ໄວ້

ໂຢເຊັບຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ

Joseph Is Sold by His Brothers

12 ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ພາກັນໄປລ້ຽງສັດໃຫ້ບິດາທີ່ເຂດເຊເຄມ
13 ອິສຣາເອນເວົ້າຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ພວກອ້າຍເຈົ້າໄດ້ໄປລ້ຽງສັດຢູ່ທີ່ເຊເຄມພຸ້ນ ຮີບຟ້າວຕຽມຕົວສາພໍ່ຈະສົ່ງເຈົ້າ
ໄປຫາເຂົາ” ໂຢເຊັບຕອບວ່າ, “ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍພ້ອມແລ້ວ”

14 ບິດາເວົ້າຕື່ມອີກວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າໄປກວດເບິ່ງພວກອ້າຍດູວ່າເຂົາພາກັນຢູ່ກິນຢ່າງໃດ? ແລະໄປເບິ່ງຝູງສັດຂອງ
ເຮົາອີກວ່າຍັງຢູ່ດີບໍ່ແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າກັບມາບອກພໍ່” ເມື່ອບິດາບອກແລ້ວໂຢເຊັບຈຶ່ງອອກເດີນທາງຈາກຮ່ອມພູເຮ
ໂບຣນບ່ອນທີ່ບິດາອາໄສຢູ່ໄປຫາພວກອ້າຍ
15 ເມື່ອໂຢເຊັບມາເຖິງເຊເຄມ ຂນະທີ່ເຂົາຍ່າງໄປມາຢູ່ໃນເຂດນັ້ນ ມີຊາຍຄົນນຶ່ງມາພົບເຂົາແລະຖາມເຂົາວ່າ,
“ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ?”
16 ໂຢເຊັບຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍຊອກຫາອ້າຍຂ້ອຍ ກະຣຸນາບອກຂ້ອຍແດ່ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າລ້ຽງສັດຢູ່ບ່ອນໃດ?”
17 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, “ເຂົາເຈົ້າຫນີໄປຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າຈະໄປໂດທານ” ດັ່ງນັ້ນ
ໂຢເຊັບຈຶ່ງຕິດຕາມໄປຫາພວກອ້າຍ ແລະພົບເຂົາທີ່ນັ້ນ
18 ພວກອ້າຍຫລຽວເຫັນໂຢເຊັບມາແຕ່ໄກໆ ເຂົາຈຶ່ງວາງແຜນປອງຮ້າຍຈະຂ້າເສັຽ
19 ມີຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກອ້າຍເວົ້າວ່າ, “ຄົນຊ່າງຝັນມານີ້ແລ້ວ
20 ບັດນີ້ ພວກເຮົາພາກັນຂ້າມັນເທາະ ແລະໂຍນສົບມັນລົງສ້າງ ແລ້ວພວກຫມູ່ເຮົາຈຶ່ງພາກັນເວົ້າວ່າ ສັດຮ້າຍ
ກັດກິນມັນ ແລ້ວເຮົາກໍຈະໄດ້ຄອຍເບິ່ງວ່າຄວາມຝັນຂອງມັນນັ້ນຈະເປັນໄປໄດ້ບໍ່”
21 ເມື່ອຣູເບນໄດ້ຍິນພວກອ້າຍເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ກໍພຍາຍາມຊອກຫາວິທີຊ່ອຍໂຢເຊັບ
22 ເຂົາເວົ້າວ່າ, “ຢ່າຕີຢ່າຂ້າມັນເທາະ ພຽງແຕ່ໂຍນມັນລົງໃນສ້າງບ່ອນຖິ່ນກັນດານນີ້ກໍພໍແລ້ວ” ທັງນີ້ເພື່ອຈະ
ຊ່ອຍເຫລືອ ນ້ອງໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງພວກເຂົາແລ້ວກໍຈະສົ່ງກັບເມືອຫາບິດາ
23 ພໍໂຢເຊັບມາຮອດບ່ອນເຂົາຢູ່ ເຂົາກໍກຸມແກ້ເສື້ອລ່າມມືແຂນຂອງເຂົາອອກ
24 ແລ້ວຈັບໂຢເຊັບໂຍນລົງໃນສ້າງທີ່ບໍ່ມີນໍ້າ
25 ແລ້ວພວກເຂົາກໍພາກັນມານັ່ງກິນເຂົ້າ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເຫັນພວກອິສຣາເອນກຳລັງເດີນທາງມາຈາກ
ເມືອງກີເລອາດ ພວກເຂົາໃຊ້ອູດຕ່າງຢາງໄມ້ຫອມແລະເຄື່ອງເທດໄປຂາຍທີ່ປະເທດເອຢິບ
26 ຢູດາເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າ, “ຖ້າຫມູ່ເຮົາຂ້າມັນ ແລະອຳຄວາມຜິດໄວ້ ຫມູ່ເຮົາຈະໄດ້ຫຍັງ?
27 ຫມູ່ເຮົາພາກັນຂາຍມັນໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຈະບໍ່ດີກວ່າບໍ່ ຖ້າເຮັດຢ່າງຂ້ອຍວ່ານີ້ກໍບໍ່ຕ້ອງຂ້າຕີມັນ ເຖິງຢ່າງໃດ
ມັນກໍເປັນນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະເປັນເລືອດເນື້ອເຊື້ອໄຂອັນດຽວກັນ” ພວກອ້າຍທຸກຄົນກໍເຫັນພ້ອມ
28 ເມື່ອພໍ່ຄ້າຜູ້ນຶ່ງອີກຄືຊາວມີດີອານມາເຖິງ ພວກເຂົາກໍດຶງເອົາໂຢເຊັບຂຶ້ນມາຈາກສ້າງ ແລ້ວຂາຍຕໍ່ໃຫ້ພວກພໍ່
ຄ້າຊາວອິຊມາເອນເປັນເງິນຈຳນວນຊາວຫລຽນ ພໍ່ຄ້າໄດ້ພາໂຢເຊັບໄປຍັງປະເທດເອຢິບ
29 ເມື່ອຣູເບນກັບໄປເບິ່ງນໍ້າສ້າງບໍ່ເຫັນໂຢເຊັບຢູ່ໃນນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຈີກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມເສັຽໃຈ
30 ເຂົາກັບມາຫານ້ອງ ແລະເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ເຫັນໂຢເຊັບໃນສ້າງ ຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດດີ”
31 ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າແບ້ ແລະເອົາເລືອດທາໃສ່ເສື້ອລ່າມຂອງໂຢເຊັບ
32 ແລ້ວກໍພາກັນຖືເສື້ອໄປຫາບິດາແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບເສື້ອນີ້ ຈຶ່ງກວດເບິ່ງດູວ່າແມ່ນຂອງລູກ
ຊາຍພໍ່ຫລືບໍ່?”
33 ອິສຣາເອນຈື່ເສື້ອນັ້ນໄດ້ແລະເວົ້າວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ ເສື້ອຂອງໂຢເຊັບລູກຊາຍຂ້ອຍ ສັດຮ້າຍໄດ້ກັດກິນມັນຈົນ
ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ”
34 ຢາໂຄບຈີກເສື້ອຕົນເອງແລ້ວເອົາຜ້າດຳຄຽນແອວດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າເສັຽໃຈ ທ່ານໄວ້ທຸກໃຫ້ແກ່ບຸດເປັນເວ
ລາຫລາຍວັນ
35 ຝ່າຍບຸດຊາຍຍິງທຸກຄົນກໍເວົ້າອອຍບິດາ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຟັງສຽງໃຜຫມົດ ທ່ານເວົ້າວ່າ, “ກູຈະໄວ້ທຸກໃຫ້ລູກ
ຊາຍກູຈົນກວ່າຈະຕາຍຕາມມັນໄປ” ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄວ້ທຸກໃຫ້ເຂົາຕໍ່ໄປ
36 ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ຊາວມີດີອານກໍຂາຍໂຢເຊັບໃຫ້ໂປຕີຟານາຍທະຫານຮັກສາການຂອງກະສັດຟາຣາໂອ
ໃນປະເທດເອຢິບ

38 ຢູດາ ແລະຕາມາ

Judah and Tamar

1 ໃນຄາວນັ້ນ ຢູດາໄດ້ຫນີຈາກພວກອ້າຍນ້ອງໄປອາໄສຢູ່ນຳຄົນຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຮີຣາ ເຂົາມາຈາກເມືອງອາດຸນລາມ

2 ທີ່ນັ້ນ ຢູດາໄດ້ພົບກັບບຸດຕຣີຂອງຊູອາຊາວການາອານ ແລ້ວໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ

3 ເຂົາໄດ້ບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເອຣ໌

4 ຕໍ່ມາ ເຂົາກໍໄດ້ບຸດຊາຍອີກຊື່ ໂອນານ

5 ເຂົາໄດ້ບຸດຊາຍອີກເປັນຄົນທີ່ສາມ ແລະໃສ່ຊື່ໃຫ້ວ່າ ເຊລາ ເມື່ອໄດ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງເຄຊີບ

6 ຢູດາກໍໄດ້ຫາຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ຕາມາໃຫ້ເປັນພັຣຍາເອຣ໌ ບຸດຫົວປີຂອງຕົນ

7 ເອຣ໌ ເປັນຄົນຊົ່ວປະພຶດຕົວບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳໃຫ້ເຂົາຕາຍ

8 ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ຢູດາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໂອນານວ່າ, “ຈົ່ງເອົາພັຣຍາອ້າຍເຈົ້າສາ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍເຈົ້າໄວ້” ແຕ່ໂອນານຮູ້ວ່າເດັກນ້ອຍຈະບໍ່ແມ່ນບຸດຂອງເຂົາ

9 ສະນັ້ນ ເມື່ອເຂົາສົມສູ່ກັບນາງເທື່ອໃດ ເຂົາກໍຈະເຮັດໃຫ້ນ້ຳກາມຕົກເຮັ່ຍ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສືບເຊື້ອສາຍໃຫ້ອ້າຍ

10 ສິ່ງທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນກໍບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ທຳໃຫ້ເຂົາຕາຍຄືກັນ

11 ຕໍ່ມາ ຢູດາເວົ້າຕໍ່ຕາມາບຸດສະໃພ້ຂອງຕົນວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອບ້ານບິດາຂອງເຈົ້າ ແລະໃຊ້ຊີວິດຍິງຫມ້າຍສາເພື່ອລໍຖ້າຊາມຊາເຊລາໃຫຍ່” ທ່ານເວົ້າເຊັ່ນນີ້ ກໍເພາະຢ້ານວ່າເຊລາອາດຈະຖືກຂ້າຄືກັນກັບອ້າຍຂອງເຂົາ ດັ່ງນັ້ນ ຕາມາຈຶ່ງກັບຄືນເມືອຢູ່ບ້ານບິດາຂອງຕົນ

12 ຢູ່ມາອີກດົນນານ ພັຣຍາຂອງຢູດາຊຶ່ງເປັນບຸດຕຣີຂອງຊູອາກໍເສັຽຊີວິດ ເມື່ອຢູດາຫມົດກຳນົດໄວ້ທຸກແລ້ວ ທ່ານແລະຮີຣາຊາວອາດຸນລາມຫມູ່ຂອງທ່ານກໍພາກັນໄປບ່ອນຕັດຂົນແກະຂອງຕົນທີ່ເມືອງຕິມນາ

13 ເວລານັ້ນມີຄົນມາບອກຕາມາວ່າ, “ພໍ່ປູ່ຂອງເຈົ້າກຳລັງຈະໄປຕັດຂົນແກະທີ່ເມືອງຕິມນາ”

14 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງປ່ຽນເຄື່ອງໄວ້ທຸກເອົາຜ້າປົກຫນ້າໄວ້ແລ້ວໄປນັ່ງຢູ່ທາງເຂົ້າບ້ານເອນາອີມ ບ່ອນທາງທີ່ຈະໄປເມືອງຕິມນາ ນາງຮູ້ວ່າຊາລາກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວ ແຕ່ນາງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແຕ່ງງານກັບເຂົາເທື່ອ

15 ເມື່ອຢູດາເຫັນນາງ ທ່ານກໍຄິດວ່ານາງເປັນຍິງຫາເງິນ ກໍຍ້ອນວ່ານາງເອົາຜ້າປົກຫນ້າໄວ້

16 ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫານາງທີ່ແຄມທາງແລະເວົ້າວ່າ, “ນ້ອງສາວໄປກັບອ້າຍເທາະ” ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກນາງເປັນບຸດສະໃພ້ຂອງຕົນ ນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ອ້າຍຈະໃຫ້ຫຍັງນ້ອງ?”

17 ທ່ານຕອບວ່າ, “ອ້າຍຈະເອົາລູກແບ້ຈາກຝູງສົ່ງມາໃຫ້ເຈົ້າໂຕນຶ່ງ” ນາງຕອບວ່າ, “ຕົກລົງ ແຕ່ອ້າຍຈະຕ້ອງມອບຂອງມັດຈຳແກ່ນ້ອງຈົນກວ່າອ້າຍຈະສົ່ງລູກແບ້ມາໃຫ້”

18 ທ່ານຕອບນາງວ່າ, “ອ້າຍຈະເອົາຫຍັງໃຫ້ນ້ອງເປັນຂອງມັດຈຳ?” ນາງຕອບວ່າ, “ກາທີ່ມີເຊືອກຫ້ອຍ ແລະໄມ້ຄ້ອນເທົ້າທີ່ອ້າຍກຳລັງຖືຢູ່ນັ້ນເດ” ທ່ານກໍເອົາຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ນາງ ແລ້ວທັງສອງກໍໄດ້ໄປນອນນຳກັນ

19 ຄັນແລ້ວ ຕາມາກໍລຸກຫນີໄປ ນາງເອົາຜ້າປົກຫນ້າອອກແລ້ວນຸ່ງເຄື່ອງໄວ້ທຸກດັ່ງເດີມ ຕໍ່ມານາງກໍຮູ້ສຶກຕັ້ງທ້ອງ

20 ຢູ່ມາ ຢູດາສົ່ງຫມູ່ຂອງຕົນຊາວອາດຸນລາມ ໃຫ້ນຳລູກແບ້ໄປໄຖ່ເອົາຂອງມັດຈຳຈາກຍິງຄົນນັ້ນແຕ່ບໍ່ພົບນາງ

21 ເຂົາໄດ້ຖາມຄົນທີ່ນັ້ນວ່າ, “ຍິງຫາເງິນຊຶ່ງນັ່ງຢູ່ແຄມທາງໄປບ້ານເອນາອີມຢູ່ໃສ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ຍິງຫາເງິນ”

22 ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນເມືອຫາຢູດາ ແລະເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ພົບນາງ ເຂົາເຈົ້າຍັງເວົ້າວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ເຄີຍມີຍິງປະເພດນັ້ນເລີຍ”

23 ຢູດາເວົ້າວ່າ, “ຖ້າເປັນເຊັ່ນນີ້ ຢ່າພຍາຍາມເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນກັບຄືນມາ ຢ້ານຄົນທັງຫລາຍຈະຫມິ່ນປ
ມາດພວກເຮົາ ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ຕົວນີ້ໄປໃຫ້ນາງແລ້ວ ແຕ່ເຈົ້າກໍຫານາງບໍ່ພົບ”
24 ຢູ່ມາອີກປະມານສາມເດືອນ ມີຄົນຜູ້ນຶ່ງມາບອກຢູດາວ່າ, “ດຽວນີ້ ຕາມາບຸດສະໃພ້ຂອງເຈົ້າຖືກເຂົາຫລິ້ນມີລູກ
ມານສະແລ້ວ” ຢູດາຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, “ເອົານາງອອກມາຂ້າງນອກ ແລະເອົາໄຟເຜົານາງໃຫ້ຕາຍສາ”
25 ເມື່ອເຂົາເອົານາງອອກມາຂ້າງນອກ ນາງກໍສົ່ງຄົນໄປບອກກັບພໍ່ປູ່ວ່າ, “ຂ້ອຍຖືພານຳຄົນທີ່ມີຂອງເຫລົ່ານີ້ ຈົ່ງ
ເບິ່ງກາທີ່ເຊືອກຫ້ອຍ ແລະໄມ້ຄ້ອນເທົ້ານີ້ດູວ່າ ເປັນຂອງໃຜ?”
26 ຢູດາເບິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນແລະເວົ້າວ່າ, “ນາງເຮັດຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຂ້ອຍກໍແມ່ນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດພາດ ຂ້ອຍຄວນ
ຈະໃຫ້ນາງແຕ່ງງານກັບເຊລາບຸດຊາຍຂອງຂ້ອຍ” ຕໍ່ນັ້ນມາ ຢູດາກໍບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງອີກ
27 ຢູ່ມາ ເມື່ອເຖິງເວລາກຳນົດຄອດບຸດ ກໍຮູ້ວ່າບຸດ ໃນທ້ອງນັ້ນເປັນບຸດຝາແຝດ
28 ເມື່ອນາງຕາມາຈະຄອດນັ້ນ ບຸດຄົນນຶ່ງເອົາມື
ອອກມານາງຜະດຸງຄັນກໍຈັບມື ແລ້ວເອົາດ້າຍສີແດງມັດໄວ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ອອກກ່ອນ”
29 ແຕ່ບຸດນ້ອຍນັ້ນຫົດມືເຂົ້າຄືນ ແລະນ້ອງຂອງເຂົາຈຶ່ງເກີດກ່ອນ ແລ້ວນາງຜະດຸງຄັນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ອ້າວ! ຊ່າງ
ແຫກອອກມາໄດ້” ສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ວ່າ ເປເຣສ
30 ແລ້ວອ້າຍຂອງເຂົາຈຶ່ງອອກມາໂດຍມີຝ້າຍສີແດງມັດມື ຈຶ່ງໃສ່ຊື່ວ່າ ເຊຣາ

39 ໂຢເຊັບ ແລະພຣັຍາຂອງໂປຕີຟາ

Joseph and Potiphar's Wife

1 ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກພາຕົວມາຮອດປະເທດເອຢິບ ພວກອິຊມາເອນຜູ້ທີ່ໄດ້ຊື້ເຂົາມາກໍຂາຍໂຢເຊັບຕໍ່ໃຫ້ຊາວເອຢິບ ຊື່ ໂປຕີຟາ ຊຶ່ງເປັນນາຍທະຫານທີ່ຮັກສາພຣະຣາຊວັງຂອງຟາຣາໂອ
2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂຢເຊັບ ໂດຍບັນດານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ເກີດເປັນຜົນດີແກ່ເຂົາ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເຮືອນຂອງໂປຕີຟານາຍຂອງເຂົາ
3 ເມື່ອໂປຕີຟາເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂຢເຊັບ ໂດຍຊົງໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາກະທຳເກີດເປັນຜົນສຳເລັດ
4 ນາຍຈຶ່ງພໍໃຈກັບວຽກການທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ ນາຍຈຶ່ງມອບເຮືອນແລະທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີໃຫ້ເຂົາເບິ່ງແຍງ ແລະຮັບຜິດຊອບຍ້ອນໂຢເຊັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອວຍພອນເຮືອນຫລັງນັ້ນ
5 ພຣະອົງຊົງອວຍພອນໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ໂປຕີຟາມີໃນເຮືອນ ແລະໃນທົ່ງນາຈະເຣີນຂຶ້ນ
6 ກໍເພາະວ່າໂປຕີຟາໄດ້ມອບຊັບສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງໃຫ້ໂຢເຊັບເບິ່ງແຍງຮັກສາແທນ ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີຄວາມກັງວົນສົນໃຈຫຍັງເລີຍເວັ້ນໄວ້ແຕ່ອາຫານປະຈຳວັນເທົ່ານັ້ນ
7 ໂຢເຊັບເປັນຊາຍຫນຸ່ມທີ່ມີຮູບຮ່າງສົມສ່ວນ ແລະມີຫນ້າຕາງາມ ຫລັງຈາກນັ້ນມາບໍ່ເທິງເທົ່າໃດພັຣຍາຂອງໂປຕີຟາກໍສົນໃຈແລະເກີດສເນ່ຫາໃນຕົວໂຢເຊັບ ນາງຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ມານອນນຳຂ້ອຍເທາະ”
8 ໂຢເຊັບປະຕິເສດ ແລະຕອບນາງວ່າ, “ນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ກັງວົນສົນໃຈນຳສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດເລີຍຢູ່ໃນເຮືອນນີ້ ກໍຍ້ອນທ່ານໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຜິດຊອບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີ
9 ຂ້າພະເຈົ້າມີອຳນາດໃນເຮືອນຫລັງນີ້ເທົ່າກັນກັບທ່ານ ທ່ານບໍ່ເຄີຍຫວງຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າໃນການກະທຳໃດໆເລີຍ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຍານາງທີ່ເປັນພັຣຍາຂອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ້າກະທຳການຜິດປະເວນີແລະກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊ້າຢ່າງນີ້ຕໍ່ຫນ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ”
10 ເຖິງແມ່ນນາງຂໍຮ້ອງໂຢເຊັບມື້ແລ້ວມື້ອີກໃຫ້ໄປນອນກັບນາງ ແຕ່ໂຢເຊັບກໍບໍ່ຍອມຟັງ
11 ແຕ່ຕໍ່ມາວັນນຶ່ງ ເມື່ອໂຢເຊັບເຂົ້າໄປເຮັດວຽກໃນເຮືອນຂອງນາຍຊຶ່ງມື້ນັ້ນບໍ່ມີຄົນໃຊ້ຈັກຄົນຢູ່ໃນເຮືອນເລີຍ

12 ພັຣຍາຂອງນາຍຈຶ່ງສວຍໂອກາດນັ້ນຈ່ອງເສື້ອເຂົາໄວ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໄປນອນກັບຂ້ອຍເທາະ” ແຕ່ໂຢເຊັບພຍາຍາມເອົາຕົວລອດຫລົບຫນີອອກໄປຂ້າງນອກໂດຍປະເສື້ອນອກໄວ້ຄາມືນາງ

13 ເມື່ອນາງເຫັນໂຢເຊັບປະເສື້ອໄວ້ແລະແລ່ນອອກໄປຈາກເຮືອນ

14 ນາງກໍເບັ່ງສຽງຮ້ອງໃສ່ຄົນໃນເຮືອນວ່າ, “ເບິ່ງນີ້ແມ່, ຜົວຂ້ອຍໄດ້ເອົາຄົນຕ່າງດ້າວຊາວເຮັບເຣີມາຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະບັດນີ້ມັນໄດ້ດູຫມິ່ນປມາດເຮົາ ມັນໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງນອນຂອງຂ້ອຍແລະບອກຂ້ອຍໃຫ້ໄປນອນກັບມັນ

15 ແຕ່ຍ້ອນຂ້ອຍຮ້ອງຈົນສຸດແຮງ ມັນຈຶ່ງຟ້າວແລ່ນອອກຫນີມາຂ້າງນອກ ໂດຍໄດ້ປະເສື້ອນອກຂອງມັນໄວ້”

16 ນາງໄດ້ເກັບເສື້ອນອກຂອງໂຢເຊັບໄວ້ຈົນຜົວກັບມາເຮືອນ

17 ຄັນແລ້ວ ນາງຈຶ່ງເລົ່າເຣື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນສູ່ຜົວຟັງວ່າ, “ຄົນໃຊ້ຄົນຕ່າງດ້າວຊາວເຮັບເຣີທີ່ເຈົ້າເອົາມາຢູ່ນຳນັ້ນເຂົ້າມາຂົ່ມຂືນຂ້ອຍໃນຫ້ອງນອນ

18 ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນ ມັນຈຶ່ງແລ່ນຫນີອອກໄປຂ້າງນອກໂດຍປະເສື້ອຊັ້ນນອກມັນໄວ້ຫນີ້”

19 ເມື່ອນາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ຍິນພັຣຍາເລົ່າເຣື່ອງນີ້ສູ່ຟັງ ກໍຄຽດທັງເວົ້າວ່າ, “ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າກ້າເຮັດກັບຂ້ອຍເຖິງປານນີ້ຫວະ”

20 ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງຂັງໂຢເຊັບໄວ້ໃນຄຸກບ່ອນທີ່ກະສັດຂັງນັກໂທດ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຖືກຂັງໄວ້ທີ່ນັ້ນ

21 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ອຍໂຢເຊັບແລະຊົງເມດຕາກະຣຸນາເຂົາ ດັ່ງນັ້ນ ທຳມະໂຣງຊອບອົກຊອບໃຈເຂົາ

22 ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ໂຢເຊັບເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າເບິ່ງແຍງນັກໂທດທັງຫລາຍ ເຂົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກການທຸກໆຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນຄຸກ

23 ທ່ານບໍ່ໄດ້ກວດກາສິ່ງໃດທີ່ໂຢເຊັບຮັບຜິດຊອບ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍເຂົາ ແລະຊົງໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຮັດໄດ້ຮັບຜົນສຳເຣັດ

40 ໂຢເຊັບແກ້ຄວາມຝັນຂອງນັກໂທດ

The Dream of Two Prisoners

1 ຫລັງຈາກນັ້ນມາອີກບໍ່ເຫິງເທົ່າໃດ ຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ຂອງກະສັດເອຢິບໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ນາຍຂອງເຂົາ

2 ຟາຣາໂອ ຈຶ່ງບໍ່ພໍພຣະທັຍກັບຂ້າຣາຊການທັງສອງຄົນນີ້

3 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຂັງທັງສອງໃນຄຸກໃນເຮືອນຂອງນາຍທະຫານຮັກສາພຣະຣາຊວັງຊຶ່ງເປັນບ່ອນດຽວທີ່ໂຢເຊັບຖືກຂັງໄວ້

4 ນາຍທຳມະໂຣງໄດ້ເອົາໂຢເຊັບມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂ້າຣາຊການທັງສອງຄົນນີ້ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກຮ່ວມກັນເປັນເວລາເຫິງນານເຕີບ

5 ຄືນນຶ່ງ ໃນຫ້ອງຂັງນັ້ນ ຂ້າຣາຊການທັງສອງຂອງຟາຣາໂອຕ່າງກໍຝັນ ຄວາມຝັນແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຫມາຍແຕກຕ່າງກັນ

6 ຕອນເຊົ້າມາ ເມື່ອໂຢເຊັບເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ ຈຶ່ງສັງເກດເຫັນພວກເຂົາທັງສອງກະວົນກະວາຍໃຈ

7 ຈຶ່ງຖາມຂ້າຣາຊການທີ່ຖືກຈຳຢູ່ໃນຄຸກທີ່ບ້ານນາຍຂອງຕົນວ່າ, “ມື້ນີ້ ພວກທ່ານມີຄວາມທຸກໃຈເຣື່ອງຫຍັງ?”

8 ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ພວກຂ້ອຍທັງສອງໄດ້ຝັນໃນຄຸກນີ້ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດແກ້ຄວາມຝັນໄດ້” ໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ແມ່ນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະແກ້ໄດ້? ໃຫ້ພວກທ່ານເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ຂ້ອຍຟັງເບິ່ງດູ”

9 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນຈຶ່ງເລົ່າຄວາມຝັນຂອງຕົນໃຫ້ໂຢເຊັບຟັງວ່າ, “ມີຕົ້ນເຫລົ້າອະງຸ່ນຕົ້ນນຶ່ງຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂ້ອຍແລະມີງ່າສາມງ່າ

10 ໃນທັນໃດນັ້ນ ງ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍປົ່ງໃບອອກ ດອກກໍບານແລະພວງຫມາກອະງຸ່ນກໍສຸກເຕັມງ່າ

11 ຂ້ອຍຍົກຈອກຟາຣາໂອຂຶ້ນ ແລະບີດຫມາກອະງຸ່ນບີບລົງໃສ່ຈອກນັ້ນແລ້ວຖວາຍແດ່ພຣະອົງ"
12 ເມື່ອເລົ່າສຸດແລ້ວ ໂຢເຊັບກໍເວົ້າວ່າ, "ຄວາມຝັນທ່ານມີຄວາມຫມາຍດັ່ງນີ້ ງ່າສາມງ່ານັ້ນຫມາຍເຖິງສາມວັນ
13 ໃນສາມວັນ ຟາຣາໂອຈະຊົງອະພັຍໂທດໃຫ້ທ່ານ ເມື່ອຊົງປົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກແລ້ວ ຈະຊົງມອບຕຳແຫນ່ງ
ເດີມໃຫ້ ທ່ານຈະໄດ້ຖວາຍຈອກເຫລົ້າອະງຸ່ນແດ່ພຣະອົງເຫມືອນທີ່ທ່ານເຄີຍໄດ້ປະຕິບັດມາໃນສະໄຫມທ່ານ
ຍັງເປັນຫົວຫນ້າພະນັກງານເຫລົ້າອະງຸ່ນ
14 ແຕ່ຢ່າລືມຂ້າພະເຈົ້າເດີ ເມື່ອທຸກສິ່ງຮຽບຮ້ອຍໄປໂດຍດີແລ້ວ ຂໍທ່ານກະຣຸນາທູນເຣື່ອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຟາຣາ
ໂອຊົງຊາບແດ່ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄຸກນີ້
15 ອັນທີ່ຈິງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກເຂົາລັກມາແຕ່ດິນແດນຊາວເຮັບເຣີ ແລະຈົນເຖິງດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກະທຳຜິດ
ປະການໃດພໍທີ່ພວກເຂົາຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າມາຂັງຄຸກໄວ້ຢູ່ຢ່າງນີ້"
16 ເມື່ອຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ເຫັນວ່າ ຄວາມຫມາຍຂອງຄວາມຝັນຂອງພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ
ເປັນເຣື່ອງດີ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ຂ້ອຍກໍຝັນຄືກັນ ຄືຝັນວ່າມີຖາດເຂົ້າຈີ່ສາມໃບຢູ່ເທິງຫົວຂ້ອຍ ຢູ່ໃນ
ຖາດຫນ່ວຍເທິງນັ້ນມີເຂົ້າຈີ່ທຸກໆຊະນິດສຳລັບຟາຣາໂອ
17 ແຕ່ນົກກິນເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຫມົດ" ເມື່ອເລົ່າສຸດ
18 ໂຢເຊັບຕອບວ່າ, "ຄວາມຫມາຍມີດັ່ງນີ້ ຖາດສາມໃບຫມາຍເຖິງສາມວັນ
19 ໃນສາມວັນ ຟາຣາໂອຈະເອົາທ່ານອອກຈາກຄຸກ ແລ້ວຈະສັ່ງແຂວນຄໍທ່ານໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ ແລະແຮ້ງທັງຫລາຍ
ຈະບິນມາເຈາະກິນເນື້ອທ່ານ"
20 ຫລັງຈາກນັ້ນມາສາມວັນ ເປັນວັນເກີດຂອງຟາຣາໂອ ພຣະອົງຊົງຈັດລ້ຽງຂ້າຣາຊການບໍຣິພານຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວຊົງປ່ອຍພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ອອກຈາກຄຸກໃຫ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່
ຫນ້າຂ້າຣາຊການທັງຫລາຍ
21 ພຣະອົງຊົງມອບຕຳແຫນ່ງເດີມຄືນໃຫ້ພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລ້ວເຂົາກໍຈະຖວາຍຈອກເຫລົ້າອະງຸ່ນ
ແດ່ພຣະອົງ ແລະຊົງສັ່ງແຂວນຄໍຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່
22 ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍເປັນໄປຕາມທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ
23 ແຕ່ຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນບໍ່ໄດ້ນຶກເຖິງໂຢເຊັບເລີຍໄດ້ລືມເຂົາຈົນຫມົດສິ້ນ

41 ໂຢເຊັບແກ້ຄວາມຝັນຂອງຟາຣາໂອ

Joseph Interprets Pharaoh's Dream

1 ຫລັງຈາກນັ້ນມາສອງປີ ຟາຣາໂອໄດ້ຝັນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຢືນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳນິນ
2 ໃນຂນະນັ້ນ ມີງົວແມ່ໂຕຕຸ້ຍພີດີງາມເຈັດໂຕຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳນິນແລະໄດ້ກັດກິນຫຍ້າ
3 ແລ້ວຈຶ່ງມີງົວແມ່ທີ່ຈ່ອຍຜອມແລະເປັນຫນ້າຂີ້ດຽດອີກເຈັດໂຕຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳນິນ ແລະຢືນຢູ່ກັບງົວແມ່ທີ່
ຕຸ້ຍພີດີງາມນັ້ນ
4 ຕໍ່ມາ ງົວແມ່ຈ່ອຍກໍກືນກິນງົວແມ່ຕຸ້ຍພີດີງາມທັງເຈັດໂຕ ແລ້ວຟາຣາໂອກໍຊົງຊວາດຮູ້ເມື່ອ
5 ພຣະອົງຊົງຫລັບໄປອີກແລະຝັນວ່າ ມີຮວງເຂົ້າທີ່ມີເມັດຕຶ່ງດີເຈັດຮວງເກີດຈາກຕົ້ນດຽວກັນ
6 ແລ້ວກໍມີຮວງເຂົ້າເຈັດຮວງງອກອອກມາເປັນເຂົ້າເມັດລີບຫ່ຽວແຫ້ງເພາະຖືກລົມທະເລຊາຍ
7 ຮວງເຂົ້າລີບເຈັດຮວງໄດ້ກືນກິນຮວງເຂົ້າເມັດຕຶ່ງເຈັດຮວງນັ້ນ ຟາຣາໂອຈຶ່ງຊົງຊວາດຮູ້ເມື່ອ ແລະເຫັນວ່າພຣະ
ອົງຝັນໄປ
8 ໃນເຊົ້າວັນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງວຸ້ນວາຍພຣະທັຍຫລາຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປເຊີນຫມໍມໍແລະນັກປາດໃນປະ
ເທດເອຢິບມາ ພຣະອົງຊົງໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຟັງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້

9 ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຈຶ່ງກາບທູນຕໍ່ຟາຣາໂອວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຄວນສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍໃນວັນນີ້

10 ຄັ້ງເມື່ອພຣະອົງຊົງພິໂຣດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂດຍຊົງຮັບສັ່ງຂັງຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ ແລະຂ້ານ້ອຍໃນຄຸກຂອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງນັ້ນ

11 ໃນຄືນນຶ່ງ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງສອງໄດ້ຝັນ ໂດຍຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຝັນນັ້ນກໍກ່ຽວຂ້ອງກັນແຕ່ລະບຸກຄົນ

12 ມີຊາຍໜຸ່ມຊາວເຮັບເຣີຜູ້ນຶ່ງທີ່ຖືກຂັງຢູ່ນຳພວກຂ້ານ້ອຍ ເຂົາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງນາຍທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນໃຫ້ເຂົາຟັງ ເຂົາກໍແກ້ຄວາມຝັນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍແຕ່ລະຄົນຖືກຕ້ອງທຸກສິ່ງໄດ້ເປັນຈິງຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ເວົ້າຄື

13 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບພຣະຣາຊທານຕຳແໜ່ງເດີມ ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ກໍຖືກແຂວນຄໍ”

14 ຟາຣາໂອຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປນຳໂຢເຊັບມາ ພວກເຂົາກໍຟ້າວເອົາເຂົາອອກຈາກຄຸກ ຫລັງຈາກແຖໜວດແລະປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງແລ້ວ ເຂົາກໍນຳໂຢເຊັບໄປຢືນຕໍ່ພຣະພັກຂອງຟາຣາໂອ

15 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຝັນ ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້ ເຮົາໄດ້ຊາບວ່າເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນຄວາມຝັນແລ້ວເຈົ້າສາມາດແກ້ໄດ້”

16 ໂຢເຊັບຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍດອກ ແມ່ນພຣະເຈົ້າຕ່າງຫາກທີ່ປະທານຄຳຕອບຢ່າງດີແກ່ພຣະອົງ”

17 ຟາຣາໂອຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຝັນວ່າ ເຮົາໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງແຄມແມ່ນ້ຳນິນ

18 ໃນເວລານັ້ນ ມີງົວແມ່ຕຸ້ຍພີດີງາມເຈັດໂຕຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳນິນ ແລ້ວໄດ້ກິນຫຍ້າ

19 ຕໍ່ມາ ມີງົວແມ່ອີກເຈັດໂຕຊຶ່ງຈ່ອຍຜອມໜ້າຂີ້ດຽດແລະໜ້າຢ້ານ ເປັນງົວແມ່ທີ່ໜ້າສັງເວດທີ່ສຸດຊຶ່ງເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນມາໃນປະເທດເອຢິບ

20 ງົວຈ່ອຍຜອມເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກືນກິນງົວໂຕຕຸ້ຍພີ ແຕ່ມັນກິນເວລາໃດບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຫັນ

21 ເພາະວ່າງົວເຫລົ່ານັ້ນຍັງຈ່ອຍຜອມຢູ່ຄືເກົ່າແລ້ວເຮົາກໍຊວາດຮູ້ເມື່ອ

22 ແຕ່ເມື່ອເຮົາຫລັບໄປອີກ ຍັງໄດ້ຝັນເຫັນຮວງເຂົ້າເມັດຕຶ່ງເຈັດຮວງໃນຕົ້ນເຂົ້າດຽວກັນ

23 ແລ້ວມີຮວງເຂົ້າເຈັດຮວງງອກອອກມາ ແຕ່ເປັນເຂົ້າເມັດລີບແລະແຫ້ງເພາະຖືກລົມຈາກທະເລຊາຍ

24 ຮວງເຂົ້າເມັດລີບໄດ້ກືນກິນຮວງເຂົ້າເມັດຕຶ່ງ ເຮົາໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນນີ້ໃຫ້ໝໍມໍຟັງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດແກ້ໄຂໄດ້”

25 ໂຢເຊັບຈຶ່ງທູນຕໍ່ຟາຣາໂອວ່າ, “ຄວາມຝັນສອງຢ່າງນີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງດຽວກັນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໃຫ້ພຣະອົງຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ

26 ງົວແມ່ຕຸ້ຍພີດີງາມເຈັດໂຕນັ້ນໝາຍເຖິງເຈັດປີ ແລະຮວງເຂົ້າເມັດຕຶ່ງເຈັດຮວງນັ້ນກໍໝາຍເຖິງເຈັດປີຄືກັນ ທັງສອງຢ່າງມີຄວາມໝາຍແບບດຽວກັນ

27 ງົວແມ່ຈ່ອຍຜອມແລະເປັນໜ້າຂີ້ດຽດຊຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳຕາມຫລັງ ແລະຮວງເຂົ້າເມັດລີບເຈັດຮວງຊຶ່ງເຫືາແຫ້ງເພາະລົມຈາກທະເລຊາຍນັ້ນ ແມ່ນເປັນເວລາເຈັດປີທີ່ປະສົບກັບຄວາມອຶດຢາກ

28 ຄວາມຝັນຂອງພຣະອົງແມ່ນຕາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກາບທູນນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ພຣະອົງຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ

29 ໃນທົ່ວດິນແດນຂອງປະເທດເອຢິບຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນພູນສຸກເປັນເວລາເຈັດປີ

30 ຫລັງຈາກນັ້ນມາ ຈະມີການອຶດຢາກເກີດຂຶ້ນເປັນເວລາເຈັດປີອີກ ຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນປະເທດເອຢິບຈະຖືກລົບລ້າງໝົດ ຄວາມອຶດຢາກຈະທຳລາຍປະເທດແທບລະຍະການ

31 ຄວາມອຸດົມສົມບູນຖືກລົບລ້າງໝົດສິ້ນ ກໍເພາະວ່າຄວາມອຶດຢາກທີ່ຕິດຕາມມານັ້ນຈະຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ

32 ສາຍເຫດທີ່ພຣະອົງຊົງຝັນສອງເທື່ອນັ້ນ ຫມາຍຄວາມວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດລະຍະການນີ້ໄວ້ແລ້ວ ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດອັນມໍ່ໆນີ້

33 ບັດນີ້ ພຣະອົງຄວນຊອກຫາຄົນທີ່ມີຄວາມສລຽວສລາດແລະມີສະຕິປັນຍາຄົນນຶ່ງໄວ້ ແລ້ວຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບ

34 ພຣະອົງຕ້ອງຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂ້າຣາຊການປົກຄອງເຂດແຂວງຕ່າງໆເຫມືອນກັນ ແລະໃຫ້ເກັບເອົາຜົນລະປູກນຶ່ງສ່ວນຫ້າໃນລະຫວ່າງເຈັດປີທີ່ອຸດົມສົມບູນນັ້ນ

35 ໃຫ້ພວກເຂົາສະສົມອາຫານທຸກໆຊະນິດໃນປີທີ່ອຸດົມສົມບູນໄວ້ ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງຄືເກັບເຂົ້າໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງພຣະອົງ ແລະຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີ

36 ອາຫານທີ່ເກັບໄວ້ນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງບັນເທົາທຸກເວລາອຶດຢາກໃນລະຍະເຈັດປີທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ເພື່ອປະຊາຊົນຊາວເອຢິບຈະບໍ່ໄດ້ອຶດເຂົ້າຕາຍ”

ໂຢເຊັບຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບ

Joseph Rise to Power

37 ຟາຣາໂອ ແລະຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງເຫັນຊອບໃນແຜນການທີ່ໂຢເຊັບສເນີມານັ້ນ

38 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ພວກຂ້າຣາຊການວ່າ, “ພວກເຮົາຈະໄປຊອກຫາຄົນຊຶ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາ ຄືຄົນນີ້ໄດ້ຢູ່ໃສ?”

39 ຟາຣາໂອຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຜດສະແດງສິ່ງຕ່າງໆນີ້ແກ່ເຈົ້າຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ໂດຍບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈແລະມີສະຕິປັນຍາທໍ່ເຈົ້າ

40 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດ ແລະປະຊາຊົນທຸກຄົນຈະຕ້ອງທຳຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າກໍເພາະວ່າເຮົາເປັນກະສັດທໍ່ນັ້ນ”

41 ຕໍ່ມາ ກະສັດຟາຣາໂອຊົງກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ,“ບັດນີ້ ເຈົ້າກໍຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບແລ້ວ”

42 ຟາຣາໂອຊົງຖອດແຫວນກາປະທັບຈາກນິ້ວພຣະຫັດ ແລ້ວສຸບໃສ່ນິ້ວມືຂອງໂຢເຊັບ ເອົາເສື້ອທີ່ງາມທີ່ສຸດໃຫ້ໂຢເຊັບນຸ່ງ ເອົາສາຍຄໍຄຳຄ້ອງຄໍໃຫ້

43 ແລ້ວພຣະອົງໃຫ້ໂຢເຊັບຂີ່ຣົດພຣະທີ່ນັ່ງຄັນທີ່ສອງຮອງຈາກພຣະອົງ ແລະທະຫານຮັກສາພຣະອົງຮ້ອງປະກາດວ່າ “ຈົ່ງຫລີກທາງໃຫ້” ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບໂດຍວິທີດັ່ງກ່າວມານີ້

44 ຟາຣາໂອກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ເຮົາເປັນກະສັດກໍຈິງ ແຕ່ໃນປະເທດເອຢິບນີ້ ຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້”

45 ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ໂຢເຊັບໃຫມ່ວ່າ “ຊາເຟນັທ ປາເນອາ” ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານນາງອາເຊນັທ ບຸດຕຣີຂອງໂປຕິເຟຣາ ປະໂຣຫິດເມືອງໂອນໃຫ້ເປັນພັຣຍາ ໂຢເຊັບໄດ້ເດີນທາງໄປກວດການທົ່ວປະເທດເອຢິບ

46 ໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າຮັບໃຊ້ຟາຣາໂອແຫ່ງປະເທດເອຢິບເມື່ອອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ ທ່ານທູນລາພຣະອົງແລ້ວອອກເດີນທາງໄປກວດການທົ່ວປະເທດຕາງພຣະເນດພຣະກັນ

47 ໃນລະຍະເຈັດປີທີ່ອຸດົມສົມບູນນັ້ນ ປະເທດເອຢິບຜລິດຜົນລະປູກໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ

48 ໂຢເຊັບສະສົມອາຫານທຸກໆຊະນິດໄວ້ໃນລະຍະເຈັດປີທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລ້ວເອົາໄປເກັບໄວ້ຕາມເມືອງຕ່າງໆໃນແຕ່ລະເມືອງນັ້ນ ທ່ານຮິບໂຮມເອົາເຂົ້າທີ່ເກັບໄດ້ຈາກນາອ້ອມແອ້ມມາເກັບໄວ້ໃນຕົວເມືອງ

49 ທ່ານສະສົມເຂົ້າໄວ້ໄດ້ມາກຫລາຍປານເກັບເມັດດິນຊາຍໃນແຄມທະເລຫລາຍຈົນບໍ່ສາມາດຊັ່ງຕວງໄດ້

50 ກ່ອນປີຈະເກີດການອຶດຢາກ ໂຢເຊັບມີບຸດຊາຍສອງຄົນກັບນາງອາເຊນັທ ບຸດຕຣີຂອງໂປຕີເຟຣາປະໂຣຫິດ
ເມືອງໂອນ
51 ໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍລືມຄວາມເຈັບຊໍ້ານາໆປະການແລະລືມຄອບຄົວຂອງບິ
ດາຂ້ອຍທັງຫມົດ" ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ບຸດຊາຍກົກວ່າ "ມານັສເຊ"
52 ແລະຍັງໄດ້ເວົ້າຕື່ມອີກວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານບຸດຊາຍໃຫ້ຂ້ອຍໃນປະເທດທີ່ຂ້ອຍມີຄວາມທຸກໃຈ" ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານຈຶ່ງໃສ່ຊື່ບຸດຊາຍຄົນທີ່ສອງວ່າ "ເອຟຣາອີມ"
53 ຄວາມອຸດົມສົມບູນເປັນເວລາເຈັດປີ ໃນປະເທດເອຢິບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ
54 ແລະຄວາມອຶດຢາກເປັນເວລາເຈັດປີກໍບັງເກີດຂຶ້ນມາແທນຕາມທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ທໍານາຍໄວ້ ຢູ່ໃນປະເທດອື່ນໆບໍ່
ມີເຂົ້າຈະກິນແລ້ວ ແຕ່ໃນປະເທດເອຢິບຍັງມີເຂົ້າກິນຢູ່
55 ເມື່ອປະເທດເອຢິບເລີ້ມຕົ້ນອຶດຢາກ ປະຊາຊົນກໍແຫ່ກັນມາຮ້ອງທຸກຂໍອາຫານນໍາຟາຣາໂອ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງ
ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປຫາໂຢເຊັບ ແລະເຮັດຕາມທີ່ທ່ານບອກ"
56 ເມື່ອຄວາມອຶດຢາກເກີດຂຶ້ນທົ່ວປະເທດ ໂຢເຊັບກໍໄຂສາງເຂົ້າທຸກໆສາງ ແລ້ວຂາຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນເອຢິບ
ເພາະວ່າການອຶດຢາກຄັ້ງນີ້ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ
57 ປະຊາຊົນຈາກຫລາຍປະເທດໃນໂລກ ໄດ້ພາກັນມາປະເທດເອຢິບ ເພື່ອຂໍຊື້ເຂົ້ານໍາໂຢເຊັບ ເພາະວ່າການອຶດ
ຢາກໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທຸກໆປະເທດທົ່ວໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ

42 ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບມາປະເທດເອຢິບເພື່ອຫາຊື້ເຂົ້າ

Joseph's Brother go to Egypt

1 ເມື່ອຢາໂຄບຊາບວ່າຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບຍັງມີເຂົ້າຂາຍ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກລູກວ່າ, "ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ
ພາກັນຢູ່ຊື່ໆ"
2 ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າທີ່ປະເທດເອຢິບມີເຂົ້າຂາຍ ຈົ່ງໄປທີ່ນັ້ນຊື້ເຂົ້າແມ່ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະອຶດເຂົ້າຕາຍກັນ
ໃດ່"
3 ດັ່ງນັ້ນ ພວກອ້າຍໂຢເຊັບທັງສິບຄົນຈຶ່ງພາກັນໄປທີ່ປະເທດເອຢິບເພື່ອຫາຊື້ເຂົ້າ
4 ຢາໂຄບບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຄີງໆຂອງໂຢເຊັບໄປນໍາ ເພາະຢ້ານເປັນອັນຕະຣາຍ
5 ດັ່ງນີ້ບຸດຊາຍຂອງອິສຣາເອນ ມາຊື້ເຂົ້າພ້ອມກັນກັບພວກອື່ນໆ ຍ້ອນວ່າໃນປະເທດການາອານມີການອຶດ
ຢາກເກີດຂຶ້ນ
6 ໂຢເຊັບໃນຖານະເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບ ໄດ້ຂາຍເຂົ້າໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທຸກໆຊາດໃນປະເທດຕ່າງໆ ດັ່ງ
ນັ້ນ ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບຈຶ່ງເຂົ້າມາຫາ ແລະຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າທ່ານ
7 ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນພວກອ້າຍກໍຈື່ໄດ້ ແຕ່ທ່ານເຮັດທໍາທ່າຄືບໍ່ຮູ້ຈັກ ທ່ານເວົ້າຢ່າງມີອໍານາດຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າ,
"ພວກເຈົ້າມາແຕ່ໃສ?" ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ພວກຂ້າພະເຈົ້າມາແຕ່ປະເທດການາອານເພື່ອມາຂໍຊື້ເຂົ້າ"
8 ໂຢເຊັບຈື່ພວກອ້າຍຂອງຕົນໄດ້ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈື່ທ່ານບໍ່ໄດ້ ທ່ານຍັງຈົດຈໍາຄວາມຝັນທີ່ຝັນກ່ຽວກັບພວກເຂົາເຈົ້າ
9 ທ່ານເວົ້າວ່າ, "ພວກເຈົ້າເປັນນັກສືບ ພວກເຈົ້າມາສືບເບິ່ງຈຸດອ່ອນໃນປະເທດຂອງເຮົາ"
10 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ບໍ່ດອກ ອາດຍາເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າມາໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອາດຍາ ເພື່ອຂໍ
ຊື້ເຂົ້າ
11 ທັງຫມົດນີ້ເປັນອ້າຍນ້ອງກັນ ບໍ່ແມ່ນເປັນນັກສືບດອກອາດຍາເອີຍ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່"
12 ແຕ່ໂຢເຊັບເວົ້າຊໍ້າເປັນຫນັກແຫນ້ນວ່າ, "ຕ້ອງແມ່ນ ພວກເຈົ້າມາສືບເບິ່ງຈຸດອ່ອນໃນປະເທດຂອງເຮົາ"

13 ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, “ອາດຍາເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີອ້າຍນ້ອງນຳກັນສິບສອງຄົນ ເກີດຮ່ວມພໍ່ດຽວກັນຢູ່ໃນປະ
ເທດການາອານ ດຽວນີ້ ນ້ອງຜູ້ຫລ້າຢູ່ນຳພໍ່ ແລະອ້າຍຂອງຜູ້ຫລ້າໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ”
14 ໂຢເຊັບຕອບເຂົາວ່າ, “ແມ່ນຄືເຮົາເວົ້າແທ້ໆ ພວກເຈົ້າຕ້ອງເປັນນັກສືບອິຫລີ
15 ສິ່ງນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງພິສູດພວກເຈົ້າ ຄືເຮົາຂໍສັນຍາໃນນາມຟາຣາໂອວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າ ຈົນກວ່ານ້ອງ
ຫລ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະມາທີ່ນີ້
16 ໃຫ້ສົ່ງຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກເຈົ້າໄປເອົາເຂົາມາ ພວກທີ່ເຫລືອນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກກັກຂັງໄວ້ ຈົນກວ່າສິ່ງທີ່ພວກ
ເຈົ້າເວົ້າມານັ້ນຈະພິສູດເຫັນວ່າເປັນຄວາມຈິງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຕາບໃດທີ່ຟາຣາໂອຍັງມີຊີວິດຢູ່ ພວກເຈົ້າກໍຄົງ
ເປັນນັກສືບຢູ່ຕາບນັ້ນ”
17 ຍ້ອນເຣື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ ໂຢເຊັບຈຶ່ງສັ່ງຂັງພວກເຂົາສາມວັນ
18 ຕໍ່ມາ ໃນວັນທີ່ສາມ ໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, “ຂ້ອຍນະມັສການພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າເຮັດສິ່ງ
ນີ້ໄດ້ ພວກເຈົ້າກໍຈະພົ້ນໂທດ ຄືຖ້າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່ແທ້
19 ໃຫ້ຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນໃນຈຳນວນພວກເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກນີ້ ນອກຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົາເຂົ້າທີ່ຊື້ນີ້ເມືອໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກ
ເຈົ້າທີ່ກຳລັງຫິວຢູ່
20 ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງເອົານ້ອງຊາຍຫລ້າມາຫາເຮົາ ເພື່ອພິສູດວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງພຽງໃດ ແລ້ວພວກ
ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຖືກປະຫານຊີວິດ” ພວກເຂົາຍອມຕົກລົງຕາມຂໍ້ສເນີນັ້ນ
21 ພວກເຂົາເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວຫມູ່ເຮົາເປັນຜູ້ຜິດແທ້ທີ່ໄດ້ກະທຳແກ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ຫມູ່ເຮົາ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາມີຄວາມລຳບາກຫລາຍ ເມື່ອເຂົາຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ແຕ່ຫມູ່ເຮົາບໍ່ຍອມຟັງສຽງ ຍ້ອນສິ່ງ
ນັ້ນແຫລະຄວາມລຳບາກຈຶ່ງຕາມສນອງພວກຫມູ່ເຮົາດຽວນີ້”
22 ຣູເບນເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ບອກພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າຢ່າຕີເຂົາ ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຍອມຟັງຂ້ອຍ ເຫັນບໍ່ ບັດນີ້ກັມໄດ້
ຕອບສນອງກຳແລ້ວ“
23 ໂຢເຊັບເຂົ້າໃຈໃນເຣື່ອງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າທ່ານເຂົ້າໃຈ ກໍເພາະວ່າໂຢເຊັບໃຊ້ນາຍ
ພາສາເມື່ອເວົ້າກັບພວກເຂົາ
24 ໂຢເຊັບໄດ້ຫນີຈາກພວກເຂົາ ແລະໄປລີ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ ເມື່ອທ່ານອິດກັ້ນອາລົມຂົມຂື່ນໃຈໄດ້ແລ້ວຈຶ່ງກັບເຂົ້
າມາຫາອີກ ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເຂົາເອົາຊີເມໂອນອອກມາຜູກໄວ້ຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ຕາພວກເຂົາ
25 ໂຢເຊັບສັ່ງໃຫ້ຄົນເອົາເຂົ້າໃສ່ຖົງພວກເຂົາຈົນເຕັມ ແລ້ວເອົາເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນໃສ່ໄວ້ໃນຖົງເທິງເຂົ້ານັ້ນຄືນ
ແລ້ວເອົາອາຫານໃຫ້ພວກເຂົາໄປກິນຕາມທາງນຳ ຄົນຂອງທ່ານກໍໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງນັ້ນທຸກປະການ

ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບຄືນສູ່ປະເທດການາອານ

Joseph's Brothers Return to Canaan

26 ພວກອ້າຍທັງຫລາຍກໍພາກັນເອົາເຂົ້າທີ່ຊື້ນັ້ນຕ່າງໃສ່ຫລັງລໍ ແລ້ວກໍອອກເດີນທາງໄປ
27 ຄັນຕໍ່ມາ ໃນບ່ອນທີ່ພັກເຊົາແຮມຄືນ ຄົນນຶ່ງໃນຈຳນວນນັ້ນໄດ້ໄຂຖົງເພື່ອເອົາເຂົ້າໃຫ້ລໍກິນ ໄດ້ພົບເງິນຢູ່ໃນ
ປາກຖົງເຂົ້າ
28 ເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງໃສ່ພວກອ້າຍວ່າ, “ເງິນຂອງຂ້ອຍຢູ່ນີ້” ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈຈົນຕົວສັ່ນ ຈຶ່ງຫັນຫນ້າເຂົ້າຫາກັນແລະ
ເວົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊິງກະທຳຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງນີ້ຈະເປັນແນວໃດນໍ”
29 ເມື່ອພວກເຂົາກັບມາຮອດບິດາທີ່ປະເທດການາອານແລ້ວ ກໍເລົ່າເຣື່ອງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາສູ່ບິດາ
ຟັງວ່າ,
30 ຜູ້ປົກຄອງປະເທດໄດ້ເວົ້າຢ່າງຮຸນແຮງກັບພວກເຮົາ ທັງຫາເຣື່ອງໃສ່ວ່າພວກເຮົາເປັນນັກສືບເຂົ້າໄປໃນປະ
ເທດຂອງເຂົາ

31 ພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ ພວກເຮົາເປັນຄົນສັດຊື່ ບໍ່ແມ່ນນັກສືບ
32 ພວກເຮົາມີອ້າຍນ້ອງສິບສອງຄົນເປັນບຸດຮ່ວມພໍ່ດຽວກັນ ຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະນ້ອງຫລ້າກໍຢູ່ກັບພໍ່ໃນ
ປະເທດການາອານ
33 ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຮົາຈະເຊື່ອວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່ກໍຕໍ່ເມື່ອຄົນນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຢູ່ກັບ
ເຮົາ ນອກນັ້ນໃຫ້ພາກັນເອົາເຂົ້າກັບຄືນເມືອໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກຳລັງອຶດຢູ່
34 ແຕ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າພານ້ອງຊາຍຫລ້ານັ້ນມາຫາເຮົາ ໂດຍວິທີນີ້ແຫລະເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່
ແລະບໍ່ແມ່ນນັກສືບ ຄັນແລ້ວເຮົາຈະສົ່ງອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າຄືນ ແລະພວກເຈົ້າກໍຈະທຳມາຄ້າຂາຍຢູ່ໃນປະ
ເທດນີ້ໄດ້"
35 ໃນຂນະທີ່ພວກເຂົາໄຂຖົງເຂົ້າ ແຕ່ລະຄົນກໍເຫັນຫໍ່ເງິນຂອງຕົນຢູ່ໃນຖົງ ຄັນພວກເຂົາກັບບິດາເຫັນຫໍ່ເງິນກໍພາ
ກັນຢ້ານກົວ
36 ຢາໂຄບຜູ້ເປັນບິດາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ລູກຢູ່ກັບຂ້ອຍຈັກຄົນຫວະ ໂຢເຊັບກໍຕາຍໄປແລ້ວ ຊີໂມ
ເອນກໍຖືກຈັບ ແລະບັດນີ້ພວກເຈົ້າຈະເອົາເບັນຢາມິນຫນີຈາກຂ້ອຍອີກ ຂ້ອຍຜູ້ດຽວທີ່ທຸກທໍຣະມານທີ່ສຸດ"
37 ຣູເບນຈຶ່ງເວົ້າກັບບິດາວ່າ, "ຖ້າລູກບໍ່ນຳເບັນຢາມິນມາສົ່ງພໍ່ຄືນ ໃຫ້ພໍ່ຂ້າບຸດຊາຍຂອງລູກສອງຄົນນັ້ນຖິ້ມ ຈົ່ງ
ມອບເບັນຢາມິນໄວ້ໃນຄວາມດູແລຂອງລູກເຖີດ ລູກຈະຕ້ອງເອົາເຂົາກັບຄືນມາ"
38 ແຕ່ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ລູກຊາຍຂ້ອຍໄປນຳພວກເຈົ້າ ອ້າຍຂອງເຂົາກໍໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ຍັງ
ເຫລືອແຕ່ເຂົາຜູ້ດຽວ ບາງທີເຂົາອາດຖືກຂ້າຕາຍຕາມທາງກໍໄດ້ ຂ້ອຍກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວຫາກພະເຊີນກັບ
ຄວາມທຸກໂສກທີ່ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ກໍ່ຂຶ້ນນີ້ ອາດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຊ້ຳໃຈຕາຍກໍໄດ້"

43 ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບກັບຄືນໄປປະເທດ ເອຢິບພ້ອມເບັນຢາມິນ

The Brothers Come Again, Bringing Benjamin

1 ຄວາມອຶດຢາກໃນປະເທດການາອານຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ
2 ເມື່ອຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບກິນເຂົ້າຊຶ່ງຊື້ມາຈາກປະເທດເອຢິບຫມົດແລ້ວ ຢາໂຄບຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພວກບຸດຊາຍວ່າ,
"ຈົ່ງກັບຄືນໄປຊື້ອາຫານຕື່ມອີກຈັກຫນ່ອຍສຳລັບພວກເຮົາແມ້"
3 ຢູດາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບໄດ້ເວົ້າກັບພວກລູກຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວວ່າ ຢ່າໄປປາກົດຕົວໃຫ້
ທ່ານເຫັນຫນ້າອີກ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ນຳເອົານ້ອງຫລ້າເຮົາໄປພົບທ່ານ
4 ແຕ່ຖ້າພໍ່ຍອມຕົກລົງໃຫ້ນ້ອງຊາຍຫລ້າໄປກັບພວກເຮົາ ພວກເຮົາກໍຈະໄປຊື້ເຂົ້າໃຫ້ພໍ່
5 ຫາກພໍ່ບໍ່ຍອມຕົກລົງ ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຍອມໄປ ເພາະທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຢ່າມາໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຫນ້າອີກ
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເອົານ້ອງຊາຍເຈົ້າມາພ້ອມ"
6 ອິສຣາເອນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງຫມູ່ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ຂ້ອຍຫລາຍແທ້ ດັນໄປເວົ້າກັບທ່ານວ່າ
ຫມູ່ເຈົ້າມີນ້ອງຢູ່ອີກຜູ້ນຶ່ງ"
7 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມພວກເຮົາ ແລະຄອບຄົວວ່າ ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ພວກ
ເຈົ້າມີນ້ອງຊາຍບໍ່? ພວກເຮົາກໍພາກັນຕອບຄຳຖາມທ່ານຕາມຊື່ເພາະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ທ່ານຈະບອກໃຫ້
ມານຳເອົານ້ອງຊາຍໄປຫາທ່ານ"
8 ຢູດາເວົ້າກັບອິສຣາເອນບິດາຂອງຕົນວ່າ, "ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນ້ອງຊາຍໄປກັບພວກລູກສາ ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະ
ໄດ້ຮີບຕຽມຕົວອອກເດີນທາງ ແລ້ວທຸກຄົນທັງພໍ່ແລະລູກຫລານກໍຈະບໍ່ອຶດເຂົ້າຕາຍ

9 ລູກຈະຍອມຖວາຍຊີວິດເພື່ອເຂົາ ຂໍພໍ່ມອບພາຣະຮັບຜິດຊອບໄວ້ກັບລູກ ຖ້າວ່າລູກບໍ່ນຳເຂົາກັບຄືນມາຢ່າງ
ປອດໄພ ລູກຈະຍອມເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພໍ່ຕລອດຊີວິດ
10 ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ມົວຊັກຊ້າຢູ່ຢ່າງນີ້ ປານນີ້ພວກເຮົາອາດຈະກັບມາເປັນເທື່ອທີ່ສອງແລ້ວ”
11 ອິສຣາເອນຜູ້ເປັນບິດາຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, “ຖ້າດັ່ງນັ້ນໃຫ້ເຮັດດັ່ງນີ້ ຄືໃຫ້ເອົາຜົນລະປູກອັນດີທີ່ສຸດທີ່ມີໃນ
ປະເທດຂອງເຮົາໃສ່ຖົງເຂົ້າໄປຕ້ອນຊາຍຄົນນັ້ນເຊັ່ນ: ຢານ ນ້ຳເຜິ້ງ ເຄື່ອງເທດ ຫມາກກໍ່ ແລະຫມາກບົກ
12 ຈົ່ງຖືເງິນໄປນຳອີກສອງເທົ່າ ກໍເພາະເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາເງິນທີ່ພົບໃນຖົງເຂົ້າໄປສົ່ງຄືນ ບາງທີອາດເປັນການຫລົງ
ລືມກໍໄດ້
13 ຈົ່ງຕຽມຕົວແລ້ວເອົານ້ອງຊາຍອອກເດີນທາງໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນສາ
14 ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຈົ່ງດົນບັນດານໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະ
ໄດ້ປ່ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າອີກຜູ້ນຶ່ງ ກັບເບັນຢາມິນໃຫ້ກັບຄືນມາຫາພໍ່ ຖ້າວ່າຈະສູນເສັຽລູກທັງສອງອີກກໍ
ຕ້ອງຈຳເປັນ”
15 ດັ່ງນັ້ນ ພວກບຸດຊາຍຂອງຢາໂຄບກໍເອົາຂອງຕ້ອນ ແລະເງິນສອງເທົ່າພ້ອມກັບເບັນຢາມິນ ແລ້ວອອກເດີນ
ທາງໄປສູ່ປະເທດເອຢິບເພື່ອພົບໂຢເຊັບ
16 ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນເບັນຢາມິນມາກັບພວກເຂົາ ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງຄົນໃຊ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນເຮືອນວ່າ, “ຈົ່ງພາຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ໄປເຮືອນແລ້ວ ຈົ່ງໄປຂ້າສັດແລະຈັດແຈ່ງອາຫານ ເພາະວ່າຕອນສວາຍນີ້ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະກິນເຂົ້ານຳເຮົາ”
17 ຄົນໃຊ້ກໍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບສັ່ງ ແລະພາພວກເຂົາໄປເຮືອນຂອງທ່ານ
18 ເມື່ອພວກເຂົາຖືກນຳພາໄປຮອດເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ ເຂົາກໍເກີດຄວາມຢ້ານກົວແລະຄິດໄປວ່າ, “ພວກເຮົາຖືກ
ພາມານີ້ກໍຍ້ອນເງິນທີ່ພວກເຮົາພົບຢູ່ໃນຖົງເຂົ້າຄັ້ງມາເທື່ອທຳອິດນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າອາດທຸບຕີພວກເຮົາເອົາພວກ
ເຮົາໄປເປັນທາດແລະຍຶດເອົາລໍທັງຫມົດຂອງພວກເຮົາ”
19 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງມາຫາຄົນໃຊ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ ແລະເວົ້າກັບເຂົາທີ່ປະຕູເຮືອນ
20 ວ່າ,” ນາຍເອີຍ, ຂໍໄດ້ໂຜດກະຣຸນາເທີນ ເມື່ອຄາວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຊື້ສະບຽງອາຫານເທື່ອກ່ອນນັ້ນ
21 ເວລາເດີນທາງກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄຂຖົງເຂົ້າ ແລ້ວໄດ້ພົບເງິນທີ່ຈ່າຍຄ່າຊື້ເຂົ້າຄົບຕາມຈຳນວນເດີມ ຈຶ່ງ
ໄດ້ຖືເອົາເງິນຈຳນວນນັ້ນນຳມາສົ່ງຄືນ
22 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ແມ່ນໃຜເອົາເງິນນັ້ນມາໃສ່ໃນຖົງເຂົ້າໄວ້ ເທື່ອນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືເງິນມາຫລາຍພໍສົມ
ຄວນເພື່ອຂໍຊື້ເຂົ້າອີກ”
23 ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຢ່າສູ່ອຸກໃຈແລະຢ້ານກົວເລີຍ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະຂອງບິດາພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຊັບ
ສົມບັດນີ້ມາໃສ່ໃນຖົງເຂົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ເງິນທີ່ພວກເຈົ້າຈ່າຍນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ” ແລ້ວຄົນຕົ້ນ
ເຮືອນກໍນຳເອົາຊີເມໂອນອອກມາຫາພວກເຂົາ
24 ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງພາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນໂຢເຊັບ ເຂົາໄດ້ເອົານ້ຳໃຫ້ພວກເຂົາລ້າງຕີນ ແລະເອົາເຟືອງໃຫ້ລໍກິນ
25 ພວກເຂົາຕຽມຈັດຂອງຕ້ອນໄວ້ມອບໃຫ້ໂຢເຊັບໃນຕອນສວາຍ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ວ່າທ່ານຈະມາຮັບປະ
ທານອາຫານທີ່ບ້ານ
26 ເມື່ອໂຢເຊັບມາເຖິງບ້ານ ພວກເຂົາກໍພາກັນເອົາຂອງຕ້ອນນຳເຂົ້າໄປໃນເຮືອນເພື່ອມອບໃຫ້ທ່ານ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຂາບລົງກັບດິນຕໍ່ຫນ້າໂຢເຊັບ
27 ໂຢເຊັບໄດ້ໄຕ່ຖາມເຖິງຄວາມສຸກທຸກຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວຈຶ່ງຖາມຕໍ່ໄປວ່າ, “ພໍ່ຂອງຫມູ່ເຈົ້າຊຶ່ງຫມູ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ
ໃຫ້ຂ້ອຍຟັງວ່າເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ? ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະສະບາຍດີບໍ່?”
28 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້າໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ອາດຍາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະຍັງຢູ່ສະບາຍດີ” ຄັນແລ້ວພວກເຂົາກໍຂາບລົງດິນໂດຍຊ້ອງໜ້າ
ທ່ານອີກ
29 ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຄີງຂອງຕົນ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຊາຍຄົນນີ້ຄືເປັນນ້ອງ
ຊາຍຫລ້າຂອງໝູ່ເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໃຫ້ເຮົາຟັງແຕ່ກ່ອນນັ້ນຕີ ແມ່ນບໍ່? ນ້ອງເອີຍ ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງອວຍພອນແກ່
ເຈົ້າ”
30 ຄັນແລ້ວ ໂຢເຊັບກໍຟ້າວຍ່າງອອກໜີໄປ ເພາະຈິດໃຈຂອງທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນຫລາຍທີ່ເຫັນນ້ອງຊາຍ
ຄີງຂອງຕົນ ທ່ານເກືອບຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ແຕ່ເມື່ອອິດບໍ່ໄດ້ ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປລີ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ໃນຫ້ອງສ່ວນ
ຕົວ
31 ຫລັງຈາກລ້າງໜ້າລ້າງຕາແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ອອກມາຂ້າງນອກ ພຍາຍາມລະງັບຄວາມຮູ້ສຶກໄວ້ ແລ້ວສັ່ງໃຫ້
ຄົນໃຊ້ຈັດແຈ່ງເອົາອາຫານມາ
32 ເຂົາໄດ້ຈັດແຈ່ງໂຕະໃຫ້ໂຢເຊັບກິນຜູ້ດຽວຕ່າງຫາກ ແລະໄດ້ຈັດແຈ່ງໃຫ້ພວກອ້າຍນ້ອງໂຕະນຶ່ງອີກຕ່າງຫາກ
ຊາວເອຢິບຊຶ່ງໄປຮ່ວມນັ້ນກໍໄດ້ຈັດໃຫ້ກິນອີກໂຕະນຶ່ງຕ່າງຫາກ ເພາະເຂົາຖືວ່າເປັນການອັບອາຍຂາຍໜ້າທີ່
ກິນຮ່ວມໂຕະກັບຊາວເຮັບເຣ
33 ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງໂຢເຊັບນັ່ງລຽນກັນຢູ່ໂຕະຂ້າງໜ້າຂອງໂຢເຊັບ ພວກເຂົານັ່ງເປັນລຳດັບແຕ່ອ້າຍກົກມາ
ຫານ້ອງຊາຍຫລ້າຕາມອາຍຸ ເມື່ອພວກເຂົານັ່ງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເບິ່ງໜ້າກັນແລະກັນຢ່າງປລາດໃຈ
34 ຄົນໃຊ້ໄດ້ແຈກອາຫານແຕ່ໂຕະຂອງໂຢເຊັບໄປ ແລະເຂົາໄດ້ແຈກໃຫ້ເບັນຢາມິນຫລາຍກວ່າພວກອື່ນໆຫ້າ
ເທົ່າ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກິນແລະດື່ມກັບທ່ານຈົນມຶນເມົາ

44 ຈອກເຫລົ້າເສັງ

Joseph Detains Benjamin

1 ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງຄົນໃຊ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນເຮືອນຂອງຕົນວ່າ, “ຈົ່ງເອົາສະບຽງອາຫານໃສ່ຖົງຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້
ຫລາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາສາມາດເອົາໄປໄດ້ ແລະໃຫ້ເອົາເງິນຂອງເຂົາແຕ່ລະຄົນໃສ່ລົງໃນຖົງເທິງເຂົ້າແຕ່ລະຖົງ
ໃຫ້ເອົາເງິນຊື້ເຂົ້າຂອງເຂົາກັບຈອກເງິນຂອງເຮົາໃສ່ລົງໃນຖົງເຂົ້າຂອງນ້ອງຊາຍຫລ້າເຂົາ”
2 ແລ້ວຄົນໃຊ້ກໍໄດ້ທຳຕາມທີ່ໂຢເຊັບສັ່ງທຸກປະການ
3 ເມື່ອຮຸ່ງຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໆ ພວກເຂົາກໍພາກັນອອກເດີນທາງກັບເມືອພ້ອມດ້ວຍລໍຂອງພວກເຂົາ
4 ຄັນພວກເຂົາໄປບໍ່ໄກຈາກເມືອງພໍເທົ່າໃດ ໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະຈຳເຮືອນຂອງຕົນວ່າ,
“ຈົ່ງຮີບອອກໄປຕິດຕາມຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າທັນພວກເຂົາແລ້ວ ໃຫ້ເຈົ້າວ່າເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າປະພຶດການ
ຊົ່ວຕອບແທນການດີ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງລັກເອົາຈອກເງິນຂອງເຮົາມາ?
5 ຈອກນັ້ນເປັນຈອກສະເພາະທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ໃຊ້ສຳລັບດື່ມນໍ້າ ແລະໃຊ້ກວດເບິ່ງເຫດການ ພວກເຈົ້າເຮັດ
ຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງຮູ້ບໍ່?”
6 ເມື່ອຄົນໃຊ້ນັ້ນອອກຕິດຕາມທັນພວກເຂົາແລ້ວ ກໍເວົ້າດັ່ງທີ່ນາຍສັ່ງນັ້ນກັບເຂົາ
7 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ອາດຍາເວົ້າເຊັ່ນນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນຈັກ
ເທື່ອ
8 ເບິ່ງແມ່, ທ່ານກໍໄດ້ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍນຳເອົາເງິນ ຊຶ່ງໄດ້ພົບຢູ່ໃນຖົງເຂົ້າໃນປະເທດການາອານນັ້ນມາ
ສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຊິມາລັກເອົາເງິນຫລືຄຳໄປຈາກບ້ານເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ?
9 ເອົາເທາະ ຖ້າສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຕົກຢູ່ນຳຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ຂໍໃຫ້ຂ້າຜູ້ນັ້ນເສັງ
ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນກໍຈະຍອມເປັນທາດເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ”

10 ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຕົກລົງ ແຕ່ຖ້າວ່າຂ້ອຍພົບຈອກນັ້ນນຳຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນພວກເຈົ້າ ຜູ້ມີຈອກນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນ
ທາດຂອງຂ້ອຍ ນອກນັ້ນໃຫ້ເປັນອິສຣະຫມົດ”
11 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຟ້າວເອົາຖົງສະບຽງອາຫານລົງຈາກຫລັງລໍ ແລ້ວແຕ່ລະຄົນກໍໄຂຖົງຂອງຕົນອອກ
12 ຄົນໃຊ້ຂອງໂຢເຊັບຈຶ່ງຄົ້ນເບິ່ງແຕ່ອ້າຍກົກຈົນຮອດນ້ອງຫລ້າ ແລ້ວພົບຈອກນັ້ນຢູ່ໃນຖົງເຂົ້າຂອງເບັນຢາມິນ
13 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນຈີກເສື້ອຂອງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມເສັ້ຽໃຈ ເອົາຖົງຂຶ້ນໃສ່ຫລັງລໍແລະກັບຄືນ
ເຂົ້າໄປໃນເມືອງ
14 ເມື່ອຢູດາ ແລະພວກອ້າຍນ້ອງມາຮອດເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ ຊຶ່ງຂນະນັ້ນທ່ານເອງກໍຍັງຢູ່ເຮືອນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາ
ກັນຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າທ່ານ
15 ແລ້ວໂຢເຊັບກໍເວົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນີ້? ພວກເຈົ້າອາດບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຄົນຢ່າງເຮົານີ້ເປັນຄົນຕາ
ທິບ”
16 ຢູດາໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ມີທາງໂຕ້ຖຽງໄດ້ແລ້ວ ແລະບໍ່ຊ່າງຈະພິສູດຄວາມບໍຣິສຸດຂອງພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃດໄດ້ອີກ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຈານຂາຍຫນ້າເພາະຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວທ່ານ
ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເອີຍ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນຕົກເປັນທາດຂອງທ່ານແລ້ວ ແລະຈະບໍ່ແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວສະເພາະຄົນທີ່
ທ່ານພົບຈອກເທົ່ານັ້ນ”
17 ໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ຜູ້ເຮົາພົບຈອກນຳເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະເປັນທາດຂອງເຮົາ
ສ່ວນນອກນັ້ນ ຈົ່ງກັບໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງປອດພັຍເທີນ”

ຢູດາຮ້ອງຂໍເພື່ອເບັນຢາມິນ

Judah Pleads for Benjamin’s release

18 ຄັນຕໍ່ມາ ຢູດາໄດ້ເຂົ້າໄປຫາໂຢເຊັບແລະຮ້ອງຂໍວ່າ, “ທ່ານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເອີຍ, ໂຜດກະຣຸນາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົມ
ກັບທ່ານຢ່າງເປັນກັນເອງກ່ອນຖ້ອນ ຂໍທ່ານຢ່າຟ້າວໂກດຮ້າຍຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານເອງກໍເປັນເຫມືອນຟາຣາໂອ
19 ທ່ານຖາມຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ພວກເຈົ້າມີພໍ່ແລະນ້ອງບໍ່?
20 ພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍຕອບວ່າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີພໍ່ທີ່ເຖົ້າຊະຣາແລ້ວ ມີນ້ອງຊາຍຜູ້ນຶ່ງເກີດເມື່ອພໍ່ເຖົ້າແກ່ແລ້ວ
ອ້າຍຂອງເດັກຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະເຂົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເກີດຮ່ວມທ້ອງແມ່ດຽວກັນຊຶ່ງຍັງມີຊີວິດຢູ່ ສະ
ນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງຮັກເຂົາຫລາ
21 ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ໃຫ້ເອົາເຂົາມາທີ່ນີ້ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເຫັນເຂົາ
22 ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຮຽນໄດ້ຕອບທ່ານວ່າ ເດັກຫນຸ່ມຄົນນີ້ຈະພາກຈາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ ຖ້າເຂົາຈາກໄປເມື່ອໃດ ພໍ່ເຂົາ
ຕ້ອງຕາຍ
23 ຄັນແລ້ວ ທ່ານເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຢ່າມາໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຫນ້າອີກ ຖ້າບໍ່ເອົານ້ອງຊາຍຫລ້າເຈົ້າມານຳ
24 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນເມືອຫາບິດາຜູ້ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເລົ່າເຣື່ອງທີ່ນາຍເວົ້າ
ໃຫ້ທ່ານຟັງ
25 ຄັນແລ້ວ ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ ຈົ່ງພາກັນໄປຊື້ເຂົ້າມາໃຫ້ພໍ່ຈັກຫນ່ອຍແດ່
26 ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ ເຮົາໄປບໍ່ໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ເອົານ້ອງຊາຍຫລ້າມານຳ
27 ພໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈຶ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ແລ້ວວ່າ ເມັຽຂອງຂ້ອຍໄດ້ເກີດບຸດຊາຍ
ສອງຄົນນີ້ໃຫ້ສຳລັບຂ້ອຍ
28 ຜູ້ທຳອິດກໍຕາຍຈາກຂ້ອຍໄປແລ້ວ ຂ້ອຍຄາດວ່າເຂົາຄົງຈະຖືກສັດຮ້າຍກັດຕາຍ ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນເຂົາ
ຈົນເທົ່າດຽວນີ້

29 ບັດນີ້ ຖ້າພວກເຈົ້າຈະເອົາລູກຊາຍຫລ້າຜູ້ນີ້ໄປຈາກຂ້ອຍແລະຖືກຂ້າອີກ ພວກເຈົ້າກໍຈະສ້າງຄວາມທຸກທໍຣະ
ມານໃຈ ແກ້ງຈະຂ້າຂ້ອຍອີກໃນຍາມເຖົ້າຊະຣາການຢ່າງນີ້
30 ທ່ານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຣື່ອງມີຢູ່ວ່າຫາກຂ້າພະເຈົ້າກັບເມືອຫາພໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໂດຍບໍ່ມີນ້ອງຄົນນີ້ແລ້ວ
31 ເມື່ອພໍ່ຮູ້ວ່າບໍ່ມີເຂົາມານຳ ທ່ານກໍຈະສິ້ນໃຈຕາຍ ຊີວິດຂອງທ່ານຂຶ້ນຢູ່ກັບເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ ທ່ານເອີຍ ພວກຂ້າ
ພະເຈົ້າກໍຈະສ້າງຄວາມທຸກໃຈຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແກ້ງຂ້າພໍ່ໃນເວລາທ່ານເຖົ້າແກ່ຊະຣາຢ່າງນີ້
32 ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຮັບປະກັນນ້ອງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າພໍ່ວ່າ ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແທນເດັກຄົນນີ້
ໂດຍບອກພໍ່ວ່າ ຖ້າບໍ່ໄດ້ນຳເອົາເຂົາກັບຄືນມາຫາທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ພໍ່ຕລອດຊົ່ວຊີວິດ
33 ບັດນີ້ ທ່ານເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຢູ່ທີ່ນີ້ເປັນທາດຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານແທນເດັກຄົນນີ້ ກະຣຸນາໃຫ້ເຂົາກັບຄືນເມືອກັບ
ພວກອ້າຍຂອງເຂົາເທີນ
34 ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບຄືນຫາພໍ່ໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້າຫາກບໍ່ມີເດັກຄົນນີ້ເມືອນຳ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກເຫັນເຄາະຮ້າຍເກີດຂຶ້ນ
ກັບພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”

45 ໂຢເຊັບບອກໃຫ້ພວກອ້າຍນ້ອງຮູ້ວ່າທ່ານແມ່ນໃຜ?

Joseph Reveals Himself to His Brothers

1 ໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດຈະລະງັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງຫມົດໄດ້ ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາວ່າ,
“ໃຫ້ທຸກຄົນອອກໄປ” ເວລາທ່ານ
ບອກພວກອ້າຍແລະນ້ອງຂອງຕົນວ່າທ່ານຄືໃຜນັ້ນ ບໍ່ມີຄົນອື່ນເລີຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ
2 ທ່ານໄຫ້ສະອຶກສະອື້ນສຽງດັງຈົນຊາວເອຢິບໄດ້ຍິນ ແລະຂ່າວນີ້ກໍແຜ່ໄປເຖິງພຣະຣາຊວັງ
3 ໂຢເຊັບເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າ, “ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ
ບິດາຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່?” ພວກອ້າຍພາກັນຢ້ານກົວຈົນບໍ່ສາມາດຕອບທ່ານໄດ້
4 ແລ້ວໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆຂ້ອຍ” ພວກເຂົາກໍຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ໆ ແລ້ວ
ທ່ານເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍມາປະເທດເອຢິບ
5 ບັດນີ້ ຢ່າໄດ້ກະວົນກະວາຍໃຈ ຫລືຕິຕົນເອງທີ່ຂາຍຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ ແມ່ນພຣະເຈົ້າແທ້ໆທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້ອຍມາທີ່ນີ້
ກ່ອນ ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຊີວິດພວກເຈົ້າ
6 ດຽວນີ້ເປັນພຽງປີທີສອງຂອງການອຶດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແຕ່ຍັງຈະມີອີກຫ້າປີທີ່ຈະບໍ່ມີການປູກຝັງແລະການ
ເກັບກ່ຽວ
7 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້ອຍມາກ່ອນພວກເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ແລະເພື່ອໃຫ້ເຊື້ອສາຍ
ຂອງພວກເຮົາມີຢູ່ສືບໄປ
8 ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າແທ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຂຸນນາງຜູ້ສຳຄັນ
ທີ່ສຸດຂອງຟາຣາໂອ ຄືຮັບຜິດຊອບຊັບສົມບັດ ແລະມໍຣະດົກທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ ແລະປົກຄອງປະເທດເອ
ຢິບ
9 ບັດນີ້ ພວກເຈົ້າຈົ່ງພາກັນຟ້າວເມືອຫາພໍ່ ແລະນຳຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍເມືອບອກທ່ານວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້
ຂ້ອຍເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບ
10 ໃຫ້ພໍ່ມາຫາຂ້ອຍໄວທີ່ສຸດ ໃຫ້ພໍ່ເອງມາພ້ອມລູກຫລານ ຝູງແກະ ແລະຝູງແບ້ ທັງງົວຄວາຍແລະທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ມີ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພໍ່ຢູ່ເຂດໂກເຊນບ່ອນທີ່ໃກ້ກັບຂ້ອຍ
11 ຖ້າພໍ່ຢູ່ໂກເຊນ ຂ້ອຍກໍສາມາດເບິ່ງແຍງທ່ານໄດ້ ຄວາມອຶດຢາກກໍຍັງຈະມີອີກຫ້າປີ ແລະຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ພໍ່
ພ້ອມກັບຄົນທັງປວງທີ່ພໍ່ມີຕ້ອງອຶດຢາກ”

12 ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກອ້າຍນ້ອງຕໍ່ໄປວ່າ, “ບັດນີ້ ພວກເຈົ້າທຸກຄົນພ້ອມທັງເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້
ເຫັນແລ້ວວ່າ ແມ່ນຂ້ອຍເອງທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ
13 ຈົ່ງເລົ່າສູ່ພໍ່ຟັງວ່າ ຂ້ອຍມີອຳນາດຢູ່ໃນປະເທດນີ້ພໍພຽງໃດ ແລະຈົ່ງເລົ່າທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລ້ວໃຫ້ຮີບ
ພາທ່ານ ມາໄວໆ”
14 ຄັນແລ້ວ ໂຢເຊັບຈຶ່ງກອດເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນໄວ້ໃນອ້ອມແຂນພ້ອມທັງຮ້ອງໄຫ້ ເບັນຢາມິນກໍຮ້ອງ
ໄຫ້ໃນອ້ອມກອດຂອງອ້າຍຄືກັນ
15 ຕໍ່ມາ ທ່ານກໍກອດຈູບພວກອ້າຍທຸກໆຄົນພ້ອມທັງຮ້ອງໄຫ້
16 ເມື່ອຂ່າວໄດ້ແຜ່ອອກໄປເຖິງພຣະຣາຊວັງຂອງຟາຣາໂອວ່າ ພວກອ້າຍນ້ອງໂຢເຊັບໄດ້ມາຫາທ່ານ ພຣະອົງ
ພ້ອມດ້ວຍຂ້າຣາຊການກໍມີຄວາມຍິນດີນຳ
17 ຟາຣາໂອຊົງກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ຈົ່ງບອກໃຫ້ພວກອ້າຍເຈົ້າບັນທຸກສິ່ງຂອງໃສ່ຫລັງສັດກັບຄືນເມືອປະເທດກາ
ນາອານ
18 ໃຫ້ພວກເຂົາເມືອເອົາບິດາ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາມາຫາເຮົາ ເຮົາຈະມອບທີ່ດິນບ່ອນອຸດົມສົມບູນໃນ
ປະເທດເອຢິບໃຫ້ ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ກິນຜົນລະປູກອັນດີໃນປະເທດນີ້
19 ບອກໃຫ້ພວກເຂົາເອົາກວຽນຈາກປະເທດເອຢິບໄປເພື່ອໃຫ້ບິດາພ້ອມພັຣຍາແລະບຸດຂອງພວກເຂົາຂີ່ມາທີ່ນີ້
20 ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາອຸກອັ່ງໃຈທີ່ຕ້ອງໜີຈາກຖິ່ນກັນດານ ແລະຊັບສິ່ງຂອງໆພວກເຂົາ ເພາະສິ່ງທີ່ດີໃນປະເທດເອ
ຢິບ ເຮົາຈະມອບໃຫ້ເປັນຂອງພວກເຂົາ
21 ພວກບຸດຊາຍຂອງອິສຣາເອນກໍປະຕິບັດຕາມ ໂຢເຊັບເອົາກວຽນຫລາຍຄັນໃຫ້ເຂົາຕາມພຣະກະແສຮັບສັ່ງ
ຂອງຟາຣາໂອ ແລະໄດ້ເອົາອາຫານໃຫ້ພວກເຂົາໄປກິນຕາມທາງດ້ວຍ
22 ທ່ານຍັງໄດ້ເອົາເຄື່ອງໃໝ່ໃຫ້ເຂົາຖ່າຍຜູ້ລະຊຸດ ສ່ວນເບັນຢາມິນນັ້ນທ່ານໄດ້ເອົາເງິນສາມຮ້ອຍຫລຽນ ແລະ
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຫ້າຊຸດໃຫ້ເປັນພິເສດ
23 ທ່ານຍັງສົ່ງລໍສິບໂຕຕ່າງຜົນລະປູກທີ່ດີໃນປະເທດເອຢິບໄປໃຫ້ບິດາຂອງທ່ານ ແລະລໍອີກສິບໂຕຕ່າງເຂົ້າສານ
ເຂົ້າຈີ່ແລະສະບຽງອາຫານອື່ນໆສຳລັບບິດາ ເພື່ອເດີນທາງກັບມາປະເທເອຢິບ
24 ທ່ານໄດ້ໄປສົ່ງພວກອ້າຍອອກເດີນທາງກັບ ແລະສັ່ງພວກເຂົາວ່າ, “ເວລາເດີນທາງຢ່າຜິດຖຽງກັນເດີ”
25 ພວກເຂົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ກັບໄປຫາຢາໂຄບບິດາຂອງຕົນທີ່ການາອານ
26 ຄັນເມືອຮອດແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າໃຫ້ບິດາຟັງວ່າ, “ໂຢເຊັບຍັງມີຊີວິດຢູ່ ທ່ານເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບ
ທັງໝົດ” ພໍໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ຢາໂຄບກໍຕົກຕະລຶງ ແລະຍັງບໍ່ຍອມເຊື່ອຄວາມເວົ້າຂອງພວກເຂົາ
27 ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເລົ່າຄວາມເວົ້າຂອງໂຢເຊັບທຸກໆຄຳສູ່ບິດາຟັງ ເມື່ອໄດ້ເຫັນກວຽນທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາໃຫ້
ເປັນພາຫານະຂີ່ໄປປະເທດເອຢິບ ທ່ານກໍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນດີໃຈຫລາຍ
28 ຄັນແລ້ວ ທ່ານກໍເວົ້າວ່າ, “ພໍແລ້ວບາດນີ້ ໂຢເຊັບບຸດຊາຍຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຂ້ອຍຕ້ອງໄປພົບເຂົາກ່ອນ
ຂ້ອຍຈະຕາຍ”

46 ຢາໂຄບກັບຄອບຄົວໄປປະເທດເອຢິບ

Jacob Brings His Whole Family to Egypt

(ອພຍ 6:14-25)

1 ຢາໂຄບໄດ້ມ້ຽນມັດເອົາສິ່ງຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເທົ່າທີ່ມີ ແລ້ວກໍໄປເມືອງເບເອີເຊບາ ຊຶ່ງຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ ທ່ານໄດ້
ຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກບິດາຂອງຕົນ
2 ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບຢາໂຄບໃນນິມິດວ່າ, “ຢາໂຄບ ຢາໂຄບເອີຍ” ທ່ານຈຶ່ງຂານຕອບວ່າ, “ໂດຍ
ຂ້າພຣະອົງກຳລັງຟັງພຣະອົງຢູ່”

3 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງບິດາເຈົ້າ ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວສິ່ງໃດເລີຍໃນການທີ່ຈະ
ໄປປະເທດເອຢິບ ເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທະວີຂຶ້ນເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ
4 ເຮົາຈະນຳຫນ້າເຈົ້າໄປ ແລະເຮົາຈະພາເອົາເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບຄືນມາທີ່ນີ້ ໂຢເຊັບຈະໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າເມື່ອເວ
ລາເຈົ້າຕາຍ”
5 ແລ້ວຢາໂຄບຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງເບເອີເຊບາໄປ ພວກບຸດຊາຍໄດ້ເອົາບິດາ ບຸດນ້ອຍແລະພັຣຍາຂອງພວກ
ເຂົາຂຶ້ນກວຽນ ຊຶ່ງຟາຣາໂອໄດ້ສົ່ງມາຮັບເອົາພວກເຂົາ
6 ພວກເຂົາພາກັນເອົາຝູງສັດ ແລະຊັບສົມບັດເທົ່າທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດການາອານ ແລ້ວອອກເດີນທາງມຸ່ງຫນ້າໄປ
ສູ່ປະເທດເອຢິບ
7 ຢາໂຄບໄດ້ເອົາຄົນຂອງທ່ານທັງຫມົດໄປນຳຄື ບຸດຊາຍ ຫລານຊາຍ ບຸດຕຣີແລະຫລານສາວ
8 ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຊື່ເຊື້ອສາຍວົງວານຂອງອິສຣາເອນທີ່ໄປຢູ່ເອຢິບ ຢາໂຄບແລະບຸດຊາຍຂອງທ່ານຄື ຣູເບນ
ບຸດຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບ
9 ແລະຣູເບນມີບຸດຊາຍຄື ຮາໂນກ ປານລູ ເຮສໂລນ ແລະກາຣ໌ມີ
10 ຊີເມໂອນມີບຸດຊາຍຄື ເຢມູເອນ ຢາມິນ ໂອຮັດ ຢາຄີນ ໂຊຮາ ແລະຊາອູນບຸດທີ່ເກີດຈາກຍິງຊາວການາອານ
11 ເລວີມີບຸດຊາຍຄື ເກີໂຊນ ໂກຮາດ ແລະເມຣາຣີ
12 ຢູດາມີບຸດຊາຍຄື ເອຣ໌ ໂອນານ ເຊລາ ເປເຣສ ແລະເຊຣາ (ແຕ່ເອຣ໌ ແລະໂອນານໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວຢູ່ໃນປະ
ເທດການາອານ) ແລະເປເຣສມີບຸດຊາຍຄື ເຮັສໂຣນ ແລະຮາມູນ
13 ອິສຊາຄາມີບຸດຊາຍຄື ໂຕລາ ປູວາ ຢາຊູບ ແລະຊິມໂຣນ
14 ເຊບູໂລນມີບຸດຊາຍຄື ເຊເຣດ ເອໂລນ ແລະຢາເລເອນ
15 (ພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງນາງເລອາ ຊຶ່ງນາງມີໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບໃນປັດດານອາຣາມ ກັບບຸດຕຣີຄື ນາງດີ
ນາ ບຸດຊາຍຍິງມີທັງຫມົດສາມສິບສາມຄົນ)
16 ກາດມີບຸດຊາຍຄື ຊີພີໂອນ ຮັກກີ ຊູນີ ເອັສໂບນ ເອຣີ ອາໂຣດີ ແລະອາເຣລີ
17 ອາເຊີມີບຸດຊາຍຄື ອິມນາ ອິຊວາ ອິຊວີ ເບຣີອາ ນາງເຊຣາ ແລະເບຣີອາມີບຸດຊາຍຄື ເຮເບີ ແລະມັນຄີເອນ
18 (ພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຫລານຂອງນາງຊິນປາ ຜູ້ຊຶ່ງລາບານຍົກໃຫ້ແກ່ນາງເລອາບຸດສາວຂອງທ່ານ ແລະບຸດ
ຊາຍຫົກຄົນນີ້ທີ່ນາງມີໃຫ້ຢາໂຄບ)
19 ບຸດຊາຍຂອງນາງຣາເຊັນພັຣຍາຂອງຢາໂຄບຄື ໂຢເຊັບ ແລະເບັນຢາມິນ
20 ມານັສເຊ ແລະເອຟຣາອິມ ເກີດແກ່ໂຢເຊັບໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ສອງຄົນນີ້ນາງອາເຊນັທເປັນບຸດຕຣີຂອງໂປຕີ
ເຟຣາ ປະໂຣຫິດເມືອງໂອນມີໃຫ້ທ່ານ
21 ເບັນຢາມິນມີບຸດຊາຍຄື ເບລາ ເບເຄີ ອັສເບນ ເກຣາ ນາອາມານ ເອຮີ ໂຣສ ມຸບປິມ ຮຸບປິມ ແລະອາດ
22 (ພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຫລານຂອງນາງຣາເຊັນທີ່ເກີດແກ່ຢາໂຄບມີສິບສີ່ຄົນດ້ວຍກັນ)
23 ດານມີບຸດຊາຍຄື ຮາຊູມ
24 ເນັຟທາລີມີບຸດຊາຍຄື ຢາເຊເອນ ກູນີ ເຢເຊີ ແລະຊິນເລມ
25 (ພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຫລານຂອງນາງບິນຮາ ຜູ້ທີ່ລາບານຍົກໃຫ້ແກ່ນາງຣາເຊັນບຸດຕຣີຂອງຕົນ ແລະບຸດ
ຊາຍເຈັດຄົນນີ້ນາງມີໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ)
26 ຈຳນວນເຊື້ອສາຍແທ້ໆທັງຫມົດຂອງຢາໂຄບ ຊຶ່ງໄປຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບມີ ຫົກສິບຫົກຄົນ ໂດຍບໍ່ນັບພັຣ
ຍາຂອງພວກບຸດຊາຍ
27 ໂຢເຊັບມີບຸດຊາຍທີ່ເກີດຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບມີສອງຄົນ ໂຮມຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບທັງຫມົດໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນມີເຈັດ
ສິບຄົນ

ຢາໂຄບແລະຄອບຄົວໃນປະເທດເອຢິບ

Jacob Settles in Goshen

28 ຕໍ່ມາ ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງຢູດາໄປບອກໂຢເຊັບລ່ວງຫນ້າໃຫ້ທ່ານມາລໍຖ້າຮັບບິດາທີ່ເຂດໂກເຊນ

29 ໂຢເຊັບກໍຕຽມຣົດມ້າແລະອອກໄປພົບບິດາຂອງຕົນທີ່ນັ້ນ ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນບິດາ ເຂົາກໍຟ້າວແລ່ນໄປກອດຄໍ
ໃນທັນທີ ແລະໄຫ້ສະອຶກສະອື້ນເປັນເວລາດົນນານ

30 ຢາໂຄບເວົ້າຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ບັດນີ້ ພໍ່ຄືຊິຕາຍຕາຫລັບຢູ່ດອກ ໃນເມື່ອພໍ່ໄດ້ເຫັນຫນ້າລູກແລະຮູ້ວ່າລູກຍັງມີຊີ
ວິດຢູ່”

31 ແລ້ວໂຢເຊັບກໍເວົ້າກັບພວກອ້າຍນ້ອງ ແລະຄອບຄົວຂອງບິດາວ່າ, “ຂ້ອຍຈະຕ້ອງໄປທູນຟາຣາໂອໃຫ້ຊົງຊາບ
ວ່າ ພວກອ້າຍນ້ອງແລະຄອບຄົວພໍ່ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດການາອານໄດ້ມາຮອດແລ້ວ

32 ທຸກຄົນເປັນຄົນລ້ຽງແກະ ແລະງົວຄວາຍ ໄດ້ເອົາຝູງແກະ ຝູງງົວພ້ອມທຸກໆສິ່ງທີ່ມີມານໍາ

33 ເມື່ອຟາຣາໂອເອີ້ນເຈົ້າໄປແລະຖາມວ່າ ພວກເຈົ້າມີອາຊີບຫຍັງ?

34 ໃຫ້ພວກເຈົ້າຕອບວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ພວກຂ້າ
ພຣະອົງລ້ຽງສັດເປັນອາຊີບເຫມືອນດັ່ງບັນພະບຸຣຸດ ເຈົ້າຕ້ອງທູນໂດຍວິທີນີ້ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ
ເຂດໂກເຊນ” ໂຢເຊັບເວົ້າເຊັ່ນນີ້ກໍເພາະວ່າຊາວເອຢິບບໍ່ມັກພວກລ້ຽງແກະ

47

Chapter 47

1 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢເຊັບຈຶ່ງໄປກາບທູນຟາຣາໂອວ່າ, “ບິດາແລະພວກອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາແຕ່ປະເທດການາອານ
ຮອດແລ້ວ ພ້ອມທັງຝູງສັດແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາມີ ດຽວນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຂດໂກເຊນ”

2 ຄັນແລ້ວ ໂຢເຊັບກໍແນະນໍາອ້າຍທັງຫ້າຄົນທີ່ມານໍາແດ່ຟາຣາໂອ

3 ພຣະອົງຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າມີອາຊີບຫຍັງ?” ພວກເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍ
ລ້ຽງສັດເປັນອາຊີບເຫມືອນດັ່ງບັນພະບຸຣຸດ

4 ພວກຂ້ານ້ອຍມາຂໍເພິ່ງພຣະບໍຣິມມະໂພທິສົມພານຂອງພຣະອົງ ກໍເພາະວ່າໃນປະເທດການາອານເກີດມີ
ຄວາມອຶດຢາກຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຈົນວ່າບໍ່ມີທົ່ງຫຍ້າສໍາລັບລ້ຽງຝູງສັດ ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງຊົງພຣະກະຣຸນາ
ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນໂກເຊນເທີ້ນ”

5 ຟາຣາໂອກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ, “ບິດາ ແລະອ້າຍນ້ອງມາຫາເຈົ້າແລ້ວ

6 ເຈົ້າມີປະເທດເອຢິບຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທ່ານ ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນເຂດໂກເຊນໄດ້ ແລະຖ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນ
ພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດກໍໃຫ້ເຂົາຮັບລ້ຽງຝູງສັດຂອງເຮົານໍາດ້ວຍ”

7 ຄັນຕໍ່ມາ ໂຢເຊັບໄດ້ພາຢາໂຄບບິດາແຫ່ງຕົນເຂົ້າເຝົ້າຟາຣາໂອ ຢາໂຄບໄດ້ຖວາຍພຣະພອນແດ່ພຣະອົງ

8 ຟາຣາໂອຊົງຖາມທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ຈັກປີແລ້ວ?”

9 ຢາໂຄບທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍມີອາຍຸພຽງຮ້ອຍສາມສິບປີ ຊຶ່ງເປັນຊີວິດທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄປມາ ວັນເວລາທີ່ຂ້າ
ນ້ອຍໃຊ້ຊີວິດຢູ່ກໍຫນ້ອຍ ແລະລໍາບາກບໍ່ຄືຊີວິດຂອງປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ”

10 ຢາໂຄບຖວາຍພຣະພອນແກ່ຟາຣາໂອແລ້ວທູນລາພຣະອົງຈາກພຣະພັກຂອງຟາຣາໂອ

11 ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢເຊັບກໍຈັດທີ່ດິນໃຫ້ບິດາ ແລະອ້າຍຂອງຕົນຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ໂດຍເລືອກເອົາດິນຕອນດີໆ
ໃນເຂດຣາເມເຊສໃຫ້ເປັນສົມບັດຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ຟາຣາໂອໄດ້ຊົງສັ່ງ

12 ໂຢເຊັບໄດ້ຈັດຫາສະບຽງອາຫານໃຫ້ບິດາ ໃຫ້ພວກອ້າຍແລະຄອບຄົວຂອງເຂົາທຸກໆຄົນຕລອດທັງຜູ້ຕິດຕາມ
ດ້ວຍ

The Famine in Egypt

13 ການອຶດຢາກຄັ້ງນີ້ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າໃນປະເທດທັງຫລາຍບໍ່ມີເຂົ້າຈະກິນ ປະເທດເອຢິບແລະປະເທດກາ
ນາອານກໍອ່ອນເພັຽດ້ວຍການອຶດຢາກ
14 ໂຢເຊັບທ້ອນໂຮມເອົາເງິນທັງຫມົດຈາກການຂາຍເຂົ້າໃຫ້ແກ່ຊາວເອຢິບແລະຊາວການາອານນຳໄປຖອກທີ່
ຄັງຂອງຟາຣາໂອ
15 ເມື່ອເງິນຂອງຊາວເອຢິບ ແລະຊາວການາອານຫມົດ ຊາວເອຢິບທຸກຄົນກໍແຫ່ຫັນມາຫາໂຢເຊັບແລະເວົ້າວ່າ,
“ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍອາຫານກິນແດ່ທ້ອນ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຕາຍເລີຍ ກະຣຸນາຊິດຊ່ອຍພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າດ້ວຍວິທີໃດວິທີນຶ່ງແດ່ຖ້ອນ ເພາະເງິນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍຫມົດ
ສ້ຽງແລ້ວ”
16 ໂຢເຊັບຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ມີເງິນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າເອົາສັດມາຂ້ອຍຈະເອົາເຂົ້າແລກປ່ຽນເອົາ”
17 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຕ່າງກໍເອົາສັດຂອງຕົນມາໃຫ້ໂຢເຊັບ ແລະທ່ານກໍເອົາອາຫານແລກປ່ຽນເອົາສັດເຫລົ່ານັ້ນ
ເປັນຕົ້ນວ່າ ມ້າ ແກະ ແບ້ ງົວ ແລະລໍ ໃນປີນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຈ່າຍອາຫານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໂດຍວິທີ ແລະປ່ຽນກັບ
ສັດຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ
18 ປີຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍພາກັນມາຫາໂຢເຊັບອີກແລະເວົ້າວ່າ, “ທ່ານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າຄວາມ
ຈິງໃຫ້ທ່ານຟັງ ໂດຍບໍ່ປິດບັງຫຍັງ ຄືເງິນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍຫມົດແລ້ວ ແລະສັດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ເປັນຂອງທ່ານຫມົດແລ້ວ ດຽວນີ້ ພວກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫລືອຫຍັງໃຫ້ອາດຍາ ນອກຈາກຮ່າງກາຍແລະດິນດອນ
ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
19 ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າອຶດຕາຍຖ້ອນ ຈົ່ງຊອກຫາວິທີຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງຊ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າແດ່ ຂໍຢ່າປ່ອຍ
ໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເສັຽດິນດອນຕອນຫຍ້າທ້ອນ ກະຣຸນາຊື້ແລະເອົາເຂົ້າແລກກັບດິນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າສາ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຍິນ ດີຍອມເປັນທາດຂອງຟາຣາໂອ ແລ້ວພຣະອົງກໍຈະໄດ້ດິນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍທ່ານຈົ່ງ
ເອົາເຂົ້າປູກໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍ ເພື່ອພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ອຶດຕາຍ ແລະເພື່ອດິນດອນຂອງພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຫວ່າງເປົ່າ”
20 ໂຢເຊັບກໍຊື້ເອົາດິນທັງຫມົດໃຫ້ຟາຣາໂອ ຊາວເອຢິບທຸກຄົນຂາຍດິນຂອງຕົນກໍຍ້ອນວ່າການອຶດຢາກເທື່ອ
ນີ້ຮ້າຍແຮງທີ່ ສຸດ ດັ່ງນັ້ນ ດິນທັງຫມົດໃນປະເທດເອຢິບຈຶ່ງກາຍເປັນດິນຂອງຟາຣາໂອ
21 ໂຢເຊັບໄດ້ເອົາປະຊາຊົນທັງຫມົດໃນປະເທດມາເປັນທາດ
22 ຍັງແຕ່ດິນຂອງພວກປະໂຣຫິດເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ຊື້ເອົາ ພວກປະໂຣຫິດບໍ່ໄດ້ຂາຍດິນຂອງພວກເຂົາກໍເພາະວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເງິນອຸດຫນຸນຈາກຟາຣາໂອ
23 ໂຢເຊັບເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ພວກເຈົ້າເຫັນບໍ່ ມື້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຊື້ພວກເຈົ້າພ້ອມທັງດິນໃຫ້ຟາຣາໂອນີ້ຄືເຂົ້າປູກສຳ
ລັບພວກເຈົ້າຊຶ່ງພວກເຈົ້າຕ້ອງເອົາໄປຫວ່ານໃນດິນຂອງພວກເຈົ້າ
24 ເມື່ອຮອດເວລາເກັບກ່ຽວ ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍຜົນລະປູກນຶ່ງສ່ວນຫ້າໃຫ້ຟາຣາໂອ ສ່ວນທີ່ເຫລືອນັ້ນໃຫ້ເປັນ
ຂອງພວກເຈົ້າ ທ່ານໃຫ້ເຂົ້າປູກແລະໄວ້ກິນສຳລັບພວກເຈົ້າແລະຄອບຄົວ”
25 ພວກເຂົາພາກັນຕອບວ່າ, “ອາດຍາໄດ້ເຮັດດີຕໍ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າໄວ້ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີເປັນທາດຂອງຟາຣາໂອ”
26 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢເຊັບຈຶ່ງແຕ່ງກົດຫມາຍປົກຄອງທີ່ດິນໃນປະເທດເອຢິບໄວ້ ຄືຕ້ອງຖວາຍຜົນລະປູກນຶ່ງສ່ວນຫ້າໃຫ້
ແກ່ຟາຣາໂອ ກົດຫມາຍນີ້ຍັງໃຊ້ກັນຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ດິນຂອງປະໂຣຫິດເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນຂອງຟາຣາໂອ

ຄວາມປະສົງອັນສຸດທ້າຍຂອງຢາໂຄບ

The Last Day of Jacob

27 ພວກອິສຣາເອນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ໄດ້ຮັ່ງມີເປັນດີຂຶ້ນພ້ອມທັງລູກຫລານຫລາຍຂຶ້ນ

28 ຢາໂຄບອາໄສຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບສິບເຈັດປີ ຈົນທ່ານອາຍຸໄດ້ ຮ້ອຍສີ່ສິບເຈັດປີ

29 ເມື່ອຢາໂຄບຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ ທ່ານກໍຮ້ອງໂຢເຊັບບຸດຊາຍມາເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງສາບານຕໍ່ໜ້າພໍ່
ເທີ້ນ ໂດຍໃຫ້ເອົາມືຂອງເຈົ້ານົບໄວ້ໃນຫວ່າງຂາພໍ່ ແລ້ວສັນຍາວ່າລູກຈະຊື່ສັດແລະປະພຶດດີຕໍ່ພໍ່ ແລະຢ່າຝັງ
ສົບພໍ່ໄວ້ໃນປະເທດເອຢິບນີ້

30 ພໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ລູກຝັງພໍ່ໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຝັງປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພໍ່ ຈົ່ງເອົາພໍ່ອອກຫນີຈາກປະເທດເອຢິບ ແລະຝັງພໍ່
ໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງພວກປູ່ຍ່າຕາຍາຍນັ້ນ" ໂຢເຊັບຕອບວ່າ, "ລູກຈະເຮັດຕາມທີ່ພໍ່ບອກ"

31 ຢາໂຄບຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ອິສຣາເອນເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງສາບານຕໍ່ພໍ່ວ່າລູກຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ" ໂຢເຊັບກໍສາບານຕາມອິສຣາ
ເອນຕ້ອງການທຸກຢ່າງ ແລ້ວໄດ້ຂາບລົງທີ່ຫົວຕຽງນອນຂອງບິດາຕົນ

48 ຢາໂຄບອວຍພອນເອຟຣາອິມ ແລະມານັສເຊ

Jacob Blesses Joseph's Sons

(ຮຣ 11:21)

1 ຫລັງຈາກນັ້ນມີຄົນມາບອກໂຢເຊັບວ່າ, "ບິດາຂອງອາດຍາເຈັບຫນັກ" ພໍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ໂຢເຊັບກໍພາບຸດຊາຍ
ທັງສອງຄື ມານັສເຊ ແລະເອຟຣາອິມໄປເບິ່ງບິດາຂອງຕົນ

2 ເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ຍິນເຂົາມາບອກວ່າ, "ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາເບິ່ງ" ທ່ານຈຶ່ງຮວບຮວມເຫື່ອແຮງທີ່ມີຢູ່ລຸກ
ຂຶ້ນນັ່ງເທິງຕຽງ

3 ຢາໂຄບເວົ້າຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ປາກົດຕໍ່ພໍ່ທີ່ເມືອງລູຊໃນປະເທດການາອານ
ແລະຊົງອວຍພອນໃຫ້ພໍ່

4 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຫລານຫລາຍ ເພື່ອວ່າເຊື້ອສາຍວົງວານຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ຫລາຍໆຊົນຊາດ ເຮົາຈະເອົາດິນດອນຕອນນີ້ໃຫ້ເປັນສົມບັດແກ່ເຊື້ອສາຍເຫລົ່ານັ້ນຂອງເຈົ້າຕລອດໄປ"

5 ບັດນີ້ ບຸດຊາຍສອງຄົນຂອງເຈົ້າຄື ເອຟຣາອິມ ແລະມານັສເຊ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດໃນປະເທດເອຢິບກ່ອນພໍ່ມາຢູ່ນີ້ຈະ
ຕ້ອງເປັນຂອງພໍ່ ເຫມືອນກັນກັບຣູເບນ ແລະຊີເມໂອນ

6 ແຕ່ວ່າລູກຂອງເຈົ້າທີ່ເກີດຫລັງພວກເຂົາທັງສອງຄົນນີ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍຣະດົກສືບຕໍ່ຈາກ
ອ້າຍຂອງພວກເຂົາ

7 ພໍ່ເຮັດດັ່ງນີ້ກໍເພາະວ່າເມື່ອພໍ່ກັບຈາກປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັຽ ຂນະທີ່ພວກເຮົາຍັງຢູ່ບໍ່ຫ່າງໄປເທົ່າໃດຈາກເອ
ຟຣັທໃນປະເທດການາອານ ຣາເຊັນແມ່ຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປ ເຣື່ອງນີ້ສ້າງຄວາມທຸກໃຈອັນມະຫາສານ
ໃຫ້ແກ່ພໍ່ ພໍ່ໄດ້ຝັງສົບແມ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ແຄມທາງໄປເມືອງເອຟຣາດ (ເອຟຣາດ ແມ່ນເມືອງເບັດເລເຮັມ)

8 ເມື່ອອິສຣາເອນເຫັນບຸດຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ແລ້ວຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ເດັກສອງຄົນນີ້ແມ່ນໃຜ?"

9 ໂຢເຊັບຕອບວ່າ, "ເດັກສອງຄົນນີ້ແມ່ນບຸດຂອງລູກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ໃນປະເທດເອຢິບນີ້" ອິສຣາ
ເອນເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງເອົາເຂົາເຂົ້າມາຫາພໍ່ເບິ່ງ ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຂົາ"

10 ສາຍຕາຂອງອິສຣາເອນກໍອ່ອນລົງຍ້ອນຄວາມແກ່ຊະຣາ ທ່ານບໍ່ເຫັນຮຸ່ງ ໂຢເຊັບຈຶ່ງນຳເດັກສອງຄົນນັ້ນເຂົ້າ
ມາ ແລ້ວທ່ານກອດແລະຈູບເຂົາ

11 ອິສຣາເອນເວົ້າຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ພໍ່ບໍ່ເຄີຍຄິດເລີຍວ່າຈະໄດ້ເຫັນລູກອີກ ແຕ່ດຽວນີ້ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພໍ່ໃຫ້ເຫັນຮອດ
ລູກຂອງເຈົ້າ"

12 ແລ້ວໂຢເຊັບກໍເອົາເຂົາທັງສອງອອກຈາກຕັກຂອງອິສຣາເອນ ແລ້ວພາກັນກົ້ມຂາບລົງດິນຕໍ່ໜ້າທ່ານ
13 ເມື່ອແລ້ວ ໂຢເຊັບກໍໄດ້ຈູງເອົາເຂົາທັງສອງມາຄືເອົາມືຂວາຈູງເອຟຣາອິມ ມືຊ້າຍຈູງມານັສເຊ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະ
ໄດ້ຢູ່ທາງກ້ຳຂວາຂອງອິສຣາເອນແລ້ວນຳພວກເຂົາມາຫາທ່ານ
14 ແຕ່ອິສຣາເອນໄດ້ໄຂວ່ແຂນຂອງຕົນຄື ເອົາມືຂວາວາງເທິງຫົວເອຟຣາອິມຜູ້ເປັນນ້ອງ ແລະມືຊ້າຍວາງເທິງ
ຫົວຂອງມານັສເຊຜູ້ເປັນອ້າຍ
15 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງອວຍພອນແກ່ພວກເຂົາທັງສອງວ່າ, "ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີງຊີງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂ້າ
ພະເຈົ້າຄື ອັບຣາຮາມ ແລະອີຊາກ ຈົ່ງອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຂົາທັງສອງຄົນນີ້ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາຂ້າພະ
ເຈົ້າທຸກໆວັນ ອວຍພອນແກ່ພວກເຂົາ
16 ເທວະດາທີ່ໄດ້ຊ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວທັງຫລາຍ ຈົ່ງອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃຫ້ຊື່ຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຊື່ຂອງປູ່ຍ່າຕາຍາຍຄື ອັບຣາຮາມ ແລະອີຊາກຢູ່ນຳພວກເຂົາ ໃຫ້ພວກເຂົາມີລູກຫລານ
ຫລາຍຈົນກາຍເປັນພວກໃຫຍ່
17 ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນບິດາຂອງຕົນເອົາມືຂວາວາງເທິງຫົວເອຟຣາອິມກໍເກີດບໍ່ພໍໃຈ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງປ່ຽນມືຂອງພໍ່ທີ່
ວາງເທິງຫົວຂອງເອຟຣາອິມນັ້ນ ມາວາງເທິງຫົວຂອງມານັສເຊ
18 ທ່ານເວົ້າຕໍ່ບິດາວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນທາງນີ້ພໍ່ເອີຍ ທາງນີ້ແມ່ນຜູ້ອ້າຍ ຂໍເອົາມືຂວາວາງເທິງຫົວຂອງຄົນນີ້ເຖີດ"
19 ຢາໂຄບປະຕິເສດແລະເວົ້າວ່າ, "ພໍ່ຮູ້ດີລູກເອີຍ ເຊື້ອສາຍຂອງມານັສເຊຈະກາຍເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ເໝືອນກັນ
ແຕ່ວ່າຜູ້ນ້ອງຂອງເຂົາຈະເປັນຊົນຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຊື້ອສາຍຂອງອ້າຍ ເຂົາຈະກາຍເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່"
20 ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງອວຍພອນເຂົາໃນວັນນັ້ນວ່າ, "ພວກອິສຣາເອນຈະຂໍພຣະເຈົ້າອວຍພອນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເໝືອນດັ່ງ
ພຣະອົງຊົງອວຍພອນເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳຕໍ່ໜ້າເຈົ້າເໝືອນກັບເອຟຣາອິມ ແລະ
ມານັສເຊ" ໂດຍທຳນອງນີ້ທ່ານຈຶ່ງເອົາເອຟຣາອິມອອກໜ້າມານັສເຊ
21 ຄັນແລ້ວ ອິສຣາເອນເວົ້າຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ລູກເຫັນ
ບໍ່ພໍ່ໃກ້ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນເມືອປະເທດຂອງປູ່ຍ່າຕາ
ຍາຍເຈົ້າ
22 ພໍ່ຈະມອບເຊເຄມບ່ອນພໍ່ເລືອກໄວ້ ແລະໄດ້ມາຈາກຊາວອາໂມຣິດດ້ວຍຄົມດາບແລະດ້ວຍທະນູ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າ
ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ"

49 ການທຳນວາຍຂອງຢາໂຄບກ່ຽວກັບລູກຊາຍ

Jacob's Last Words to His Sons

1 ຢາໂຄບເອີ້ນພວກບຸດຊາຍຂອງຕົນມາແລະເວົ້າວ່າ, "ໃຫ້ພາກັນມາໂຮມຢູ່ທີ່ນີ້ທຸກຄົນ ແລ້ວພໍ່ຈະທຳນາຍສິ່ງທີ່
ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າໃນອານາຄົດ
2 ລູກເອີຍ, ຈົ່ງພ້ອມພຽງກັນມາຟັງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ
3 ຣູເບນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່ເອີຍ ເຈົ້າເປັນກຳລັງແລະເປັນຜົນງານທຳອິດຂອງເຫື່ອແຮງຂອງພໍ່ ເປັນຜູ້ອົງອາດ
ແລະແຂງແຮງໃນບັນດາລູກຂອງພໍ່
4 ເຈົ້າຮ້າຍແຮງເໝືອນນ້ຳໄຫລ ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ສຳຄັນກວ່ານ້ອງ ເພາະເຈົ້າໄດ້ເປັນຊູ້ກັບພັຣຍາຂອງພໍ່ ເຈົ້າ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕຽງນອນຂອງພໍ່ມົນທິນ
5 ຊີເມໂອນກັບເລວີເປັນອ້າຍນ້ອງກັນ ພວກເຂົາໃຊ້ອາວຸດໄປໃນທາງທີ່ຜິດ
6 ຂ້ອຍບໍ່ຮ່ວມປຶກສາເຣື່ອງລັບນຳພວກເຂົາ ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າສ່ວນໃນການປະຊຸມກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາຂ້າຄົນ
ດ້ວຍຄວາມໂກດ ແລະເຂົາຕັດເອັນຄະນ່ອງງົວຜູ້ຫລິ້ນ

7 ຂໍໃຫ້ຄວາມຮ້າຍທີ່ແສນທາລຸນແລະຄວາມໂມໂຫທີ່ແສນຮ້າຍຂາດຂອງພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພວກເຂົາແຕກແຍກກັນໃນດິນແດນຢາໂຄບ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພວກເຂົາພັດພາກຈາກກັນໃນຫມູ່ອິສຣາເອນ

8 ຢູດາເອີຍ ພວກອ້າຍນ້ອງຈະສັຣເສີນເຈົ້າ ເຈົ້າຈັບຄໍຂອງສັດຕຣູຍໍຂຶ້ນ ພວກອ້າຍນ້ອງຈະກົ້ມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ

9 ຢູດາເປັນລູກສິງ ເຂົາກັດກິນເຫຍື່ອແລ້ວກັບຄືນສູ່ບ່ອນຊຸ້ມ ເຂົາບິດໂຕແລ້ວກໍກົ້ມນອນລົງເຫມືອນສິງໂຕນຶ່ງ ແລະບໍ່ມີໃຜກ້າຕໍແຫລເຂົາ

10 ເຂົາຖືໄມ້ຄ້ອນຂອງກະສັດ ແລະວາງໄວ້ໃນຫວ່າງຕີນຂອງເຂົາ ເຂົາຈະຄຸ້ມຄອງອຳນາດຂອງຕົນ ຈົນກວ່າຜູ້ສົມຄວນມີອຳນາດຈະມາ ແລະປົກຄອງປະຊາຊົນທຸກທົ່ວຫນ້າ

11 ເຂົາມັດລໍຫນຸ່ມຂອງເຂົາໄວ້ທີ່ຕົ້ນອະງຸ່ນທີ່ມີຫມາກດີກ ເຂົາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນສີແດງ

12 ຕາເຂົາແດງເພາະດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແຂ້ວເຂົາຂາວເພາະດື່ມນໍ້ານົມ

13 ເຊບູລູນຈະມາອາໄສຢູ່ແຄມທະເລ ຝັ່ງທະເລຂອງເຂົາຈະເປັນບ່ອນຈອດເຮືອ ເຂດແດນຂອງເຂົາຈະໄປຈົນຈຸເມືອງຊີໂດນ

14 ສ່ວນອິສຊາຄາແມ່ນລໍຜູ້ທີ່ຊົງກຳລັງ ແຕ່ເຂົາຫມອບລົງເມື່ອເວລາໃສ່ອານ

15 ເມື່ອເຂົາເຫັນບ່ອນພັກແສນດີ ແລະແຜ່ນດິນແສນສນຸກສະບາຍ ເຂົາກໍຫງ່ງງບ່າຂອງຕົນລົງຮັບແບກ ຍອມເປັນທາດເຮັດວຽກຫນັກ

16 ດານຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນຂອງຕົນ ພວກເຂົາຈະເປັນອີກເຜົ່ານຶ່ງຂອງພວກອິສຣາເອນ

17 ດານຈະເປັນງູຢູ່ແຄມຖນົນ ເປັນງູພິດຢູ່ແຄມທາງ ຊຶ່ງກັດສົ້ນຄະນ່ອງມ້າໃຫ້ຄົນຂີ່ຫງາຍຕົກລົງ

18 ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີຍ, ຂ້າພຣະອົງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ພົ້ນມາຈາກພຣະອົງ

19 ກາດຈະມີພວກປຸ້ນໄລ່ຕາມປຸ້ນເຂົາ ແຕ່ເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາຫນີ ດິນແດນຂອງອາເຊີຈະຜລິດເຂົ້າໄດ້ສົມບູນ

20 ເຂົາຈະຖວາຍພຣະກະຍາຫານແດ່ກະສັດເລື້ອຍໆ

21 ເນັຟທາລີເປັນກວາງແມ່ອິສຣະ ຊຶ່ງມີລູກງາມ

22 ໂຢເຊັບເປັນໂຕລໍປ່າ ເປັນລໍປ່າທີ່ໃຫຍ່ຈາກນໍ້າພຸ ເປັນມ້ານ້ອຍປ່າຢູ່ເທິງເນີນເຂົາ

23 ພວກນາຍພານຈະຕາມລ່າເຂົາຢ່າງໂຫດຮ້າຍ ພ້ອມທັງຫນ້າແລະທະນູ ທັງຍິງແລະຂົ່ມຂູ່ເຂົາ

24 ແຕ່ຄັນທະນູຂອງພວກພານໄດ້ຫັກດິດໄປຢ່າງແຮງ ເອັນແຂນຂອງພວກພານກໍຂາດ ກໍຍ້ອນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຢາໂຄບ ຍ້ອນຜູ້ລ້ຽງອິສຣາເອນ ແລະຍ້ອນໂງ່ນຫີນອິສຣາເອນ

25 ດ້ວຍການຊົດຊ່ອຍຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ ດ້ວຍພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ຊົງອວຍພອນເຈົ້າ ຄວາມພອນທີ່ມາກັບຝົນຈາກເບື້ອງເທິງ ແລະຄວາມພອນທີ່ມາກັບນໍ້າຈາກພື້ນທໍລະນີ ຄວາມພອນທີ່ມາຈາກເຕົ້ານົມແລະທ້ອງແມ່

26 ຄວາມພອນທີ່ມາຈາກເມັດເຂົ້າແລະດອກໄມ້ ຄວາມພອນທີ່ມາຈາກພູເຂົາອັນເກົ່າແກ່ ຄືມາຈາກຄວາມສົມບູນຂອງເນີນເຂົາຕລອດເປັນນິດ ຂໍພອນເຫລົ່ານັ້ນຈົ່ງຢູ່ເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ ຢູ່ເທິງຫນ້າຜາກຂອງຜູ້ທີ່ຕ່າງຈາກອ້າຍນ້ອງ

27 ເບັນຢາມິນເປັນຫມາໃນລ່າເນື້ອ ເວລາເຊົ້າກໍກິນເຫຍື່ອທີ່ເຂົາລ່າໄດ້ ແລະຕອນແລງກໍແບ່ງປັນເຫຍື່ອທີ່ເຂົາຊອກຫາມາໄດ້”

28 ພວກທີ່ໄດ້ເວົ້າມານີ້ແມ່ນສິບສອງຕະກູນອິສຣາເອນ ແລະສິ່ງທີ່ເລົ່າມານັ້ນແມ່ນຖ້ອຍຄຳທີ່ຢາໂຄບໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ທ່ານໃຫ້ພອນພວກເຂົາຕາມພອນທີ່ແຕ່ລະຄົນສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ

ມໍຣະນະກັມແລະການຝັງສົບຢາໂຄບ

Jacob's Death and Burial

29 ຄັນແລ້ວ ຢາໂຄບໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ, "ບັດນີ້ພໍ່ໃກ້ຈະສິ້ນໃຈຄືນໄປຢູ່ກັບພວກພີ່ນ້ອງເຮົາທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ຈົ່ງ
ຝັງພໍ່ໄວ້ກັບປູ່ຍ່າຕາຍາຍຢູ່ໃນຫລຸມຝັງສົບ ຊຶ່ງຢູ່ໃນນາຂອງເອໂຟຣນຊາວຮິດຕີ
30 ທີ່ມັກເປລາທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງມັມເຣ ຢູ່ໃນປະເທດການາອານ ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ຖໍ້າໃນທົ່ງນາຂອງເອ
ໂຟຣນຊາວຮິດຕີນັ້ນໄວ້
31 ເພື່ອເຮັດຖໍ້າຝັງສົບ ແມ່ນໃນບ່ອນນັ້ນເອງທີ່ພວກເຂົາຝັງອັບຣາຮາມແລະນາງຊາຣາພັຣຍາຂອງທ່ານ ອິຊາກ
ແລະນາງເຣເບກາພັຣຍາຂອງທ່ານ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຝັງນາງເລອາພັຣຍາຂອງຂ້ອຍ
32 ທົ່ງນາ ແລະຖໍ້ານັ້ນໄດ້ຊື້ມາຈາກຊາວຮິດຕີ"
33 ເມື່ອຢາໂຄບສັ່ງບຸດຊາຍທ່ານຫມົດແລ້ວ ທ່ານກໍຍໍຕີນຂຶ້ນເທິງຕຽງແລ້ວສິ້ນໃຈຕາຍ ແລະໄປຢູ່ຮ່ວມກັບພີ່ນ້ອງ
ຂອງທ່ານ

50

Chapter 50

1 ໂຢເຊັບແລ່ນອອກກອດຮ່າງກາຍຊຶ່ງປາສຈາກວິນຍານທັງຮ້ອງໄຫ້ແລະຈູບຫນ້າຜາກບິດາ
2 ແລ້ວກໍສັ່ງໃຫ້ແພດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງທ່ານອາບນໍ້າຢາຮັກສາສົບຂອງຢາໂຄບ ນາຍແພດກໍ
ທຳຕາມຄຳສັ່ງນັ້ນທຸກປະການ
3 ພວກເຂົາໃຊ້ເວລາສີ່ສິບວັນໃນການອາບນໍ້າຢາຮັກສາສົບນັ້ນບໍ່ໃຫ້ເປື່ອຍເນົ່າ ແລ້ວຊາວເອຢິບກໍໄວ້ທຸກໃຫ້
ທ່ານເຈັດສິບວັນ
4 ເມື່ອເວລາໄວ້ທຸກສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຂຸນວັງຂອງຟາຣາໂອວ່າ, "ຖ້າພວກທ່ານມີຄວາມເມດຕາຕໍ່
ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ກະຣຸນາໄປທູນຟາຣາໂອໃຫ້ແດ່ວ່າ
5 ເມື່ອພໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃກ້ຈະສິ້ນໃຈຕາຍ ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາຕໍ່ທ່ານວ່າ ຕ້ອງນຳເອົາສົບຂອງທ່ານໄປ
ຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຝັງສົບທີ່ທ່ານໄດ້ຂຸດໄວ້ເອງໃນປະເທດການາອານ ສະນັ້ນ ຂໍພຣະອົງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າໄປຝັງສົບພໍ່ຂ້າພະເຈົ້າເທີນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະກັບຄືນມາ"
6 ຕໍ່ມາ ຟາຣາໂອຊົງຕອບວ່າ, "ຈົ່ງໄປຝັງບິດາເຈົ້າຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສັນຍາກັບທ່ານ"
7 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢເຊັບຈຶ່ງໄປຝັງສົບບິດາຂອງຕົນໂດຍມີບັນດາຂຸນວັງຂອງຟາຣາໂອທຸກໆຄົນ ຣາຊມົນຕຣີໃນພຣະຣາ
ຊວັງ ຜູ້ນຳຂອງຊາວເອຢິບ
8 ພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງໂຢເຊັບທຸກໆຄົນ ພວກອ້າຍແລະຄອບຄົວຂອງບິດາໄປນຳເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເດັກນ້ອຍ ຝູງ
ແກະ ແບ້ແລະງົວທີ່ຢູ່ໃນເຂດໂກເຊນ
9 ນອກນີ້ຍັງມີຣົດມ້າ ແລະທະຫານມ້າຕິດຕາມທ່ານໄປເປັນຂະບວນແຫ່ຢ່າງຍືດຍາວ
10 ເມື່ອຂະບວນແຫ່ມາຮອດລານເຂົ້າຂອງອາຕາດຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ພວກເຂົາກໍພາ
ກັນເຮັດພິທີປົງສົບຢ່າງໃຫຍ່ໂຕ ແລະສຳຫລັກສຳຄັນຢ່າງສົມກຽດ ໂຢເຊັບໄດ້ຈັດພິທີໄວ້ທຸກເຈັດວັນ
11 ເມື່ອຊາວການາອານເຫັນການໄວ້ທຸກຢູ່ທີ່ເອຕາດ ພວກເຂົາກໍເວົ້າວ່າ, "ອັນນີ້ ແມ່ນພິທີຮ້ອງໄຫ້ໄວ້ທຸກອັນສຳ
ຄັນຂອງຊາວເອຢິບ" ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ ອາເບນ ມິຊຣາອິມ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່
ນໍ້າຈໍແດນ
12 ດັ່ງນັ້ນ ພວກລູກຫລານຂອງຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ທຳຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໄວ້ກ່ອນແລ້ວທຸກປະການ
13 ພວກເຂົາໄດ້ຫາມສົບຂອງບິດາໄປປະເທດການາອານ ແລະຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຝັງສົບໃນນາມັກເປລາ ທາງທິດ
ຕາເວັນອອກຂອງມັມເຣ ຊຶ່ງອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ນຳເອໂຟຣນຊາວຮິດຕີ ເພື່ອເອົາໄວ້ເຮັດບ່ອນຝັງສົບ

14 ຫລັງຈາກ ໂຢເຊັບຝັງສົບພໍ່ແລ້ວ ທ່ານກໍກັບຄືນສູ່ປະເທດເອຢິບພ້ອມກັບພວກອ້າຍນ້ອງແລະຜູ້ທີ່ຕິດຕາມ
ທ່ານໄປທຸກຄົນ

ໂຢເຊັບເລົ້າໂລມໃຫ້ອ້າຍນ້ອງເຊົາຢ້ານ

Joseph Forgives His Brothers

15 ຫລັງຈາກບິດາຂອງເຂົາຕາຍແລ້ວ ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບກໍພາກັນເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ? ໂຢ
ເຊັບອາດຍັງຊັງພວກເຮົາແລະຢາກແກ້ແຄ້ນຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ເຂົາ"
16 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງສັ່ງຄວາມໄປຫາໂຢເຊັບວ່າ, "ພໍ່ໄດ້ສັ່ງຄວາມນີ້ໄວ້ກັບເຮົາໃຫ້ໄປບອກເຈົ້າກ່ອນທ່ານຕາຍ
17 ວ່າພໍ່ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຍົກໂທດຄວາມຜິດຊຶ່ງພວກອ້າຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງບິດາເຈົ້າໄດ້ກະທຳ" ເມື່ອເຂົາເວົ້າ
ຄວາມນັ້ນໃຫ້ຟັງແລ້ວ ໂຢເຊັບກໍຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ
18 ຄັນແລ້ວ ພວກອ້າຍຂອງທ່ານກໍພາກັນມາໂດຍຕົນເອງ ແລ້ວຂາບລົງຕໍ່ໜ້າທ່ານເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາຢູ່ນີ້
ເໝືອນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານແລ້ວ"
19 ແຕ່ໂຢເຊັບເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຢ່າພາກັນຢ້ານກົວເລີຍ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຍົກຕົວຂ້ອຍເອງຂຶ້ນໄປສູ່ບ່ອນຂອງພ
ຣະເຈົ້າໄດ້
20 ການທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດອຸບາຍຊົ່ວຕໍ່ຂ້ອຍນັ້ນ ບັດນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຄືນດ້ວຍການດີ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງ
ປະຊາຊົນທັງມວນໄວ້ ຊຶ່ງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ທຸກມື້ນີ້ກໍຍ້ອນຄວາມດີອັນນີ້
21 ບັດນີ້ ຢ່າສູ່ຢ້ານເລີຍ ຂ້ອຍຈະປົກປັກຮັກສາພວກເຈົ້າພ້ອມທັງລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ"

ມໍຣະນະກັມຂອງໂຢເຊັບ

Joseph's Last Day and Death

(ຮຮ 11:22)

22 ໂຢເຊັບຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບກັບຄອບຄົວບິດາຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ເຖິງແກ່ກຳໄປເມື່ອອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ
23 ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຫັນລູກຫລານຂອງເອຟຣາອິມ ເມື່ອບຸດຂອງມາຄີຣ໌ ຫລານຂອງມານັສເຊເກີດ ໂຢເຊັບກໍ
ຮັບເອົາເຂົາໄວ້ໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ
24 ຕໍ່ມາ ທ່ານເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າ, "ຂ້ອຍໃກ້ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະໂຜດຮັກສາພວກເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ
ແລະຈະພາພວກເຈົ້າໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ຄືນສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ແລ້ວກັບອັບຣາຮາມ ອີ
ຊາກ ແລະຢາໂຄບ"
25 ແລ້ວໂຢເຊັບກໍໃຫ້ພວກບຸດຊາຍຂອງອິສຣາເອນສາບານ ທ່ານເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງສາບານຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ ເມື່ອພຣະເຈົ້າ
ຊົງໂຜດຮັກສາພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຕ້ອງເອົາກະດູກຂອງຂ້ອຍໜີຈາກບ່ອນນີ້ໄປກັບພວກເຈົ້າ"
26 ຄັນກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ໂຢເຊັບກໍສິ້ນໃຈຕາຍ ທ່ານເຖິງແກ່ກຳໄປໃນເມື່ອອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ ພວກເຂົາໄດ້ອາບນ້ຳ
ຢາຮັກສາສົບທ່ານ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປື່ອຍເນົ່າແລ້ວເອົາສົບບັນຈຸໃສ່ໂລງເກັບຮັກສາໄວ້ໃນປະເທດເອຢິບ